

Giới thiệu Y Thủ Che Thiên Convert

Truyện cũng là quá trình xuyên không của cô nàng Mộ Chi Ly - một thiên tài y học ở thế kỷ 21, đột nhiên một ngày nàng trở về quá khứ xa xôi, lúc đó có một Mộ Chi Ly khác. Mộ Chi Ly, tam tiểu thư của Mộ gia Thiên Huyền Đại Lục, thân thể hiền hách, nhưng lại nổi tiếng với khuôn mặt xấu xí và vô dụng.

Tuy là dòng chính, nhưng địa vị lại ngay cả hạ nhân cũng không bằng, nếu không phải bởi vì thể chất phế vật cùng dung nhan xấu xí của nàng lúc nào cũng nhắc nhở Mộ gia còn có một người sĩ nhục như vậy, sợ là không ai nhớ rõ sự tồn tại của nàng.

Nàng sẽ cứu cô gái đáng thương này, tự tay chữa trị bản thân, âm thầm một ngày lột xác để cho thiên hạ thấy được bản lĩnh của mình, để họ phải tự hỏi: "Mộ Chi Ly, ta xem ngươi một ngày cảnh giới kia như thế nào so sánh được với ta." Nam nhân miệt thị nhìn Mộ Chi Ly, ngôn ngữ cùng ánh mắt đều là khinh thường. Mộ Chi Ly chỉ thản nhiên cười, trong nháy mắt vô tội nói: "Bổn tiểu thư quen nói cho ngươi, bổn tiểu thư lợi hại nhất không phải động võ, mà là dụng độc."

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 Sơ nhập dị giới - Chương 1: Tỷ thí

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 1: Tỷ thí

Thế kỷ hai mươi mốt, đại học viện y Bắc Kinh.

Một người đàn ông khoảng chừng sáu mươi tuổi đang đứng ở trên bục giảng chậm rãi nói. Ông Phong Tề, tốt nghiệp đại học khoa trung y của Trung Quốc, rồi sau đó ôm theo tâm long nhiệt tình với trung y, khắp nơi tìm kiếm và bãi phỏng các vị danh y lui tới trong trường học, cuối cùng tập hợp tất cả các trường phái, tạo nên thành công của bản thân, làm nghề y bốn mươi năm, có thể nói là Thái Sơn Bắc Đẩu trong giới trung y của Trung Quốc.

Ban đầu đại học Bắc Kinh vì mời ông sau khi về hưu đến trường đại học dạy học đã hao tốn rất nhiều khí lực, chuyện này cũng từng ảm ỉ một thời ở trên báo chí, rồi sau đó rất nhiều nhóm thanh niên nhiệt tình yêu thích y học lấy mục tiêu thi vào đại học Bắc Kinh để nghe vị lão nhân này giảng bài.

"Trung y chúng ta chú ý nghe, thấy, hỏi, sờ, cùng Tây y rất khác biệt, học tập trung y, làm cho chúng ta có thể theo bề ngoài đặc thù của cơ thể con người biết được họ đã xảy ra vấn đề, đây cũng là chỗ khiến người ngoại quốc cho rằng trung y chúng ta là thần kỳ, mà trung y tuyệt kỹ thần kỳ hạng nhất chính là thuật châm cứu."

Lúc tây y ra đời, chuyện thứ nhất chính là gây tê, nhưng mà tổ tiên Hoa Đà của chúng ta đã sớm nghiên cứu chế tạo ra, được xưng là ma phi tán. Nhưng mà, châm cứu cũng là càng thêm đơn giản thần kỳ, chỉ cần cho bệnh nhân châm một ngân châm, bệnh nhân sẽ không có tri giác gì, so sánh mà nói, trung y chúng ta vẫn có rất nhiều ưu điểm."

Ngay tại lúc vị lão nhân quyền uy trong giới y học này đang nói chuyện say sưa, thì Mộ Chi Ly đột nhiên đứng lên, nói: "Giáo sư, tôi có việc đi trước." Nói xong, còn không đợi Ông Phong Tề trả lời đã chuẩn bị nhích người rồi đi.

Nguyên bản nghĩ Ông Phong Tề đứng hàng đầu giới trung y, nên tò mò tới đây nghe một chút, nói không chừng sẽ tìm được chút ít thông tin có giá trị gì đó, không nghĩ tới sau khi đến đây lại làm cho cô thất vọng, nhàm chán vô cùng, mấy thứ này lúc cô bốn tuổi cũng đã biết rồi.

Trung y bác đại tinh thâm, cũng không phải dựa vào miệng lưỡi nói suông, mà cần nhờ thao tác thực tế, đối với lý luận dạy học suông như thế, người học căn bản là học không được cái gì, cho dù có thi đậu được 100%, thì đi ra ngoài cũng hoàn toàn không đảm đương nổi một vị trung y xuất sắc, cô lại không có chút hứng thú.

Ông Phong Tề có thể đạt tới thành tựu hôm nay, ở trên quốc tế lại được khen ngợi như thế, cho dù ở mặt ngoài khiêm tốn, nhưng trong lòng cũng là cực kỳ kiêu ngạo, người bình thường muốn nghe ông ta giảng bài đều nghe không được, nhưng cô gái này lại nói có việc phải đi trước? Hơn nữa nhìn biểu tình nhàm chán trên mặt cô gái kia, hiển nhiên là cảm thấy khóa học của mình buồn tẻ mà lựa chọn rồi đi, lập tức trong lòng cũng có chút tức.

"Bạn sinh viên này, nếu như bạn đang học tập trung y, thì nên nhiệt tình yêu thương nó, lấy thái độ của bạn hiện tại, bạn cảm thấy bạn có thể học được tốt trung y bác đại tinh thâm của chúng ta sao? Thái độ không có trách nhiệm như vậy, cũng liên chứng minh bạn đối với người bệnh của bạn cũng không chịu trách nhiệm, tôi đối với tiền đồ của bạn thực lo lắng."

Nghe lời nói của người đàn ông lớn tuổi này, hai trăm sinh viên ở đây đồng loạt nhìn về phía Mộ Chi Ly, cảm nhận được ánh mắt khinh thường của mọi người, sắc mặt Mộ Chi Ly cũng không có chút biến hóa.

Một đôi mắt tràn ngập cơ trí không chút úy kỵ chống lại Ông Phong Tề: "Giáo sư, tôi kính ông vì ông là một vị thầy giáo, nhưng mà ông như vậy không

khỏi quá mức cây già lên mặt đi? Nói thực ra, ông dạy những thứ này, tôi đều đã học rồi, trung y là chú trọng thực tiễn, nói miệng như vậy còn không bằng tôi trực tiếp trở về đọc sách cũng được."

Trên mặt Mộ Chi Ly tản ra ánh sáng tự tin, không phải cô cao ngạo, cô nói là sự thật, đối với lĩnh vực trung y mà mình giỏi nhất, cô hoàn toàn có tư cách nói lời này.

"Tôi cây già lên mặt?" Ông Phong Tề không nghĩ tới này cô gái này còn dám nói chuyện đối với ông như vậy: "Nếu như vậy, tôi sẽ kiểm tra bạn một chút, nếu như bạn có thể trả lời vấn đề của tôi, về sau giờ học của tôi bạn muốn tới thì tới, không muốn tới cũng không cần tới, tôi vẫn cho bạn đạt tiêu chuẩn, thế nào?"

Mộ Chi Ly nghe Ông Phong Tề nói vậy, nguyên bản cô chuẩn bị trực tiếp rời đi, nhưng mà nghe nói như thế khóe miệng lại dấy lên một chút độ cong: "Tốt, đây là chính ông nói." Một vấn đề này, cô thắng chắc rồi!

Loại chương trình học nhằm chán này cô xác thực không muốn tới nghe, có thời gian đến đây còn không bằng tự mình làm nghiên cứu, cô thực hoài nghi vị giáo sư này y thuật có tốt hơn chính mình không.

"Liên lấy một bạn nam sinh này làm đề, bạn có thể nói xem anh ta bị bệnh gì và phương thuốc chữa bệnh cho anh ta không?" Ông Phong Tề trong lòng âm thầm đắc ý, nếu là nói muốn chú trọng thực tiễn, tôi liền với khảo thực tiễn với cô, ông nhìn ra, Mộ Chi Ly bất quá chỉ là một người trẻ tuổi mới ra đời, nắm giữ một chút điểm da lông trong trung y thôi cũng không thể so sánh với thiên hạ đệ nhất là mình.

Cả lớp ồ lên, đề mục này không khỏi cũng quá khó khăn, bọn họ đều là sinh viên mới nhập học không lâu, ngay cả nguyên liệu thuốc cũng chưa nhận thức đầy đủ, làm sao có thể xem bệnh cho người ta còn đưa ra phương thuốc?

Nhìn Ông Phong Tề cố ý làm khó dễ, Mộ Chi Ly cũng không thêm để ý, trực tiếp đi tới trước mặt bạn sinh viên kia, một bên bắt mạch, còn luôn luôn đánh giá biểu hiện ngũ quan của anh ta.

Động tác kia thành thạo, bộ dáng nghiêm túc nhìn, khiến trong tâm mọi người đều sinh nghi hoặc, chẳng lẽ cô thật sự biết sao?

Lúc cô xem thấy trong mắt người bệnh tơ máu màu hồng cùng khóe miệng khô nứt lỗ hổng trong lòng liền hiểu rõ, buông lỏng cổ tay của bạn nam sinh này ra, trực tiếp từ trong túi lấy ra bút cùng giấy.

Mà Ông Phong Tề sau khi Mộ Chi Ly xem mạch xong cũng kéo cổ tay của nam sinh kia bắt mạch, đồng dạng rất nhanh viết ra phương thuốc.

Hai người nhất so sánh, Ông Phong Tề đều nở nụ cười.

"Banh mớ là phương thuốc đại thừa khí thang. Bất quá, bỏ thêm mấy vị uy linh tiên được phẩm. Nhưng mà phương thuốc của bạn không khỏi quá mạnh một chút, đại thừa khí thang nguyên bản còn có tác dụng thông lạc điều khí, bạn lại bỏ thêm mấy vị tiết được, vậy không phải là càng không thể vận hồi sao?"

Tất cả sinh viên nguyên bản còn khinh thường Mộ Chi Ly, nhưng mà hiện tại lại nhìn giáo sư cùng cô đang thương lượng phương thuốc, bọn họ cũng là như lọt vào trong sương mù hoàn toàn nghe không hiểu.

Mộ Chi Ly lại lạnh nhạt giải thích nói "Uy linh tiên có tác dụng thông kinh lạc, điều khí. Lấy cái này có thể đến thúc đẩy được lực đại thừa khí thang. Được lực phát huy tác dụng, bài tiết tự nhiên cũng liền thông."

"Giáo sư, ông mở phương thuốc cùng tôi không khác biệt lắm, nhưng mà hiệu quả phương thuốc của tôi nhanh hơn, lấy phương thuốc của ông đến điều dưỡng cũng phải mười ngày nửa tháng đi, hiện tại thời đại thay đổi nhanh như vậy ai có thể đợi mười ngày nửa tháng chứ?"

Mộ Chi Ly hiện tại đối Ông Phong Tề cũng có một chút nhìn với cặp mắt khác xưa, có thể có được danh tiếng hàng đầu như vậy, trong bụng thật là có chút kiến thức, chẳng qua là tính tình hơi bảo thủ, không biết biến hóa, nếu không tất nhiên có thể làm tốt hơn.

"Giáo sư, đề thi này ông thua, nhớ kỹ những lời nói của ông." Nói xong, Mộ Chi Ly cầm sách vở tự tin bước ra khỏi phòng học.

Sau khi Mộ Chi Ly rời đi, Ông Phong Tề đột nhiên vỗ đùi "Được hiệu mặc dù mạnh, lại có thể đưa đến công dụng ngoài dự đoán. Nhân tài a." Nhưng mà Mộ Chi Ly cũng đã không nghe thấy.

Một vấn đề này, Ông Phong Tề hẳn thua tâm phục khẩu phục.

Giờ phút này toàn bộ phòng học đều sôi trào, tỷ thí vừa rồi bạn sinh viên kia thế nhưng thắng? Không khỏi bất khả tư nghị, tất cả mọi người lại nghị luận cô gái thanh lệ thoát tục kia lại có y thuật siêu quần.

Trong thời gian ngắn ngủi, tên của Mộ Chi Ly đã truyền khắp toàn bộ đại học Bắc Kinh.

Q.1 - Chương 2: Xuyên qua

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 2: Xuyên qua

Dưới bóng cây trên con đường nhỏ, Mộ Chi Ly cúi đầu nhìn chiếc áo của mình, nâng lên đôi mắt nhấp nhem lười biếng, chỉ thấy mái tóc đen dài mềm mại của cô buông ở trên vai, trên khuôn mặt trái xoan dịu dàng là một đôi mắt trong suốt như nước, hai hàng lông mi dày đậm buông thõng xuống, trên cái trán trơn bóng lấp lánh mồ hôi, khiến cho làn da càng thêm trắng mịn nõn nà mà nhiều người không so sánh được.

Chiếc váy trắng liền thân mặc ở trên người cô càng có thêm khí chất nhu hòa mà người thường không có được, cả người cô thoạt nhìn liền giống như u Lan im lặng nhưng đầy lực hấp dẫn.

Ra khỏi phòng học cô cũng không có dừng lại, mà là trực tiếp trở về nhà.

Mộ gia là thế gia có được y học truyền thừa hơn một ngàn năm, người Mộ gia đều học y, không có một người ngoại lệ, mà Mộ Chi Ly từ lúc ba tuổi bắt đầu học y, đến bây giờ đã học suốt mười lăm năm trung y.

Mộ Chi Ly là thiên tài kinh điển tuyệt luân của Mộ gia, y thuật siêu quần, một tay ngân châm chữa không biết bao nhiêu bệnh tật trong thiên hạ, ở phương diện y học có thiên phú không người nào có thể sánh bằng, hết thấy mọi tri thức trên phương diện y học chỉ cần nói qua một lần cô đều có thể nhớ kỹ, hơn nữa có thể suy một ra ba.

Lúc cô mười hai tuổi thì đã bắt đầu thay người xem bệnh, lúc trước vẫn là ông nội của cô cùng cô xem, sợ cô xem sai bệnh, nhưng mà cô lại chưa từng có chuẩn sai lần nào, cuối cùng ông nội cũng yên tâm để cho cô một mình xem bệnh.

Bất cứ người nào xuất thân từ Mộ gia đều cũng là lão làng trong giới trung y Trung Quốc, nhưng mà Mộ Chi Ly lại thường thường khảo sát bọn họ, có đôi khi bọn họ gặp phải những chứng bệnh khó xử lý nhưng đến trong tay Mộ Chi Ly lại có thể bị giải quyết dễ dàng, không thể không làm cho bọn họ thấy xấu hổ, đương nhiên kích động cùng với vui mừng càng còn nhiều hơn.

Trong mắt của bọn họ, hi vọng quật khởi của giới trung y đều đặt trên người Mộ Chi Ly.

Cho nên mọi người không chút nào keo kiệt đem y học suốt đời của mình giao cho Mộ Chi Ly, mà Mộ Chi Ly cũng rất chân thành học tập, bằng thái độ chịu đựng khắc khổ học tập hoàn toàn không cần người đốc thúc, Mộ Chi Ly là thật tâm yêu trung y từ trong xương cốt.

Tại đây ở trong một gia tộc theo ngành y mà lớn lên, từ lúc sinh ra cô đã bắt đầu ngửi mùi thuốc Đông y, đối với trung y có một tình yêu say đắm không hiểu được.

Nói Uông Phong Tề là tập hợp sở trường của trăm nhà, thì chẳng bằng nói Mộ Chi Ly mới chân chính là sở trường của trăm nhà.

Cô Mộ Chi Ly thích nhất chính là nghiên cứu những chứng bệnh mà người khác bó tay không làm gì được, khiến chiến với độ khó cao là sở thích của cô. Nhưng cô cũng là người khiêm tốn, nếu không hiện tại có lẽ mỗi người đều biết Mộ Chi Ly là một thiên tài thần y rồi.

Mộ Chi Ly vừa về nhà, đã nhìn thấy trong đại sảnh tụ tập đầy người, nhìn kỹ Mộ Chi Ly nhận ra người đàn ông trung niên một tay cầm cờ thương kia là người đàn ông hôm qua mình đã cứu?

"Thần y, cô cuối cùng đã trở lại." Lâm Cường nhìn thấy Mộ Chi Ly, kích động thiếu chút nữa nước mắt đều chảy ra.

Đi đến trước mặt Mộ Chi Ly, ông trực tiếp quỳ xuống, đều nói nam nhi dưới trướng có hoàng kim, vậy mà hần không thèm để ý chút nào: "Thần y, cảm ơn cô đã cứu tôi, đã cứu một nhà chúng tôi."

Mộ Chi Ly nhìn hành động của Lâm Cường, vội đỡ ông ta đứng dậy: "Tien tay mà thôi, chú không cần quá khách khí."

Ngày hôm qua lúc cứu người cô chỉ cảm thấy chứng bệnh này có vẻ kỳ lạ, ở trên một quyển sách cổ cô đã nhìn thấy một loại bệnh rất tương tự, cho nên mới thử cứu trị xem sao. Nếu là thành công, như vậy cô lại nắm giữ được thêm một loại chứng bệnh.

"Cô là ân cứu mạng của tôi, Lâm Cường suốt đời khó quên, lúc trước vợ của tôi đưa tôi đến bệnh viện, bác sĩ đều nói cho chúng tôi biết không có cách nào, đều kêu vợ của tôi thay tôi chuẩn bị hậu sự, nếu không phải thần y cô xuất hiện đã cứu tôi, hiện tại có khả năng là tôi đã chết. Nhà chúng tôi, tôi là trụ cột, nếu như tôi chết, vợ cùng con nhỏ của tôi phải làm sao bây giờ? Cô đã cứu cả nhà chúng tôi."

Giờ phút này, những người khác ở trong đại sảnh của Mộ gia mới hiểu được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, cả đám đều nhìn Mộ Chi Ly tán thưởng, trên

mặt biểu hiện thần sắc kiêu ngạo. Mộ Chi Ly là bảo bối của toàn bộ Mộ gia, chứng bệnh không trị được cô đều có thể trị, bọn họ tất nhiên cũng tự hào lắm.

"Ha ha, Mộ gia chúng ta có nhiều thể hệ học y, chính là vì tạo phúc cho mọi người, đây cũng là việc một thầy thuốc như chúng ta phải làm, cứu chú, tôi cũng cảm nhận được thực vui vẻ, chú hãy đứng lên đi."

Đối với loại cục diện này, Mộ Chi Ly đã quen, vì cứ cách ba ngày năm hôm là sẽ phát sinh một lần, cũng có người mộ danh tiến đến tìm mình cầu y.

"Mộ thần y, một nhà chúng tôi cũng không có gì tốt đưa cho cô, chiếc nhẫn này là vật gia tổ của tôi truyền xuống, tặng cho cô để tỏ thành ý của chúng tôi, xin cô nhận lấy cho." Lâm Cường từ trong lòng lấy ra một chiếc nhẫn hoa văn phức tạp nhưng lại cực kỳ xinh đẹp đưa cho Mộ Chi Ly.

"Chú quá khách khí, không cần đâu, tổ tông truyền xuống cho các người thì nên cố gắng bảo tồn đi." Mộ Chi Ly cười nhẹ nói,

Nhưng mà nghe Mộ Chi Ly nói như vậy, Lâm Cường lại kích động hẳn lên "Mộ thần y, nếu như cô không thu lấy, tôi hôm nay liền quỳ ở trong này không quay về." Sau đó Lâm Cường làm ra bộ dáng chuẩn bị quỳ xuống.

Lâm Cường hẳn tuy rằng không có bản lĩnh gì, nhưng mà có ân tất báo.

Thấy thế, Mộ Chi Ly cũng là có chút khó xử, liếc mắt nhìn người Mộ gia chung quanh một cái, hơn nữa lúc nhìn thấy ông nội gật đầu xong, cô liền tiếp nhận nhẫn: "Vậy thì cảm ơn chú."

Lâm Cường lúc này mới chịu bỏ qua, đem cờ thưởng tặng xong, sau đó mới rời đi.

Đợi sau khi Lâm Cường rời đi rồi, Mộ Chi Ly mới đánh giá chiếc nhẫn trên tay, đầu tiên lúc mắt vừa liếc nhìn đến cô liền thích chiếc nhẫn này, thợ làm nó thực khéo và tinh xảo, hoa văn điêu khắc nhìn qua có một loại khí chất cổ điển, tóm lại càng nhìn càng thích.

"Hiện tại loại nhẫn văn vật cổ điển này cũng ít gặp, người ta đeo nhẫn vàng, nhẫn bạc, ta đeo cái nhẫn cổ này cũng không tệ."

Nhưng mà ngay tại lúc Mộ Chi Ly đeo nhẫn vào một khắc, thoáng cái sấm sét nổi lên, thiên địa biến sắc, mặt trời vốn chói mắt hiện tại đã trốn vào tầng mây, tối, tối đến cực hạn, giống như toàn bộ thế giới chỉ còn lại màu đen, ngay cả hô hấp đều trở nên nặng nề.

Mộ Chi Ly kinh hãi, tại sao có thể như vậy? Cùng thời gian chiếc nhẫn nàng đeo tản ra ánh sáng chói mắt, phảng phất giống như đèn sáng trong đêm đen, sáng ngời đẹp mắt.

Xa xa, lốc xoáy gào thét thổi qua, quỹ đạo bay về phía Mộ Chi Ly, Mộ Chi Ly vội vàng muốn tránh khỏi, nhưng mà chiếc nhẫn trên tay lại tản ra năng lượng vô cùng đem cô hướng vào trung tâm lốc xoáy.

Mộ Chi Ly vội vàng cởi nhẫn ra, nhưng mà nhẫn lại giống như là một bộ phận trên thân thể của cô, như thế nào cũng không thể cởi ra, thẳng tắp mang theo Mộ Chi Ly quần vào trong lốc xoáy.

Trời đất quay cuồng, đau, toàn bộ trong đầu Mộ Chi Ly đều tràn ngập chữ này, đây là có chuyện gì, không cần xui xẻo như vậy chứ. Mộ Chi Ly kêu rên, mà mọi người chỉ thấy một trận lốc xoáy thổi qua xông phá bầu trời, sau đó biến mất không thấy.

Đó là một lần cảnh quan tự nhiên kỳ lạ, bị người Trung Quốc ghi chép lại, mà thần y Mộ Chi Ly cứ như vậy biến mất ở trên thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 3: Trọng Sinh

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 3: Trọng Sinh

Mộ phủ, La Thiên thành.

Đất đá xanh trên đường, mấy vạt cỏ nhỏ xanh nhạt ương ngạnh từ giữa những tảng đá chen chút mọc lên, theo gió nhẹ lắc lư, cảnh tượng là một mảnh sinh cơ dạt dào.

Trong một chỗ cỏ dại mọc lên dài và lớn, có một tiểu viện nhìn qua đã hoang phế thật lâu, có một tòa nhà cũ nát không chịu nổi bị vây trong đó.

Phòng trong đó bài trí cực kỳ đơn giản, hé lộ ra một cái bàn, một băng ghế, một chiếc giường gỗ, không có bao nhiêu đồ dư thừa. Trên giường gỗ, một cô gái khoảng mười lăm tuổi nằm ở trên đó phát ra tiếng kêu thống khổ.

Nữ tử có một mái tóc dài mềm mại, hai má gầy yếu, bởi vì bị bệnh mà hiện ra màu trắng bệnh tật, ngũ quan của nữ tử có bộ dáng rất là tinh xảo. Cái trán tròn bóng, đôi mày lá liễu, hàng long mi dày cong cong đang nhắm chặt mắt, bộ lông mi dài dài này rất đáng giá làm cho mọi người hâm mộ, giờ phút này nó đang hơi hơi rung động.

Tuy rằng thấy không rõ đôi mắt kia đến tột cùng là như thế nào, nhưng mà theo độ cong kia của lông mi cũng có thể nhìn ra đôi mắt kia nhất định rất lớn, khóe mắt hơi hơi run run, bên khóe mắt trái có một giọt nước mắt làm tăng thêm cho nàng một loại phong tình khác.

Mũi cao thẳng, cánh mũi tinh xảo, cái miệng nhỏ nhắn phớt sắc hồng của hoa anh đào, nếu như chỉ có vậy, thì nữ tử này tuyệt đối là một mỹ nhân nhất đẳng.

Nhưng mà ở bên mặt trái của nàng, có một vết hoa văn màu đỏ thắm giống như cái bớt che kín hơn phân nửa mặt trái của nàng, nhìn qua có chút dọa người, cũng bởi vì vậy, đã đem dung nhan xinh đẹp hấp dẫn của nàng hoàn toàn biến thành xấu nhan.

"Đau..." trong đầu Mộ Chi Ly chỉ còn lại ý tưởng trực quan này, nàng không biết chính mình rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng nếu còn có thể cảm thấy đau, vậy là chứng minh nàng không chết.

Nàng rất muốn mở hai mắt của mình, lại cảm giác được mí mắt vô cùng nặng nề, nặng như ngàn cân, trong đầu đều là một mảnh hỗn loạn, vô số hình ảnh quen thuộc, từ trí nhớ xa lạ mạnh xuất hiện ở trong đầu, toàn bộ đầu óc giống như muốn nổ tung, đau đớn vô cùng.

Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Những trí nhớ này là sao? Nhưng mà nàng cũng không có thời gian suy nghĩ, tất cả ký ức trong đầu đã không tha cho nàng suy nghĩ.

Rốt cục, sau khi Mộ Chi Ly thử mấy lần, thì nàng mở mắt thành công. Lọt vào trong tầm mắt là trần nhà có nguy cơ sập sập xuống, dọa nàng giật mình một cái trực tiếp rớt xuống giường.

"Ui..." Tác động đến miệng vết thương nàng bậc ra tiếng kêu đau, nhưng mà lúc này nàng đã hoàn toàn thanh tỉnh, nơi này đơn giản đến không còn đơn giản hơn nữa, thậm chí có thể nói là phòng ở tồi tàn mà cho tới bây giờ Mộ Chi Ly nàng chưa từng thấy qua a.

Nhìn tay của chính mình, khi nào thì biến thành ngắn thế? Làn da cũng biến kém, trước tiên, Mộ Chi Ly liền phát hiện đây không phải là thân thể của chính mình.

Chợt chạy về phía chiếc gương đồng trong phòng, nhưng mà đợi khi thấy khuôn mặt trong gương, Mộ Chi Ly ngây ngẩn cả người.

Trong gương cô gái cực kỳ xấu xí kia là chính mình sao? Ám văn màu đỏ che kín một nửa mặt của nàng làm cho nàng thoát nhìn giống như một cô gái bị nguyên rủa, căn bản không dám nhìn xem bộ dáng của chính mình.

"Trời ạ, ta làm sao có thể biến thành như vậy? Lúc trước rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Ta chẳng qua chỉ đeo một chiếc nhẫn, sau đó quẩn vào trong gió lốc, sau khi... Tỉnh lại thì đã ở trong này. Nhưng mà, vẫn là không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì."

Ngay tại lúc Mộ Chi Ly đang buồn bực, phát hiện toàn thân mình đều đau quá, nhìn kỹ, từ tay đến trên người đều che kín vết thương lớn nhỏ, giờ phút này nó hiện ra màu xanh tím.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Ta đang nằm mơ? Nhưng mà đồng thời với lúc nàng ngây người, trí nhớ tràn ngập trong đầu của nàng lúc trước bắt đầu rõ ràng lên.

Nắm mắt lại nhận toàn bộ trí nhớ này, sau một lúc lâu, Mộ Chi Ly mới mở mắt, trong mắt mê mang đã muốn hoàn toàn biến mất, bàn tay nắm lại tràn đầy buồn bực.

Ở trong trí nhớ này, Mộ Chi Ly nàng bắt đầu dĩ phải tiếp nhận một chuyện thực —— nàng xuyên qua. Hơn nữa là hồn xuyên. Nữ tử này tên thực trùng hợp giống nàng cũng tên là Mộ Chi Ly.

Là tam tiểu thư của Mộ gia ở La Thiên thành, thân phận này quả thực không tệ, nhưng mà đến Mộ Chi Ly lại không phải, Mộ Chi Ly có thể nói là nhân vật đại biểu cho sĩ nhục của Mộ gia, bộ dạng xấu liên quên đi, nhưng một điểm thiên phú tu luyện đều không có.

Tại đây lấy việc tu luyện Thiên Lực là trào lưu của toàn thế giới, không thể tu luyện Thiên Lực cũng có nghĩa đời này nàng chính là một phế nhân! Trong các thế hệ con cháu của Mộ gia, tất cả mọi người đều có thể tu luyện trừ bỏ Mộ Chi Ly.

Cha của Mộ Chi Ly là Mộ Thiên Tinh từng là thiên tài của Mộ gia, là tương lai hi vọng của Mộ gia, năm đó Mộ Thiên Tinh thực lực cao cường, đáng về anh tuấn, là đối tượng ái mộ của bao nhiêu cô gái ở La Thiên thành.

Nhưng mà trong một lần hấn đi ra ngoài lịch lãm, suốt ba năm không về, lúc trở về lại mang về một đứa nhỏ là Mộ Chi Ly, lúc ấy ở Mộ gia đã tạo thành oanh động thật lớn, rồi sau đó không bao lâu Mộ Thiên Tinh không hiểu nguyên do mà chết đi.

Không ai biết rốt cuộc là vì sao, cũng bởi vậy nó đã trở thành một điều bí ẩn.

Mộ Chi Ly hiện tại bộ dáng phế vật, nếu không phải năm đó Mộ Thiên Tinh từng vì gia tộc cống hiến qua mà nói, lúc này nàng phỏng chừng ngay cả nơi ở đồ nát cũng không có. Tại đây trong loại gia tộc như vậy, huyết thống thân tình có vẻ dị thường mỏng manh, người có thực lực, người có thể hưởng thụ đãi ngộ như công chúa, không thực lực, liền giống như kẻ đáng thương mà sống.

Dựa theo lẽ thường mà nói, nàng dù không có ích như thế nào, cũng sẽ không bị đánh, nhưng mà bị kịch là do năm đó Mộ Thiên Tinh quá mức vĩ đại, sau lưng người ghen tị với hắn, người oán hận hắn tuyệt đối không ít, lúc hắn chết bao nhiêu người đã ôm thái độ vui sướng khi người gặp họa.

Cho dù chỉ còn lại có một mình Mộ Chi Ly, vẫn thường xuyên bị bọn họ chèn ép khi dễ, vết thương trên người Mộ Chi Ly chính là do nguyên nhân đó.

Sau khi đã biết hết thấy, Mộ Chi Ly thở dài một tiếng, không nghĩ tới cô gái này đáng thương như vậy, nhưng mà càng đáng thương hơn hiện giờ chính là mình a, đường đường thần y thiên tài của thế kỷ hai mươi mốt, có thể nói muốn cái gì có cái đó, so sánh với kẻ đáng thương này, thì mình tốt số hơn nhiều lắm, mà giờ phải từ thiên đường rơi xuống địa ngục, sự chênh lệch này cũng chỉ có người trong lòng có năng lực thừa nhận mạnh như nàng, mới có thể chịu đựng được.

Ôm ý nghĩ sống ở đâu thì yên ở đó, Mộ Chi Ly bình yên tiếp nhận chuyện này, nàng phát hiện chiếc nhẫn đeo trên tay nàng cũng vẫn theo nàng đến đây, vẫn không thể tháo xuống giống như lúc trước, đây rốt cuộc là vật gì vậy, tất cả mọi thứ đều biến mất, cũng chỉ có nó tồn tại.

Theo bản năng, Mộ Chi Ly cảm thấy tình trạng của mình hiện tại có liên quan tới chiếc nhẫn cổ này, hơn nữa chiếc nhẫn cổ này cũng không phải vật tầm thường, lúc ấy ánh sáng nó tán mát ra nàng vẫn còn nhớ rõ nhất thanh nhị sở.

"Chẳng lẽ đây là một bảo vật?" Mộ Chi Ly suy đoán, trong phim truyền hình đều diễn như vậy, thoát nhìn nhẫn rất bình thường, thông qua lấy máu xong nó sẽ hiện ra diện mạo vốn có.

Nghĩ vậy, Mộ Chi Ly bắt đầu đi ở trên tay ngọc của mình làm xuất hiện một vết thương nhỏ, đem máu nhỏ xuống chiếc nhẫn, về mặt kích động chờ nhẫn phản ứng.

Đợi sau một lúc lâu, nhẫn vẫn như trước không có gì phản ứng, Mộ Chi Ly rốt cục nhìn không được nổi bão "Có làm không? Không phải bảo bối còn đem ta đưa đến chỗ rách nát này?"

Sau khi hoàn toàn chấp nhận hoàn cảnh hiện tại của mình, Mộ Chi Ly cười nói, những khổ nạn vốn thuộc loại về Mộ Chi Ly đã kết thúc, nếu để cho thần y thiên tài ta từ thế kỷ hai mươi mốt đến đây, nếu ta không ở đây đến phong sinh thủy khởi (gió nổi nước dâng), thì chẳng phải làm thất vọng chính mình sao?

Ngày mai sẽ bắt đầu hành động.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 04: Mộ Hàn Mặc

Mộ Chi Ly nghỉ ngơi một đêm, sau khi mở mắt ra xác định mình không có trở lại hiện đại, cũng chỉ lạnh nhạt trôi giương.

Nhìn vết thương trên người của mình, cũng may đều là bị thương ngoài da, mà không có nội thương gì, một lát nữa hái chút ít thảo dược đắp lên là được, lấy năng lực của mình để khôi phục thân thể này phục hồi như cũ, ước chừng mười ngày nửa tháng đều chưa chắc có thể khôi phục tốt.

Mộ Chi Ly nàng cũng không thể bị động chờ như vậy, theo trí nhớ mà nàng biết ở trong cái nhà này trên cơ bản không có người chú ý tới nàng, cho nên dù có đi ra ngoài cũng không có quan hệ gì.

Ợt ợt

Mộ Chi Ly vuốt bụng của mình, rất đói, chắc là do vài ngày rồi mà chưa ăn cơm? Vốn là có người đưa cơm, nhưng mà nàng càng ngày càng không được người ta coi trọng, dần dần ngay cả hạ nhân cũng lười đến đưa cơm, đối tốt với nàng thì có chỗ nào tốt chứ, còn tới làm gì?

Chỉ có một người duy nhất đối tốt với nàng là thất thiếu gia —— Mộ Hàn Mặc.

Mới nhắc tới Mộ Hàn Mặc, Mộ Hàn Mặc liền xuất hiện. Mộ Hàn Mặc kém Mộ Chi Ly một tuổi mà thôi, con cháu Mộ giaphần đông, cho dù xếp hạng kém hơn mười mấy hai mươi tên, thì tuổi cũng không kém là bao nhiêu.

Chi Ly, người cũng đói bụng đi? Mau ăn. Mộ Hàn Mặc từ trong lồng tre mang ra mấy cái bánh bao nhân thịt đưa cho Mộ Chi Ly, trên mặt còn mang tính trẻ con tràn đầy hưng phấn cùng với lo lắng.

Description:

Mộ Chi Ly nâng mắt nhìn về mặt chờ mong chính mình ăn của Mộ Hàn Mặc, hần mặc trường bào màu đen với mép áo đanchéo nhau, tóc dài buộc cao, lộ ra cái trán no đủ, đôi mắt giống trong suốt như nước, đôi mày hình trăng non dày rậm, dưới bộ quần áo rộng thùng thình là dáng người tương đối to lớn, tướng mạo tuấn tú, lịch sự, tương lai nhất định là một nam tử.

Bộ dạng thật sự là không tệ, ở thế kỷ hai mươi mốt cũng ít thấy một suất ca như vậy, hơn nữa thái độ lại còn tốt hiếm thấy nữa, nhưng mà tuổi còn nhỏ một chút. Hoàn toàn đã quên hiện tại chính nàng cũng tuổi rất nhỏ.

Mộ Hàn Mặc có thiên phú tu luyện không tệ, trong gia tộc địa vị cũng không nhỏ, tuổi tuy rằng không lớn, nhưng bởi vì liên quan đến thiên phú tu luyện, nên nhìn qua giống như thiếu niên mười sáu, mười bảy tuổi.

Cùng so sánh với Mộ Hàn Mặc, Mộ Chi Ly rõ ràng lớn hơn hần, nhưng thoát nhìn thì nhỏ hơn hần nhiều lắm. Nhìn bánh bao trước mặt, Mộ Chi Ly cười nói Hàn Mặc, cảm ơn người.

Nàng thật sự đói bụng, cũng sẽ không để ý cái gì rút rè hay không rút rè, cầm lấy liền từng ngậm từng ngậm ăn lên. Mộ Chi Ly lần đầu tiên phát hiện thì ra bánh bao lại ăn ngon như vậy.

Mộ Hàn Mặc cũng là cười, tươi cười kia giống như con gió ấm áp trong ngày lạnh giá, đem rét lạnh của phòng ốc đều thổi tan. Còn nói cảm ơn với ta, bọn họ lại đối xử quá đáng với người như vậy, Chi Ly, chờ lúc ta mạnh lên, nhất định sẽ không để cho người bị khi dễ nữa.

Mộ Chi Ly nhìn về mặt chân thành của Mộ Hàn Mặc, trong lòng kêu một tiếng cảm động: Hàn Mặc, người không có đi luyện võ trường để luyện công buổi sáng sao?

Không chỉ là Mộ gia, chỉ cần là gia tộc có quy cách, buổi sáng các đệ tử thiếu niên đều tập trung trong luyện võ trường của gia tộc đi luyện công, dù sao ở thế giới lấy thực lực làm tiêu chí này, từng gia tộc đều chú trọng bồi dưỡng thực lực, mà những thiếu niên tuổi còn nhỏ là tương lai hi vọng của bọn họ a.

Ta lập tức sẽ đi qua, sợ người đói bụng nên chạy lại đây trước. Đúng lúc này, ánh mắt Mộ Hàn Mặc rơi xuống trên tay Mộ Chi Ly, vết thương trên tay kia nguyên bản bị quần áo che đậy, nhưng mà lúc ăn bánh bao nhân thịt thì cái tay áo rộng thùng thình bị tuột xuống khuấy tay.

Ánh mắt ngưng một chút, trên gương mặt tuấn tú lập tức tràn ngập tức giận: Chi Ly, ai lại khi dễ người?

Mộ Chi Ly sửng sốt, chợt nói: Không có a. Theo trí nhớ trong thân thể này, nàng biết Mộ Hàn Mặc thật sự đối tốt với nàng, mà lấy năng lực hiện tại của Mộ Hàn Mặc hiển nhiên là không thể báo thù, nàng cũng không muốn liên lụy đến tiểu soái ca này, chính nàng có thể giải quyết.

Huống hồ hiện tại nàng cũng không phải là Mộ Chi Ly để cho người dễ khi dễ, nàng còn muốn báo thù cho chính mình nhà.

Còn nói không có? Mộ Hàn Mặc kéo tay của Mộ Chi Ly: Vậy vết thương trên tay người là như thế nào có?

Nghe vậy, Mộ Chi Ly thở dài một hơi, trên mặt cũng lộ ra ý cười nhu hòa: Hàn Mặc, yên tâm đi, ta không sao, đừng lo lắng cho ta .

Mộ Hàn Mặc nhìn tươi cười ôn hòa kia của Mộ Chi Ly, mặc dù ở trong mắt người bên ngoài, ám văn kia thoát nhìn thực khủng bố, nhưng mà hần cũng không cho rằng như vậy. Có một lần vào lúc còn bé, khi nàng dùng thân hình gầy yếu kia che ở trước mặt mình, hần liền quyết định nhất định phải đối tốt với nàng, luôn luôn đối xử tốt với nàng.

Có đôi khi hần sẽ thấy Chi Ly cảm thấy không công bằng, rõ ràng là một người tốt như vậy, lại bởi vì không có thiên phú tu luyện, bộ dạng khó coi mà bị mọi người bài xích, nhưng mà tất cả những điều này cũng không phải nàng nguyện ý, vậy mà mỗi lần chính mình nói đến chuyện này, nàng lại có vẻ bình tĩnh như vậy, tựa hồ đã muốn tiếp nhận hết tất cả những điều này.

Cảm giác tang thương kia hoàn toàn không phù hợp với tuổi tác của nàng, làm cho hần cảm thấy thực đau lòng.

Người nói cho ta biết là ai, ta giúp người báo thù.

Mộ Chi Ly lắc đầu: Hàn Mặc, ta biết người rất tốt với ta, nhưng ta thật sự không có việc gì, người phải cố gắng tu luyện nha, về sau ta còn chờ người tới bảo vệ ta.

Nhìn bộ dáng Mộ Chi Ly kiên định, Mộ Hàn Mặc đang nắm hai tay lại buông ra, ánh mắt tràn ngập kiên định: Chi Ly, tin tưởng ta, ngày đó sẽ không xa .

Ừ, ta vẫn đều tin tưởng người. Nhanh chút đi thôi, đừng có đến muộn, Ngũ thúc sẽ đợi.

Vậy ta đi trước, người tự chăm sóc bản thân mình cho tốt

Đã biết.

Mộ Chi Ly nhìn bóng dáng Mộ Hàn Mặc rồi đi, nở nụ cười, theo bên phải nhìn qua tuyết mỹ như vậy.

Còn tự cho rằng mình sự không giống như một đứa nhỏ, nói chuyện cũng cảm thấy nổi da gà, nhưng hiện tại cảm thấy cũng không tệ lắm. Mộ Chi Ly cảm khái nói, lấy tính tình của nàng sẽ không nói những loại lời nói này, nhưng mà Mộ Hàn Mặc cùng thân thể này quen thuộc nhất, nếu như bản thân mình biểu hiện không giống như vậy, sợ là đối phương lập tức liền nhận ra.

Sau khi ăn uống no đủ xong, Mộ Chi Ly chạy tới phía sau phòng ở, nơi đó có một cái lỗ chó, trước kia Mộ Chi Ly là từ nơi này đi ra ngoài, nhưng mà đi ra ngoài cũng sẽ bị những người khác bả xích, nên Mộ Chi Ly cũng không có đi ra ngoài qua, vì thế trong lòng đến tột cùng có bao nhiêu mất mát, chỉ có chính nàng biết.

Mộ Chi Ly nhìn chuồng chó phía dưới: Theo chỗ này đi ra ngoài cũng quá khó coi đi. Mộ Chi Ly ta khi nào thì phải làm chuyện như vậy, vẫn là trèo tường đi ra ngoài, như vậy dù sao cũng suât khí một chút.

Càng nghĩ càng cảm thấy ý nghĩ của chính mình không sai, Mộ Chi Ly trực tiếp chạy tới chuyển một cái ghế đến rồi cục cũng thành công trèo đi ra ngoài, tường này cũng không cao, cũng là do khối này thân thể này quá gầy yếu, nếu là Mộ Chi Ly kiếp trước mà nói, tuyệt đối sẽ thoải mái nhảy ra ngoài.

Mộ Chi Ly cũng không có vội vã đi trên đường, lấy bộ dáng nàng hiện tại đi ra ngoài tuyệt đối là tự rước lấy nhục, nàng muốn đem vết thương trên người nàng chữa khỏi rồi nói sau, có thân thể như vậy nàng thật chịu không được, còn có chuyện tu luyện nàng cũng phải muốn biết rõ ràng.

Trước kia ở nhà nàng không ngừng nghiên cứu y thuật, hiện tại ở Thiên Huyền Đại Lục cũng sẽ giống thế mà tu luyện, nàng làm sao có thể không đi ném thử? Đi từng bước một, trước đem vết thương chữa khỏi đã, sau lại nghiên cứu âm văn trên mặt mình xem có thể trừ đi hay không.

Nàng xưng là thần y cũng không phải là ngòi không ! Nàng cẩn thận xem qua mặt mình, một khi âm văn kia bị trừ đi, tuyệt đối sẽ là một mỹ nữ.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 5: Cứu Người

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 5: Cứu Người

Mộ Chi Ly một đường đi lên trên núi, trên núi này nghĩ đến một ít dược liệu đơn giản vẫn phải có, dù sao hiện tại cần cũng không phải dược liệu trân quý gì.

Điểm này Mộ Chi Ly cũng rất buồn bực, dược liệu này chỉ cần đi cửa hàng bán thuốc lập tức có thể mua được, nhưng mà lúc trước cuộc sống của Mộ Chi Ly quá mức thê lương, tuy nói lấy thân phận của nàng, hàng tháng Mộ gia cũng cho nàng một ít kim tệ, nhưng mà kim tệ hàng tháng của nàng đều bị người khác cướp đi, cho nên hiện tại nàng có thể nói là không một đồng xu dính túi, ngay cả cơm cũng phải dựa vào Mộ Hàn Mặc đưa tới.

Đối việc này, nàng cũng không phải quá thương tâm, dù sao điều này cũng đã muốn trở thành lịch sử, về sau loại sự tình này tuyệt đối sẽ không lại phát sinh ở trên người Mộ Chi Ly nàng.

Một lúc lâu sau, Mộ Chi Ly đã tìm đủ dược liệu, cũng may nơi này mặc dù không phải thế kỷ hai mươi mốt, nhưng mà dược liệu cũng giống nhau, không có gì khác biệt lớn, hơn nữa nơi này dược liệu phong phú hơn nhiều, mấy thứ dược liệu đơn giản này cơ hồ đều có thể dễ dàng thấy được.

"Đội đem vết thương trên người chữa khỏi, trước hết phải nghĩ biện pháp kiếm kim tệ, nếu không thì chuyện gì đều làm không được a. Còn phải đặt một bộ ngân châm theo yêu cầu, không có nó mình luôn cảm thấy thiếu cái gì đó."

Mộ Chi Ly vừa đi vừa nói chuyện nói, từ nhỏ đến lớn, ngân châm chưa bao giờ rời khỏi nàng, nàng am hiểu nhất chính là dùng ngân châm, nếu không có ngân châm sẽ làm cho nàng không có cảm giác an toàn.

Trên núi cũng không có người nào, Mộ Chi Ly cũng là yên tâm lớn mật tiêu sái, nhưng mà ngay tại lúc nàng mới vừa đi đến chân núi, phương xa truyền đến tiếng vang, cùng với tiếng nữ nhân kinh hô "Đệ đệ, đệ làm sao vậy?"

Đến gần nhìn thấy, là một đại đội nhân mã, có hộ vệ, có xe ngựa, xem ra hẳn là một ít đệ tử của đại gia tộc. Mà phía trước, một thiếu niên chừng mười tám tuổi giờ phút này đang té trên mặt đất, mà bên người có một đám người vây quanh, lo lắng hỏi tình huống.

Nhìn thấy có người phát bệnh, làm thầy thuốc Mộ Chi Ly tự nhiên là có chút tò mò, đi đến gần mới thấy, thiếu niên kia đang khó thở, môi tím tái, toàn thân run rẩy. Chỉ liếc mắt một cái, Mộ Chi Ly đã nhìn ra đến đây thiếu niên lên cơn hen suyễn.

Nhưng mà ngay tại lúc Mộ Chi Ly đang đánh giá, thì trong đó có một nữ nhân nhìn như nha hoàn lại tức giận nói "Tránh ra tránh ra, đừng ở chỗ này vướng bận?"

Nghe vậy, Mộ Chi Ly vốn chuẩn bị rời đi cũng dừng bước: "Các người cứ tiếp tục như vậy, đợi một lát, vị thiếu gia này phỏng chừng sẽ mất mạng."

Nghe vậy, thiếu nữ ước chừng hai mươi tuổi cũng đem ánh mắt chuyển qua trên người Mộ Chi Ly. Thấy Mộ Chi Ly mặc một bộ quần áo mà ngay cả hạ nhân cũng không mặc, trên quần áo có mấy mảnh vá, thấy như thế nào cũng đều thể thảm, nhưng cũng may quần áo còn có vẻ sạch sẽ.

Nhưng mà khuôn mặt kia cũng có chút dọa người, nếu là bình thường phỏng chừng nàng ngay cả liếc mắt cũng không thèm nhìn một cái, nhưng mà tình huống bây giờ khá đặc biệt: "Người biết cách cứu đệ đệ của ta sao?"

"Ta biết hoặc không biết, có quan hệ gì đến người đâu?" Đạm mạc mở miệng, tuyệt đối không để ý.

Lâm Thanh Âm tâm thần có chút hoảng hốt, không biết vì sao từ trên người cô gái ăn mặc rách rưới không chịu nổi này lại có thể cảm nhận được một loại khí chất ngạo nghễ, giọng nói đạm mạc, biểu tình thờ ơ, nhất là sự cơ trí trong mắt kia, khó có thể khiến người đem bộ dáng hiện tại của nàng liên hệ cùng một chỗ.

Không tự chủ được, Lâm Thanh Âm liền đem cô gái trước mặt này cao thấp đánh giá một lần: "Vị cô nương này, cầu xin người cứu cứu đệ đệ của ta, vô luận người muốn thù lao gì, nếu có thể cho ta tuyệt đối sẽ không chối từ."

Nghe nói như thế, Mộ Chi Ly cũng giao động, hiện tại nàng cần nhất chính là kim tệ, nếu hiện tại có được thì chắc chắn sẽ làm cho kế hoạch của nàng rút ngắn đi rất nhiều: "Tốt, ta cứu đệ đệ của người, một trăm kim tệ." Lời nói ra là khẳng định, mà không phải ngữ khí thương thảo.

Lâm Thanh Âm nghe nói như cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi: "Không thành vấn đề, liền nhờ cậy người." Chợt cảm một túi tiền đưa cho Mộ Chi Ly.

Mộ Chi Ly cũng không có xem xét, mà trực tiếp để vào trong lòng, nàng tin tưởng lấy thân phận đối phương sẽ không lừa nàng: "Còn có, làm cho nữ nhân này phải xin lỗi ta." Mộ Chi Ly chỉ vào nha hoàn nói nàng vướng bận lúc trước.

Tiểu Thúy nghe thấy lời của Mộ Chi Ly, lập tức cực kỳ tức giận, lúc chuẩn bị đáp lời, thì Lâm Thanh Âm lại mở miệng: "Tiểu Thúy, mau xin lỗi."

Thấy Lâm Thanh Âm đã lên tiếng, tiểu Thúy cũng chỉ có thể nghẹn một bụng tức giận nói: "Thực xin lỗi."

Mộ Chi Ly cũng lười nhìn tiểu Thúy liếc mắt một cái, trực tiếp đi đến trước mặt thiếu niên, hành động như vậy lại làm cho tiểu Thúy tức đến không nhìn được: "Các người hết thảy đều tránh ra, vây quanh ở bên người hắn như vậy, đối hắn không có lợi."

Nghe vậy, mọi người đồng loạt nhìn về phía Lâm Thanh Âm, sau khi thấy Lâm Thanh Âm gật đầu mới đều tản ra, nhưng ánh mắt vẫn chú ý, muốn nhìn xem đến cô gái đột nhiên xuất hiện sẽ dùng biện pháp gì.

Mộ Chi Ly làm cho thiếu niên nửa nằm, nâng đầu của hắn lên, khiến cho hai cánh tay của hắn nâng lên, thấy quần áo trên người thiếu niên mặc thật chặt, liền đưa tay cởi bỏ quần áo của hắn.

"Người làm gì?" Nhìn thấy hành động của Mộ Chi Ly, tiểu Thúy vội vàng hô.

Mộ Chi Ly nâng mắt, nhíu mày nói: "Ta làm cái gì, người không nên xen vào, nếu người không muốn cứu thiếu gia nhà người, ta sẽ chiều theo." Nói xong, liền không hề quan họ.

Nếu như mình có mang theo ngân châm mà nói, chỉ cần châm mấy châm, có thể trị được bệnh hen suyễn này, chỉ tiếc hiện tại không có, một bên cứu trị, Mộ Chi Ly một bên quyết định đợi lúc trở về phải đi đặt một bộ ngân châm, nếu không làm chuyện gì đều không có phương tiện.

"Thả lỏng, dựa theo lời ta nói mà làm. Dùng miệng thở ra, dùng mũi hít vào, dồn khí đan điền, tận khả năng hít sâu." giờ phút này Thiếu niên kia đã muốn hô hấp không thông, vì thế phải để hắn làm theo lời nói của chính mình.

Lâm Thanh Tuyền nhìn cô gái trước mặt, tuy rằng diện mạo có điểm dọa người, nhưng mà lại có ma lực làm cho người ta bình tĩnh, hắn không tự giác mà làm theo lời của nàng, đồng thời tình trạng của chính mình cũng càng ngày càng tốt.

Lâm Thanh Âm đứng ở một bên nhìn tình huống đệ đệ của mình đã tốt hơn, trên mặt cũng lộ vẻ vui sướng.

Sau khi xử lý tốt, Mộ Chi Ly vỗ vỗ tay đứng lên, Lâm Thanh Tuyền vẻ mặt cảm kích "Cảm tạ cô nương có ân cứu mạng. Không biết cô nương họ gì? Lần sau có cơ hội nhất định đăng môn bái phỏng nói lời cảm tạ."

Mộ Chi Ly cũng lắc đầu: "Ta cứu người, các người trả thù lao cho ta, huề nhau, không cần nói lời cảm tạ." Chợt ánh mắt chuyển hướng về phía Lâm Thanh Âm "Không có việc gì nữa, ta cáo từ trước."

Nói xong, Mộ Chi Ly cũng không nhìn đại đội nhân mã này, lưu cho mọi người một bóng dáng tiêu sái, sau đó liền rời đi.

Lấy ra túi tiền trong lòng, nhìn trong đó tràn đầy kim tệ: "Hiện tại ta cũng không xem như người nghèo đi, lúc trước tiền hàng tháng chỉ có một kim tệ, hôm nay buôn bán lời một trăm kim tệ, thật sự là không tệ."

Sau khi trở về, liền điều tra một phen chính mình rốt cuộc vì sao không thể tu luyện thiên lực, theo trí nhớ trong khối thân thể này, nàng chỉ biết là thân thể của chính mình không thể trừ thiên lực, cho dù hấp thu thiên lực cũng sẽ ở trong khoảng thời gian ngắn mà biến mất, nhưng mà nàng là thần y a, cứu người khác còn được, chẳng lẽ lại không trị được cho chính mình sao?

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 6: Trúng Độc

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 6: Trúng Độc

Mộ Chi Ly lúc trở về thuận tiện đi đến chỗ thợ rèn, từ ngoài cửa đã nghe thấy bên trong truyền ra từng trận tiếng búa nện trên sắt. Đi vào trong nháy mắt liền cảm giác được độ ẩm tăng lên không ít.

"Vị cô nương này, ngươi muốn mua cái gì sao?" Người nói chuyện là một vị đại thúc chừng bốn mươi lăm tuổi, trên thân trần trụi, lộ ra cơ bắp rắn chắc, đầu đầy mồ hôi nóng, hiển nhiên vừa rồi người gõ búa là hắn.

"Đại thúc, tôi muốn nhờ thúc giúp tôi làm một bộ ngân châm." Lúc này trên mặt Mộ Chi Ly đã che khăn, nàng biết thanh danh của bản thân mình ở La Thiên thành, nàng treo tường đi ra, đương nhiên không thể giương cờ giống trống.

"Không biết là bộ dáng ngân châm gì?" Đối với yêu cầu của Mộ Chi Ly, nhưng đại thúc kia thật ra cũng không có lộ ra thần sắc kinh ngạc gì, dù sao hiện tại muốn tạo ra một cái như thế cũng có thể.

"Ta cần một bộ ngân châm, dài ngắn không giống nhau, phân biệt là..." Mộ Chi Ly đem ngân châm nàng dùng trước kia độ dài lớn nhỏ miêu tả tỉ mỉ, từng cái từng cái nhất nhất nói ra.

Nghe xong miêu tả của Mộ Chi Ly, trên mặt đại thúc kia cũng lộ ra một chút kinh ngạc: "Ngân châm này là lần đầu tiên nghe nói, không biết cô nương có thể nói cho ta biết nó dùng để làm gì?"

Mộ Chi Ly thấy vị đại thúc này vẻ mặt phúc hậu, trong lòng cũng rất có hảo cảm, lập tức cũng không giấu diếm: "Ngân châm này dùng để chữa bệnh?"

"Chẳng lẽ cô nương là dược sư?" Đại thúc thần sắc lập tức trở nên cung kính rất nhiều, thất lung nguyên bản thẳng cũng thoáng cong vài phần.

Mộ Chi Ly không nghĩ tới thái độ của đại thúc thế lại có biến hóa lớn như vậy, bất quá như vậy cũng là không sai "Ta cũng bất quá biết được da lông mà thôi, không coi là dược sư."

Thấy Mộ Chi Ly đã khẳng định cách nghĩ của mình, đại thúc lại cung kính thêm vài phần, nhưng mà nhìn quần áo trên người nàng có chút quái dị, chột lác lác đầu, có lẽ đây là sở thích của người ta cũng không chừng, thân phận dược sư tôn quý mọi người đều biết, một tiểu cô nương còn trẻ tuổi như vậy có thể trở thành dược sư, tất nhiên nhất định có bối cảnh.

"Cô nương, ngân châm này ngày mai cô tới lấy được không? Ta cần chuẩn bị một ít nguyên liệu."

"Tốt, vậy thì ngày mai ta tới lấy, đại thúc, nếu như có thể, có thể giúp ta làm thêm mấy bộ nhé, ta đều cần dùng."

"Được rồi."

Sau khi làm xong chuyện này, Mộ Chi Ly mới về tới Mộ phủ, không người tới tiểu viện này thùy chung không người nào biết nàng từng đi ra ngoài.

Hôm sau, Mộ Chi Ly tới chỗ thợ rèn lấy ngân châm, vô luận là chất lượng hay là phương diện khéo léo đều là nhất đẳng, cùng ngân châm nàng trước kia sử dụng cũng không khác biệt gì. Trong lòng cũng thầm than, vị thợ rèn này tay nghề quả nhiên không phải bàn, chính mình miêu tả đơn giản như vậy, hắn

có thể đủ làm được đến trình độ như vậy.

Có ngân châm trong tay, Mộ Chi Ly liền giống như kiếm sĩ có kiếm, trong lòng phi thường yên tâm. Sau khi ở trên đường mua com xong rất nhanh về tới trong viện của mình, hiện tại nàng có thể nhìn xem mặt mình cùng đan điền đến tột cùng có vấn đề gì.

Ngồi ở trước gương, Mộ Chi Ly đánh giá ám văn trên mặt của mình "Đây không phải là bót." Người khác nhìn đến có lẽ đều cho rằng đó là bót, nhưng mà làm một thầy thuốc nàng đối với điểm này vẫn là có thể phân biệt được, lúc trước bởi vì có chút kháng cự, cho nên vẫn không có nhìn kỹ, hiện tại vừa thấy liền phát hiện ra có vấn đề.

Từ trong bao châm lấy ra một cây ngân châm, đâm xuống ám văn trên mặt của mình, nhưng mà ngay sau đó Mộ Chi Ly cũng là ngây ngẩn cả người, bởi vì một cây ngân châm dài năm tấc kia, giờ phút này đã hoàn toàn biến thành màu đen.

"Ta trúng độc sao? Đây là lúc nào thì trúng độc?" Mộ Chi Ly chỉ cảm thấy trên khối thân thể này cất giấu nhiều bí mật, một người tuổi còn trẻ như vậy, một cô gái tay trái gà không chặt thế nhưng còn bị người ta hạ độc, đây hết thảy hết thảy là vì sao, nàng tựa hồ cảm giác bản thân như lạc vào trong lốc xoáy.

Ngay lúc Mộ Chi Ly ngây người, một giọt máu đen theo ngân châm rơi xuống chiếc nhẫn trên tay nàng, chiếc nhẫn giản dị tỏa ra ánh sáng chói mắt, Mộ Chi Ly nhìn ánh hào quang từ chiếc nhẫn trên tay, trong mắt lóe ra ánh mắt khó hiểu.

Quả nhiên không ngoài nàng dự đoán, chiếc nhẫn này cũng không phải vật phàm, nhưng mà vì sao lại đột nhiên sáng lên?

Ngay lúc Mộ Chi Ly đang ngây người, một câu nói dễ nghe êm tai lại có vẻ phi thường bắt nhả truyền vào trong tai nàng: "Nhiều năm như vậy, cũng có người đạt được sự chấp nhận của Thiên Sát Cổ giới, bà đây ở trong này đã buồn bực tám trăm năm rồi."

"Thiên Sát Cổ giới? Tám trăm năm?" Mộ Chi Ly đầu tiên bắt được hai từ ngữ trọng yếu nhất này.

"Tiểu nha đầu, vận khí của ngươi thật may mắn, thế nhưng có thể đạt được sự thừa nhận của Thiên Sát Cổ giới, nhưng mà..." giọng liền thay đổi, nói: "Chắc chắn, bộ dạng đúng là quá xấu một chút."

Nghe vậy, lông mày của Mộ Chi Ly dựng thẳng lên: "Nói uyển chuyển chút không được sao? Ngươi là người nào? Thiên Sát Cổ giới là cái gì?"

"Ha ha " giọng nữ phá lên cười, hơi trêu đùa nói: "Ta không phải người."

"Chẳng lẽ ngươi là quỷ?" Mộ Chi Ly chỉ cảm thấy sau lưng mình ứa ra gió lạnh, lá gan nàng rất lớn, nhưng mà quỷ thật đúng là không thể chống được.

"Ai nói ta là quỷ, ta là thiên sinh lệ chất, thần thú thực lực siêu cường—— Thiên Huyền Cổ Long. Tên là Thiên nhi." Trong lời nói của Thiên nhi tràn đầy đắc ý.

Nghe thấy Thiên nhi nói như vậy, Mộ Chi Ly cũng không sợ nữa, nhưng lại có một xú mỹ long thật đúng là kỳ lạ. Nàng từ trong trí nhớ của thân thể này biết được ở Thiên Huyền Đại Lục này, cũng có rất nhiều yêu thú, mà phía trên yêu thú là thần thú, thần thú có thể nói ra tiếng người, tu luyện đến một trình độ nhất định lại có thể biến hóa hình người, mà Thiên nhi hiển nhiên là loại thần thú này.

Bất quá nàng cũng biết ở trên đời này thần thú rất thưa thớt, bản thân mình có vận khí tốt như vậy, vừa tới liền gặp được một con thần thú. "Vậy ngươi vì sao lại ở này trong chiếc nhẫn này?"

Nghe vậy, Thiên nhi từ từ thở dài: "Hơn một ngàn năm trước, ta và ngươi giống nhau, trong một lần kỳ ngộ gặp được Thiên Sát Cổ giới này, Thiên Sát Cổ giới là một vật linh bảo, về phần nó đạt tới dạng cấp bậc gì ta cũng không biết, nhưng mà tất nhiên là rất cao. Bởi vì có nó, ta tu luyện một đường ít gặp cản trở, nhưng mà trong một lần quyết đấu, thân thể bị hủy, mà yêu linh còn lại câu ta phải trốn vào trong này."

Trải qua nhiều năm tu dưỡng, yêu linh của ta cũng khôi phục không ít, nhưng mà tám trăm năm đến nay không còn người được sự chấp nhận của Thiên Sát Cổ giới, ta cũng bị nhốt ở trong này tám trăm năm."

Mộ Chi Ly mặt ngoài bình tĩnh như trước, nhưng mà trong lòng lại rung động đến cực điểm. Bị nhốt tám trăm năm, tu luyện năm trăm năm, không ngờ Thiên nhi thần thú như thế này mà đã sống hơn một ngàn ba trăm năm a?

"Vậy Thiên Sát Cổ giới này rốt cuộc có chỗ lợi gì?"

Thiên nhi lắc đầu: "Ta chỉ biết sử dụng một bộ phận của Thiên Sát Cổ giới, mục đích dùng cho việc gì ta cũng không rõ, cái này còn cần ngươi tự đi tìm hiểu."

"Vậy ngươi hiện tại phải rời khỏi sao?"

Thiên nhi lại lắc đầu, bĩu môi, một đôi mắt to quay tròn lưu chuyển, hiển nhiên đang tính toán điều gì đó: "Tình huống của ngươi hiện tại ta cũng hiểu biết, tin tưởng ngươi cũng không tình nguyện tiếp tục như vậy, không bằng chúng ta giúp đỡ cho nhau như thế nào?"

Mộ Chi Ly không có trực tiếp trả lời, mà lại hỏi: "Như thế nào gọi là giúp đỡ cho nhau?"

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 7: Khởi Hãn

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 7: Khởi Hãn

Nghe thấy Mộ Chi Ly nói như vậy, Thiên nhi cười, tươi cười kia rất có hương vị lấy lòng: "Như vậy đi, ta giúp ngươi tu luyện, ngươi giúp ta cắn nuốt yêu linh, thế nào?"

"Ngươi có thể giúp ta tu luyện như thế nào?" Mộ Chi Ly tò mò hỏi.

"Ta tốt xấu gì cũng tu luyện nhiều năm như vậy, chuyện tình phát sinh ở trên người ngươi ta rất rõ ràng, ngươi tới từ thế kỷ hai mươi mốt, cũng không phải là người của Thiên Huyền Đại Lục này, đối với đủ loại chuyện trên Thiên Huyền Đại Lục ngươi không biết bằng ta, có ta ở đây, ngươi cũng rõ ràng một chút không phải sao? Tu luyện công pháp linh tinh tuy rằng ở trong Thiên Sát Cổ giới cũng có, nhưng mà chính ngươi tự mò mẫm mà nói cần thời gian tuyệt đối không phải ít, có ta giúp ngươi cũng bớt rất nhiều không phải sao?"

Mộ Chi Ly gật gù đầu, Thiên nhi nói thực có đạo lý, nàng hiện tại đối với đại lục này có rất nhiều nghi hoặc. Tuy rằng trí nhớ của Mộ Chi Ly căn bản đều tồn tại trong đầu của mình, nhưng mà sự hữu dụng của trí nhớ kia lại quá ít. "Ngươi có thể nói cho ta biết yêu linh là cái gì không?"

"Yêu linh chính là linh hồn của yêu thú, càng là yêu linh cường đại, thì trợ giúp đối với ta lại càng lớn, bởi vì thân thể của ta bị hủy, nên đã mất rất lớn thực lực, nhưng mà thông qua cắn nuốt yêu linh có thể tăng lên thực lực của ta rất nhanh, mà sau khi thực lực của ta khôi phục đến cảnh giới nhất định, thì có thể dựa vào bí pháp bí mật của tộc ta trọng tổ lại chân thân."

"Thì ra là thế."

"Vậy ngươi đồng ý không?" Thiên nhi có chút vội vàng, nếu như Mộ Chi Ly không đáp ứng, vậy thì nàng còn phải tiếp tục bị nhốt ở trong chiếc nhẫn này.

Thấy bộ dáng sốt ruột của Thiên nhi, Mộ Chi Ly cũng hiểu được, nên có chút buồn cười: "Ta đáp ứng ngươi, nhưng mà hiện tại với tình trạng này của ta phỏng chừng tạm thời không thể tìm ra yêu linh cho ngươi."

Đối với việc này, Thiên nhi cũng không vội: "Không có việc gì, dù sao ta đã đợi nhiều năm như vậy, đợi thêm một đoạn thời gian nữa cũng không có gì, cùng lắm thì ta biết ngươi tương lai nhất định không phải là người đơn giản, có Thiên Sát Cổ giới tồn tại, khởi điểm của ngươi so với những người khác càng cao hơn, nhưng mà đường tu luyện cũng phải tự bản thân ngươi, nếu như chính ngươi không có cố gắng, vô luận có bao nhiêu tài nguyên tốt đều không có chỗ dùng."

Thấy Thiên nhi nói chuyện chân thành như thế, ý cười trên mặt Mộ Chi Ly cũng thu liễm vài phần "Yên tâm đi, ta không phải một người dễ dàng bỏ cuộc." Nếu như bản tâm của nàng không có kiên định, nàng không thể chỉ có một người đối mặt với sách thuốc buồn tẻ hơn mười mấy năm, trên thế giới nếu như muốn tồn tại để sống sót, tất nhiên phải có thực lực.

Hướng chi nàng còn muốn báo thù nữa. "Vậy là tốt rồi, nhìn ngươi tình huống này là trúng độc a, hơn nữa thời gian trúng độc cũng không ngắn, độc này tuy rằng ta không rõ rốt cuộc là cái gì, nhưng mà cũng có chút khó giải quyết."

Mộ Chi Ly chỉ cười, không quan tâm lắm: "Tu luyện linh tinh đối với ta hiện tại mà nói nhất định có khó khăn, nhưng mà ở phương diện giải độc thì không làm khó được ta."

Nói xong, cũng không tiếp tục nhìn Thiên nhi, mà cực kỳ thành thạo xuất ra ngân châm, tên của loại độc này gọi là gì nàng thật ra không biết, nhưng mà thủ pháp châm cứu dùng cho giải độc nàng biết, nên chỉ cần đem độc huyết đẩy ra là được, nếu như độc phi thường nghiêm trọng, thì còn phải cần điều trị sau.

Nhưng mà nàng đã kiểm tra qua, độc này tuy rằng thực độc, nhưng cũng không phức tạp, thông qua Trung Quốc thần châm của nàng có thể nắm chắc chữa khỏi. Trung Quốc truyền lưu trăm ngàn năm thần châm, tuyệt đối không phải nói chơi.

Rất nhanh ở trên huyết thần đỉnh của mình, huyết thành linh, huyết bách hội, huyết huyền lư đâm ngân châm trên mười mấy huyết vị, cho dù nhìn không tới, Mộ Chi Ly cũng có thể đủ chuẩn xác tìm được huyết vị, hạ châm vừa nhanh vừa chuẩn, đối với phương pháp này nàng tuyệt đối có tự tin, ngược lại Thiên nhi kinh ngạc nhìn Mộ Chi Ly.

Phương pháp giải độc này nàng chưa từng thấy qua, không biết rốt cuộc có dùng được hay không, nàng gặp qua người khác giải độc đều là tìm kiếm được sự hỗ trợ, bản thân mình tự đâm mấy ngàn châm trên mặt trái xoan của mình phương thức này thật đúng là vẫn sợ vị vẫn (lần đầu nghe thấy), nói thật nàng cũng không quả tin tưởng.

Nhưng mà ngay lúc nàng cảm thấy không thể tin được, ám văn màu đỏ thắm trên mặt Mộ Chi Ly rất nhanh mờ dần, màu đỏ thắm kia dọc theo cánh tay của nàng một đường xuống dưới, cuối cùng, Mộ Chi Ly ở trên cổ tay của mình cắt một đường làm cửa cho máu chảy xuống.

Độc huyết theo cánh tay mảnh khảnh của nàng, từng chút một rơi xuống, mà trên đất nguyên bản tràn đầy cỏ dại, sau khi chạm phải độc huyết, lập tức trở nên khô vàng và chết đi, chỉ cần độc huyết này đụng chạm đến chỗ nào thì chỗ đó không sống được, nhìn tình cảnh kia, trong tim Mộ Chi Ly cũng có chút băng giá.

Loại này độc không đem nàng độc chết thật đúng là kỳ quái, chẳng lẽ chỉ là vì hủy dung sao? Như mà nếu muốn hủy dung đâu cần dùng phương thức phiền toái như vậy? Trực tiếp lấy đao hủy dung thì tốt rồi.

Mộ Chi Ly cảm thấy độc này tất nhiên có mục đích riêng của nó, mang theo lòng tràn đầy nghi hoặc về tới trong phòng, Thiên nhi cảm khái nói: "Không nghĩ tới người lại có đối thủ không hay ho, đối phương đã hạ quyết tâm hại chết ngươi a, cuộc sống trở nên như vậy mà đối phương còn muốn hại ngươi, rốt cuộc kẻ đó đối với ngươi hận đến cỡ nào a."

Mộ Chi Ly bĩu môi một cái: "Ta cũng không biết rốt cuộc là ai, nhưng mà ta nghĩ chắc không lâu sau thì sẽ biết, ta phải nhìn xem toàn thân ta còn có vấn đề nào không."

Tự mình thay bản thân mình bắt mạch, nhưng mà không qua một lát, Mộ Chi Ly lại nhíu mày, bởi vì ở trong cơ thể của mình nàng cảm nhận được một dòng khí mật mờ, không cần phải nói, cái này cũng là độc tố.

"Độc tố này tựa hồ ở đan điền, chẳng lẽ nguyên nhân cho tới nay không thể tu luyện là vì độc tố kia quá phá?" Mộ Chi Ly cảm thấy chính mình lần này không có đoán sai, đối phương là vì làm cho mình không thể tu luyện, cho nên mới hạ độc, về phần hủy dung chắc là hiệu quả đi kèm mà thôi.

Nửa giờ sau, Mộ Chi Ly đem độc tố trên người mình đều giải hết. Sau khi giải độc xong nàng chỉ cảm thấy cả người thoải mái rất nhiều, cơ năng trong thân thể cũng tốt không ít, chỉ cần điều dưỡng một đoạn thời gian là có thể tốt hơn.

Mộ Chi Ly nhìn thiên hạ trong gương, mặt trái xoan tiêu chuẩn, mi hình lá liễu thon dài, một đôi mắt phượng, khóe mắt hơi hơi nhọn, độ cong câu xuất mê người, mà ánh mắt ngập nước giống như một dòng suối, phản chiếu ánh sáng lóng lánh, tựa hồ có một hình ảnh khác, khóe mắt có một nốt ruồi son khiến nàng tản ra một loại phong tình đặc biệt.

Cánh mũi tinh xảo, cao ngạo dung hòa với khuôn mặt thì càng thêm nổi bật, môi anh đào khéo léo giờ phút này có chút tái nhợt, tóm lại là một mỹ nữ không hơn không kém.

Mộ Chi Ly không khỏi nở nụ cười, quả nhiên sau khi trị xong không làm cho chính mình thất vọng.

Nhưng mà ở trong Mộ gia có người hãm hại mình, trước khi không có năng lực tự bảo vệ mình, nàng phải giấu diếm chuyện độc đã giải xong, nghĩ vậy, Mộ Chi Ly dùng thảo dược đem mặt mình khôi phục đến bộ dáng trước kia, bất quá cũng chỉ là dán bên ngoài mặt, nhưng mà người bình thường sẽ không có khả năng nhận ra.

"Thiên nhi, ta hiện tại muốn bắt đầu tu luyện, ngươi có thể giới thiệu một chút cho ta được không?" Nguyên bản định tự mình mò mẫm, hiện tại có một thầy giáo sẵn ở trước mặt mình, nàng đương nhiên phải lợi dụng rồi. Đưa nhỏ ở Mộ gia lúc năm tuổi đã bắt đầu tu luyện, mà nàng hiện tại đã mười lăm tuổi, còn không có tu luyện, bước khởi đầu đúng là chậm một chút, nên không thể lãng phí thời gian thêm.

Thiên nhi gật gù đầu, cũng không dơ dài trực tiếp giới thiệu cho nàng..

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 8: Hậu thiên cảnh giới

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 8: Hậu thiên cảnh giới

Theo Thiên nhi giới thiệu, Mộ Chi Ly hiểu biết đại khái quá trình tu luyện. Đầu tiên phải tự thân cảm nhận được Thiên Lực chứa trong thiên địa, đồng thời đem một tia Thiên Lực trữ đến trong đan điền của mình, như vậy liền xem như đi vào cánh cửa tu luyện.

Ở Thiên Huyền Đại Lực, trên cơ bản chỉ cần mọi người có chút năng lực đều sẽ tu luyện, cho dù không thể trở thành cường đại tu tiên giả, nhưng ít ra cũng là cao thủ hậu thiên, trừ bỏ người bần cùng hoặc là người hoàn toàn không có thiên phú tu luyện, đương nhiên, Mộ Chi Ly liền thuộc loại thứ nhất.

Sau khi thành công đem Thiên Lực dung nhập vào trong đan điền, sau đó cần khống chế Thiên Lực này ở trong cơ thể của mình để vận hành, từ vòng đầu tiên đến vòng ba mươi sáu thuộc giai đoạn sơ cấp, ba mươi sáu vòng tới bảy mươi hai vòng là giai đoạn trung cấp, bảy mươi hai vòng đến một trăm lẻ tám vòng còn lại là thuộc giai đoạn cao cấp.

Nếu có thể vận hành đến một trăm lẻ tám vòng kia bắt đầu đi vào hậu thiên tiên cảnh giới. Nhưng mà quá trình này phi thường khó khăn, nói cách khác Thiên Huyền Đại Lực có nhiều Tu Luyện Giả như vậy, mà Tiên Thiên cao thủ lại thiếu như vậy.

Ở trong trí nhớ của Mộ Chi Ly, lúc trước chính nàng có thể cảm nhận được Thiên Lực trong thiên địa, chỉ là không thể dung nhập trong đan điền, nhưng mà nhiều năm qua nàng lại chưa từng bỏ cuộc, độc tổ trong đan điền đã trừ bỏ sạch sẽ, nên vấn đề kia sẽ không tồn tại nữa.

Nghĩ vậy, Mộ Chi Ly cũng không cùng Thiên nhi tiếp tục nói chuyện, mà ngồi ở trên giường, trầm xuống nội tâm, dụng tâm đi cảm nhận Thiên Lực trong thiên địa, bởi vì lúc trước nàng mỗi ngày đều thử dung nhập Thiên Lực, lúc này nàng hơi chút hiểu cảm nhận được một cỗ Thiên Lực như yếu ớt như tơ nhện ở trong cơ thể.

Thử đem Thiên Lực kia dung nhập vào trong đan điền của chính mình, lúc này đây, dù là Mộ Chi Ly, cũng có chút khản trương.

Thời gian một phần mười giây đi qua, Thiên Lực kia mặc dù ở chung quanh đan điền, nhưng không có dấu hiệu dung nhập đi vào, Mộ Chi Ly cũng không gấp, nếu như dễ dàng thành công, vậy thì trên thế giới này đều thành cao thủ.

Một canh giờ sau, Thiên Lực kia rốt cục có một tia dấu hiệu dung nhập đan điền, phát hiện điểm này Mộ Chi Ly rất mừng rỡ, chỉ cần bắt đầu dung hợp, kế tiếp cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Sáng sớm ngày hôm sau, Mộ Chi Ly vui sướng mở hai mắt ra, lúc này nàng đã muốn thành công tiến vào Hậu Thiên Cảnh Giới. Sự vui sướng trong lòng nàng có lẽ chỉ có chính nàng là hiểu rõ, trong mấy ngày thời gian này, nàng đã cùng Mộ Chi Ly nguyên bản hợp hai thành một, nàng có thể rõ ràng cảm nhận được cảm giác thất bại cùng với tuyệt vọng suốt mười năm ném thử nhưng vẫn không thể thành công, mà giờ phút này thành công đối nàng có ý nghĩa phi phàm.

Một giọng nói móc còn bên tai nàng vọng ra, lộ ra những khuôn mặt cười nhạo trước mặt nàng. Toàn bộ Mộ gia trừ bỏ Mộ Hàn Mặc ra tất cả mọi người đều nói nàng là một phế vật, là sỉ nhục của gia tộc, ngay cả hạ nhân cũng có thể khi dễ nàng, trong mắt bọn họ, giá trị của nàng thậm chí không bằng một con chó.

Đây là sự vũ nhục đến cỡ nào, nhưng mà Mộ Chi Ly ở ngay tại hoàn cảnh như vậy mà sinh sống mười lăm năm, mười lăm năm này những gì nàng phải chịu khổ tuyệt đối không phải người bình thường có thể tưởng tượng. Vì sao? Tất cả nguyên nhân chỉ bởi vì Mộ Chi Ly nàng là một phế nhân không có thiên phú tu luyện.

Hôm nay, nàng cũng đã hoàn toàn đem tên phế nhân này đánh rớt.

Nàng muốn cho tất cả những người cười nhạo, nói móc nàng phải hối hận, những người đã khi dễ nàng sẽ phải trả giá đại giới.

Khoảng cách đại hội gia tộc còn có mười tháng, trong mười tháng này, nàng muốn đuổi theo những thiên tài trong gia tộc này đã khinh thường nàng.

Nếu như là trường kỳ tác chiến, Mộ Chi Ly cũng không có lập tức mà bắt đầu tu luyện, mà là chuẩn bị đi ra ngoài mua chút đồ ăn trở về, đến lúc đó liền ở trong phòng bế quan.

Nhưng mà ngay lúc Mộ Chi Ly chuẩn bị đi ra ngoài thời điểm, cũng nghe được từ bên ngoài truyền đến tiếng vang, vừa nhìn thì ra là Mộ Hàn Mặc đến đây, cùng đến với hắn còn có quản gia quản lý tiền tài: Mộ Tài.

Mộ Tài nguyên bản cũng không phải họ Mộ, nhưng mà ở Mộ gia làm quản gia ba mươi năm làm được rất tốt, sau đó được Mộ gia gia chủ ban cho họ Mộ.

"Chi Ly, hôm nay là phát ngày nguyệt ngân, ta mang quản gia đến đây." Mộ Hàn Mặc cười nói, hiển nhiên hắn cũng biết nguyệt ngân của Mộ Chi Ly thường xuyên bị quản gia đoạt đi, nếu như không phải như thế, Chi Ly cũng sẽ không thường xuyên bị đói bụng.

Mộ Chi Ly lập tức cũng hiểu được tâm tư của Mộ Hàn Mặc, lập tức trong lòng cũng là có chút cảm động.

Trên mặt Mộ Tài mang theo tươi cười, nhưng mà tươi cười này hiển nhiên là xem ở trên mặt mũi của Mộ Hàn Mặc mới lộ ra đến: "Tam tiểu thư, đây là nguyệt ngân tháng này của ngài."

Mộ Tài đem một kim tệ giao cho Mộ Chi Ly, trong mắt chứa sự kinh bỉ rõ ràng, tay gắt gao nắm kim tệ hiển lộ hắn có bao nhiêu không muốn.

Một kim tệ cũng không ít, hắn làm nhiều chuyện như vậy, một tháng nguyệt ngân cũng bắt quá được một kim tệ thôi, mà phế vật như nàng lại có nguyệt ngân lại giống như mình, trong nội tâm của hắn tự nhiên là bất mãn.

Nhưng mà hôm nay Mộ Hàn Mặc theo dõi hần, hần cũng không thể không cho, dù sao địa vị của thất thiếu gia ở Mộ gia cũng rất cao, không thể so sánh cùng phế vật Mộ Chi Ly.

Mộ Chi Ly thấy Mộ Tài vẫn không buông tay, lập tức cũng là mặt mang tươi cười đem một kim tệ từ trong tay của Mộ Tài lấy ra, đồng thời cười nói: "Làm phiền quản gia tự mình đưa tới."

Mộ Tài bĩu môi, cố gắng tươi cười: "Không có gì, đây là việc nên làm." Chợt nhìn về phía Mộ Hàn Mặc, xoay người nói: "Thất thiếu gia, vậy nô tài đi trước."

Mộ Hàn Mặc gật đầu "Đi đi."

Đợi sau khi Mộ Tài đi, Mộ Hàn Mặc mới cười đi đến bên cạnh Mộ Chi Ly: "Ha ha, lấy đến nguyệt ngân tháng này ngươi sẽ không bị đói đi, về sau hần nếu dám đoạt nguyệt ngân của ngươi, ngươi liền nói với ta."

"Ừ, hôm nay thần luyện thế nào?" Phạm là tiểu bối tiến vào hậu thiên cảnh giới đều phải đi võ trường thần luyện, gia tộc sẽ phái người chuyên môn ở luyện võ trường đốc thúc bọn họ tu luyện vũ kỹ (kỹ thuật võ công).

Tu luyện không chỉ bao gồm công pháp, còn có vũ kỹ. Lúc hai người dùng thực lực giao chiến, vũ kỹ tốt có thể quyết định thành bại của hai người. Cho nên con cháu ở Mộ gia phải tu luyện thực lực của mình đồng thời còn phải tu luyện vũ kỹ.

Vũ kỹ chia làm: Thiên, địa, huyền, hoàng bốn loại phẩm giai, mà mỗi một phẩm giai lại bao gồm ba giai đoạn: sơ cấp, trung cấp, cao cấp. Công pháp cũng là giống nhau.

Ở Mộ gia có vũ kỹ đường, trong vũ kỹ đường có nhiều loại vũ kỹ, bất quá bên trong Mộ gia, vũ kỹ cao cấp nhất cũng chỉ là huyền phẩm sơ cấp thôi. Bởi vậy có thể thấy được, vũ kỹ phẩm cấp càng cao khó có được đến cỡ nào.

Về phần công pháp càng không cần phải nói, một quyển công pháp tốt hay xấu cơ hồ có thể ảnh hưởng hưng suy của một gia tộc. Nghe nói công pháp cao cấp nhất Mộ gia là một quyển huyền phẩm trung cấp, cũng là vì có bộ công pháp này, Mộ gia mới có thể trở thành một trong ba đại gia tộc ở La Thiên thành này.

"Cũng không tệ lắm, ta mới học tập một môn vũ kỹ tên là: Ba Văn Công, hôm nay Ngũ thúc chỉ một ít điểm cho ta, khiến cho ta lúc trước có mấy điểm không rõ hoàn toàn thông suốt, ta nghĩ ta trở về tu tập một đoạn thời gian hẳn là có thể nắm giữ tốt." Trên mặt Mộ Hàn Mặc mang theo vài phần kích động, hiển nhiên hần đối với vũ kỹ này cũng cực kỳ yêu thích.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 9: Đánh chính là người

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 9: Đánh chính là người

"Vậy là tốt rồi." Mộ Chi Ly cười nói, nhìn thấy Mộ Hàn Mặc tốt, nàng cũng là tự đáy lòng cảm thấy vui vẻ. Nếu như có thể, buổi sáng nàng cũng muốn đi luyện võ trường để luyện công buổi sáng, nhưng hiện tại mà đi nhất định sẽ rơi vào sự cười nhạo của mọi người.

Lúc trước Mộ Chi Ly cũng không phải không có nếm thử qua, một màn khuất nhục kia vẫn chôn giấu ở sâu trong lòng của nàng.

"Chi Ly, nương ta tìm ta có một số việc, ta phải đi trước." Mộ Hàn Mặc đột nhiên nhớ tới có việc, vội vã chào tạm biệt sau đó rời đi.

Nhưng mà Mộ Hàn Mặc vừa rời đi một lát, quản gia Mộ Tài kia liền lại xuất hiện ở trước mặt Mộ Chi Ly.

"Đem kim tệ vừa rồi cho ta." Mộ Tài vươn tay ra lệnh nói, bộ dáng kia hiển nhiên không thèm quan tâm thân phận của Mộ Chi Ly, giống như hần đang làm là một chuyện tình bình thường theo lý phải làm.

Mộ Chi Ly nhớ rõ, lúc trước Mộ Tài cũng là như thế này cường đoạt đi nguyệt ngân của nàng, nhưng mà hiện tại nàng còn là Mộ Chi Ly trước kia sao?

"Ta vì sao phải đưa cho ngươi? Đây là nguyệt ngân của ta." Mộ Chi Ly ưỡn ngực, mặt mang khinh thường nói.

Mộ Tài sùng sốt, không nghĩ tới Mộ Chi Ly luôn luôn nhất gan nghe lời lúc này cũng dám phản kháng hẳn. "Ngươi hỏi ta vì sao? Nha đầu chết tiệt kia, ngươi không muốn sống có phải hay không? Nhanh chút đưa cho ta!" Nói xong Mộ Tài đi nhanh về phía Mộ Chi Ly, chuẩn bị cưỡng đoạt.

Mộ Chi Ly thân hình lui một chút "Kim tệ ta sẽ không đưa cho ngươi, cho ngươi ba giây, biến mất trước mặt ta, nếu không nghe lời tự gánh lấy hậu quả." Khỏe miệng gọi lên một chút tươi cười trào phúng, không có chút khiếp đảm.

Mộ Tài lúc này thật sự hoài nghi Mộ Chi Ly trước mặt có phải hay không đã đổi người, từ trước cho tới bây giờ nàng cũng không dám nói với mình như vậy, không khỏi nhìn bốn phía xung quanh, chẳng lẽ thất thiếu gia còn chưa đi?

Nhưng mà nhìn nửa ngày ngay cả một bóng người cũng không có, Mộ Tài cũng là có chút thẹn quá thành giận, không nghĩ tới hôm nay lại bị một phé vật đùa giỡn, quả thực chính là vô cùng nhục nhã.

Lập tức cũng không lại để ý tới Mộ Chi Ly, trực tiếp đi qua, cướp đoạt kim tệ của nàng.

Mộ Chi Ly cũng không có động tác tùy ý để Mộ Tài đi đến bên người mình, kim tệ cũng bị Mộ Tài lấy ở trong tay, trên mặt Mộ Tài mang theo tươi cười đắc ý: "Còn muốn không cho ta?"

Nhưng mà ngay sau đó, tươi cười trên mặt Mộ Tài cũng cứng lại rồi, bởi vì hắn phát hiện cả người hắn đều không thể động đậy.

"Ngươi đã làm gì với ta? Vì sao cả người ta đều không động đậy." Đồng tử nháy mắt phóng đại, trên mặt Mộ Tài tràn đầy hoảng sợ, loại cảm giác thân thể không chịu nổi khống chế này làm cho người ta cảm giác rất là bối rối.

Mộ Chi Ly trên mặt tươi cười dần dần phóng đại: "Không có gì, chẳng qua là đâm một châm cho ngươi thôi." Một châm này hiệu quả cũng giống như điểm huyệt ở Trung Quốc cổ đại, nhưng mà phương pháp này ở Thiên Huyền Đại Lục thì không ai biết.

Cười khê đi đến trước mặt Mộ Tài, đem kim tệ trên tay hắn đoạt trở về: "Người cướp đoạt đồ của ta cũng sẽ có kết cục không tốt" Bộ dáng trêu đùa giờ phút này dừng ở trong mắt Mộ Tài lại giống như ác ma.

"Ngươi, ngươi nhanh chút thả ra, nếu không nghe lời ta sẽ để cho ngươi chết rất khó xem." Giọng của Mộ Tài mang theo run rẩy, bộ dáng kia vội vàng hận không thể lập tức rời đi này.

"Bốp "

Mộ Chi Ly tát một cái trên mặt Mộ Tài, một cái tát này quả thực không nhẹ, bởi vì trên mặt Mộ Tài liền sưng lên.

"Ta nói, ngươi có biết rõ ràng tình huống hiện tại hay không? Hiện tại là ngươi nằm ở trong tay ta, còn muốn cho ta khó coi?" Mộ Chi Ly đi vòng quanh Mộ Tài một vòng nói: "Ta luôn luôn đều rất rõ ràng đạo lý trừ có phải trừ tận rễ, ngươi đã nói như vậy, ta cũng không có lý do để cho ngươi trở về."

Nghe vậy, Mộ Tài sắc mặt đại biến, vội sửa lời nói: "Ta vừa rồi đều là nói đùa, tam tiểu thư đại nhân đại lượng, sẽ không cùng với tiểu nhân như ta so đo."

"Nga" Mộ Chi Ly trên mặt mang theo tươi cười nhu hòa, nhanh như vậy liền sửa miệng, từ phé vật biến thành tam tiểu thư.

Ngay lúc Mộ Tài cho là Mộ Chi Ly thay đổi ý tưởng, Mộ Chi Ly lại đổi giọng: "Nhưng mà ta vẫn hay bị tiểu nhân như ngươi khi dễ, không khi dễ trở về không phải thực có lỗi với chính mình sao?"

"Vậy ngươi muốn làm như thế nào?" Mộ Tài run rẩy hỏi

Mộ Chi Ly không nói gì, đi đến phía sau, cầm lấy một khối gạch "Ta là người nhã nhặn, nhưng mà đối mặt với loại tiểu nhân như ngươi, ta cũng không thể không thô lỗ một chút."

Không có chút do dự, Mộ Chi Ly vừa quay đầu liền nện xuống trên đầu Mộ Tài, nhất thời một tiếng kêu bén nhọn thảm thiết vang lên, máu tươi từ trên đầu Mộ Tài chậm rãi chảy xuống.

Lại một lần nữa đập lên đầu hắn "Ta nhìn ngươi đã khó chịu thật lâu, hôm nay ta chính là đập ngươi."

"Ngươi cho ta là dễ khi dễ có phải hay không?"

"Mỗi lần đều đoạt nguyệt ngân của ta đi phong lưu khoái hoạt, làm cho ta ở đây uống gió tây bắc."

"Hôm nay để cho ngươi biết bà đây cũng không phải dễ chọc."

Một tiếng kêu rên thảm thiết ở trong tiểu viện hoang vắng này vang lên, Mộ Chi Ly cũng càng đánh càng vui vẻ, cho tới nay đều bị một quần gia như vậy khi dễ, nàng nén giận lâu như vậy, hôm nay thật vất vả mới có cơ hội trả thù, tự nhiên là muốn hớp lại đem hết toàn lực đánh.

Dần dần, tiếng kêu thảm thiết càng ngày càng nhỏ, nửa cái mạng của tên quần gia đã bị Mộ Chi Ly ép buộc không còn, Mộ Chi Ly mới dừng tay lại,

không hề để ý tới quần gia té trên mặt đất giống như con chó chết, đi thẳng ra Mộ phủ chuẩn bị lương khô.

"Vừa rồi ta làm được thế nào?" Mộ Chi Ly tâm tình sung sướng hỏi Thiên nhi.

"Xuống tay quá nhẹ, cái loại tiểu nhân ti tiện này, chết cũng không đủ hết tội." Thiên nhi mở miệng tựa hồ là bất mãn Mộ Chi Ly không giết chết tên Mộ Tài kia.

Lúc này ngậy người là Mộ Chi Ly: "Hắn tuy rằng thực chán ghét, nhưng mà không đến mức giết hẳn đi." Nàng cũng chưa từng làm chuyện như vậy.

"Thiên Huyền Đại Lục nhiều nhất chính là người, mỗi ngày đều có vô số người bị giết vùi thân trong đất, rất nhiều lúc, người không giết người khác chính là người khác giết người, nếu muốn ở thế giới này tồn tại sống sót, điều quan trọng nhất chính là không thể mềm lòng." biểu tình của Thiên nhi rất là nghiêm túc, hiển nhiên biết tính nghiêm trọng của chuyện này, nên đặc biệt dặn dò.

Mộ Chi Ly thu hồi tươi cười trên mặt lâm vào trầm mặc, nàng đang tự hỏi những lời nói vừa rồi của Thiên nhi.

Thấy Mộ Chi Ly không nói gì, Thiên nhi cũng biết nàng đang suy nghĩ, có một số việc phải muốn chính mình nghĩ thông suốt, người bên ngoài vô luận nói như thế nào đều không có tác dụng gì, nàng cũng không gấp, để cho Mộ Chi Ly sau khi kiến thức đến thế giới này tàn khóc như thế nào, tất nhiên sẽ không tồn tại ý nghĩ ngây thơ như hiện tại.

Mộ Chi Ly sau khi đi ra thì đem nguy trang trên mặt trừ bỏ đi, cái này quả nhiên là đại mỹ nữ cái khuynh quốc khuynh thành, đi ở trên đường, liên tiếp dẫn tới mọi người nhìn ngắm.

Cùng tình huống bị người cười nhạo lúc trước thật sự có khác biệt rất lớn, bởi vì một bộ tướng mạo tốt này, lúc Mộ Chi Ly mua đồ cần dùng đều được chiết khấu không ít, không khỏi làm cho nàng cười thầm.

Rất nhanh, nàng đã có đủ lương thực cho sáu tháng, nguyên bản nhiều lương thực như vậy làm cho chính nàng mang theo thật sự có chút phiền phức, nhưng mà Thiên nhi cũng cầm một cái hà bao lớn nhỏ tinh xảo đưa cho nàng, để cho nàng đem tất cả đồ ăn đều cất vào đi.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 10: Túi Càn Khôn

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 10: Túi Càn Khôn

Mộ Chi Ly nhìn hà bao tinh xảo trên tay, bộ dạng không thể tin nói: "Người bảo ta đem đồ đạc này đều cất vào trong cái túi nhỏ này sao? Đùa giỡn cái gì?"

Thiên nhi cũng là lắc đầu nói: "Nói người không kiến thức quả là đúng, đây chính là túi Càn Khôn cô nãi nãi ta tặng cho người."

Nhìn bộ dáng đắc ý kia của Thiên nhi, Mộ Chi Ly cũng lười cùng nàng so đo, ngược lại từ trong lời nói của nàng cảm thấy có hứng thú: "Túi Càn Khôn? Đây là cái gì?"

Từ sau khi đi vào thế giới này, nàng phát hiện nơi này có rất nhiều đồ thần kỳ, hơn nữa xem ra túi Càn Khôn này cũng không phải vật bình thường, ít nhất Mộ Chi Ly trước kia chưa từng nghe nói qua.

"Túi Càn Khôn dùng để cất trữ vật cần dùng, tuy rằng ở mặt ngoài thoát nhìn chỉ là một cái túi nhỏ bình thường, nhưng mà không gian trong đó cũng không nhỏ, đương nhiên, càng là túi Càn Khôn cao cấp thì không gian càng lớn, đây là túi ta dùng trước kia, hiện tại ta cũng không cần dùng, cho người dùng."

Mộ Chi Ly mở ra túi Càn Khôn, quả nhiên bên trong ước chừng có mấy phòng lớn nhỏ, lập tức là đem toàn bộ đồ ăn mua được đều thả đi vào, hà bao kia thoát nhìn vẫn như cũ, treo ở bên hông, cái này thật là thoải mái.

"Túi Càn Khôn này quả thật hữu dụng, mang theo thực tiện lợi." Nhìn túi Càn Khôn, Mộ Chi Ly có thể nói là yêu thích không buông tay.

Trên mặt Thiên nhi đắc ý càng nhiều: "Tuy ở trong mắt ta túi Càn Khôn cũng không có gì đáng giá, nhưng mà toàn bộ La Thiên thành người có túi Càn

Khôn tuyệt đối không vượt qua ba cái, hơn nữa độ lớn nhỏ phỏng chừng cũng chỉ là một tú chứa đồ lớn mà thôi, cái này gọi là tài không thể lộ ra ngoài, ở chỗ La Thiên thành nhỏ bé này ta đưa cho người túi Càn Khôn coi như là một bảo vật rồi."

"Cái gì chỉ có ba cái?" Mộ Chi Ly lập tức đem túi Càn Khôn cất giữ tốt, nếu như bị người khác cướp đi nàng không phải sẽ buồn bực chết sao? Xem ra Thiên nhi dù sao thì sắt vẫn là sắt, tóm lại vẫn là có năng lực.

"Bằng không người nghĩ sao?"

"Khụ khụ" ho khan hai tiếng cũng không có nói gì, đương nhiên nàng cũng không có quên Thiên nhi vừa rồi nói là La Thiên thành nhỏ bé.

La Thiên thành, diện tích cũng hơn trăm ngàn km, kéo dài không dứt, mà Mộ gia của nàng đang đứng ở giữa La Thiên thành, chung quanh La Thiên thành có rất nhiều núi đều quy về quần hạt của La Thiên thành, phạm vi này không thể lớn không ít, nhưng mà đến trong miệng của Thiên nhi lại thành La Thiên thành nhỏ bé.

Nhưng mà ở trong trí nhớ của Mộ Chi Ly thì Thiên Huyền Đại Lục rất lớn, không ai biết nó cụ thể là lớn bao nhiêu, nơi ở hiện tại thuộc về Thiên Thắng quốc, nhưng mà ở trong Thiên Thắng quốc còn có hơn trăm thành trì giống với La Thiên thành, ở trong Thiên Huyền Đại Lục lại có mấy ngàn quốc gia, đại lục này có thể nói là lớn đến không thể tưởng tượng.

Ngay tại lúc nàng chuẩn bị trở về, thì phát hiện một tiệm bán thuốc, hai mắt lập tức sáng lên, vẫn nên đi mua một ít dược liệu, chế tạo chút độc dược cầm theo trong người cũng sẽ an tâm không ít.

Đây là một cửa hàng bán thuốc khá lớn, sắc thái cổ kính rất nhiều, bảng hiệu ở đại môn là dùng gỗ hoa khảm làm thành, đi vào bên trong đánh tới trước mặt là mùi thuốc nồng đậm, có lẽ người bình thường người không quen, nhưng mà Mộ Chi Ly lại tham lam ngửi mùi thuốc này, thật sự là làm cho nàng hoài niệm.

Đứng ở trong cửa hàng bán thuốc, ngửi mùi thuốc quen thuộc, nàng giống như trở về cuộc sống trước kia.

Nhưng mà câu hỏi của ông chủ cũng đem nàng từ trong nỗi nhớ bùng tỉnh lại: "Vị cô nương này, không biết cô cần cái gì?"

Ông chủ tuổi ước chừng bảy mươi, mái tóc hoa râm cùng chòm râu dài, mặt mũi bộ dáng hiền lành làm cho người ta rất hảo cảm, khi nói chuyện tươi cười cũng tràn đầy hiền lành.

Trên mặt Mộ Chi Ly cũng lộ ra nụ cười nhợt nhạt, chỉ một thoáng thật có thể nói là là thủy linh thanh tú, quốc sắc thiên hương: "Ta muốn mua một ít dược liệu."

"Trừ bỏ một ít dược liệu phi thường trân quý ở ngoài, đại đa số dược liệu đều có thể tìm được ở trong cửa hàng thuốc của chúng ta, cô nương có thể tùy tiện nhìn xem."

"Ừ" Mộ Chi Ly đánh giá bên trong cửa hàng thuốc, ngăn tủ giống nhau, dược liệu đều được chứa trong ngăn kéo nhỏ, trên ngăn kéo dán tên dược liệu, hết thầy đều quen thuộc như vậy, nhưng mà Mộ Chi Ly cũng chú ý tới nơi này còn có quầy, bên trong có một đám hộp gấm, trên hộp gấm dán tên cùng với tác dụng.

Nhất phẩm Giải Độc Đan: đại đa số độc tố cấp thấp đều có thể giải.

Nhất phẩm khu trùng đan: sử dụng đi ra ngoài, xà độc trùng đều sẽ không tới gần.

Nhất phẩm Chi Huyết đan: khi bị thương dùng rất nhanh cầm máu.

Mộ Chi Ly nhíu mày, đan dược này nàng đều biết, dù sao Mộ Chi Ly trước kia tuy rằng không hiểu được hết, nghe cũng nghe nói qua, nghe nói đan dược có đủ loại hiệu quả thần kỳ, hơn nữa giả đan dược cũng thực sang quý, địa vị dược sư ở Thiên Huyền Đại Lục rất là cao, cho dù một người không hề có thiên phú tu luyện sau khi trở thành dược sư cũng sẽ được mọi người kính ngưỡng.

"Thiên nhi, hai chữ nhất phẩm phía trước này là có ý tứ gì?" Tìm tòi trong trí nhớ sở hữu cũng không có tìm được nội dung tương quan, Mộ Chi Ly không khỏi hỏi nhỏ.

"Tu luyện thực lực phân ba bảy loại, đan dược cũng không ngoại lệ. Đan dược cũng phân phẩm giai, nhất phẩm tới tam phẩm thuộc loại vật phẩm, tứ phẩm tới lục phẩm là tiên phẩm, thất phẩm tới cửu phẩm là thánh phẩm, về phần phía trên cửu phẩm thì là tuyệt phẩm, nhưng mà thánh phẩm đan dược cũng hiếm gặp hơn, tuyệt phẩm ta cũng chưa từng thấy qua."

"Thì ra là thế." Mộ Chi Ly giống như đã đem tính tủy trong đó hiểu được: "Nhị phẩm đan dược so với nhất phẩm đan dược hiệu quả mạnh hơn, đúng không? Nếu là nhất phẩm Chi Huyết đan có thể ngừng chỗ cánh tay chảy máu, nhị phẩm Chi Huyết đan còn lại là có thể ngừng hẳn nơi quan trọng chảy máu, phải không?"

Thiên nhi gật đầu "Đúng vậy, đúng là như thế." Nàng phát hiện Mộ Chi Ly ở phương diện y học phản ứng luôn so với phương diện khác nhanh hơn rất nhiều, năng lực suy một ra ba cũng rất mạnh.

"Vậy Thiên nhi người có biết làm như thế nào để trở thành một dược sư hay không?" Đi vào Thiên Huyền Đại Lục, đều nàng cảm thấy hứng thú nhất thì cũng chỉ cái này, trước kia chữa bệnh đều là nấu thuốc, không nghĩ tới hiện tại dược liệu có thể chế tác thành đan dược, như vậy thật sự là tiện nhiều lắm.

"Ta không phải dược sư, đối với phương diện này ta cũng không hiểu, nhưng mà ngươi có thể ở trong Thiên Sát Cổ giới tìm xem, nói không chừng sẽ có, nhưng mà ngươi hiện tại vừa mới đi vào Hậu Thiên Cảnh Giới, trong Thiên Sát Cổ giới rất nhiều chỗ ngươi đều không có năng lực để tra xét, chờ ngươi thực lực tăng lên một ít rồi hãy đi xem. Trước kia ta không có năng lực luyện dược, cho nên cũng không có chú ý phương diện này, nhưng mà ta nhớ rõ bên trong có."

Nghe vậy, Mộ Chi Ly không khỏi nhìn về chiếc nhẫn cổ trên tay, không nghĩ tới này Thiên Sát Cổ giới có nhiều chỗ thần kỳ như vậy, chính mình cố gắng tu luyện sẽ biết rõ bên trong có cái gì.

Lập tức cũng sẽ không lại lãng phí thời gian, nói với ông chủ: "Ta muốn mua hồng thạch tín, xuyên ô, Bách Hoa Mạn Đà La, tiểu Thiên tiên tử..." Liên tục nói một chuỗi dài tên dược liệu Mộ Chi Ly mới chịu ngừng lại.

Ông chủ còn lại mang về mặt hoảng sợ, bởi vì vị cô nương trước mặt này nói nhiều dược liệu như vậy tất cả đều là có chứa độc tính a.

Thấy ông chủ nửa ngày không hề cử động, Mộ Chi Ly hỏi: "Ông chủ, ông không có những dược liệu này sao?"

"Không phải, không phải, ta đi lấy thuốc cho cô nương." Ông chủ cũng không quản nhiều như vậy, trực tiếp đi lấy thuốc, dù sao ở Thiên Huyền Đại Lục chuyện mua độc dược cũng thực bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 11: Chế độc

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 11: Chế độc

Thủ pháp bốc thuốc của ông chủ cửa hàng thuốc thực thành thạo, dù sao cũng làm nhiều năm kinh nghiệm như vậy, nên lúc bốc thuốc rất ít phải dùng cân đo, cũng đều bốc rất chuẩn xác. Đương nhiên cái này nếu đổi là Mộ Chi Ly đến làm thì cũng không có chút lệch lạc nào.

Những dược liệu này làm Mộ Chi Ly tốn hết sáu mươi kim tệ, Mộ Chi Ly nhìn túi tiền của mình bị ngâm nước nóng, long mảy như rụng lên, tốc độ tiêu tiền thật là nhanh, bản thân mình nếu như không nghĩ ra biện pháp kiếm chút ít tiền, thì không bao lâu nữa chính mình sẽ lại rơi vào tình huống nghèo rớt mồng tơi.

Ra khỏi cửa hàng bán thuốc, Mộ Chi Ly lại hạ quyết tâm, nàng nhất định phải trở thành dược sư, muốn ở phương diện y học có đạt được thành tựu có tính đột phá.

"Nha đầu, ngươi biết chế độc sao?" Trên đường trở về, Thiên nhi hỏi

Dừng cước bộ: "Dừng vậy, làm sao vậy?" Cứu người cùng hại người chỉ ở trong ý niệm của mỗi người hành y mà thôi, hai thứ đều tương thông, biết giải độc cũng sẽ biết hạ độc. Huống chi là người thích nghiên cứu các loại dược liệu như nàng?

"Hiện tại ngươi tạm thời vẫn không nên trở về, trước luyện chế một ít độc phấn linh tinh đi, tên quân gia kia nếu như tỉnh lại nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi." Đối với loại tính cách có thù tất báo này, cách làm này nàng thực biết rõ ràng.

Mộ Chi Ly nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định nghe theo lời của Thiên nhi, dù sao có chuẩn bị vẫn tốt hơn. "Ừ, nghe lời ngươi, nhưng mà ngươi đừng gọi ta là nha đầu đi, như vậy ta liền thành văn bối của ngươi." Bỗng nhiên bị gánh cái bối phận thấp, chuyện lỗ vốn này nàng mới không làm.

"Ngươi so với ta nhỏ hơn nhiều như vậy, ta kêu ngươi nha đầu cũng bình thường."

"Buồn cười, ngươi so với ta sống nhiều năm hơn, nhưng mà so sánh theo Long tộc của các người thì ngươi cũng còn rất trẻ. Ngươi không thể so sánh với ta như vậy, cho nên chúng ta cùng bối phận." Mộ Chi Ly rung đùi đắc ý, ra về học thức uyên bác nói.

Nhìn bộ dáng kia của Mộ Chi Ly, Thiên nhi thật sự có loại xúc động muốn gõ đầu nàng, nhưng bắt đắc dĩ nàng nói cũng là sự thật, chỉ có thể bĩu môi nói: "Được, được, được, không kêu ngươi nha đầu được rồi đi, ngươi nhanh chút tìm một chỗ chế độc đi."

Mộ Chi Ly lắc lắc hai tay: "Không thành vấn đề!" Nhưng mà trong mắt lại có ý cười rõ ràng, vì khó được khi nhìn thấy Thiên nhi kinh ngạc đến thế.

Trầm ngâm một lúc lâu sau, Mộ Chi Ly phát hiện trên tay căn bản không có công cụ chế được, bất đắc dĩ lại phải trở về cửa hàng bán thuốc, nói chuyện với ông chủ một phen, nài nỉ trả tiền mượn công cụ của bọn họ.

Đối với việc này, lão bản tự nhiên sẽ không cự tuyệt, khoái trá đáp ứng.

Hậu viện của cửa hàng thuốc rất lớn, rất nhiều người đang phơi dược liệu, nhìn thấy Mộ Chi Ly đi đến thì có chút nghi hoặc, nhưng thấy ông chủ đi ở phía sau thì mới buông xuống nghi ngờ.

Ông chủ đem dụng cụ chế thuốc cho Mộ Chi Ly mượn tạm, rồi đóng lại cửa phòng, Mộ Chi Ly khoe miệng không khỏi giờ lên một chút tươi cười. Đã lâu đều không có chạm qua mấy thứ này, hiện tại thấy được tự nhiên dị thường hoài niệm.

Cối đồng giã thuốc, cối nghiền thuốc, dao cắt thuốc, chảo sao thuốc mọi thứ đầy đủ, mấy thứ này ở hiện đại rất nhiều trung y đều đã quên đi, nhưng mà ở Mộ gia bọn họ nhiều thế hệ đều sử dụng cái này, bởi vì bọn họ thời thời khắc khắc đều không thể quên lời lão tổ tông dạy dỗ.

Từ khi bắt đầu có trí nhớ, trong đầu Mộ Chi Ly đều tràn ngập tất cả những thứ này, cầm lấy cối xay thuốc kia, xúc cảm quen thuộc, đem hồng thạch tín để vào trong đó nghiền nát, một chút đều không nóng vội, trên mặt tươi cười lại dần dần âm áp hẳn lên.

Nhìn Mộ Chi Ly như vậy, Thiên nhi cũng không nói gì, nàng có thể hiểu được Mộ Chi Ly chấp nhất, dù sao hai người bọn họ hiện tại cũng không gấp, để cho tên quân gia kia tìm nửa ngày không ra rồi tức chết mới tốt.

Tựa hồ trong bầu không khí tốt đẹp này, thời gian luôn trôi qua rất nhanh.

Mặt trời dần dần hạ xuống đỉnh núi, Thiên nhi nhìn mấy loại độc dược giống nhau được chế tốt nhìn không được mở miệng hỏi: "Chi Ly, người điều chế là loại độc dược gì?" Quả thật trước kia nàng ở phương diện này thật đúng là không hiểu rõ lắm.

Nghe vậy, khoe miệng Mộ Chi Ly gọi lên một chút độ cong nghiền ngẫm: "Nơi này chúng loại đã có thể hơn, đây là hạc đỉnh hồng, vô sắc vô vị, sau khi ăn vào ngay cả Đại La thần tiên cũng cứu không được." Mộ Chi Ly cầm lấy một bình gốm sứ nhỏ tinh xảo nói.

Nhưng mà hạc đỉnh hồng chỉ cần tốc độ cứu trị nhanh chóng, vẫn là có khả năng chữa khỏi, nhưng là trải qua một quái tài như nàng nhiều phen nghiền cứu, đã đem quá trình lan tràn của độc tố nhanh hơn rất nhiều, thật có thể nói là vừa nhanh lại mạnh.

"Phấn ngựa, một khi trúng chiêu trên người ngứa vô cùng, một bao này chỉ dùng để đến chinh người, còn có một bao này vô địch phấn ngựa, sau khi trúng chiêu ngứa ngứa khó nhịn, không ngừng gãi, có thể đem làn da con người đều gãi đến rách, như trước đau ngứa khó nhịn."

"Vạn Hoa độc, phá hủy tổ chức thần kinh của con người, đây là mãn tính, trong vòng bảy ngày không có giải dược, sẽ làm cho người ta đi tới bước đánh mất khả năng không chế thân thể, loại cảm giác này có thể làm cho người ta phát điên."

"Đóng băng độc, một khi trúng độc cả người giống như bị đông lạnh đóng băng, cả người không thể động đậy." Độc tố này vẫn là nàng từ trên chúng đóng băng kia hiểu được mà chế tạo ra.

"Lôi đình độc, thuốc như tên, hiệu quả cực nhanh, liền giống như chết bất đắc kỳ tử."

Thiên nhi nghe xong khoe miệng co giật, ai nói nàng thiên tính thiện lương không dám giết người? Trừ bỏ phấn ngựa kia ở ngoài, các loại độc dược khác đều là đưa con người vào chỗ chết. Không biết thân thủ gặp loại độc này sẽ như thế nào? Trong đầu hiện lên ý tưởng này lại lập tức bị Thiên nhi xóa đi.

Đây là một kết quả không biết được, bởi vì chút độc này chưa từng có xuất hiện ở Thiên Huyền Đại Lục, ai cũng không biết giải độc đan kia có hữu hiệu hay không. Nàng biết cho dù Mộ Chi Ly hiện tại không phải là một dược sư, nhưng là ở phương diện dược học nàng tuyệt đối sẽ không kém so với một dược sư.

"Ta nói, người chế nhiều độc dược như vậy, không chế giải dược sao?"

Nghe vậy, Mộ Chi Ly cũng là hỏi lại: "Nếu như ta muốn độc người khác, vì sao còn phải giải độc cho hắn chứ?"

Thiên nhi một hơi bị nghẹn, bình thường người ta chế độc đều chế giải dược, đã muốn trở thành một loại thói quen nhân tri, nhưng mà Mộ Chi Ly vừa nói như vậy cũng phi thường có đạo lý, nếu đã hạ độc với đối phương, làm sao mà còn chế giải dược chứ?

Kịp phản ứng lại xong Thiên nhi cũng cười nói: "Ha ha, lời này của người hợp khẩu vị của ta."

Mộ Chi Ly đi ra phòng ở trong hậu viện nhìn thấy ông chủ cửa hàng thuốc, ông chủ thấy nàng đi ra cũng là cười đi tới hỏi: "Cô nương, sử dụng xong rồi phải không?"

Mộ Chi Ly gật đầu: "Ông chủ, cảm ơn ông, nhưng mà ta nghĩ ông vẫn là đem những dụng cụ kia bán cho ta đi, nói cách khác đối với các người sẽ có ảnh hưởng nặng."

"Cô nương vì sao?" Ông chủ có chút nghi hoặc, không rõ đối với bọn họ sẽ có ảnh hưởng gì.

"Ta vừa rồi là chế độc, trong dụng cụ của ông hiện giờ đều là độc, nếu như lấy nó đến chế thuốc, độc tính lan tràn trong đó, kết quả có thể biết." Đối với

ông chủ này, nàng cũng rất có hảo cảm, tất nhiên muốn giải thích một phen, đến lúc đó hại người ta cũng không tốt.

Mộ Chi Ly nàng tuy nói không phải là người tốt gì, nhưng cũng không phải người hi nộ vô thường.

Nghe vậy, ông chủ gật đầu, trong mắt đã có chút nhẹ nhẹ cảm kích: "Đa tạ cô nương nhắc nhở, một khi đã như vậy, thì y lời cô nương làm thôi." Nếu như nàng không nói cho ông biết, đến lúc đó lấy thuốc có độc tính bán cho khách, chiêu bài cửa hàng bán thuốc của bọn họ cũng không còn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 12: Tìm Tới Cửa

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 12: Tìm Tới Cửa

Cũng may những dụng cụ này cũng không phải đặc biệt quý, nếu không thì Mộ Chi Ly sẽ đau lòng túi tiền của mình đến chết mất.

Lúc Mộ Chi Ly trở lại tiểu viện của mình nhìn trái nhìn phải một lúc, lại phát hiện một người cũng không có, nguyên bản than thể Mộ Tài té trên mặt đất cũng đã biến mất: "Không có ai." Cảm thán một câu, liền nghênh ngang trở về phòng của mình.

Nhưng mà Mộ Chi Ly vừa mở cửa, khuôn mặt sung vù giống như đầu heo của Mộ Tài cũng xuất hiện ở trước mặt nàng, đồng thời một nhóm người cũng từ trong phòng dừng mãnh đi ra, đem Mộ Chi Ly vây quanh bên trong.

Nhìn thấy Mộ Chi Ly, Mộ Tài kia nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Người còn dám trở về?" Lúc trước bị đánh giống như một con chó, bởi vì nửa ngày không trở về nên người bên ngoài tìm đến mới đưa hãn cấp cứu trở về, nhưng mà dọc theo đường đi ánh mắt mọi người đều cười nhạo làm cho hãn đối với Mộ Chi Ly hận gần chết.

"Đây là phòng ở của ta, vì sao ta không dám trở về?" Nàng không thèm để ý đáp lại, đột nhiên, Mộ Chi Ly tiến sát tới Mộ Tài một chút, mở to hai mắt tỏ vẻ kinh ngạc: "Ai nha, mặt heo hình dạng chó này hại ta nửa ngày không nhận ra được, thì ra là quán gia Mộ Tài a, như thế nào một hồi không gặp người liền biến thành không còn hình người rồi?"

Nghe Mộ Chi Ly không chút nào che giấu trào phúng, Mộ Tài nhìn tới hạ nhân chung quanh nói "Đem nàng đánh chết cho ta, một cái phế vật vậy mà cũng dám điều võ dương oai với ta."

Ra lệnh một tiếng, bọn hạ nhân một đám liền tới gần Mộ Chi Ly, càng có mấy tên muốn ở trước mặt Mộ Tài biểu hiện chính mình, tức giận nói: "Người là phế vật không có mắt, cũng dám đắc tội với Mộ Tài tổng quản, chết cũng không đủ."

"Loại tiện nhân này không nên sinh ra đời."

"Người xấu xí, ta muốn nàng ta cũng không còn mặt mũi mà còn sống."

Sắc mặt Mộ Chi Ly dần dần âm trầm xuống, nàng cảm giác được sự khuất nhục trong thân thể này, đó là khuất nhục khắc sâu nhất đã tích lũy nhiều năm ở trong khối thân thể này của Mộ Chi Ly.

Bởi vì không thể tu luyện, bởi vì xấu nhan, bởi vì cha mẹ không còn, nên mọi người đều vũ nhục nàng.

"Mộ Tài, ta tốt xấu cũng là Mộ gia tam tiểu thư chi trưởng, người chỉ là một cái hạ nhân cũng dám đánh ta?" Mộ Chi Ly quát to, toàn thân đều tản ra khí thế cùng với sự cao ngạo không thể địch nổi.

Đúng vậy, Mộ Chi Ly là cao ngạo, nhiều năm làm thiên tài như vậy, cùng với danh tiếng thần y đều được người ta đem đặt lên đầu, nàng cũng không phải là người thường, nàng có kiêu ngạo của chính mình, một tên hạ nhân làm sao có thể so sánh với nàng?

Nhìn Mộ Chi Ly cả người tràn ngập tự tin, bộ dáng trên cao nhìn xuống, Mộ Tài bỗng nhiên bị dọa một chút, từ trên người Mộ Chi Ly hãn giống như thấy được Mộ Thiên Tinh trước kia, bộ dáng tràn ngập tự tin không ai bì nổi, làm cho người ta không dám nhìn lên, làm cho người ta không dám khinh thường.

"Ta dù không phải là người gì, cũng không phải để cho một hạ nhân như người có thể kêu đánh kêu giết, cho dù ta là sĩ nhục của Mộ gia, cho dù Mộ gia

không có người để ý sống chết của ta, nhưng nếu như người động ta, cũng là hủy mặt mũi Mộ gia, người cho rằng Mộ gia sẽ dễ dàng buông tha người sao?"

Lời nói của Mộ Chi Ly giống như châu ngọc, nói đến bản khoán trong lòng Mộ Tài, xác thực, Mộ Chi Ly ở trong gia tộc không có địa vị gì, là sĩ nhục của gia tộc, nhưng mà vì sao nàng còn có thể ở trong Mộ gia sống đến bây giờ?

Bởi vì nàng là người của Mộ gia, nếu không phải là người trực hệ, ngại cho thân phận này, nàng mới không sống được đến bây giờ, nếu như giết nàng hoặc là có chuyện nào động lớn xảy ra, vậy thì chắc chắn sẽ đánh mất thể diện của Mộ gia, người của Mộ gia lại bị một cái hạ nhân khi dễ thành như vậy, vậy thì mặt mũi của Mộ gia bọn họ ở đâu?

Sau khi nghĩ thông suốt, trong lòng Mộ Tài càng nghĩ càng sợ không thôi, vừa rồi nếu như xuống tay, thì đầu của mình phỏng chừng cũng xong rồi.

"Đều dừng tay!" Mộ Tài lập tức nói

Mộ Chi Ly nhìn người chung quanh đều lui trở về, trên mặt lộ vẻ trào phúng, đợi sau khi nàng có thực lực, những người này nàng sẽ để cho bọn họ trả giá thật lớn.

"Người thấy được, nếu như không có thực lực, bọn họ lấy mạng của người xem ra rất đơn giản, cho nên người đối với địch nhân, hay bất luận đối phương có phải phi thường đáng giận hay không, người cũng không có thể mềm lòng, trừ bỏ không trừ tận gốc, một trận gió xuân lại sinh sôi, vì không để cho tương lai của mình phải hối hận, làm việc liên nhất định phải độc ác!" Thiên nhi hợp thời nói.

Trong thế giới tàn khốc này, thiện lương dư thừa là không cần thiết.

Ở tình huống như vậy, Mộ Chi Ly đối với lời này hiểu được càng thêm sâu, cho tới bây giờ nàng đều không có đắc tội với những người này, nhưng mà bọn hắn mỗi lần đều nghĩ biện pháp khi dễ nàng, có lẽ là đem những tức giận của bọn họ đối với thiếu gia tiểu thư trong gia tộc đẩy hết lên người nàng, làm dịu những khổ chịu trong lòng bọn họ.

Nhưng mà cho tới nay, nàng làm sai cái gì? Nàng ngoan ngoãn ở trong phòng của mình, không cùng những người khác tranh cãi, dù bị khi dễ, mặt vàng cũng nuốt vào trong bụng của mình, nàng cho tới bây giờ đều không có trả thù ai.

Nhưng mà, người khác lại cho rằng nàng dễ khi dễ, cho nên bọn họ liên càng thêm khi dễ nàng hay sao? Đây là một hiện thực tàn khốc, làm cho Mộ Chi Ly rõ ràng nhận thức đến chỗ nàng ở hiện tại không phải thế kỷ hai mươi một hòa bình, mà là Thiên Huyền Đại Lục dựa vào nắm đấm giải quyết vấn đề.

Một cái vô ý liền phải đem sinh mệnh trả giá đắt.

Cứ như vậy thu tay lại, Mộ Tài hiển nhiên không có khả năng cam tâm, nhìn Mộ Chi Ly tuy rằng gầy gò nhưng đáng người cũng bắt đầu phát dục, hần liếm liếm môi của mình: "Không đánh người cũng có thể, nhưng mà người phải đi theo ta đêm nay, cái này cũng không có chứng cứ có thể chứng minh, lấy địa vị của người, nói ra lại có ai tin tưởng? Đầu với ta, người lấy cái gì theo ta đầu?"

Mộ Tài có vẻ rất đắc ý, hần nhìn ra Mộ Chi Ly không có đường sống phản kháng.

"Tuy rằng bộ dạng xấu một chút, nhưng mà lấy khăn đem mặt che cũng miễn cưỡng thông qua." Mộ Tài làm càn cười, ánh mắt không chút nào thu liếm qua lại đánh giá ở trên người Mộ Chi Ly.

Những người khác đang nghe đến lời nói của Mộ Tài, một đám đều là ngậm cười to, không ai đồng tình với Mộ Chi Ly.

Cảm thụ được ánh mắt của Mộ Tài, nhìn người chung quanh lộ ra bản mặt ghê tởm, Mộ Chi Ly nở nụ cười, cười rất là lớn tiếng, cười khiến cho mọi người trên mặt tràn ngập kinh ngạc, Mộ Chi Ly nâng đến bây giờ mới hiểu rõ hiện tại nàng bị vây vào tình huống gì.

"Người cảm thấy khi dễ ta dễ dàng như vậy sao? Ta nói cho người biết, hôm nay người sẽ hối hận tất cả những việc người đã làm đối với ta, mà trả giá đại giới là sẽ mạng của các người." Nói xong, từ trong tay của Mộ Chi Ly, bột phấn màu vàng bay là tả lên trên những người bao vây quanh nàng.

"Chỉ bằng người?" Mộ Tài cười to, cho dù nhìn ra đến bột phấn màu vàng có chút quý dị, hần vẫn là không có chút lo lắng, đối với Mộ Chi Ly hần có thể nói là hiểu rất rõ ràng, nếu nàng có bản lĩnh lấy mạng của bọn họ mà nói, đã sớm làm, cần gì phải đợi cho tới hôm nay?

Người chung quanh cũng giống nhau không chút nào lo lắng, giống như nhìn Mộ Chi Ly đang nói một truyện cười.

Mà Mộ Chi Ly đứng ở giữa nhìn độc phấn màu vàng kia rơi xuống trên người bọn họ, độ cong khóe miệng cũng càng ngày càng cao, khiến cho vết bớt bên má trái càng đáng sợ, ánh mắt nhìn những người chung quanh rất là trào phúng, trào phúng vì mạng của bọn họ rất nhanh sẽ không còn.

Q.1 - Chương 13: Giá Đắt

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 13: Giá Đắt

Đắc tội với Mộ Chi Ly nàng thì cần phải trả giá bằng máu.

Mọi người tươi cười cũng không có bao nhiêu lâu: "Ai nha, như thế nào ngựa như vậy a?" Một người dẫn đầu nói, chợt không ngừng gãi thân thể của chính mình, sự ngứa ngáy kia khiến hắn không chịu nổi.

Sau khi một người nói xong, những người khác cũng đều phát hiện điểm này, đều bắt đầu cảm lấy tự thân.

"Khẳng định là bột phấn màu vang kia có vấn đề." Mọi người trước tiên nghĩ tới nguyên nhân này, một đám người đều đem ánh mắt chuyển tới trên người Mộ Chi Ly.

Nghe lời nói của bọn họ, sắc mặt của Mộ Chi Ly vẫn như thường, không có chút lo lắng hoặc áy náy: "Ta nói rồi sẽ làm cho các ngươi trả giá đắt." Nguyên bản chuẩn bị dùng là phấn ngựa chính người lại bị nàng đổi thành vô địch phấn ngựa.

Nàng phát hiện mình vốn chuẩn bị một chút trừng phạt nho nhỏ đối với những kẻ biến chất này quả thực rất buồn cười, hiện tại nàng muốn nhìn một đám bọn họ thống khổ chết ở trước mặt mình, nhìn bộ dáng bọn họ tới cầu xin tha thứ với mình.

Tuy rằng trên người thực ngựa, nhưng mà Mộ Tài vẫn như trước chưa từng có quá nhiều đề ý, dù sao hắn cảm thấy năng lực của Mộ Chi Ly cũng chỉ một chút như vậy, cũng chỉ là tìm một chút phấn ngựa thôi, đợi hắn trở về tắm rửa một cái, buổi tối sẽ tiếp tục lại đây.

"Ngươi cho rằng như vậy có thể thay đổi vận mệnh của ngươi? Không khỏi quá buồn cười đi." Mộ Tài một bên gãi ngựa, một bên cười nói, trên mặt ý cười âm hiểm kia lại làm cho Mộ Chi Ly đối với hắn chán ghét đến cực điểm.

"Buồn cười là ai, một hồi sẽ biết."

Thời gian từng giây từng phút đi qua, mọi người chỉ cảm thấy trên người càng ngày càng ngứa, cho dù đem làn da đều gãi đến chảy máu, cảm giác đau đớn kia vẫn như trước, đều ngăn không được cảm giác ngứa ngáy, sau một nén nhang nhìn đến trên tay bọn họ đều là máu tươi, nhưng miệng vết thương chảy máu vẫn không làm bọn họ ngừng gãi.

Cũng có người thậm chí không có khí lực đứng lên, chỉ có thể không ngừng ở trên mặt đất quay cuồng.

"A..."

"Làm sao có thể ngứa như vậy "

"Ta chịu không nổi a!"

Tiếng hét dài vô mang theo tiếng thở dốc trầm trọng từ trong miệng bọn họ truyền ra, nhìn một màn trước mặt, trong mắt Mộ Chi Ly chỉ có lãnh ý, nàng cần làm cho chính mình quen với loại lãnh ý này, đây là lần đầu tiên một vị thầy thuốc như nàng hại người, nhưng cũng không có gánh nặng tâm lý quá lớn, bởi vì những người này đều là những người không muốn nàng sống được quá tốt.

"Mộ Chi Ly, ngươi rốt cuộc đã đối với chúng ta làm cái gì, nhanh chút đem giải dược lấy ra đây, nếu không ta cho ngươi sống không bằng chết!" Mộ Tài trên người đã muốn huyết nhục mơ hồ uy hiếp nói

"Chỉ bằng ngươi như bây giờ, có cái tư cách gì làm cho ta sống không bằng chết? Ngược lại ta sẽ cho ngươi sống không bằng chết, ta muốn nhìn ngươi không ngừng gãi rách da của ngươi, từng bước một thói rửa, thương tích đầy mình mà chết đi!"

"Còn có các ngươi, ta muốn từ trên người các ngươi đòi lại hết thấy khuất nhục mà ta phải chịu!" Tay của Mộ Chi Ly chỉ vào mọi người, kiên định nói

Vô Địch phấn ngựa, sau khi trúng chiêu sẽ ngứa vô cùng, người bệnh sẽ không ngừng gãi, giống như làm việc điên rồ không có cảm đau đớn giác gì, mà làn da bị gãi xước sẽ rất nhanh thói rửa, cuối cùng làn da cả người sẽ bị hoại tử mà chết, bộ dạng chết vô cùng dọa người.

Chỉ nghe tên sẽ cho rằng độc tính không lớn, nhưng trên thực tế là một loại độc dược cực độc.

Đem hàng rào của sân khóa lại, người ở bên trong căn bản không có khí lực ngăn trở Mộ Chi Ly thực hiện, Mộ Chi Ly nhìn lướt qua bọn họ, khoe miệng giơ lên độ cong nhàn nhạt: "Kế tiếp các ngươi chậm rãi mà hưởng thụ đi, ta đi trước."

Bộ pháp Mộ Chi Ly có vẻ dị thường thoải mái, hiển nhiên là suy nghĩ cẩn thận rất nhiều chuyện, không hề đề ý tới cái sân sắp biến thành chôn địa ngục

của con người kia. Nàng tin tưởng đợi sau khi thực lực của nàng biến mạnh, sẽ không bao giờ cản trở lại tiểu viện rách nát không chịu nổi này nữa.

Sắc mặt Mộ Chi Ly thân nhiên mà ra khỏi Mộ phủ, nàng muốn tìm kiếm một chỗ yên lặng để tu luyện, mười tháng sau là đại hội gia tộc nàng sẽ trở về. Đến lúc đó ở Mộ gia sẽ đem tên phế vật trên người gỡ xuống.

"Lấy tài chính của ta hiện tại, tìm chỗ ở phòng chừng không thể được, vẫn là đi lên núi tìm một sơn động tu luyện đi." Nàng cũng đã quen cuộc sống ở Thiên Huyền Đại Lục, đối với tu luyện giả mà nói, ở sơn động tu luyện là lại chuyện tình rất bình thường.

Đứng ở dưới chân núi, nhìn mây mù lượn lờ, ngọn núi cao ngất chìm trong mây, Mộ Chi Ly nuốt một ngụm nước miếng: "Liên lấy cước trình cùng với tố chất thân thể hiện tại của ta, leo lên cũng phí không ít thời gian nha."

Nếu là kiếp trước nàng đối với chuyện này thật đúng là không cần, dù sao nàng cũng học qua khí công, cho dù không có Thiên Lực lợi hại ở Thiên Huyền Đại Lục, thì năng lực cũng hơn hẳn người bình thường, nhưng mà hiện tại khối thân thể này so với người bình thường đều yếu hơn rất nhiều.

"Tu luyện, tố chất thân thể là phi thường trọng yếu, thân thể thần thú chúng ta vô cùng cường hãn, nhưng mà con người lại không phải, lúc trước khi ta trưởng thành cũng sâu sắc biết được điểm này."

"Rất nhiều người đều một mặt tu luyện Thiên Lực, một mặt không ngừng tổn hại thân thể, cho dù công kích có lợi hại hơn, nhưng không có thể chất cường hãn, vậy thì khả năng thất bại cũng vô cùng lớn, cho nên người phải rèn luyện thân thể của chính mình mạnh hơn. Tình huống hiện tại của ngươi, leo núi coi như là một loại rèn luyện không tệ." Thiên nhi giải thích, đồng thời ánh mắt nàng còn ở trên người Mộ Chi Ly đánh giá, một bên đánh giá một bên lắc đầu: "Chắc chắn, tố chất thân thể quá kém, nếu ta còn ở bán thể mà nói, một đầu ngón tay, không, nửa đầu ngón tay có thể đem ngươi loại bỏ."

Nghe vậy, Mộ Chi Ly bĩu môi, cũng là thấy hiện tại nàng không có thực lực nên mỗi ngày ở trước mặt nàng khoe khoang, đợi ngày nào đó thực lực của nàng mạnh hơn Thiên nhi, xem nàng ta như thế nào khoe khoang.

Tuy rằng ngoài miệng nói vui đùa, nhưng mà trong lòng Mộ Chi Ly cũng thừa nhận đó là sự thật, nên nàng phải mạnh mẽ hơn người, không cho bất luận kẻ nào có cơ hội áp đảo trên đỉnh đầu của nàng.

Đi từng bước một leo lên đỉnh núi, đường núi rất dốc, vừa mới bắt đầu còn tốt, lúc đến giữa sườn núi, thân thể Mộ Chi Ly bắt đầu có chút phát run, trên mặt che kín ửng hồng, hiển nhiên chưa từng có vận động trên diện rộng như vậy nên nàng có chút đến cực hạn, nhưng mà trong mắt nàng chưa từng có ý muốn lui bước, cước bộ cũng càng ngày càng kiên định.

Một đường tu luyện, thiên phú rất quan trọng, nhưng mà quan trọng hơn là nghị lực, không biết có bao nhiêu người có tư chất thượng thừa nhưng không có nghị lực mà phải dừng lại, lại có bao nhiêu người tâm trí cứng cõi mặc dù tư chất yếu vẫn có thể đứng ở vị trí cao nhất của thế giới, hai loại người so sánh một chút liền nhìn ra chỗ nặng chỗ nhẹ.

Thiên nhi nhìn Mộ Chi Ly đầu đầy mồ hôi, bộ dáng lại chấp nhất như trước, không tự giác mà gật đầu, nàng có phiên quyết tâm này, tương lai nhất định sẽ đạt được thành công.

Đối với một màn này nàng tự nhiên cũng vui mừng, như vậy về sau nàng cũng có thể nhanh chóng cùng nàng ấy đi ra ngoài xông xáo, thì tốc độ khôi phục thực lực của nàng sẽ càng lúc càng nhanh.

Ban đêm, thấy Mộ Chi Ly cách đỉnh núi không xa, Thiên nhi liền mở miệng nói: "Ồ nơi đây đi, tìm xem chung quanh có sơn động thích hợp hay không."

Mộ Chi Ly gật đầu, cho dù chân đã muốn bắt đầu run rẩy, nàng vẫn cái gì cũng chưa nói như trước, đi bốn phía tìm kiếm sơn động. Sau một lúc lâu tìm kiếm, rốt cục cũng tìm được một sơn động tương đối khô ráo, Mộ Chi Ly cũng vui mừng, kiếm chút củi lửa mang vào sơn động, Mộ Chi Ly nhóm một đống lửa hong khô quần áo đã bị mồ hôi thấm ẩm ướt, sắc mặt ửng hồng cũng chậm rãi rút đi.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 14: Tâm Pháp Nghịch Thiên

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 14: Tâm Pháp Nghịch Thiên

Mộ Chi Ly cũng không có nghỉ ngơi bao lâu lại chuẩn bị bắt đầu tu luyện, bởi vì nàng rất rõ thời gian dành cho nàng không nhiều lắm, nàng muốn ở trong

thời gian ngắn nhất trở nên cường đại, tuy nói cảm thấy người ta tu luyện mười năm mới có thể đem Thiên Lực ở trong cơ thể vận hành mấy chục vòng, mà nàng chỉ trong mười tháng phải làm được trình độ giống như vậy có thể nói là khó khăn vô cùng, nhưng mà Thiên nhi nói nàng có vũ khí bí mật, nàng cũng tin tưởng chính mình có thể làm được.

"Người đừng vội tu luyện, hãy nghe ta nói." Thiên nhi thấy thế liền mở miệng nói

Dừng động tác của mình nhìn về phía Thiên nhi, không nói gì, nhưng mà trong mắt nghi hoặc cho thấy nàng có nghi vấn.

"Đại đa số người tu luyện thời kỳ hậu thiên cũng chỉ có thể dựa vào bản thân mình tích lũy Thiên Lực, rồi đi từng bước một để thúc đẩy Thiên Lực vận chuyển một trăm lẻ tám vòng, tốc độ đó thật chậm, nên thời gian tiêu hao ngắn nhất cũng là năm năm, mà sau khi đi vào Tiên Thiên, bọn họ có thể tu luyện công pháp, dưới sự trợ giúp của công pháp mà tốc độ hấp thu Thiên Lực cũng nhanh hơn rất nhiều, đây cũng là lý do vì sao, sau khi đi vào Tiên Thiên tốc độ tu luyện so với tu luyện lúc trước nhanh hơn."

"Cảnh giới Hậu Thiên không thể tu luyện công pháp sao?" Mộ Chi Ly trước tiên bắt được vấn đề mấu chốt.

Thiên nhi gật đầu "Đại đa số công pháp đều không để cho Cảnh Giới Hậu Thiên tu luyện, nhưng mà có một số rất ít đại thế gia hoặc là môn phái có được một loại công pháp, mà công pháp như vậy được gọi là tâm pháp. Bởi vậy đệ tử của bọn họ từ Cảnh Giới Hậu Thiên đi vào Tiên Thiên với tốc độ phi thường nhanh, mà tương lai sau này người nếu gặp được một ít tuấn kiệt còn trẻ tuổi mà thực lực rất mạnh, vậy thì thế lực sau lưng họ thực sự rất mạnh."

Mộ Chi Ly nhíu mày, những cái này thì có quan hệ gì đến nàng hiện tại, đột nhiên nàng mở to hai mắt nhìn "Ý của người là ta cũng có tâm pháp như vậy?"

Nếu không phải như thế, Thiên nhi sẽ không cố ý nói cái này.

"Đúng vậy! Ở trong Thiên Sát Cổ giới còn có một quyển tâm pháp như vậy, người có thể mượn nó dùng để đề cao tốc độ tu luyện của người, về phần đến tốt cùng có thể nhanh bao nhiêu thì phải xem thiên phú của người như thế nào."

Nghe vậy, Mộ Chi Ly mừng rỡ, nghĩ đến vũ khí bí mật theo như lời của Thiên nhi chính là cái này, không nghĩ tới cái vật mà bên trong môn phái, hoặc trong thế gia đệ tử mới có được, thì nàng cũng có thể có được.

"Tập trung tinh thần của người đi cảm thụ." Thiên nhi tiện đà nói

Mộ Chi Ly dựa theo lời của Thiên nhi bình tĩnh dần tâm thần, tập trung tinh thần cảm thụ, đột nhiên, ở bên trong ý thức của nàng có thêm một thứ, chậm rãi ngưng tụ tâm thần cẩn thận thấy rõ có cái gì đó, kia đúng là Thiên Sát Cổ giới tản ra ánh sáng vàng rực rỡ.

Thiên Sát Cổ giới từ sau khi lấy máu nhận chủ, thì đã cùng Mộ Chi Ly hòa thành một thể, nhưng mà bởi vì Thiên nhi xuất hiện, Mộ Chi Ly cũng không có tập trung đi nghiên cứu Thiên Sát Cổ giới.

Ý thức tự nhiên thuận thế liền tiến vào bên trong Thiên Sát Cổ giới, ý thức tiến vào bên trong Cổ giới thì ngưng lại thành bản thể nhỏ nhỏ của Mộ Chi Ly, sau khi đi vào, Mộ Chi Ly mới phát hiện trong Cổ giới diện tích rất lớn, hơn nữa có rất nhiều cánh cửa, nhưng mà trừ bỏ một cánh cửa khác mở được ra, các cánh cửa khác đều đóng chặt.

Mà lúc này Mộ Chi Ly cũng gặp được yêu linh của Thiên nhi, một thần long màu trắng cả người có mây mù quanh quần, cùng thần long Trung Quốc có chút tương tự, chỉ là màu sắc khác lạ mà thôi, vậy rồng phản xạ từng tác hào quang rực rỡ.

"Thiên nhi, bộ dạng người thật đúng là rất xinh đẹp." Mộ Chi Ly nhìn không được mà khen một câu, nhìn thấy chuyện cùng sự vật chưa bao giờ gặp qua, nàng không có chút nào kinh ngạc, dù sao nàng sớm đã tiếp nhận chuyện ở Thiên Huyền Đại Lục yêu thú mọc lan tràn.

Nghe vậy, Thiên nhi ngẩng đầu rồng lên: "Đó là đương nhiên, tỷ đây ở trong Long tộc tuyệt đối là mỹ long."

Thấy Thiên nhi tuyệt không hề khiêm tốn, Mộ Chi Ly chỉ có thể bĩu môi, không nói lời nào còn tốt, vừa nói một thật sự là đem hình tượng hủy hết rồi.

"Người đi vào trong phòng đầu tiên xem đi, nơi đó có thứ người cần." Thiên nhi vươn vuốt rồng chỉ vào cánh cửa duy nhất mở ra nói.

Mộ Chi Ly cũng không có hỏi nhiều trực tiếp đi vào, sau khi đi vào, Mộ Chi Ly mới phát hiện không gian trong phòng vô cùng to lớn, nhưng mà bên trong chỉ có một giá sách, trên giá sách đặt linh tinh rải rác có ba quyển sách, cho nên toàn bộ phòng có vẻ trống rỗng.

Đi đến giá sách trước mặt, Mộ Chi Ly nhìn đến một quyển sách, đây là một quyển sách cổ, nhìn qua cũng đã biết tuổi thọ của nó cũng đã rất lâu rồi, trên sách phủ kín tro bụi, nhưng mà lúc Mộ Chi Ly cầm lấy lên xem thì tro bụi trên mặt lại không cánh mà bay, ngược lại cả quyển sách đều long lánh nội liễm sáng bóng.

Mộ Chi Ly đột nhiên ý thức được quyển sách này rất trân quý, ba quyển sách liền chiếm một phòng như vậy, theo như nàng nghĩ cũng không phải người tạo ra Thiên Sát Cổ giới chỉ có được công pháp, lại thiếu vũ kỹ, mà bởi vì giá trị ba quyển sách này vượt qua một phòng đầy sách.

"Tâm Pháp Nghịch Thiên" Nhìn thấy tên này, Mộ Chi Ly liền cảm thấy thực khí phách, có thể gọi là Nghịch Thiên, hai chữ này cũng nói lên người sáng tạo tâm pháp này rất tin tưởng nó.

Mộ Chi Ly vừa mở sách ra, chữ trong Tâm Pháp Nghịch Thiên kia liền hóa thành nhiều đốm nhỏ chạy vào trong đầu của Mộ Chi Ly, lúc Mộ Chi Ly mở mắt ra, Tâm Pháp Nghịch Thiên đã tự động trở về trên giá sách, che kín tro bụi như trước, giống như chưa bao giờ bị người cầm lên.

Cũng không biết thời gian qua bao nhiêu lâu, Mộ Chi Ly rốt cục dần dần tỉnh táo lại, nàng phát hiện ở trong đầu của mình có nhiều hơn mấy thứ. Mấy thứ này, đều là tự nhiên xuất hiện, biến thành một bộ phận trí nhớ của nàng.

Cẩn thận nghĩ lại, Mộ Chi Ly mới kinh ngạc phát hiện, nội dung mới có trong trí nhớ của nàng, đó chính là nội dung của Tâm Pháp Nghịch Thiên. Có thể xưng là tâm pháp mà không phải công pháp, đã hiện giá trị Nghịch Thiên của tâm pháp.

Tĩnh hạ tâm thần, Mộ Chi Ly đem nội dung của Tâm Pháp Nghịch Thiên ở trong đầu lướt qua một lần, lúc nàng mở to mắt ra thì tràn đầy sợ hãi than thở, cho dù nàng chưa từng gặp qua công pháp khác, nàng cũng phát hiện chỗ khác biệt của Tâm Pháp Nghịch Thiên.

Bước đầu tiên của Tâm Pháp Nghịch Thiên cũng không phải giúp người ta nhanh chóng hấp thu Thiên Lực, mà là thúc đẩy con người đẩy nhanh tốc độ đã thông kinh mạch, phải biết rằng người thường tu luyện vận hành một vòng Thiên lực dựa vào cũng chỉ là một động mạch chủ, chỉ một động mạch để quán triệt kinh mạch toàn thân, mà Tâm Pháp Nghịch Thiên thì lại giúp cho người ta đã thông một trăm lẻ tám kinh mạch, một khi thành công, như vậy tốc độ hấp thu Thiên Lực so với người thường cũng là nhanh gấp một trăm lẻ tám lần.

Cấp số này là phi thường khủng bố không thể nghĩ ngờ, giống như người tu luyện một ngày tương đương với người khác tu luyện một trăm lẻ tám ngày... Nếu người bình thường chắc tức đến hộc máu.

"Thế nào? Không tệ chứ?" Thiên nhi nói truyền vào trong tai Mộ Chi Ly.

"Ha ha, đúng là không tệ." Mộ Chi Ly tâm tình cũng tốt, nàng bắt đầu chờ mong tu luyện kế tiếp, nghĩ đến mười tháng sau tại đại hội gia tộc nàng liền nhiệt huyết sôi trào: "Không dài dòng, ta tu luyện."

Dựa theo phương pháp trong "Tâm Pháp Nghịch Thiên", Mộ Chi Ly bắt đầu chậm rãi khống chế tơ nhện Thiên Lực trong cơ thể, Thiên Lực này phi thường mỏng manh, hơn nữa đều dạo chơi ở các góc bên trong thân thể, Mộ Chi Ly muốn khống chế chúng nó cũng thực gian nan, còn nếu muốn xúc tiến vận chuyển chúng nó lại càng khó khăn hơn, nhưng mà hiện tại nàng cần làm chính là đem chúng nó không ngừng đẩy vào bên trong gân mạch, để đã thông kinh mạch.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 15: Tiến triển

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 15: Tiến triển

Tuy rằng đã thông kinh mạch so với vận hành Chu vòng dễ dàng hơn, nhưng mà quá trình này cũng không phải đơn giản, cho dù Mộ Chi Ly cố gắng nửa ngày vẫn không có một chút tiến triển.

Sáng sớm, ánh mặt trời mới lên!

Mộ Chi Ly từ trên mặt đất đứng lên, đơn giản rửa mặt một chút, ăn chút lương khô, tiếp tục tiến vào trạng thái tu luyện.

Chạng vạng, mặt trời xuống núi, Mộ Chi Ly mở mắt ra, vẫn như trước không có bao nhiêu tiến triển lớn, Thiên Lực này thật sự quá mỏng manh, cho dù đem nó tiến nhập vào bên trong kinh mạch, nhưng mà bởi vì không có cách nào nối với nhau, nên thường thường thì đã thông một kinh mạch xong là thiên lực đã hao hết, mà kinh mạch đã thông một nửa liền nhanh chóng trở về nguyên trạng.

Phải đã thông hoàn toàn hết một kinh mạch, nếu như chỉ đã thông được một nửa coi như dụng công vô ích.

Nhưng mà, Mộ Chi Ly lại phát hiện một vấn đề, suốt hai ngày một đêm nàng không có ngủ, nhưng tinh thần vẫn rất tốt như trước, thậm chí so với ngủ còn tốt hơn! Cẩn thận suy nghĩ một chút, Mộ Chi Ly cho rằng hiện tượng này hẳn là có liên quan tới Tâm Pháp Nghịch Thiên.

Tuy rằng sau khi để cho thực lực đột phá đến cảnh giới Tiên Thiên, là có thể thông qua tu luyện không cần nghỉ ngơi, hơn nữa tinh thần vẫn rất tốt, nhưng mà người ở cảnh giới hậu thiên thì không làm được bước này.

Bởi vì từ Hậu Thiên tiến vào Tiên Thiên cần một lần tẩy cân phạt tủy, sau khi trải qua thay gân đổi cốt, thì tố chất thân thể so với người bình thường sẽ mạnh hơn nhiều, mà nàng hiện tại vẫn là người bình thường, cho nên không thể làm được tới bước này.

Cứ như vậy, Mộ Chi Ly không cần nghỉ ngơi, thời gian mười tháng có thể đủ lợi dụng nguyên vẹn, có cái này, Mộ Chi Ly lại tinh táo hẳn lên, tiến vào trạng thái tu luyện.

Một ngày

Hai ngày...

Một tuần...

Một tháng...

Suốt một tháng, Mộ Chi Ly trừ bỏ ăn lương khô thì luôn luôn ở trong trạng thái tu luyện, chưa bao giờ vội vàng xao động hoặc là cảm thấy buồn tẻ, ngược lại cảm thấy mỗi ngày trôi qua rất phong phú.

Một tháng thời gian đã qua, Mộ Chi Ly nghiêm nhiên đã có tiến bộ không nhỏ, một trăm lẻ tám đường kinh mạch đã bị nàng đã thông mười hai đường, hơn nữa ở trong quá trình này nàng cũng đã dần dần nắm giữ phương pháp đã thông kinh mạch, tốc độ đã tăng lên một bước.

Đứng dậy, vận vẹo thắt lưng nói: "Một tháng không hoạt động, thân thể đều có chút cứng nhắc. Một tháng đã thông mười hai đường kinh mạch, xem ra khoảng cách bản thân mình đã thông một trăm lẻ tám đường kinh mạch còn rất dài đi, vạn nhất thời gian không đủ thì phải làm như thế nào đây?"

Nàng có thể hiểu người thường tu luyện hơn mười năm gian khổ mới vận hành được một trăm lẻ tám Chu vòng, bất quá xu hướng ở Thiên Huyền Đại Lục chính là như thế.

Nhìn cánh tay mảnh mai của mình, nguyên bản làn da màu trắng bệnh tật đã biến mất không thấy, tương phản chuyển biến thành làn da màu trắng khỏe mạnh, khoe miệng Mộ Chi Ly không khỏi nổi lên tươi cười: "Không nghĩ tới tu luyện như vậy đối thân thể cũng có ưu việt không nhỏ."

Ngay trong lúc Mộ Chi Ly cảm khái, Thiên nhi yên lặng một tháng không nói gì cũng nhin không được mở miệng: "Tất nhiên là sẽ có chỗ tốt hơn, người xem cao thủ có mấy người sinh bệnh tật chứ?"

Nghe vậy, Mộ Chi Ly suy nghĩ một chút, nói cũng đúng, bình thường cao thủ đều là lúc đánh nhau mới bị thương, mấy thứ bệnh phong hàn thật đúng là chưa bao giờ nghe nói qua, lập tức cũng cười: "Thế chất này của ta suy yếu mười mấy năm nghĩ đến cũng sẽ nhanh chóng tốt hơn." Một bộ thân thể gầy yếu như vậy cũng không phải là nàng muốn.

"Chỉ dựa vào tu luyện làm cho tố chất thân thể mạnh lên là không thể được, cho nên từ hôm nay trở đi người có thêm một nhiệm vụ tu luyện, đó là huấn luyện cường độ thân thể." Thiên nhi mở miệng nói.

Đầu long mày nhảy lên: "Huấn luyện cường độ thân thể?"

"Ừ, người hiện tại bắt đầu chạy xuống núi rồi lại chạy lên núi cho ta, về sau chậm rãi gia tăng."

"Ta đây kinh mạch còn không có đã thông đâu, nếu làm như vậy thời gian không phải lại càng không đủ sao?" Nàng có lòng tin trong mười tháng này đem một trăm lẻ tám đường kinh mạch đã thông, nhưng mà cũng không có tin tưởng ở trong cơ thể vận hành được một trăm lẻ tám Chu vòng, thời gian không đủ, nếu còn thêm huấn luyện cường độ thân thể này nữa, thật là không còn kịp rồi.

"Mài đao không phải chỉ dùng để đốn củi, nếu như thân thể người có cường độ chịu đựng tốt hơn, tu luyện có thể thu được không ít hiệu quả đâu, bởi vì người hấp thu Thiên Lực vẫn là thông qua thân thể của người đến hấp thu, đối với điểm này thân thủ chúng ta hiểu rõ ràng nhất, rất nhiều tu luyện giả đều không rõ điểm này, ta hi vọng người có thể hiểu được." Thiên nhi nói rất chân thành, dù sao hiện tại Chi Ly cũng là bạn tốt của nàng, bạn đồng hành tốt, nàng cũng hi vọng thực lực của Mộ Chi Ly có thể cường đại hơn.

Thấy Thiên nhi tận tình khuyên bảo giải thích, Mộ Chi Ly cũng là gật gật đầu, nàng tin tưởng ở phương diện tu luyện, kinh nghiệm của Thiên nhi so với nàng còn nhiều hơn: "Vậy thì nghe lời người."

Nói xong, ánh mắt Mộ Chi Ly ngắm nhìn đồi núi xa xa, từ trong túi lấy ra một bộ quần áo sạch sẽ để thay, sau đó rất nhanh chạy xuống núi, nếu như không tăng nhanh tốc độ, theo tình huống hiện tại của nàng, lúc leo lên núi không chừng trời đã tối đen.

Tuy rằng còn không có thử vận hành Chu vòng, nhưng mà, hiện tại Mộ Chi Ly thoạt nhìn cũng đã xảy ra chút ít biến hóa, trạng thái tinh thần của nàng, phi thường no đủ, hơn nữa cả người làm cho người ta cảm giác có một loại hương vị siêu dật như tiên. Giống như, thật sự thành tu luyện giả cường đại thần bí trong núi.

Mộ Chi Ly xuống núi tốc độ cũng không chậm, lúc trước không biết, nàng vừa vận động một cái lập tức phát hiện toàn bộ thân thể vô luận là độ nhẹ nhàng hay là trình độ linh hoạt so với lúc trước đều mạnh hơn, lập tức tự nhiên là dị thường vui sướng.

Xuống núi bởi vì thuận thế, rất nhanh đó là tới chân núi, nhưng lúc leo lên có vẻ gian khổ nhiều lắm, lúc đi lên sườn núi cũng là buổi chiều, Mộ Chi Ly có thể cảm giác được lần leo lên này so với lần đầu tiên tốt hơn nhiều, nhưng mà không thể phủ nhận nàng cũng cảm giác được mệt mỏi, chỉ là bộ pháp dưới chân vẫn kiên định đi về phía trước, lần đầu tiên có thể làm được, lần thứ hai tự nhiên cũng sẽ không có vấn đề, rốt cục, lúc gần chạng vạng Mộ Chi Ly đã về tới sơn động, ngồi xuống há mồm thở dốc.

"Liên thừa dịp hiện tại tu luyện sẽ có thu hoạch không tưởng." Thiên nhi nhìn đến Mộ Chi Ly một thẳng thờ cười nói.

Nghe vậy, Mộ Chi Ly trong mắt có một chút nghi hoặc, nhưng mà cũng không có hỏi mà là trực tiếp bắt đầu tu luyện, lần tu luyện này nàng lập tức phát hiện so với trước rất khác.

Nàng phát hiện lần này tốc độ cảm thụ Thiên Lực so với dĩ vãng không chỉ nhanh hơn mấy lần, hơn nữa tốc độ thân thể hấp thu Thiên Lực cũng tăng nhanh mấy lần, lúc trước cần mấy canh giờ mới có thể tích lũy Thiên Lực hiện tại một canh giờ đã làm được, hơn nữa trong quá trình hấp thu Thiên Lực nàng có thể cảm nhận được một bộ phận Thiên Lực dung nhập vào trong cơ bắp thân thể của nàng, mà da thịt này giống như là đói bụng lâu lắm rồi tham lam hấp thu Thiên Lực, sau khi hấp thu Thiên Lực, cốt cách của da thịt lấy tốc độ cực kỳ thông thả tăng cường mạnh hơn.

Tuy rằng thông thả, nhưng ít ra cũng có tăng cường.

Phát hiện vấn đề, Mộ Chi Ly lại chuyển tâm tu luyện tiếp, loại cảm giác nhận được không ít ích lợi quả thật không tệ.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 16: Mua quần áo phong ba

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 16: Mua quần áo phong ba

Mãi đến sáng sớm ngày hôm sau, Mộ Chi Ly mới mở hai mắt, trên mặt tràn đầy sắc mặt vui mừng, đứng dậy ăn chút lương khô xong, không đợi Thiên nhi nói chuyện, nàng lại chạy xuống núi.

Ngày hôm qua tuy rằng ban ngày không có tu luyện, nhưng mà một buổi tối ngày hôm qua tu luyện lại có thể so với nàng tu luyện một ngày một đêm, hiệu quả gấp đôi như thế, hiển nhiên là do phương thức tu luyện của nàng hiện tại tốt hơn rất nhiều.

Ngày hôm sau, Mộ Chi Ly vẫn như trước chạy qua lại một lần.

Ngày thứ bảy, Mộ Chi Ly chạy qua lại gấp rưỡi bình thường.

Ngày thứ mười lăm, Mộ Chi Ly chạy qua lại gấp đôi.

Một tháng sau, Mộ Chi Ly chạy qua lại gấp năm.

Tốc độ của Mộ Chi Ly càng lúc càng nhanh, nguyên bản ở trong mắt nàng việc leo lên ngọn núi rất gian nan thì hiện giờ đơn giản hơn rất nhiều, cước bộ của nàng không hề run rẩy, mà kiên định hữu lực hơn trước.

Nếu như có người ở đây, có thể nhìn đến mỗi ngày có một thân ảnh không ngừng qua lại leo lên, trên khắp ngọn núi đều lưu lại mồ hôi của nàng.

Mà dưới dạng phương thức tu luyện như vậy, trên mặt Mộ Chi Ly làn da tái nhợt bệnh tật đã hoàn toàn biến mất, chân tay lại khỏe mạnh da thịt ónh nhuận, ngay cả chính nàng cũng không có chú ý tới, khí chất của nàng đã xảy ra biến hóa thật lớn, cả người đều có vẻ thanh lệ thoát tục. Mái tóc đen dài bay lượn hai bên vai của nàng, màu da mịn nhẵn như thoa phấn, mặt mày như họa, hai mắt trong suốt, mang theo sương mù lượn lờ giống như vụ lý kháng hoa (1) làm cho người ta mê muội, răng trắng môi đỏ như son, đứng ở bên ngoài sơn động nhìn dưới chân núi xanh um tươi tốt, sắc mặt lạnh nhạt, giống như tiên nữ không nhiễm khói lửa nhân gian.

Mà trong một tháng này thân thể nàng cũng cao lên không ít, cùng với cô gái gầy yếu không thể chịu nổi trước đây so sánh với biến hóa này thật sự có thể nói là nghiêng trời lệch đất.

Lúc này nàng cũng đã đã thông bốn mươi tám đường kinh mạch, tháng đầu tiên đã thông mười hai đường kinh mạch, tháng thứ hai đã thông thêm ba mươi sáu đường, tiến bộ này cũng không hề nhỏ.

Trong núi không biết năm tháng, Mộ Chi Ly lúc này mới cảm nhận được hàm nghĩa của những lời này.

"Bất tri bất giác hai tháng đã trôi qua, cũng không biết hiện tại Mộ gia là cái gì dạng, ta đi rồi có phải nổi lên sóng to gió lớn hay không?" Mộ Chi Ly ngẩng nhìn nơi phương xa lắm lắm, trong suy nghĩ của nàng ở Mộ gia nàng vương bận duy nhất Mộ Hàn Mặc, lần trước bởi vì chuyện của Mộ Tài lúc đi

quá mức vội vàng, thế cho nên chưa cùng hẳn chào hỏi, cũng không biết hẳn có vì mình mà lo lắng hay không.

Hay là thừa dịp hôm nay trở về nhà xem, rồi Mộ Hàn Mặc chào hỏi để cho hẳn không còn lo lắng cho mình, thuận tiện cũng tìm hiểu một chút những người trẻ tuổi trong Mộ gia đều đã thông bao nhiêu kinh mạch, trong lòng cũng sẽ có chuẩn bị tốt.

Nghĩ vậy, Mộ Chi Ly cũng không có chút do dự lập tức xuống núi, nửa canh giờ sau Mộ Chi Ly cũng đã tới chân núi, nhìn đến trên đường cái nhóm tiểu thương đang rao hàng cùng với người đến người đi, khoe miệng không khỏi nổi lên một chút mỉm cười, hai tháng này nàng vẫn là một mình một người, hiện tại phát hiện cảnh tượng náo nhiệt này thật đúng là làm cho người ta hoài niệm a.

Mua hai cái bánh bao nóng hôi hổi, Mộ Chi Ly không khỏi nhớ tới lần đầu tiên lúc nhìn thấy Mộ Hàn Mặc hẳn cầm bánh bao vội tới đưa cho mình.

"Chi Ly, nhìn bộ dáng của ngươi hiện tại cũng không phải đặc biệt nghèo, đi mua hai bộ y phục đi, nhìn quần áo trên người ngươi bây giờ ta đều cảm thấy nghèo kiết hủ lậu." Thiên nhi nhìn không được mở miệng nói.

Nghe vậy, Mộ Chi Ly đánh giá một phen quần áo mặc trên người lúc này mới phát hiện bởi vì nàng cao lên, quần áo có vẻ nhỏ không ít, bộ dáng này thoạt nhìn thật sự là có chút...

Đi vào một cửa hàng quần áo, chủ cửa hàng là một đại nương chừng bốn mươi tuổi, lúc nhìn thấy Mộ Chi Ly biểu tình của nàng có vẻ có chút kỳ quái. Quần áo trên người Mộ Chi Ly rất là cũ nát, hiện tại trên cơ bản đều không có người mặc như vậy, nhưng mà cũng may có vẻ sạch sẽ, nếu là nàng lúc trước nhìn thấy người ăn mặc như vậy mặc nhất định sẽ không để ý, vừa thấy cũng là biết người không có tiền, tiếp đón nàng không phải lãng phí thời gian?

Nhưng mà dung mạo tuyệt hảo kia của Mộ Chi Ly cùng với khí chất ẩn ẩn toát ra cũng không phải là người nghèo bình thường có được, hai loại trạng huống hoàn toàn tương phản dung hợp tạo thành khiến cho bà chủ cửa hàng này bị mê hoặc.

"Đại nương, ta muốn mua hai bộ quần áo." trên mặt Mộ Chi Ly mang theo tươi cười nhợt nhạt nói, từ sau khi đến nơi này, mặc cũng vẫn là mấy bộ quần áo mà Mộ Chi Ly trước kia không biết là đã may vá sửa lại bao nhiêu lần, bộ đồ mới thường thật đúng là chưa bao giờ mặc qua.

Bà chủ nhìn thấy Mộ Chi Ly bộ dáng thanh thuần đáng yêu kia, trên mặt cũng không tự chủ hiện lên một chút tươi cười, tiểu cô nương như vậy thực khiến cho người ta yêu mến.

"Tiểu cô nương, trong cửa hàng của chúng ta có rất nhiều thành phẩm, cô trước nhìn xem một chút, nhìn trúng bộ nào thì thử xem có hợp người không."

Mộ Chi Ly gật đầu đáp: "Tốt, đại nương." Nàng thoáng nhìn qua nơi tập trung nhiều người chọn, nhìn những bộ xiêm y diễm lệ này nàng lắc đầu, thật sự không thích hợp với nàng, sau đó tìm được một bộ quần áo lụa màu trắng thì ánh mắt không khỏi sáng ngời.

Có lẽ thân là một vị thầy thuốc, ở thế kỷ hai mươi mốt nàng luôn thích mặc trang phục màu trắng, hiện tại cũng là như thế.

Nhưng mà lúc Mộ Chi Ly cầm lấy bộ quần áo kia, thì một bàn tay khác cũng cầm lấy bộ quần áo đó.

Không khỏi nâng mắt nhìn lại, cô gái trước mặt ước chừng mười bảy mười tám tuổi, chỉ là đứng ở trong đám người liền có vẻ có chút bất mắt, bởi vì nàng mặc một bộ váy dài đỏ thẫm, đem dáng người lồi lõm đều có của nàng phô bày hết ra ngoài, bên hông còn cài một chiếc trường tiên, thân cao hơn Mộ Chi Ly mấy phần, khuôn mặt bộ dạng có chút diễm lệ, Mộ Chi Ly cũng nhìn ra đây là một tiểu cô nương thực có lực hấp dẫn.

Chỉ là trong ánh mắt của nàng ta có tia cao ngạo làm cho nàng rất là không vui, còn không có tiếp xúc, chỉ nhìn qua bộ dáng của nàng ta, Mộ Chi Ly liền biết cô gái trước mặt nhất định là một đại tiểu thư kiêu căng.

"Này, không thấy sao? Bộ quần áo này bản tiểu thư đã nhìn trúng, nhanh chút đưa cho ta." Vương Nhược Linh cau mày nói, cô gái này sao còn không buông tay?

"Bộ quần áo này là ta thấy trước, nó hiện tại đang ở trong tay ta." Mộ Chi Ly không hề không nóng nảy nói, đối với thái độ của cô gái này nàng thực không thích.

Vương Nhược Linh sững sốt, chợt không nói gì cười: "Ta nói là ta nhìn thấy trước chính là ta nhìn thấy trước, ngươi một tên khất cái còn muốn tranh với ta sao?" Nàng Vương Nhược Linh coi trọng gì đó có ai dám cùng nàng tranh? Một cái khất cái cũng dám cùng nàng tranh?

"Ngươi nói ai là khất cái?" Mộ Chi Ly ngẩng đầu không chút nào yếu khí nhìn Vương Nhược Linh, đôi tròng mắt trong suốt tràn đầy trấn định.

Lúc trước Vương Nhược Linh quả thật ra không có chú ý đến diện mạo của Mộ Chi Ly, nhìn nàng ta mặc quần áo rách rưới như vậy, nên nàng nhìn cũng đều lười, nhưng mà sau khi nghe thấy Mộ Chi Ly nói xong mới đánh giá lại Mộ Chi Ly, không đánh giá thì thôi, đánh giá xong nàng liền ngay ngăn cả người.

Dù sao Vương Nhược Linh nàng ở La Thiên thành cũng là một trong ba đại mỹ nữ, toàn bộ mỹ nữ ở La Thiên thành này nàng đều biết, tướng mạo cũng là thứ nàng tự hào nhất, nam nhân theo đuổi nàng không biết có bao nhiêu, nhưng mà tiểu khất cái trước mặt này bộ dạng tựa hồ so với nàng còn xinh đẹp hơn.

Nữ nhân đều là có lòng ghen tị, nhất là một đại mỹ nữ như Vương Nhược Linh vậy, tuyệt đối không muốn nhìn thấy nữ tử so với mình còn xinh đẹp hơn: "Ta nói chính là ngươi thì làm sao? Mặc thành cái dạng này không phải khất cái là cái gì? Bộ quần áo này ngươi có thể mua được sao?"

(1) Ý là mờ ảo như ngấm hoa trong làn sương mù

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 17: Tô Dự

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 17: Tô Dự

Vương Nhược Linh nhìn Mộ Chi Ly với vẻ mặt trào phúng, mặc quần áo rách mướp như vậy, cái loại vải dệt này cho dù cho hạ nhân lấy làm khăn lau, hạ nhân đều cảm thấy bẩn tay.

Trên đầu nàng cũng không có trang sức gì đơn giản chỉ thả ở hai vai. Ở trong mắt người khác sẽ cảm thấy rất có phong vận, nhưng mà ở trong mắt Vương Nhược Linh liền thành người không có tiền mua trâm cài tóc.

Mộ Chi Ly nhú mày: "Đương nhiên là ta mua được, cho nên xin mời buông tay không cần cầm quần áo của ta nữa." Ngữ điệu bình thản, tựa hồ đều không cảm thấy hứng thú cùng Vương Nhược Linh nói chuyện.

Nhìn thấy bộ dáng Mộ Chi Ly không thèm để ý, Vương Nhược Linh liền cảm thấy lửa giận tăng cao, tiểu khát cái này cũng dám nói chuyện với nàng như vậy.

"Người hiện tại đem quần áo cho ta, chuyện lúc trước ta sẽ bỏ qua cho, nếu không, tự gánh lấy hậu quả." Nàng thật sự nhìn không được muốn nổi bão, nàng nhìn trúng cái gì đó trừ bỏ mấy nữ nhi của ba đại thế gia ra căn bản không có người dám tranh, người này thật sự là không có mặt.

Nghe vậy, Mộ Chi Ly nở nụ cười: "Ta lặp lại lần nữa, bộ quần áo này là ta nhìn trúng trước, thứ tự phải có trước có sau, ngay cả nguyên tắc cơ bản này người cũng không hiểu sao? Cho dù người rất muốn bộ quần áo này, cũng phải theo thứ tự mới phải chứ? Nhưng mà ta hiện tại tâm tình không tốt, không muốn đem quần áo tặng cho người."

Nói xong, Mộ Chi Ly cầm quần áo đó chuẩn bị đi thử, Vương Nhược Linh mặc kệ: "Người đứng là mặt dày không biết xấu hổ? Vốn tâm tình không tệ, không muốn động thủ, đều là người tự tìm."

Hai người động tĩnh không nhỏ, tự nhiên khiến cho rất nhiều người chú ý, một thiếu niên ước chừng mười chín tuổi đi tới bên người Vương Nhược Linh, bộ dạng thiếu niên rất là tuấn mỹ, khiến cho Mộ Chi Ly không khỏi cảm khái Thiên Huyền Đại Lục này mỹ nam tử thật đúng là không ít.

Thiếu niên mặc quần áo màu đen khoác cẩm bào màu xanh thủy trúc, làm tôn thêm dáng người cao lớn của mình, khuôn mặt tròn bóng trắng nõn, lộ ra góc cạnh lãnh tuấn rõ ràng, hàng lông mày đen dày, lộ ra nhiều điểm kiên nghị; đôi mắt đen thâm thúy, lấp lánh đủ màu sắc của ánh sáng, mũi cao thẳng làm cho khuôn mặt hấn tràn ngập cảm giác lập thể, khóe miệng vẽ ra một nụ cười tự tin, thoát nhìn thực giống như ánh mặt trời.

Mộ Chi Ly âm thầm cảm khái, bởi vì do tu luyện, cho nên thiếu niên trên Thiên Huyền Đại Lục thoát nhìn so với thiếu niên thế kỷ 21 có vẻ chừng chạc hơn rất nhiều.

Thiếu niên đi đến trước mặt hai người, nhìn Vương Nhược Linh tức giận hỏi: "Linh Nhi, xảy ra chuyện gì?"

Nghe được thiếu niên hỏi, Vương Nhược Linh nói: "Dự ca ca, nàng tranh đoạt quần áo với ta." Bộ dáng kia nghiễm nhiên là đang làm nũng, trong mắt tràn đầy biểu tình ái mộ với Tô Dự.

Nghe vậy, thiếu niên không khỏi nhìn về phía Mộ Chi Ly, nhưng mà Mộ Chi Ly lại quay đầu nhìn về phía nơi khác cũng không có nhìn hấn.

Bà chủ cửa hàng thấy vậy cũng chú ý tới động tĩnh bên này, trên mặt đều nổi lên tươi cười nói: "Hai vị cô nương ánh mắt thật tốt, bộ quần áo này thợ khéo tinh tế, trong cửa hàng vừa vận có hai bộ." Chợt đến mặt sau lấy ra một bộ quần áo giống nhau như đúc đưa cho Vương Nhược Linh.

Thấy thế, Vương Nhược Linh hừ lạnh một tiếng: "Ta mới không cần cùng tiểu khát cái này mặc quần áo giống nhau."

"Theo ý ta, người mới là một tên khát cái, chỉ biết cướp quần áo của người khát cái." Nói xong, Mộ Chi Ly cũng không thèm nhìn Vương Nhược Linh, đi thẳng đến phía sau phòng thử đồ thử quần áo.

"Ngươi..."

"Linh Nhi, ngươi không đi sao?" Tô Dữ nhìn thân ảnh Mộ Chi Ly rời đi trong mắt có cái gì đó chợt lóe lên, thật sự là một cô gái thú vị.

Vương Nhược Linh nhìn quần áo trong tay, gật đầu nói "Ta đây đi." Cho dù bởi vì Mộ Chi Ly nàng không nghĩ muốn bộ quần áo này, nhưng mà ở trước mặt Tô Dữ nàng vẫn muốn giữ lại hình tượng của chính mình, nếu làm cho Tô Dữ không vui sẽ không tốt lắm.

Mộ Chi Ly rất nhanh thay đổi quần áo đi ra cửa, nhìn mình trong gương đồng, Mộ Chi Ly cũng có chút hoảng hốt.

Nàng lúc này một thân váy dài nguyệt sắc (trắng ngà) nhìn nhẹ nhàng phiêu phiêu, thắt lưng buộc chặt eo nhỏ, càng thêm vẻ mảnh mai, tóc đen giống như tơ lụa dài lỏng lẻo nhiều điểm sáng bóng, vừa thấy chỉ biết chất tóc rất tốt. Tóc dài không có chút rối buộc, cứ như vậy tung bay trên vai, có vẻ tùy ý đồng thời lại càng phát ra lực hấp dẫn, không giống như mị lực của thường nhân.

Bên ngoài cổ lộ ra làn da tuyết trắng, xương quai xanh tinh xảo như ẩn như hiện lại làm cho người ta suy nghĩ miên man.

Đây là bộ dáng của mình sao, Mộ Chi Ly khoe miệng không khỏi nâng lên một chút mỉm cười, bộ dáng này hiện tại khá tốt, so với nguyên bản diện mạo của mình thậm chí có thể nói là càng tốt hơn.

Đã nói Mộ Thiên Tĩnh là một mỹ nam tử như vậy nữ nhi làm sao xấu xí được, sau khi đem độc giải xong mới nhìn rõ dung mạo nguyên bản.

Tô Dữ nhìn Mộ Chi Ly sau khi thay quần áo xong cũng ngỡ ngàng cả người, lúc trước cũng không thấy rõ bộ dạng của Mộ Chi Ly, hiện tại vừa thấy cũng giật cả mình. Dung mạo tuyệt sắc như vậy lại giấu ở trong tầng quần áo thô cũ, thật sự làm cho người ta sợ hãi than.

Bộ quần áo màu trắng rất là thích hợp với Mộ Chi Ly, khí chất phiêu nhiên như tiên của nàng lại càng hiển lộ không thể nghi ngờ, bà chủ cửa hàng cũng bị kinh ngạc đến miệng đều quên ngậm lại.

Lúc này, Vương Nhược Linh cũng đã thay đổi quần áo xong đi ra, sau khi nhìn đến Mộ Chi Ly nhất thời hai mắt mở to nhìn, biến hóa này cũng quá lớn đi.

Ở đây mọi người có thể nhìn ra được, bộ quần áo giống nhau mặc ở trên người Mộ Chi Ly so với Vương Nhược Linh đẹp hơn rất nhiều, một lần so sánh này hiệu quả thật rõ rệt.

Mộ Chi Ly thì lại thản nhiên nhìn lướt qua Vương Nhược Linh, cũng không để ý tới nàng, đi tới hỏi bà chủ: "Đại nương, quần áo này bao nhiêu tiền?"

Nghe thấy Mộ Chi Ly hỏi, bà chủ mới phản ứng lại, cười nói: "Bộ quần áo này mặc ở trên người cô nương thật là đẹp mắt, trả một kim tệ thì tốt rồi."

Một cái kim tệ mua một thân quần áo cũng không phải là rẻ, nhưng mà Mộ Chi Ly cũng biết bộ quần áo này vải dệt thực không tệ, huống chi nàng thích, không chút do dự liền đưa cho bà chủ một kim tệ.

Tô Dữ cũng đi đến trước mặt Mộ Chi Ly nói: "Cô nương xin chào, tại hạ Tô Dữ, không biết cô nương phương danh?"

Mộ Chi Ly nhìn nhìn Tô Dữ, lại nhìn nhìn Vương Nhược Linh phía sau hắn, ánh mắt cơ hồ có thể phun ra hỏa đến, cười nói: "Ta nghĩ công tử nên quan tâm Linh Nhi muội muội của ngươi đi."

Nghe thấy lời nói của Mộ Chi Ly, Tô Dữ không chút tức giận, ngược lại ánh mắt nhìn về phía Mộ Chi Ly còn lộ vẻ lửa nóng, yếu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu, cô gái xinh đẹp mà lại có khí chất như vậy hẳn lần đầu tiên nhìn thấy, nếu là không biết tính danh thật sự quá đáng tiếc một ít.

"Linh Nhi không hiểu chuyện, xung đột với ngươi thật sự là ngượng ngùng, ta thay nàng xin lỗi với cô nương." Tô Dữ có lẽ nói, bộ dáng kia thật đúng là không thể làm cho người ta cự tuyệt.

"Đúng vậy, rõ ràng là tranh quần áo với ta, đến lúc nàng nói thì thành ta tranh với nàng, năng lực đổi trắng thay đen này thật đúng là không phải người bình thường có thể có. Nhưng mà xem bộ dáng ngươi và nàng không phải cùng một loại người, ta nghĩ chúng ta còn có thể gặp lại, lần sau ta lại nói cho ngươi tên của ta đi." Mộ Chi Ly cười cười sau đó xoay người rời đi, cái gì Vương gia tiểu thư, nàng cũng không sợ.

Vương Nhược Linh nhìn bóng dáng Mộ Chi Ly, trong lòng tức đến muốn ngất, nàng rất muốn lao ra đem cô gái kia hủy đi. Tuổi so với nàng còn nhỏ hơn mà đã có phong tư như vậy, tiếp qua vài năm sẽ còn như thế nào.

Q.1 - Chương 18: Hồi Phủ

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 18: Hồi Phủ

Sau khi đem bộ y phục rách nát thay ra, Mộ Chi Ly cảm thấy tâm tình rất không tệ, quả nhiên, nàng vẫn thích hợp mặc thành như vậy, đường đường một thế hệ thân y bị người cho là một tên khất cái?

Nàng biết Vương Nhược Linh là loại người nào, ở La Thiên thành nàng ta kiêu ngạo như vậy cũng thực bình thường.

Ở La Thiên thành, Mộ gia, Tô gia, Vương gia ba đại gia tộc nằm ở thế chân vạc, thực hiện nhiên Tô Dữ là người của Tô gia, còn lại Vương Nhược Linh là người Vương gia, hai người đều là thế hệ con cháu được gia tộc chú ý, Mộ Chi Ly nàng tuy rằng cũng là thế hệ con cháu Mộ gia, nhưng mà địa vị thật sự kém quá nhiều.

Cho dù nàng rất ít ra khỏi cửa Mộ gia, cũng biết thanh danh của hai người này.

Vương Nhược Linh, là một trong ba đại mỹ nữ ở La Thiên thành, cùng nổi danh với nàng còn có Mộ Yên Nhiên của Mộ gia, Tô Từ Di của Tô gia.

Về phần Tô Dữ là tài tử nổi tiếng ở La Thiên thành, lại là đối tượng ngưỡng mộ của vô số nữ tử trẻ tuổi, gia thế tốt, bộ dạng tuấn đạt, cách nói năng văn nhã, thực lực lại khá tốt, bởi vậy ở La Thiên thành thanh danh thực vang dội.

Mộ Chi Ly sở dĩ cũng không nói gì ra tên của bản thân bởi vì nàng còn không muốn bị bại lộ thân phận của chính mình, hiện tại thực lực của nàng còn chưa đủ, huống hồ cho dù lúc này nàng nói ra tên bản thân cũng sẽ không có người tin tưởng, bởi vì ở Mộ gia có một chuyện chế cười khác là đệ nhất mỹ nữ Mộ Yên Nhiên sinh ở Mộ gia, mà đệ nhất xấu nữ Mộ Chi Ly cũng sinh ở Mộ gia.

Tuy rằng đắc tội Vương Nhược Linh, nhưng mà nàng tuyệt không lo lắng, hiện tại nàng đánh không lại Vương Nhược Linh, nhưng Vương Nhược Linh cũng không biết nàng là ai, đợi lúc Vương Nhược Linh biết nàng là ai, nàng cũng không sợ thực lực của Vương Nhược Linh nữa, huống chi, Vương gia sao lại bởi vì một chuyện nhỏ này mà cùng Mộ gia gây chiến?

Rất nhanh đã đến Mộ gia, Mộ Chi Ly tìm một góc yên lặng không có người, khôi phục xấu nhan nguyên bản, treo tường đi vào Mộ phủ, nàng trước phải biết rõ tình huống hiện tại của Mộ gia mới được, rất nhanh, Mộ Chi Ly đã đi tới sân của Mộ Hàn Mặc, sân của Mộ Hàn Mặc so với chỗ ở của nàng phồn hoa hơn nhiều.

Không chỉ có diện tích lớn gấp mấy lần sân của nàng, bốn phía gieo trồng nhiều hoa cỏ quý hiếm, rường cột chạm trổ, đình đài lầu các, cầu nhỏ nước chảy, giống như một bức họa tuyệt đẹp quay tròn, đây là sự chênh lệch với người không có thực lực.

Mộ Hàn Mặc bây giờ còn đang ở cùng cha mẹ, đợi hẵn qua mười lăm tuổi làm lễ trưởng thành sau sẽ chuyển đi ra ngoài.

Mộ Chi Ly đứng ở cửa cũng không có đi vào, nàng còn nhớ rõ tình cảnh trước đây nàng đi vào liền bị mẫu thân của Mộ Hàn Mặc giật dử đuổi ra khỏi sân, ở Mộ gia không ai nguyện ý nhận nàng, trừ bỏ Mộ Hàn Mặc.

Đợi sau một lúc lâu, đều không có nhìn thấy bóng dáng của Mộ Hàn Mặc, Mộ Chi Ly cũng từ từ nhú mày, ôm cây đợi thỏ như vậy không biết phải đợi tới khi nào, ngay tại lúc nàng chuẩn bị đi vào thử xem, lại nghe được có người hô: "Là phế vật, phế vật kia đã về rồi!"

Một tiếng này giống như một cục đá ném xuống hồ nước tĩnh lặng, nổi lên nhiều điểm gợn sóng, giống như bị hiệu ứng, những người khác cũng đi theo kêu lên, trong khoảng thời gian ngắn, chung quanh Mộ Chi Ly xuất hiện một đồng người, đem nàng vây ở bên trong, không ngừng chỉ trỏ, khe khẽ nói nhỏ.

Mà lúc này, Mộ Hàn Mặc nghe được tiếng vang cũng rất nhanh chạy đi ra, đợi lúc nhìn thấy Mộ Chi Ly, trên mặt đầu tiên là lộ ra một chút vui sướng, nhưng mà rất nhanh chuyển thành lo lắng.

Đi đến bên cạnh Mộ Chi Ly, nhẹ giọng hỏi: "Chi Ly, ngươi đã trở lại."

Mộ Chi Ly gật đầu: "Hàn Mặc, có chuyện gì xảy ra sao?" Tuy rằng nàng trước kia cũng thường thường bị người gọi phế vật, nhưng mà hôm nay nhiều người như vậy vây xem vẫn là chưa từng xảy ra, bất quá trong lòng cũng đại khái đoán được là bởi vì sao.

"Chi Ly, quán gia Mộ Tài còn có nhiều hạ nhân như vậy chết ở trong viện của ngươi, chuyện này ngươi biết không? Ngày bọn họ chết ngươi vừa vặn không thấy, mọi người đều nói ngươi là hung thủ, cho nên muốn bắt ngươi trở về, ngươi đã trở lại, vậy phải làm sao đây?" Mộ Hàn Mặc nhú mày, hiển nhiên đang lo lắng thay cho Mộ Chi Ly.

Nghe vậy, Mộ Chi Ly cười nói: "Chuyện này có liên quan gì đến ta đâu, không cần lo lắng." Ngốc tử mới thừa nhận đó, người Mộ gia muốn phế bỏ nàng cũng không ít, cái này không phải vừa vặn cho bọn hần tìm một cái cớ sao?

"Người tới a, đem phế vật này bắt lại đi gặp gia chủ." Đợi trưởng hộ vệ giờ phút này cũng chạy lại đây, thấy thế liền muốn bắt lấy Mộ Chi Ly, nhóm hộ vệ

phía sau lập tức tiến lên.

Mộ Hàn Mặc che ở trước người Mộ Chi Ly: "Không được động tới nàng."

Đội trưởng hộ vệ nhìn thấy hành động của Mộ Hàn Mặc, trên mặt cũng có vài phần khó xử nói: "Thất thiếu gia, đây là ý tứ của gia chủ, tiểu nhân cũng là phụng mệnh làm việc, ngài vẫn là không cần khó xử tiểu nhân."

"Chi Ly không phải phạm nhân, ta không cho phép các người làm như vậy." Mộ Hàn Mặc sắc mặt nghiêm túc, thân hình che ở trước mặt Mộ Chi Ly không có nửa phần dao động.

"Vậy thì đành mạo phạm thất thiếu gia." Đội trưởng hộ vệ cũng quyết định nhắm tâm hướng tới nhóm hộ vệ ngừng bất động sử một cái ánh mắt.

Mà lúc này, mẫu thân của Mộ Hàn Mặc cũng nghe thấy tiếng động đi ra, nhìn thấy tình huống này vội hỏi: "Mặc nhi, người đang làm cái gì? Nhanh chút lại đây."

"Mẫu thân, ta sẽ không để cho bọn họ mang Chi Ly đi." Hần biết rõ Chi Ly ở Mộ gia cũng không có địa vị gì, nếu thực bị bọn họ mang đi chỉ có khả năng là làm con dê chết thối, mà lần này nàng xuất hiện ở trong này cũng là vì tìm chính mình, hần làm sao có thể để cho bọn họ đem nàng mang đi?

"Người cái xú tiểu tử, nhanh chút lại đây cho ta, một lát nữa gia chủ tức giận ngay cả người cũng bị trách phạt thì làm sao bây giờ? Nương chỉ có một đứa con trai là người thôi." Mỹ phụ nhân đem ánh mắt chuyển qua trên người Mộ Chi Ly, nói: "Chuyện của chính người thì tự mình giải quyết đi, không cần dính dáng đến Mặc nhi của nhà ta."

Mộ Chi Ly vỗ vỗ bả vai Mộ Hàn Mặc nói: "Hàn Mặc, tránh ra đi, đây là chuyện của ta, bọn họ nói mang ta gặp gia chủ mà thôi, huống hồ ta không thừa nhận chuyện này là ta làm, bọn họ còn có thể cứng rắn đồ lên đầu ta sao?"

Thật ra thì nàng muốn nhìn xem, người gia gia cho tới nay đều đem nàng bỏ mặc không để ý tới, sẽ nói cái gì? Ở trong ấn tượng của Mộ Chi Ly, chỉ có lúc trước phụ thân Mộ Thiên Tĩnh còn khoẻ mạnh, nàng đi theo bên người Mộ Thiên Tĩnh gặp qua gia chủ Mộ Kinh Lệ, rồi sau đó Mộ Thiên Tĩnh qua đời, nàng cũng không gặp lại nữa.

Cho dù tộc yển của gia tộc nàng cũng không được phép tham gia, vẫn đứng ở trong tiểu viện thê lương kia của nàng mà sống, hoàn toàn không biết gì cả. Không nghĩ tới lại một lần nữa nhìn thấy Mộ Kinh Lệ lại là lúc mình bị bắt trời đi gặp.

"Nhưng mà Chi Ly..." Mộ Hàn Mặc nhìn Mộ Chi Ly, chau mày.

"Yên tâm đi, ta sẽ không có việc gì." Mộ Chi Ly an ủi nói

"Nha đầu, không có việc gì, nếu lão nhân chết tiết kia dám đụng người, tuy rằng hiện tại thực lực của tỷ đây đối phó một đại gia các người khả năng có chút vấn đề, nhưng mà mang người đi vẫn là không thành vấn đề." Thiên nhi không thêm đề ý nói, kỳ thật ở nàng tâm lý cũng là đồng tình Mộ Chi Ly, phải ở trong một gia tộc sống nhiều năm như vậy, làm cách nào mà vượt qua những ngày tháng đó thể?

"Cảm ơn người, Thiên nhi." Ở loại tình huống này, Mộ Chi Ly cũng không cần Thiên nhi kêu nàng cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 19: Gặp gia chủ

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 19: Gặp gia chủ

"Tam tiểu thư, nhanh chút đi, gia chủ còn đang đợi người đấy." Đội trưởng hộ vệ hợp thời lên tiếng nhắc nhở nói, dù sao nếu như đi chậm chỉ có thể nói hần hành sự bất lực.

Mộ Chi Ly kiểm chế lời chuẩn bị nói với Mộ Hàn Mặc, nhìn đội trưởng hộ vệ nói: "Chúng ta đi thôi"

Mộ Chi Ly như không hề nhìn Mộ Hàn Mặc bị mẫu thân giữ chặt, trước ánh mắt của mọi người hoặc chế nhạo hoặc trào phúng cùng đội trưởng hộ vệ cùng nhau đi tới nghị sự đường của Mộ gia.

Nàng biết Mộ Hàn Mặc thân bất do kỷ, cũng hiểu được nhiều người vây xem như vậy đều đang chờ xem nàng diễn kịch, dù đã sớm nghĩ tới, nhưng vẫn nhịn không được mà cảm thấy châm chọc, hoặc là thê lương?

"Lúc ngươi cường đại lên, chính là lúc những người này hoàn toàn câm miệng." Thiên nhi nhìn đến ở chỗ sâu trong đáy mắt kia của Mộ Chi Ly thương cảm mà nhịn không được mở miệng an ủi nói.

Loại cảm thụ này nàng hiểu được, bởi vì lúc trước nàng cũng từng bị vây trong tình huống như vậy, nhưng mà đây là nhân tố không thể thiếu trên con đường đi lên cường giả, chỉ có chân chính thấy rõ thế giới này, chân chính cảm nhận được thế giới này lòng người dễ thay đổi, mới có thể đủ kiên định tín niệm của chính mình.

Con đường của cường giả, nhất định cô đơn, sớm đi thích ứng cũng là một chuyện tốt.

Nghe vậy, trong mắt Mộ Chi Ly đang nồng đậm thương cảm rất nhanh tiêu tán không thấy, có cảm giác giống như đẩy ra mây mù vào mỗi buổi sáng sớm, hai bàn tay nắm lại từ đáy lòng bỗng kiên định hơn.

Đúng vậy, giống như lời nói của Thiên nhi, nàng sẽ dùng thực lực của chính mình làm cho những người này hết thấy câm miệng, để cho nàng dứt bỏ danh xưng phế vật cùng xấu nhan này, nàng có phải đạt được vị trí Tân Sinh, khi đó xem còn ai dám cười nhạo nàng, còn ai có thể đủ tư cách cười nhạo nàng?

Khôn sống ngốc chết, cường giả thì sinh tồn, cách sinh tồn này vẫn không thay đổi ở Thiên Huyền Đại Lục.

"Rất nhanh chóng, ta sẽ làm cho những người này hết thấy phải câm miệng." Mộ Chi Ly nói với Thiên nhi, đột nhiên trong lúc này nàng có một loại cảm giác may mắn, bởi vì có Thiên nhi làm bạn, cho nên nàng không cô đơn.

Nghị sự đường tuy nói đều nằm ở trong Mộ phủ, nhưng mà khoảng cách kia lại tương đối xa, Mộ Chi Ly đi theo đội hộ vệ của Mộ phủ đi hơn nửa canh giờ mới đi đến cửa của nghị sự đường.

"Đến, tự mình ngươi vào đi thôi." Đội trưởng hộ vệ nói.

Mộ Chi Ly nhìn nhìn kiến trúc cao lớn uy nghiêm kia, trên mặt nước son gỗ lim chạm rồng không biết nhà thư pháp nào viết ba chữ to: 'Nghị sự đường.'

Nghị sự đường của Mộ gia ở giữa Mộ phủ, chỉ có một tầng lầu, nhưng mà phạm vi cũng là lớn nhất Mộ phủ, cả tòa kiến trúc lấy màu đỏ thẫm làm màu chủ, giống như chiếm cứ một cái hang hồ trần ngập khí thế cuồng ngạo, chung quanh nước son trắng son lên lan can vờn quanh.

Nâng bước chân, bước lớn một bước, Mộ Chi Ly ngẩng đầu ưỡn ngực tiêu sái đi vào.

Trong nháy mắt cánh cửa kia mở ra, Mộ Chi Ly cảm khái đây là nàng lần đầu tiên nhìn thấy nhiều người Mộ gia như vậy, bởi vì từ vị trí chủ vị xuống tràn đầy người ngồi, đương nhiên, ánh mắt Mộ Chi Ly nhìn chằm chằm Mộ Kinh Lệ ở trên ghế chủ vị.

Đây là gia gia mà chưa từng quan tâm nàng một chút nào, đây là gia gia nàng đã quên diện mạo, nếu không phải từ trên người hắt tản mát ra uy nghiêm cùng với khí thế có thể cảm thụ được thân phận của hắn, bên ngoài nhìn vào mà nói nàng tuyệt đối sẽ không nhận ra hắn chính là gia gia của mình.

Mộ Chi Ly đi đến giữa nghị sự đường, không nghĩ tới lần này Mộ gia thật đúng là giống trống khua chiêng a, hạ nhân chết ở trong tay một thế hệ con cháu cũng không chỉ mấy người Mộ Tài như vậy, nhưng mà vì đối phương là nàng, cho nên bị mọi người nghiêm túc đối đãi thể, đối lại là những người khác, mọi người bất quá chỉ là cười trừ thôi.

Mộ Kinh Lệ nhìn đứa cháu gái mà đứa con trai kiều ngạo của mình sinh ra, nhìn đến ám văn cực kỳ xấu xí trên mặt nàng, trong mắt như có thứ gì đó.

Nhất là nhìn đến trên người nàng mặc bộ quần áo rách nát, hắn có chút khó hiểu, vì sao lại mặc thành cái dạng này? Gia tộc hắn là hàng tháng đều đúng hạn phân phối nguyệt ngân cho nàng, một kim tệ tuy nói không nhiều lắm, nhưng mà cũng đủ cuộc sống của người bình dân mấy tháng không thành vấn đề.

Rõ ràng đã đã mười lăm tuổi, nhưng mà bộ dáng gầy yếu kia nhìn qua cùng mười hai tuổi cũng không sai biệt lắm, những năm gần đây nàng rốt cuộc sống như thế nào mà thành cái dạng này?

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 20: Khí Thế Bức Người

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 20: Khí Thế Bức Người

Dù trong lòng có rất nhiều nghi hoặc, nhưng hiện tại cũng không phải là lúc để hỏi, Mộ Thiên Tinh là đứa con hấn yêu thương nhất, Mộ Chi Ly lại là con gái của con trai hấn thì làm sao có thể không quan tâm, ít nhất từ trên thân của nàng hấn còn có thể mơ hồ nhìn đến bóng dáng của con trai hấn.

Nhưng mà nhiều năm qua như vậy hấn chưa bao giờ từng nhìn qua nàng, thậm chí còn chưa từng nhắc tới nàng, bởi vì hấn không thể nhắc tới, không thể chiếu cố Mộ Chi Ly, hấn chỉ có khả năng bỏ mặc.

Lúc trước Mộ Thiên Tinh gây cho gia tộc tai nạn như vậy làm hấn phải thừa nhận rất nhiều thứ, hấn không chỉ là phụ thân của Mộ Thiên Tinh, gia gia của Mộ Chi Ly, mà còn là gia chủ của toàn bộ Mộ gia.

Hấn phải vì tương lai toàn bộ gia tộc mà suy nghĩ, cho nên cũng nhất định hấn không phải là một gia gia tốt.

"Mấy ngày nay, vì sao ngươi không ở Mộ gia?" giọng nói hùng hậu mà lại trầm thấp từ trong miệng Mộ Kinh Lệ truyền ra.

Ở đây mọi người đều đem ánh mắt chuyển hướng tới Mộ Chi Ly, trên mặt phần lớn đều là biểu tình xem kịch vui, nhưng mà làm cho Mộ Chi Ly nghi hoặc là ở trong mắt vài vị trưởng lão, nàng thấy được hận ý.

Đúng vậy, có lẽ Mộ Chi Ly nàng đối với chuyện tình cảm khác không phải hiểu biết nhiều lắm, nhưng đối với loại tình cảm phản đối này lại hiểu biết được, đó là hận ý.

Nàng Mộ Chi Ly tuy là đệ nhất phế tài, làm cho Mộ gia đánh mất chút thể diện, nhưng mà hấn không đến mức làm cho bọn họ đạt tới trình độ hận thù đi, giờ khắc này, Mộ Chi Ly đột nhiên cảm thấy chính mình còn có rất nhiều chuyện không biết.

Thí dụ như chính mình vì sao trúng độc, lại bị ai hạ độc, phụ thân làm sao mà qua đời, mẫu thân của mình là ai, hận ý của trưởng lão là từ đâu mà đến, tất cả những thứ này đều nói rõ trên thân của nàng có một chút bí ẩn chưa cởi bỏ.

Nghe được câu hỏi của Mộ Kinh Lệ, khóe miệng Mộ Chi Ly nhếch lên một chút tươi cười, nhưng mà tươi cười này ở trong tình cảnh này lại có vẻ dị thường quái dị, dù sao, tại bầu không khí nghiêm túc này, con cháu bình thường đều bị dọa đến không biết làm như thế nào cho phải, nàng lại còn có thể cười được.

"Gia chủ hỏi cái này có phải không khỏi quá buồn cười một chút không, ta thường xuyên không hề ở trong phủ, các ngươi chưa bao giờ từng chú ý qua, cũng không phải không biết."

Mộ Chi Ly sắc mặt thản nhiên, thái độ không có chút khẩn trương, tương phản giống như cùng người cùng thế hệ đang nói chuyện phiếm, tự tại như vậy, ánh mắt mọi người nhìn về phía nàng, nàng cũng làm như không thấy, hai mắt nhìn thẳng Mộ Kinh Lệ ở trên ghế chủ vị.

Nhìn thấy biểu hiện của Mộ Chi Ly, trong mắt Mộ Kinh Lệ hiện lên một tia kinh ngạc, cũng theo đó mà tán thưởng. Ít nhất ở trong đám tiểu bối của Mộ gia, không có một người nào dám nhìn thẳng hấn như vậy, cũng không có người dám nói chuyện với hấn như vậy.

"Vậy ngươi vì sao phải rời khỏi Mộ phủ?" Hấn nghĩ đến cái này, Mộ Chi Ly hấn phải ở trong tiểu viện của mình mới đúng, đi ra ngoài có thể làm cái gì?

Lông mày của Mộ Chi Ly hơi hơi nâng lên: "Nếu như không đi ra, là muốn ở trong Mộ phủ bị đói chết sao?"

"Trả lời trưởng bối như vậy, thật không có lễ phép" Ở một bên Đại Trưởng lão Mộ Kinh Thao tức giận trách cứ nói, trước mặt bao nhiêu trưởng bối, nàng dám nói như vậy.

"Ta cho tới bây giờ đều không người quản giáo, nói chuyện không quy củ còn hi vọng đại trưởng lão tha thứ cho."

Lời này vừa nói ra, mọi người đều không có lên tiếng.

Bởi vì bọn họ không có lời nào để nói, mọi người đều biết Mộ Chi Ly luôn là tự sinh tự diệt, chưa từng có người quản sống chết của nàng, càng không ai dạy nàng, mọi người đều nói dưỡng không giáo, phụ chi quá, bọn họ có năng lực chỉ trích cái gì?

Mộ Kinh Lệ vỗ tay: "Tấm lòng gan dạ sáng suốt này, không hổ là người của Mộ gia ta." Hấn chưa từng nghĩ đến, Mộ Chi Ly lại gan dạ sáng suốt như vậy, cùng lúc trước nghe được nhất như chuột, khúm núm hiền nhiên có khác biệt rất lớn, phần gan dạ sáng suốt này liền đủ để cho người nhìn thẳng vào.

Đại trưởng lão còn chuẩn bị nói cái gì đó lại bị Mộ Kinh Lệ làm một cái thủ thế ngừng, ở Mộ gia, vị trí gia chủ này Mộ Kinh Lệ còn có thêm quyền uy tuyệt đối.

"Vậy ngươi giải thích như thế nào về việc lần này Mộ Tài cùng với một đám hạ nhân chết ở trong sân của ngươi?" sắc mặt Mộ Kinh Lệ nghiêm túc vài phần, ngồi ở trên kia không nói lời nào làm cho người ta cảm thấy một cỗ uy áp nghênh diện mà đến.

Mộ Chi Ly biết đây là một loại khí thể người ở trên cao của hần, đương nhiên còn có một bộ phận là vì thực lực của hần.

Hiện tại nàng đã đi vào cảnh giới hậu thiên, cũng không phải người thường lúc trước, cho nên có thể cảm thụ được.

"Chuyện này đâu có liên quan gì tới ta? Ta trở về sau đó là bị các người chop tới, cụ thể đã xảy ra chuyện gì ta đều không rõ." Bản lãnh giả bộ ngu ngốc của Mộ Chi Ly cũng không tệ, một bộ dáng không thẹn với lương tâm kia khiến cho Thiên nhi nhìn thấy đều thay nàng xấu hổ đỏ mặt.

"Người phế vật này làm sao có thể không rõ, chết ở trong viện của người, người không rõ, người nhất định là oán hận chất chứa đối với Mộ Tài, cho nên tìm một cơ hội giết người diệt khẩu." Nhị trưởng lão Mộ Kinh Hoa khí thế bức nhân nói.

Nhìn đến nghiệt chủng này, hần lại nghĩ tới mối hận hần cụt tay, nếu không phải nàng, hần làm sao có thể biến thành bộ dáng hiện tại này. Nỗi đau cụt tay chỉ có bọn họ chân chính thừa nhận qua mới hiểu, từ một người bình thường biến thành một người không còn trọn vẹn.

"Chết ở trong viện của ta liên nhất định có liên quan tới ta sao?" Mộ Chi Ly hỏi ngược lại, đối với lời nói của Nhị trưởng lão, nàng không có biểu lộ ra chút phần nộ: "Nhị trưởng lão, chính người cũng nói, ta là một phế vật. Đừng nói nhiều người như vậy, ngay cả một mình Mộ Tài ta đều không có chút lực đánh trả, như thế nào giết bọn họ? Người giúp ta sao?"

Lúc trước Mộ Chi Ly bị khi dễ nhiều năm như vậy, chưa từng có phản kháng qua, bởi vì không có cái thực lực kia, nếu không phải thân y nàng đi tới đây, phỏng chừng Mộ Chi Ly mãi đến lúc chết già, cuộc sống đều không có chút biến hóa đi.

Nghe được Mộ Chi Ly nói, Nhị trưởng lão sừng sốt, người ở đây cũng sừng sốt, chuyện Mộ Chi Ly này phế tài không thể tu luyện, toàn bộ La Thiên thành có thể nói là người người đều biết, mà Mộ Tài cũng là một cao thủ hậu thiên, nàng làm sao có thể giết một đám người bọn họ?

Lúc trước bọn họ thật ra cũng chưa từng có nghĩ tới vấn đề này, hiện tại nghĩ lại, thực tại khả nghi.

"Nói không chừng là phế vật người làm cái gì yêu pháp, nếu không Mộ Tài bọn họ làm sao có thể chết quỷ dị như thế. Có lẽ người là người xấu khác chết bọn họ cũng không chừng." Không nghĩ ra được lời giải thích Mộ Kinh Hoa mở miệng nói.

Tuy rằng cách nói này thực hoang đường, nhưng mà người ở đây cũng cũng không phải không người tin tưởng, bởi vì mấy người Mộ Tài từ trạng thật sự là thâm, nhiều năm như vậy bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy người bị chết như vậy.

Khi bọn hần nhìn thấy một đám người Mộ Tài, bọn họ có người hai mắt đều là lòi ra, toàn thân không có một khối da thịt hoàn hảo toàn bộ đều là máu chảy đầm đìa thịt lộ ra bên ngoài, giống như có tay ma quỷ đem toàn bộ làn da của bọn họ xé bỏ xuống, đầy đất toàn bộ đều là máu tươi, giống như địa ngục nhân gian vậy.

Rất nhiều nữ quyến thấy được đều té xỉu, thủ pháp tàn nhẫn như thế quả thực nghe rợn cả người.

"Nhị trưởng lão quá khen, nếu như ta có yêu pháp, tuyệt đối sẽ không cần bỏ ra ở trên người Mộ Tài cùng với đám hạ nhân này, tuy rằng bọn họ mấy năm nay thường xuyên khi nhục ta, nhưng mà người khởi xướng sau lưng bọn họ không phải là các người sao? Cái gọi là oan có đầu nợ có chủ, ta nếu như có thể phóng ra yêu pháp, thì đầu tiên không phải nên phóng trên người các ngài sao?"

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 21: Mộ Khải Siêu

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 21: Mộ Khải Siêu

Mộ Chi Li nhìn thẳng Nhị trưởng lão, trong lời nói không chút che dấu sự oán hận của nàng đối với mấy người Nhị trưởng lão, nếu không phải vì bọn họ, bọn Mộ Tài dám đối với nàng như vậy sao? Những địch tử tôn khác nào có phải chịu qua khi nhục như nàng chứ?

Những người này đều bị dũng khí của Mộ Chi Li làm cho kinh hãi, ở La Thiên thành có không ít người hận Mộ gia, còn chưa có ai chưa có người nào dám nói thẳng ra như thế.

Không thể không thừa nhận, những lời nói của Mộ Chi Li đã chọc giận Nhị trưởng lão, đồng thời cũng rõ ràng bỏ đi sự liên quan của nàng cùng cái chết của bọn Mộ Tài, kể từ đó, tất cả mọi người đã không nghĩ Mộ Chi Li là hung thủ.

“Lớn mật, Mộ gia ta sao lại có loại nghịch nữ như ngươi!” Nhị trưởng lão có thể nói là càng nhìn Mộ Chi Li càng tức giận, hấn ở địa vị cao lâu như vậy còn chưa có đám tiểu bối nào dám cùng hấn tranh luận. Quan trọng nhất là trước mặt nhiều người lại bị nàng làm cho không biết nói gì, quả thực mặt mũi đều mất hết!

“Nhị trưởng lão cần gì chấp nhất quá? Nếu như ngươi giống ta mỗi ngày đều bị người trong phủ chèn ép, thường gặp phải nguy cơ bị chết đói, đi trên đường thì bị mọi người giễu cợt, ngươi còn có thể yêu cái nhà này sao? Những lời dối trá kia không cần phải nói, tất cả mọi người đều hiểu”.

Nhị trưởng lão tức giận chỉ tay vào Mộ Chi Li hồi lâu nhưng không nói nên lời.

Ngay lúc này, một thân ảnh cao lớn từ phía bên trái Mộ Chi Li đi tới trước mặt nàng, không nói hai lời, hạ xuống một bạt tai vang dội, tốc độ cực kỳ nhanh làm cho mọi người không kịp phản ứng.

“Ngươi là một tiểu bối sao có thể dám cùng trưởng bối nói chuyện như vậy, bị vả miệng cũng là đáng đời!” Nam tử oai phong lẫm liệt, nhưng Mộ Chi Li biết, hấn bắt quả chỉ nghĩ chà đạp mình, để có được sự hào cảm của Nhị trưởng lão mà thôi.

Mang khoe miệng đang tràn ra máu tươi, Mộ Chi Li nhìn nam tử trước mặt, nàng nhận ra hấn, Đại thiếu gia đích hệ của Mộ gia - Mộ Khải Siêu.

Mộ Khải Siêu là nhân vật hiếm diệu nhất trong nhóm tiểu bối Mộ gia, thiên phú tu luyện cực cao, là mục tiêu phấn đấu của đông đảo đệ tử, trong phủ ngoài phủ thiếu nữ ái mộ hấn nhiều không kể xiết, giống như Tô Dự, đều là loại nhân vật chính.

Một bộ tơ lụa màu xanh đậm mặc ở trên người hấn càng làm nổi bật thêm vẻ cao quý, đồng thời cũng làm cho vóc người cao lớn nổi bật không bỏ sót chút gì, mái tóc đen nhánh được kim quan búi cao lên, để lộ ra vầng trán chắc nịch, khuôn mặt tựa như điêu khắc, ngũ quan đoan chính, có góc cạnh, khuôn mặt tuấn mỹ lạ thường, trên mặt tràn đầy vẻ tự tin.

Hấn nhìn về phía Mộ Chi Li, trong mắt đều là vẻ khinh thường, sự chán ghét lại càng không che dấu chút nào hiện rõ trên khuôn mặt.

Mộ Chi Li một câu cũng chưa nói, thừa dịp Mộ Khải Siêu không chú ý liền nhắc tay tát một cái vào mặt hấn không chút lưu tình! So với Mộ Khải Siêu đánh nàng thì cái tát này cũng không nhẹ hơn chút nào.

“Bốp” một tiếng làm cho cả nghị sự đường lộ ra vẻ vang dội lạ thường.

“Trưởng bối không có bảo, ngươi lại tự tiện động thủ, và miệng cũng là đáng đời!” Mộ Chi Li hất mặt nhìn Mộ Khải Siêu, khoe môi nhếch lên vẻ mỉm cười như có như không.

Một chiều này lấy chiều của người trả lại cho người làm thật sự rất tốt, Mộ Khải Siêu bị một tát này của Mộ Chi Li làm cho ngơ ngác, hồi lâu cũng không kịp phản ứng.

Khi kịp phản ứng Mộ Khải Siêu tức giận không kiềm chế được, hấn ở Mộ phủ cũng là nhân vật thiên chi kiêu tử (con cưng), có ai dám đắc tội với hấn? Bọn đệ đệ muội muội đều coi hấn là thần tượng mà sùng bái không ngừng, các trưởng bối coi hấn là hy vọng của Mộ gia mà tán thưởng mãi, bọn hạ nhân đều coi hấn là hạ nhiệm gia chủ mà sùng bái không ngừng, chưa từng có người nào không có ai dám làm hấn không hài lòng, càng không có người dám đánh hấn!

“Ngươi muốn chết!” Quả đấm của Mộ Khải Siêu mang theo thiên lực hướng tới Mộ Chi Li gào thét, ngay lúc này, Mộ Kinh Lệ mở miệng: “Dừng tay” nhẹ nhàng vung tay lên đem quyền phong hùng hổ kia chặn lại.

Ánh mắt Mộ Chi Li ngưng tụ, vốn là một chiều kia của Mộ Khải Siêu mình sẽ không tiếp được, mà Mộ Kinh Lệ liền dễ dàng mà hóa giải như vậy, thì thực lực của Mộ Kinh Lệ đã đạt đến mức nào rồi?

“Khải Siêu, ngươi lui ra”. Trong thanh âm mang theo mùi vị không thể cự tuyệt.

Nghe vậy, Mộ Khải Siêu nhìn vẻ mặt nghiêm túc của gia chủ nên chỉ có thể cắn răng lui ra, nhìn về phía Mộ Chi Li, trong mắt đầy âm lãnh cùng ngoan lệ, hiển nhiên hấn đã hận đến Mộ Chi Li.

“Nơi này là nghị sự đường của gia tộc, nhiều trưởng bối ở chỗ này như vậy sao lại có thể để các ngươi hồ nháo được!” Mộ Kinh Lệ tức giận trách cứ, hấn vốn còn đang lo lắng đến tính tình Mộ Chi Li khúm núm, dễ dàng bị sỉ nhục, nhưng hôm nay bị nhiều người bức cung như vậy có thể cứu mạng hay không cũng là một vấn đề, không nghĩ tới cùng trí tưởng tượng lại khác nhau một trời một vực, không chỉ tẩy sạch hiềm nghi, lại còn làm cho một số người mất thể diện.

May là trong lòng đối với Mộ Chi Li có chút tán thưởng, nhưng ngoài mặt cũng không để biểu lộ ra, bởi vì lấy thân phận phế vật của Mộ Chi Li, nếu hấn ra vẻ tán thưởng đối với nàng, đây không phải là giúp nàng mà là đang hại nàng.

“Ta tin tưởng cái chết của đám người Mộ Tài không có liên quan tới ngươi, chuyện này không đáng truy cứu”.

Lời này vừa nói ra, Đại trưởng lão cùng Nhị trưởng lão cùng vội vàng lên tiếng: “Gia chủ”.

Mộ Kinh Lệ khoát tay áo tiện đà nói: “Mặc dù đám người Mộ Tài chết đi không có quan hệ với ngươi, nhưng chuyện cãi vã cùng Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão ngươi phải chịu trừng phạt, uy nghiêm của trưởng bối không thể dễ dàng bị khiêu khích”.

Nghe nói như thế, Đại trưởng lão cùng Nhị trưởng lão mới không tiếp tục nói, nếu là Mộ Chi Li một chút trừng phạt cũng không bị thì làm sao để hai người bọn họ có thể xuống đài?

Mộ Chi Li không nói gì, so sánh với Đại trưởng lão cùng Nhị trưởng lão thì gia chủ đối với nàng có vẻ không tệ, ít nhất nàng biết tính mạng nàng không có bị uy hiếp, cũng không cần Thiên Nhi mang theo mình chạy trốn.

“Về phần trừng phạt” Mộ Kinh Lệ nhướn mày, hiển nhiên là đang suy nghĩ phương thức trừng phạt sao cho thỏa đáng, cuộc sống của Mộ Chi Li cũng đủ thảm rồi, trừng phạt một đệ tử thì phạt ngân lượng hàng tháng cũng dễ thôi, nhưng tiền cũng không có đến được tay nàng, làm sao trừng phạt? Ở viện rách nát? Nàng cũng vẫn đang ở cái viện rách nát a.

Trầm mặc chốc lát, Mộ Kinh Lệ mở miệng nói: “Liên phạt nguoi một tháng đun nước đi!” Nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ có thể là cái này, nàng với bộ dạng thân thể nhỏ bé, nấu nước cũng đủ hành hạ nàng rồi.

“Gia chủ, trừng phạt này cũng quá nhẹ đi?” Nhị trưởng lão cau mày hỏi.

“Quyết định của ta nguoi có ý kiến gì sao?” Mộ Kinh Lệ không trả lời thẳng mà hỏi ngược lại.

Nghe vậy, Nhị trưởng lão liền ngậm miệng lại, hiển nhiên đối với lời thách thức mà nói, gia chủ đối với mình có ý kiến.

“Nàng ta đánh ta một cái tát thì làm thế nào?” Mộ Khải Siêu một lần nữa đứng ra hỏi, đối lại là một tiểu bối bình thường khẳng định không dám làm như vậy, nhưng hắn không phải là một tiểu bối bình thường, hắn bị nuông chiều thành quen, tự nhiên liền không chịu được chuyện như vậy.

“Nàng đánh nguoi một cái tát, nguoi cũng đánh nàng một cái tát, còn muốn cái gì nữa?”

“Ta cùng tiện nhân này sao có thể giống nhau?” Mộ Khải Siêu tức giận nói, cùng một phé vật như vậy đánh đồng quả thật chính là vũ nhục hắn!

“Mở miệng một tiếng là tiện nhân, nguoi mới là tiện nhân!” Mộ Chi Li nghe Mộ Khải Siêu nói liền phản bác, cùng là cha mẹ sinh ra, sao hắn lại nói nàng là tiện nhân.

“Cả Mộ gia người nào không biết nguoi là tiện nhân?”

Mộ Chi Li không tức giận, ngược lại cười nói: “Thật bất hạnh a, nguoi vừa rồi bị tiện nhân đánh, cho nên nguoi so với tiện nhân còn không bằng!”

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 22: Mộ Khải Siêu Xấu Mặt

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 22: Mộ Khải Siêu Xấu Mặt

Hai người cãi vã trước mặt mọi người trong nghị sự đường, hoàn toàn không để ý đến những người khác đang nhìn.

Mộ Khải Siêu là vì bị Mộ Chi Li làm cho tức giận mà quên mất hoàn cảnh hiện tại của mình, còn Mộ Chi Li thì lại tuyệt nhiên không lo lắng vấn đề này, dù sao nếu bị phạt thì không phải là sẽ có Mộ Khải Siêu phụng bồi mình hay sao?

Lấy thân phận hiện tại của nàng, bị trừng phạt cũng không thể quá đáng hơn được nữa, nhưng là Mộ Khải Siêu không giống với nàng, nếu có thể lời kéo được hắn cùng chịu phạt, chẳng phải là chuyện tốt đẹp của nhân sinh sao?

Mộ Kinh Lệ vỗ bàn, tức giận nói: “Hò nháo! Các nguoi cho đây là chỗ nào, há lại có thể cho các nguoi làm càn!”

Hai người lúc này mới ngậm miệng, Mộ Khải Siêu nhìn thấy ánh mắt các vị trưởng bối nhìn mình có vẻ quái dị, nhất thời ý thức được mình đã phạm sai lầm, lập tức cúi đầu.

Mộ Chi Li cùng Mộ Khải Siêu đều cúi đầu, nhưng là phía sau mái tóc che kín mặt đường như trên khuôn mặt nàng xuất hiện nụ cười.

Mộ Khải Siêu chuẩn bị mở miệng định nói cái gì đó, nhưng Mộ Kinh Lệ cũng không cho hắn cơ hội giải thích.

“Mộ Chi Li từng phạt gấp bội, về phần Mộ Khải Siêu phạt nguoi một tháng chặt củi, không được tìm người làm thay, nếu không một khi bị phát hiện, sẽ không trừng phạt nhẹ như vậy nữa!” Mộ Kinh Lệ tím mặt nói.

Hắn không nghĩ Mộ Khải Siêu lại không có chừng mực như vậy, trước mặt nhiều người như thế thì còn ra thể thống gì nữa! Ánh mắt hắn hơi thâm trầm nhìn Mộ Chi Li, người khác có lẽ không chú ý tới nhưng hắn lại chú ý tới nụ cười của nàng.

Nhận thấy được ánh mắt của Mộ Kinh Lệ, Mộ Chi Li lập tức thu liễm nụ cười trên mặt, trong lòng liền sợ hãi, hắn phát hiện ra?

“Gia chủ” Mộ Khải Siêu không cam lòng kêu lên, nhiều năm như vậy hắn chưa từng bị phạt qua, nhưng hôm nay lại vì một phế vật mà phải chịu phạt, điều này làm cho mặt mũi của hắn dẽ ở chỗ nào chứ? Tuy nói chê củi đối với hắn là việc không thể đơn giản hơn, nhưng việc này liên quan đến thể diện a!

“Không được phản đối, các nguoi lui ra đi!”

“Dạ” Mộ Chi Li nhanh chóng đáp, không để cho Mộ Khải Siêu có bất kỳ cơ hội phản bác nào.

Thấy thế, Mộ Khải Siêu cũng chỉ có thể không cam lòng lui ra ngoài.

Ngoài cửa nghị sự đường, Mộ Khải Siêu nhìn Mộ Chi Li, tức giận cùng sát ý trong mắt không che dấu chút nào, cư cao lâm hạ nói: “Mộ Chi Li, nguoi muốn chết!”. Nói xong hắn liền chuẩn bị động thủ.

Mộ Chi Li cũng không chút hoang mang nói: “Nguoi có biết nếu như bây giờ nguoi động thủ với ta thì sẽ có hậu quả gì hay không?”

“Giết nguoi thì có thể có hậu quả gì chứ?”

“Vậy thì chứng minh nguoi đối với quyết định của gia chủ không phục, chọn dùng phương thức này để phát tiết bất mãn của nguoi, nguoi cảm thấy ấn tượng của gia chủ đối với nguoi còn có thể tốt sao?”. Sau một phen tiếp xúc, nàng coi như đã hiểu, Mộ Khải Siêu này tuy nói tu luyện có thiên phú cao, vóc người không tồi, nhưng là hành động luôn động não, cho nên nàng tuyệt đối không sợ hắn.

Quả nhiên, nghe lời của Mộ Chi Li xong, Mộ Khải Siêu thu hồi tay, tàn bạo nói: “Nguoi cho rằng chỉ vì như vậy ta liền không thể thu thập được nguoi sao? Lấy thực lực của nguoi, trong đại hội gia tộc ta có cả trăm biện pháp để chinh chết nguoi, nguoi cứ chờ đó cho ta!”

Mộ Chi Li ngẩng mặt lên nhìn Mộ Khải Siêu, trong mắt không có chút sợ hãi nói: “Chờ đi, ta sợ đến lúc đó nguoi hối hận là nguoi”.

“Ha ha ha” lời của Mộ Chi Li làm Mộ Khải Siêu cười to: “Chỉ bằng nguoi, phế vật một chút sức lực cũng không có, có tư cách gì khiến cho ta hối hận? Không có điểm nào để coi, mà có lẽ còn có nguoi thương tiếc nguoi, hết lần này tới lần khác là một người xấu xí vô cùng quái dị, bản thân ta rất bội phục dũng khí sống sót của nguoi đó. Nguoi nên lo lắng lúc đó có ai nhặt xác cho nguoi không đi!”

Mộ Khải Siêu giơ ngón tay ra chỉ vào Mộ Chi Li, vẻ mặt khinh thường. Mặt mũi hắn tuy nói lớn lên có chút tuần lã, nhưng là lời nói lại ác độc làm cho nguoi ta phải sợ.

“Điểm này không phiền nguoi quan tâm”. Mộ Chi Li sắc mặt bình thản, không thêm để ý chút nào đáp lại, nếu là nàng vẫn giống như trước kia là một, nữ nhân ngốc nghếch, có lẽ sẽ bởi vì lời nói của hắn mà cảm giác khổ sở, vấn đề là nay nàng đã không còn là nữ nhân ngốc nghếch nữa.

Cái gì gọi là phế vật, nữ nhân ngốc nghếch, những từ này không hề có bất kỳ liên hệ gì đối với nàng.

Thời điểm hai người tranh luận, chung quanh đã tụ tập không ít tiểu bối, dù sao Mộ Khải Siêu ở Mộ gia có địa vị không tầm thường, chỗ của hắn luôn có một đám tiểu bối Mộ gia đi theo ủng hộ, giống như những ngôi sao vây quanh mặt trăng, đây cũng chính là nguồn phát ra cái cảm giác về sự ưu việt vô vị kia.

“Mộ phế vật dám cùng đại ca nói chuyện, quả thực không biết tự lượng sức mình”.

“Xấu như vậy, ngốc như vậy, nhìn mặt của nàng ta quả thật dọa nguoi a”. Một thiếu nữ tay cầm khăn lụa vỗ bộ ngực của mình ra vẻ sợ sệt nói.

Mộ Chi Li đảo con nguoi nhìn lại, mở miệng nói: “Lá gan nhỏ như vậy nên sống ở trên giường thôi, một hồi mà bị dọa sợ chết thì ta không gánh chịu nổi đâu”.

“Nguoi!” Cô gái tròn mắt nhìn Mộ Chi Li, mà Mộ Chi Li cũng không thêm nhìn nàng thêm nữa.

Mộ Khải Siêu tựa hồ đối với tình huống này rất hài lòng, trên mặt mỉm cười nhìn Mộ Chi Li bị bêu xấu, một phế vật như vậy, hắn căn bản không cần nói cái gì bọn họ cũng sẽ hợp nhau tấn công nàng ta.

“Nguoi có thể sống đến mức không được hoan nghênh như vậy cũng là một loại cảnh giới a!” Mộ Khải Siêu bỏ đá xuống giếng trêu ghẹo nói.

Mộ Chi Li nhìn nụ cười trên mặt Mộ Khải Siêu, chẳng biết tại sao lại thấy khó chịu, nếu là mình nhìn thấy không thoải mái, tự nhiên là nên có chút hành động.

Đột nhiên, Mộ Chi Li linh quang chợt lóe, nghĩ đến một hảo diệu kế!

Nàng đi tới trước mặt Mộ Khải Siêu, nhỏ giọng ở bên tai Mộ Khải Siêu nói cái gì đó.

Mộ Khải Siêu nhủ mảy, lui về phía sau một bước, nói: “Có lời gì không thể nói thẳng, nói nhỏ như vậy thật giống trộm! Đi tới trước mặt của ta chẳng lẽ còn muốn câu dẫn ta sao? Lấy dung mạo của ngươi muốn ta nhìn còn không thuận mắt đâu”. Hắn vừa rồi căn bản là không nghe rõ Mộ Chi Li nói gì.

Lời của Mộ Khải Siêu là mọi người cười vang.

Mộ Chi Li lắc đầu, nói: “Ngươi xác định muốn ta lớn tiếng nói?”

“Nói!”

“Ngươi tè ra quần”. Mộ Chi Li la lớn, mọi người chung quanh toàn bộ đều nghe được, kinh ngạc nhìn Mộ Khải Siêu, tầm mắt không khỏi chuyển hướng nhìn hạ thân Mộ Khải Siêu.

Mộ Khải Siêu lại không hề tin: “Loại lừa gạt nhỏ như thế này cũng muốn gạt ta?” Để tỏ vẻ mình không bị lừa gạt, cho nên hắn cũng không thèm nhìn xuống dưới.

Song, một khắc sau, chuyện làm cho người ta kinh ngạc đã xảy ra!

Quần của Mộ Khải Siêu thế nhưng lại ướt, hơn nữa phạm vi càng lúc càng lớn, trên mặt đất cũng dần dần tạo thành một bãi, mọi người cũng có thể nghe thấy tiếng nước chảy tí tách.

“Tè ra quần thật rồi”. Một người không nhìn được mở miệng nói.

Những người khác mặc dù vì địa vị của Mộ Khải Siêu ngoài miệng không dám nói ra, nhưng trên mặt đều không che dấu được nụ cười.

Mộ Khải Siêu sau khi phát hiện được tình huống của mình hoàn toàn tròn tròn mắt, không rõ tại sao mình lại biến thành như vậy, mặc dù là trong lòng cảm giác được hẳn là Mộ Chi Li giở trò quỷ, nhưng cũng không biết được là nàng ta giở trò quỷ lúc nào.

Không kịp trách cứ Mộ Chi Li, đã vội vàng chạy về tiểu viện của mình, hôm nay mặt mũi thật là mất hết.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 23: Huấn luyện gánh nước

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 23: Huấn luyện gánh nước

Thấy bộ dạng hoảng sợ chật vật chạy trốn của Mộ Khải Siêu, nụ cười trên mặt Mộ Chi Li không che dấu chút nào, xoay người không thèm để ý đến những người xung quanh rồi đi thẳng.

Đợi sau khi thân ảnh của nàng biến mất khỏi tầm mắt của mọi người, Thiên Nhi lúc này mới không nhìn được mở miệng hỏi: “Nha đầu, vừa rồi là có chuyện gì xảy ra? Mộ Khải Siêu làm sao đột nhiên lại biến thành như vậy?”

Nàng không thấy được Mộ Chi Li làm cái gì a, đột nhiên liền không tự chủ được, cái này cũng khá là kỳ quái.

Nghe vậy, Mộ Chi Li bật cười: “Ha ha, ngươi không biết đi? Ta mới vừa rồi không cẩn thận đụng phải tuyến bàng quang của hắn.” Trung y bác đại tinh tàm, muốn bêu xấu một người còn có nhiều phương pháp mà.

“Nga?” Thiên Nhi mặc dù không biết như thế nào là tuyến bàng quang, nhưng cũng hiểu được những điều này là do Mộ Chi Li gây nên, lập tức cũng ha ha cười lên, đây là lần đầu tiên thấy người gặp chuyện xấu như vậy.

Mộ Chi Li biết Mộ Khải Siêu quan tâm nhất là mặt mũi của hắn, trước mặt nhiều người như vậy giấu cợt, nàng chẳng qua là vì muốn mặt mũi mình lớn

hơn thôi, nàng sẽ làm cho hắn nếm thử tư vị mất hết mặt mũi, nàng tin tưởng trải qua trò khôi hài ngày hôm nay xong, thì uy tín của Mộ Khải Siêu ở trong thế hệ tiểu bối sẽ giảm đi không ít.

Dựa theo suy đoán của nàng, ít nhất trong khoảng thời gian ngắn, Mộ Khải Siêu không dám làm việc một cách phách lối.

Hai người cười xong, Thiên Nhi cũng tỉnh táo lại suy xét vấn đề, cau mày có chút lo lắng nói: “Bây giờ ngươi coi như đã hoàn toàn đắc tội với Mộ Khải Siêu rồi, hắn sẽ không dễ dàng bỏ qua cho ngươi”.

Mộ Chi Li gật đầu: “Ta biết”. Từ thời điểm Mộ Khải Siêu đột nhiên chạy đến tát nàng một cái, nàng đã cùng hắn đứng ở phía đối lập, đắc tội thì đắc tội, có gì phải sợ nào? Mộ Chi Li nâng tin tưởng tương lai thành tựu của nàng sẽ vượt xa Mộ Khải Siêu.

Nhìn bộ dạng không thêm đề ý chút nào của Mộ Chi Li, Thiên Nhi cũng có mấy phần kinh ngạc hỏi: “Ngươi không lo lắng sao? Hắn ở Mộ gia có địa vị không thấp.”

Mộ Chi Li buông tay ra nói: “Lo lắng cái gì? Chuyện đã như vậy, lo lắng có ích gì, huống chi ta lại càng không sợ hắn.”

Nghe vậy, Thiên Nhi cũng cười: “Ha ha, điểm này ta thích, làm người thì phải có cốt khí, Mộ Khải Siêu ngạo mạn, trong mắt cô nãi nãi ta hắn cũng chính là phế vật, ngươi nhất định mạnh hơn hắn. Bất quá mạnh hơn hắn là chuyện về sau, ngươi bây giờ chưa đủ năng lực chống lại hắn, hắn nói trong đại hội gia tộc hắn không có ý tha cho ngươi là có ý gì? Chẳng lẽ hắn cũng tham gia đại hội gia tộc?”

“Đây cũng không phải, đại hội gia tộc quy định người tham gia phải từ mười đến mười hai tuổi, dựa theo quy định hắn không thể tham gia, nhưng ta nghĩ hắn nhất định sẽ tìm những người khác trong gia tộc để hạ thủ với ta, lấy nhân khí của hắn, làm được điều này cũng đơn giản.”

“Như vậy cũng tốt, thời gian đến đại hội gia tộc cũng không còn nhiều lắm, nếu là ngươi chống lại Mộ Khải Siêu thì hy vọng thắng không lớn lắm, bất quá không phải là Mộ Khải Siêu tự mình động thủ, vậy thì tốt hơn rất nhiều, còn thừa thời gian, ngươi theo cô nãi nãi ta chỉ cho phương pháp tiếp tục tu luyện.”

Mộ Chi Li gật đầu, chợt nghĩ tới cái gì đó hỏi tiếp: “Nhưng Thiên nhi, ta phải gánh nước hai tháng, ta không tập leo núi được nữa.”

Thiên Nhi lắc đầu, vẻ mặt bí hiểm nói: “Gánh nước cũng là một loại phương pháp rèn luyện tố chất thân thể rất tốt, ngày mai ngươi sẽ biết.”

Nghe vậy, Mộ Chi Li cũng không hỏi nhiều, nàng đã quen việc nhìn Thiên Nhi ra vẻ mê hoặc.

Đi tới đi lui, Mộ Chi Li cũng nghĩ tới một chuyện tình vô cùng bất đắc dĩ, nàng bây giờ không có chỗ để ở a! Phía trước sân ở hiện tại nhất định không thể về được nữa rồi. Vốn là định đi ra ngoài ở cũng không có gì là không được, nhưng mà nàng còn phải chịu phạt, cái này phải làm sao bây giờ?

Đang lúc Mộ Chi Li buồn bực, thì một gã hạ nhân đi tới trước mặt Mộ Chi Li, nói: “Gia chủ phân phó ngươi ở Thanh Phù viện.” Nói xong không đợi Mộ Chi Li nói liền trực tiếp rời đi.

Mộ Chi Li nhìn bóng lưng của gã hạ nhân rời đi, sững sờ nói: “Thanh Phù viện? Mới vừa rồi còn đang phiền não vấn đề này, không nghĩ tới lại được giải quyết nhanh như vậy, ha ha”.

Thanh Phù viện ở Mộ phủ cũng chỉ có thể nói là tam đẳng viện, cùng nhị đẳng viện Mộ Hàn Mặc đang ở hiện nay vẫn còn khác nhau không nhỏ, vô luận là hoàn cảnh, phạm vi hay các phương diện khác đều có khác biệt nhất định, nhưng là so với phá viện Mộ Chi Li ở trước đó thì tốt hơn rất nhiều.

Thanh Phù viện, bởi vì bên trong trồng rất nhiều hoa sen, nghe nói đến mùa hè khung cảnh rất đẹp, khi còn bé Mộ Chi Li đã một lần tới Thanh Phù viện, vẫn hy vọng mình có thể vào đó ở, không nghĩ tới quá khứ không có cơ hội, hiện tại không có ý nghĩ này thì lại được vào ở.

Tam đẳng viện là dành cho tôn tử đích hệ ở, nhị đẳng viện là dành cho tôn tử đích hệ có tiềm lực ở, về phần nhất đẳng viện thì phải đợi bọn họ ở trên đại hội gia tộc xuất sắc vượt trội mới có cơ hội được ở lại. Tỷ như Mộ Khải Siêu hiện nay chính là ở nhất đẳng viện.

Ban đêm, Mộ Chi Li tiếp tục dựa theo nghịch thiên tâm pháp mà tiến hành tu luyện, kinh mạch trong cơ thể đã thông được một mảnh dài hẹp, hôm nay tu luyện hiệu quả đương nhiên không cao, đợi thân thể có tố chất thì huấn luyện sau này có hiệu suất cao.

Thời gian tu luyện trôi qua rất nhanh, làm cho lúc Mộ Chi Li mở mắt thì trên bầu trời bao la đã hiện ra ánh sáng, lập tức lấy lương khô ra bắt đầu ăn, tư vị đối bụng đã rời xa nàng.

Đi ra ngoài, Mộ Chi Li liền đi tới chỗ gánh nước, nhiệm vụ của nàng chính là đi tới sông Tương Thủy chọn hai mươi lu nước, đem hai mươi lu nước đó đổ đầy là hoàn thành nhiệm vụ.

Vốn là Mộ Chi Li cảm thấy nhiệm vụ gánh nước này cũng không khó, nhưng tới khi nhìn thấy hai mươi lu nước lớn kinh khủng, nàng liền hiểu đây cũng không phải chuyện đơn giản a, bình thường đây là do mười hạ nhân cùng nhau làm, hiện nay toàn bộ đều rơi vào trên vai một mình nàng.

Bất quá nhìn Mộ Khải Siêu phía bên cạnh mấy lu nước, tâm tình của nàng tốt hơn rất nhiều, nhìn Mộ Khải Siêu bên cạnh đồng cũi tích cao như núi, nàng hiểu hai người bị trừng phạt cũng là kẻ tám lạng người nửa cân, cũng không dễ dàng a.

“Chia ra, hôm nay ta định ra kế hoạch cho ngươi là một lần chọn bốn thùng nước, hơn nữa tốc độ phải nhanh, vừa mới bắt đầu muốn đơn giản một chút, sau này sẽ từ từ gia tăng, như vậy cùng leo núi hiệu quả không kém bao nhiêu, nhưng có thể luyện lực tay của ngươi cùng nghị lực, ngươi leo núi tốc độ

đã rất nhanh, lại tiếp tục huấn luyện nữa hiệu quả cũng không lớn, đổi lại phương thức cũng có thể kích thích cơ năng của cơ thể người, có vấn đề gì hay không?”

Mộ Chi Li nhìn bốn thùng nước trên mặt đất, lại nhìn bả vai gầy yếu của mình, nuốt từng ngụm nước bọt, trong lòng thầm than “Bả vai nhỏ đáng thương của ta, người lại phải chịu khổ a!”

Rất nhanh liền kiên định: “Không có vấn đề gì!”

“Liền bắt đầu đi!” Thiên Nhi vừa lòng gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 24: Tiến bộ

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 24: Tiến bộ

Trên bả vai Mộ Chi Li là bốn thùng nước lung la lung lay lên đường, lúc đi Mộ Chi Li thấy có vẻ dễ dàng, dù sao thì bốn thùng nước rỗng cũng không nặng gì, nhưng lúc trở lại thì vô cùng nặng.

Bốn thùng nước thực không hề nhẹ, cũng may thân thể của nàng đã trải qua hai tháng huấn luyện trước đó nên đã tốt hơn nhiều, nếu đổi lại là Mộ Chi Li trước kia mà nói, xem chừng có lẽ sẽ học máu mắt.

Gánh nước khó khăn không chỉ có vậy, bởi vì lúc bước đi bốn thùng nước không ngừng đong đưa, cho nên đi một bước đổ một ít nước, mà địa điểm hồ nước cách lu nước cực xa, cơ hồ tương đương với đi qua cả Mộ phủ, làm cho lúc Mộ Chi Li trở lại chỗ lu nước thì nước trong thùng đã mất một nửa, đổ nước trong thùng vào trong lu nước thấy còn không được tới một phần năm lu nước, Mộ Chi Li kêu rên một tiếng.

Mộ Khải Siêu ở một bên chế cùi, tâm tình vốn là cực kỳ khó chịu, bất quá nhìn thấy tình trạng của Mộ Chi Li xong, tâm tình của hắn thật tốt.

“Ha ha, phé vật chính là phé vật, gánh nước cũng kém cỏi như vậy”.

Nghe được lời giễu cợt của Mộ Khải Siêu, Mộ Chi Li quay đầu nhìn về phía Mộ Khải Siêu, khoe miệng cong cong: “Thiên tài không phải cũng chỉ là chế cùi thôi sao, có gì đặc biệt hơn người chứ”.

Nói xong cũng không nhìn sắc mặt khó coi của Mộ Khải Siêu, lấy bốn thùng nước rỗng, Mộ Chi Li lại rời đi, tốc độ rất nhanh, tuy khoảng cách rất xa, Mộ Chi Li trong khoảng thời gian ngắn là chạy đến, dù sao ở ngọn núi hiểm trở nàng vẫn có thể bảo toàn tốc độ, hướng chỉ ở nơi đất bằng phẳng này.

Gánh bốn thùng nước, Mộ Chi Li không ngừng đong đưa thùng nước, nhíu mày: “Tiếp tục như vậy không phải là biện pháp a, đến tối cũng không đổ đầy được những lu nước kia”.

Kết quả là, Mộ Chi Li bắt đầu điều chỉnh tư thế bước đi của mình, thả chậm cước bộ, làm cho mình đi thật vững vàng, không để cho những thùng nước kia đung đưa.

Sau đó, Mộ Khải Siêu liền thấy được một màn kỳ quái.

Lần đầu tiên, Mộ Chi Li dùng nửa canh giờ trở lại, bất quá chỉ còn lại một nửa số nước.

Lần thứ hai, Mộ Chi Li dùng hơn nửa canh giờ, nhưng lại giữ được ba phần tư chỗ nước.

Lần thứ ba, Mộ Chi Li dùng một canh giờ, nhưng tất cả thùng nước đều đầy.

Mộ Khải Siêu không nhịn được mở miệng lần nữa: “Người đầu óc bị hỏng rồi sao, ta thấy người ta tốc độ càng ngày càng nhanh, chưa từng thấy qua ai tốc độ càng ngày càng chậm như người, là không có ăn cơm no sao? Khí lực để bước đi cũng không có sao?”

Mộ Chi Li đưa mắt nhìn thoáng qua Mộ Khải Siêu, nhưng lại không cùng hắn nói chuyện, nhắc thùng nước lên lại đi tiếp.

Dần dần, Mộ Chi Li nắm giữ bí quyết gánh nước, bảo đảm giữ cho nước không bị chảy ra ngoài mà tốc độ càng lúc càng nhanh.

Sau đó Mộ Khải Siêu lại nhìn thấy một màn kỳ quái.

Lần thứ mười, Mộ Chi Li dùng hơn nửa canh giờ, khi trở lại nước đều còn đầy không bị chảy ra ngoài chút nào.

Lần thứ mười một, Mộ Chi Li chỉ dùng nửa canh giờ.

Lần thứ mười hai, Mộ Chi Li chỉ dùng nửa khắc thời gian.

.....

Mộ Khải Siêu cảm thấy mình đang đi theo xem trò vui, từ nơi này đến nơi kia hết có từng ấy thời gian, năng rút cuộc là đi như thế nào được a? Bởi vì quá mức kinh ngạc, tốc độ Mộ Khải Siêu chệch cúi ngày càng chậm, trong lòng hắn vẫn đang suy nghĩ rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra.

Bà vai Mộ Chi Li đã bị đòn gánh mài làm cho chảy máu, một chuyện chưa từng làm qua như vậy mọi người nhất định sẽ không quen, huống chi là phân lượng lớn như vậy, nhiều lần như vậy, bất quá trên mặt Mộ Chi Li không lộ ra chút nào về thống khổ, ngược lại còn không có cảm giác được.

Nàng đang chìm đắm trong vui sướng do tốc độ của mình tăng cao, nàng hiểu, tu luyện là con đường phải chịu nhiều gian khổ, chỉ là chút ít bị thương ngoài da thôi, căn bản nàng không coi là cái gì, Mộ Chi Li nàng hoàn toàn có thể vượt qua.

Thiên Nhi nhìn thấy Mộ Chi Li hai mắt tràn đầy kiên định, trên mặt cũng lộ ra nụ cười nhu hòa, xem ra so với tưởng tượng của mình nàng kiên cường hơn cũng có thể chịu khổ tốt hơn, đối với tu luyện nàng không lo lắng Mộ Chi Li thiên phú không cao, nàng lo lắng là nàng ta không có nghị lực kiên trì cùng với quyết tâm không sợ khổ, hiện tại hai điểm này đều có đủ, nàng cũng không còn gì lo lắng nữa.

Đi tới đôi lui, Mộ Chi Li cảm giác cả người mình đều đau xót, trên bà vai đau vô cùng, bấp tay bấp chân lại càng đau cứng đến không đi được, bước đi có chút lung lay, cái loại cảm giác cực hạn lại tới lần nữa.

Chẳng qua nàng vẫn kiên định rảo bước như cũ, trong lúc giật mình cảm tưởng như lần đầu tiên nàng leo núi, nắm chặt quả đấm, nàng cần đột phá cực hạn của mình. Loại cảm giác cực hạn là một thứ làm cho người ta hồng mắt cảm giác, mỗi bước đi sẽ làm cho người ta dâng lên ý niệm buông bỏ trong đầu, bất quá Mộ Chi Li cường ngạnh đem ý niệm này trong đầu ngăn chặn.

Sau khi kiên trì một đoạn, nàng cảm thấy bấp chân của mình lại được bổ sung thêm một cỗ năng lượng, làm cho chân nàng tràn đầy năng lượng, bước chân lại càng nhanh hơn.

Mộ Chi Li đổ đầy hai mươi lu nước xong, y phục hai bên vai của nàng hoàn toàn đã bị mài mòn rồi, rỉ ra máu tươi nhuộm đỏ cả đầu vai nàng, trên trán nàng tràn đầy mồ hôi, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt không ít.

Nhưng lại nhìn thấy Mộ Khải Siêu vẫn đang chệch cúi, liền cười lớn nói: “Ồ hay, thiên tài Đại thiếu gia, ta đây nước đều đã gánh xong, cúi người vẫn còn chưa có chệch hết sao? Thật không biết ai mới là phế vật a!”

“Uy, người đồ phế vật.”

Mộ Chi Li nói xong quay người rời đi, nàng chỉ cảm thấy cước bộ của mình thật dễ dàng, song nàng không có chú ý, ở phía sau lưng nàng, cách đó không xa, một đôi mắt sắc bén nhưng tràn đầy thương thức đang nhìn nàng.

Người này không phải ai khác, chính là gia chủ Mộ gia Mộ Kinh Lễ!

Mộ Chi Li trở lại phòng của mình, đầu tiên là lấy kim sang được ra bôi vào hai vai của mình, kim sang được này là lúc nàng tu luyện leo núi tìm được được liệu điều chế thành, mỗi ngày leo núi xong, chân nàng đều là bong nước, cũng may là nàng có bí phương kim sang được độc nhất vô nhị hiệu quả vô cùng, đêm nay dùng sang ngày hôm sau hầu như không còn ảnh hưởng quá lớn.

Bà vai nàng nếu không hảo hảo điều trị một chút thì nhiệm vụ gánh nước ngày mai khó mà hoàn thành.

“Xem ra cuộc sống sau này của mình không thể rời bỏ kim sang được”. Mộ Chi Li nói giỡn.

Xức thuốc xong, Mộ Chi Li không do dự hai mắt nhắm lại dựa theo nghịch thiên tâm pháp tu luyện, hôm nay tốc độ tu luyện nhanh hơn hôm trước mấy phần, nhất là hai vai cùng bấp chân, tốc độ hấp thu thiên lực cực kỳ nhanh, các tế bào trong cơ thể đều tham lam hấp thu thiên lực to lớn.

Trong thời gian ngắn, Mộ Chi Li chính là tích lũy được không ít thiên lực, tụ tập những thiên lực rót về một cái kinh mạch, hôm nay hết thấy tựa hồ đều phá lệ thuận lợi, rất nhanh kinh mạch đó được đả thông. Mộ Chi Li cũng không lãng phí thời gian, đem thiên lực tràn đầy trong kinh mạch lại tiếp tục hấp thu thiên lực, thần kỳ là trong thời gian một buổi tối nàng thể nhưng lại có thể đả thông ba đường kinh mạch!

Ngày thứ hai, lúc thức dậy tâm tình Mộ Chi Li thật tốt, với tốc độ như vậy, không bao lâu, chính mình có thể đem 108 đường kinh mạch đả thông toàn bộ!

Q.1 - Chương 25: Ăn cơm ở tử điểm

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 25: Ăn cơm ở tử điểm

Lần gánh nước tiếp theo của Mộ Chi Li, hiệu suất so với ngày hôm qua đã cao hơn rất nhiều có kim sang được trợ giúp, bả vai của nàng không còn đáng ngại, cho nên có thể gánh nước đầy mạnh mẽ.

So sánh với Mộ Chi Li, Mộ Khải Siêu tự lộ ra vẻ thê thảm hơn, hẳn là Đại thiếu gia được nuông chiều từ bé, bình thường tu luyện cũng chỉ có lấy cấp bậc thiên lực không chú ý tổ chất thân thể, cho nên sau một ngày chèo cùi chỏ giữa ngón cái và ngón trỏ đã rách tả tơi, hiện đầy máu tươi, động tác chèo hơi có vẻ khiên cưỡng, tốc độ cũng chậm hơn rất nhiều.

Hắn cũng không phải là không có bồi thuốc, mẫu thân vô cùng thương yêu hắn nên việc không bồi thuốc cho hắn là điều không có khả năng, chẳng qua hiệu quả so với kim sang được của Mộ Chi Li thì kém xa.

Mộ Khải Siêu nhìn tốc độ của Mộ Chi Li thật muốn chặn lại, sau khi Mộ Chi Li lại đổ nước vào lu nước, hắn không nhịn được mở miệng hỏi: “Uy, phế vật, vai của ngươi không có chuyện gì đi?”. Hắn nghĩ mãi mà không hiểu, cánh tay của mình đã thành cái dạng này, tiểu thân thể của phế vật kia làm sao mà một chút cũng không bị làm sao.

Mộ Chi Li im lặng nhìn Mộ Khải Siêu, nàng phát hiện hai ngày này Mộ Khải Siêu tựa hồ có chút nhàm chán khác thường, có lẽ là bởi vì lúc này ở trước mặt hắn chỉ có mỗi một người là nàng, cho nên hắn mới cùng nàng nói chuyện.

“Dáng vẻ này của ngươi à, ông ọ yếu ớt, chút chuyện cũng không làm được, ta đây nhưng thân thể lại có thể chịu được gian khổ”. Mộ Chi Li chế giễu không che giấu chút nào.

Nghe vậy, Mộ Khải Siêu tức quá đứng dậy, chỉ vào Mộ Chi Li nói: “Ngươi nói người nào ông ọ? Chuyện lần trước ta còn không tính với ngươi, ngươi liền thừa dịp này mà lớn lối sao? Chờ đến đại hội gia tộc ta xem ngươi lớn lối thế nào!”

Cái phế vật này thế mà lại dám một lần lại một lần khiêu khích tôn nghiêm của mình, quả thực không có cách nào nhịn được, Mộ gia từ trên xuống dưới không phải là ai cũng đối xử với mình khách khách khí khí sao? Hết lần này tới lần khác lại dám khinh thường mình như vậy!

“Chuyện lần trước? Ngươi nói là chuyện ngươi tè ra quần sao?” Mộ Chi Li lớn tiếng hỏi.

“Ngươi câm miệng cho ta!” Nếu là có kẻ đất nào, Mộ Khải Siêu nhất định sẽ không chút do dự mà chui xuống, chuyện lần trước đúng là sỉ nhục mà hắn không quên được, từ sau sự kiện kia, thỉnh thoảng sẽ có một đệ tử Mộ gia ở một bên cười trộm, khiến cho hắn hiện tại không dám ra ngoài xuất hiện trước mặt mọi người, thói quen làm ngơ sao được mọi người vây quanh làm cho tình cảnh chỉ có một mình làm hắn có chút không quen, cho nên mới phải cùng Mộ Chi Li nói chuyện.

“Chuyện lần trước là ngươi giờ trò quỷ có đúng hay không?”

Mộ Chi Li buông tay, mờ to mắt, vẻ mặt vô tội nói: “Mộ đại thiếu gia không thể oan uổng người ta à, lúc ấy nhiều người nhìn như vậy ta thật không thể làm gì, ngươi không thể mờ to mắt mà nói lời bịa đặt à!”

“Ngươi đừng có nói xảo, mặc dù ta không biết ngươi làm như thế nào, nhưng nhất định là ngươi!” Mộ Khải Siêu hung dữ nói, trong lòng suy nghĩ làm như thế nào mới có thể làm cho Mộ Chi Li xấu mặt.

Nghe vậy, Mộ Chi Li cười lạnh: “Cứ hy vọng đi”. Xoay người lại không thèm để ý đến Mộ Khải Siêu, tiếp tục đi gánh nước.

Lúc mới đầu, Mộ Chi Li cần gánh nước đến tối mới đầy lu nước, sau lại đến xế chiều là xong, cuối cùng trong buổi sáng là có thể hoàn thành nhiệm vụ, ngược lại Mộ Khải Siêu, bởi vì vết thương càng ngày càng nghiêm trọng, đến đêm khuya cũng không có cách nào hoàn thành nhiệm vụ, cuối cùng hắn tìm người khác hỗ trợ nhưng lại bị gia chủ phát hiện, cho nên thời gian trừng phạt từ một tháng liền biến thành ba tháng.

Thời gian vội vã trôi qua, trong chớp mắt thời gian một tháng đã hết, Mộ Chi Li cũng có tiến bộ rất lớn, nàng đã đã thông được bảy mươi hai đường kinh mạch, cả người từ trong ra ngoài đều có biến hóa rất lớn, thân thể mặc dù nhìn vẫn mảnh mai như cũ, nhưng lại không phải là gầy yếu như trước.

Hôm đó, Mộ Chi Li gánh nước xong, thì ra khỏi Mộ phủ, thật lâu chưa từng đi ra ngoài, nàng cũng muốn ra ngoài ăn bữa cơm, toàn ăn lương khô cảm

giác cũng không được tốt lắm.

Lúc Mộ Chi Li đi ra khỏi Mộ phủ phát hiện hôm nay không bình thường, trên đường lộ ra vẻ náo nhiệt dị thường, dường như có cái gì tụ hội lại, làm cho Mộ Chi Li cũng dâng lên vài phần hiếu kỳ.

Đi vào một gian tử lâu, Mộ Chi Li tùy tiện tìm một vị trí ngồi xuống, ngồi xuống rồi nàng mới phát hiện mình chính là tiêu điểm của mọi người, trong mắt mỗi người nhìn về phía nàng đều mang theo vài phần chán ghét, lúc này Mộ Chi Li mới ý thức được là mình quên mất thay đổi quần áo, bộ dạng xấu xí gây nên chấn động không nhỏ.

Đối với việc này, Mộ Chi Li đã nghĩ đến, lúc nàng ở Mộ phủ vẫn luôn là như vậy, cũng thành thói quen. Mọi người xem chán rồi, cũng gọi tiểu nhị tới để gọi thức ăn, tiểu nhị cho nàng gọi thức ăn cũng là một bộ dạng bất đắc dĩ, tựa hồ cho nàng gọi thức ăn là bị làm khó tới cỡ nào.

Gọi vài món thức ăn, Mộ Chi Li đột nhiên nhớ tới hôm nay không bình thường, mở miệng hỏi: “Tiểu nhị, hôm nay trên đường có cái gì mà náo nhiệt thế?”

Tiểu nhị kia căn bản là cũng mặc kệ nàng, thấy thế Mộ Chi Li có ý hướng gần đến bên người tiểu nhị mấy phần: “Ta đang cùng người nói chuyện, làm sao người lại không để ý đến ta nha?”

Nhìn thấy động tác của Mộ Chi Li tiểu nhị kia bị hù dọa liền vội vàng nói: “Hôm nay có hội đèn lồng, cho nên mới phá lệ náo nhiệt”. Nói xong liền chạy đi, giống như Mộ Chi Li là mãnh thú hồng thủy mãnh thú gì đó.

Nhìn bóng lưng hoảng hốt chạy trốn của tiểu nhị kia, Mộ Chi Li không nhịn được cười, biểu hiện này thật quá khoa trương đi.

Mà chung quanh mọi người bàn luận xôn xao, dĩ nhiên tiêu điểm bàn luận chính là Mộ Chi Li.

“Cô bé kia trời sinh xấu xí như vậy mà vẫn còn đi ra ngoài đường dọa người”.

“Nàng thế nhưng là dòng chính Mộ gia Tam tiểu thư Mộ Chi Li a, thật là nghe danh không bằng gặp mặt, lớn lên thật là cả La Thiên thành này không ai có thể so được với nàng”.

“Chính là phế vật nổi danh? Không phải nói nàng lớn lên không tốt? Lại vẫn nghênh ngang đi ra đường ăn cơm?”

Từng câu chế giễu truyền vào trong tai Mộ Chi Li, trong đầu không khỏi hồi tưởng lại đủ loại đãi ngộ chế giễu mà Mộ Chi Li lần đầu đi ra ngoài, nụ cười trên mặt cũng dần dần lạnh xuống.

Liếc nhìn mọi người một vòng, nàng mở miệng nói: “Ăn cơm của mình đi! Ở sau lưng người khác huyền thuyên cần thận lệ quý rút lưỡi các người!”

Nàng làm sao đã quên rồi, nàng ở La Thiên thành nổi danh phế vật, ai cũng nhận biết.

Nghe được lời uy hiếp của Mộ Chi Li, những người đó thức thời ngậm miệng lại, Mộ gia không phải là nơi bọn họ có thể chọc đến!

Lúc Mộ Chi Li nói ra những lời này, rèm trên phòng khác quý tầng hai bị mở ra, bên trong là hai nam tử tướng mạo cực kỳ anh tuấn, nhìn bọn họ đã biết là gia thế không tầm thường.

Nếu Mộ Chi Li nhìn qua, có thể nhận ra một người trong đó chính là đã gặp qua một lần Tô Dự! Tên còn lại dù nàng chưa tiếp xúc, tướng mạo cũng không hề thua kém Tô Dự.

“Nàng ở tầng dưới kia chính là phế vật Mộ gia- Mộ Chi Li? Người này thật là xấu xí kinh người a!” Vương Thiên Kỳ nhìn Mộ Chi Li tầng dưới, cười nói, trong mắt đều là vẻ buồn cười.

Tô Dự hướng phía dưới nhìn lại, chẳng biết tại sao, hần cảm thấy thân ảnh tầng dưới có chút quen mặt?

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 26: Tranh phong đối lập

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 26: Tranh phong đôi lập

“Không bằng đi xuống trêu đùa một phen?” Vương Thiên Kỳ khoe miệng nhếch lên nụ cười thú vị, Mộ gia cùng Vương gia hẳn quan hệ cũng không tốt, trước mặt mọi người trêu đùa một phen cũng không sao, dù sao thật lâu rồi hẳn cũng không có tìm được chuyện gì để chơi đùa.

Nghe vậy, Tô Dữ thoáng nhìn Mộ Chi Li, lắc đầu: “Vương huynh, hay là không đi đi! Cô nương nhà người ta cũng không có đặc tội với huynh”.

Vương Thiên Kỳ lấy ra chiết phiến* phe phẩy, bộ dạng phong lưu phóng khoáng kia, không biết đã làm bao nhiêu thiếu nữ thương tâm, chẳng qua lời nói trong miệng hẳn cùng với vẻ ngoài thực không hợp chút nào: “Nàng không có đặc tội ta, nhưng là Mộ khái Siêu đặc tội ta, cho nên nàng cũng là đặc tội ta, ai bảo nàng xú danh vừa xấu xí vừa chướng mắt đây?”

*chiết phiến: quạt giấy

Nghe thấy Vương Thiên Kỳ không thu liễm ý giễu cợt, Tô Dữ chân mày cũng nhăn lại, không thể không nói lời này của hắn cũng thật sự là quá mức khó nghe.

Thời điểm Tô Dữ chuẩn bị nói cái gì đó, Vương Thiên Kỳ đã đi thẳng xuống tầng dưới, hướng tới vị trí Mộ Chi Li đi đến, thấy thế, Tô Dữ cũng đi theo.

Mộ Chi Li vui vẻ ăn thức ăn tươi mới, cái này so với lương khô ăn ngon hơn nhiều, cũng không cần phải quan trọng nhai kỹ nuốt chậm, trực tiếp cắn miếng lớn mà ăn.

Lúc nàng đang ăn cơm, đột nhiên trước mặt có thêm hai người, không khỏi ngẩng đầu nhìn lên.

Thời điểm nhận thấy Tô Dữ, trong lòng nàng cả kinh, chợt nhớ tới mình bây giờ Tô Dữ không thể nhận ra, cũng yên tâm.

Hôm nay Tô Dữ thoát nhìn đặc biệt văn nhã tuấn đạt, y phục là tơ lụa bằng lam thượng hạng, thêu hoa văn lá trúc tao nhã, đường viền tuyết trắng, trên đầu cài dương chi ngọc hòa lẫn trong tóc, bên hông là một cây ngọc tiêu càng làm cho hắn thêm vẻ ý nhị không tầm thường.

Đứng bên cạnh Tô Dữ còn một vị nam tử khác, phong cách không giống Tô Dữ, đứng bên cạnh Tô Dữ nhưng cũng không lộ ra vẻ thua kém. Hắn mặc áo bào tím, áo dài bên trong lộ ra mộ cận hoa (hoa dâm bụi) màu bạc gắn ở bên cạnh. Eo buộc đai ngọc, cầm trong tay chiết phiến ngà voi, thoát nhìn rất có phong vận của phiến phiến giai công tử thời buổi hỗn loạn.

Ngũ quan tuấn mỹ tú đạt, khiến cho người ta ấn tượng sâu nhất chính là đôi môi hồng kiêu diễm, khoe miệng hơi nhếch lên cũng với khoe mắt chọn góc độ hơi hướng lên làm cho người ta cảm thấy hắn mang theo vài phần tà khí.

Tìm kiếm trí nhớ trong đầu, Mộ Chi Li xác định mình chưa từng thấy qua người này, song nhìn thấy bộ dạng hắn bên cạnh Tô Dữ hẳn là bằng hữu của nhau, Mộ Chi Li đại khái cũng đoán được là ai.

Chẳng biết tại sao, Mộ Chi Li cảm thấy vị nam tử mặc áo bào tím này dường như đối với mình không có ý tốt, bởi vì kế thừa trí nhớ của Mộ Chi Li trước kia, nàng đối với nam tử khoe miệng nhếch cao lên, chính là có vẻ hài hước, mà cái người này không làm cho người khác nghĩ hắn thuần túy vì mình mà cao hứng, vui vẻ, cho nên nam tử lớn lên tuấn mỹ dị thường, Mộ Chi Li cũng không có cách nào sinh ra một chút hảo cảm.

Ngược lại, Tô Dữ bên cạnh hắn thoát nhìn lại thoải mái hơn.

Hai người, một thanh nhã, một diễm lệ, phong cách hoàn toàn không giống nhau, nhưng đều hấp dẫn ánh mắt người khác như nhau, vốn thật vất vả để không làm người khác chú ý nữa, Mộ Chi Li lại một lần nữa trở thành tiêu điểm câu người khác.

Thời gian ăn cơm này, trong sảnh có rất nhiều người ăn cơm, trong đó lại càng không thiếu các cô nương trẻ tuổi. Dù sao Thiên Huyền đại lục không giống với Trung Quốc cổ đại, nam nữ đều tu luyện, cho nên so với Trung Quốc cổ đại, nam nữ Thiên Huyền đại lục ít phân biệt hơn.

Các cô nương trẻ tuổi đều đỏ mắt nhìn hai người, bộ dạng thực hận không thể lôi Mộ Chi Li đi thế chỗ nàng, phải biết rằng đây là hai vị công tử mê người nhất La Thiên thành a! Dĩ nhiên, ánh mắt các nàng nhìn về phía Mộ Chi Li càng có lực sát thương rồi, hận không thể dùng ánh mắt đâm vô số nhát về phía Mộ Chi Li.

Đối với chuyện này, cả ba người đều không có một người để ý. Tô Dữ cùng Vương Thiên Kỳ sớm đã quen kiểu tràn đầy ánh mắt ái mộ này, trên người thiên chi kiêu tử như họ bao phủ quá nhiều hào quang, làm cho bọn họ từ nhỏ đã tiếp nhận ánh mắt tây lễ của mọi người, Mộ Chi Li cũng là từ nhỏ phải thừa nhận ánh mắt miệt thị của mọi người, cùng ánh mắt thiện ý của họ so với ánh mắt nhìn nàng là hoàn toàn ngược lại.

Bất quá, cũng bởi vì như thế, nàng bây giờ vô luận đối với ánh mắt người khác có lực sát thương như thế nào cũng hoàn toàn không có để ý.

“Không biết hai vị muốn làm gì?” Mộ Chi Li trước tiên mở miệng hỏi.

Thấy Mộ Chi Li không có si ngốc nhìn hai người, Vương Thiên Kỳ cũng có mấy phần kinh ngạc, bất quá tự cho là đúng tự mình hiểu rằng, Mộ Chi Li tự biết rõ bản thân, biết mình xấu xí không có kẻ nào để ý.

“Tại hạ Vương Thiên Kỳ, nghe thấy Mộ gia tam tiểu thư xấu xí dọa người, hôm nay được thấy quả nhiên danh bất hư truyền a! Nếu không phải ban ngày có nhiều người như vậy, tại hạ còn tưởng rằng đang gặp quỷ a!” Vương Thiên Kỳ khoe miệng mỉm cười, vừa mở quạt, văn đàm phong khinh nói.

Nhìn bộ dạng cười sáng lạn như thế, nếu không nghe thấy những lời của hắn còn tưởng rằng hắn đang hỏi thăm Mộ Chi Li, chẳng qua là ngoài miệng lại nói những lời đã thương người như vậy.

Người chung quanh nghe được lời của Vương Thiên Kỳ cũng không nhịn được, ha hả cười lên, những cô gái vốn là ghen tỵ một chút với Mộ Chi Li giờ phút này cũng là vẻ mặt vui mừng, tựa hồ là vì phối hợp với Vương Thiên Kỳ, các nàng cười đặc biệt lớn tiếng.

Thấy thế, trước mặt Mộ Chi Li không có chút nào chần chừ, khoe miệng cong cong lên, nói: “Nếu là làm Vương công tử sợ vậy thì đúng là tội của ta a, nghe tiếng Đại thiếu gia Vương gia Vương Thiên Kỳ đã lâu, người so với hoa càng đẹp, ánh mắt dụ người, môi anh đào, có thể so với hoa khô trong thành, hôm nay vừa thấy quả nhiên bất phàm a!”

Sau khi nghe tên Vương Thiên Kỳ, Mộ Chi Li chính là đã biết, mặc dù chưa từng thấy qua Vương Thiên Kỳ, nhưng lại là như sấm bên tai.

Dù sao, Mộ Khải Siêu, Tô Dự, Vương Thiên Kỳ, ba người được xưng tụng là tam đại tài tử La Thiên Thành, mỗi cô gái La Thiên thành cơ hồ đều hâm mộ ba người bọn hắn, ba người thực lực mạnh, tướng mạo tuấn tú, gia thế tốt, khó trách các nữ tử đều ái mộ họ.

Nghe nói, Vương Thiên Kỳ cùng Mộ Khải Siêu quan hệ không tốt, trường hợp hai người xuất hiện đều thường xuyên so đấu lẫn nhau, muốn làm đối phương bị bêu xấu, qua nhiều năm bí mật phân cao thấp không ngừng. Nghĩ đến hôm nay, Vương Thiên Kỳ tìm nàng nguyên nhân cũng là vì Mộ Khải Siêu.

Vốn là Vương Thiên Kỳ rất là đắc ý, song nghe lời giễu cợt của Mộ Chi Li xong, mặt hắn biến sắc xanh mét. Vương Thiên Kỳ hắn từ nhỏ bắt mắt nhất chính là mình lớn lên quá mức diễm lệ, thoát nhìn thiếu mất mấy phần khí chất nam nhi, không nghĩ tới xấu nữ này thế nhưng lại dám nói ra.

Hắn rõ ràng là có một đôi mắt đào hoa, chẳng qua là khoe mắt hơi cao, lại bị nàng nói thành ánh mắt dụ người, lời của nàng cũng là khen ngợi, nhưng lại là dành cho nữ tử, đối với một nam tử thì đây là chuyện khó chấp nhận nhất.

Mọi người sau khi nghe lời giễu cợt của Mộ Chi Li, một số người cố gắng nhịn cười, bất quá vẫn có một số người không nhịn được bật cười một tiếng, ngay cả Tô Dự bên cạnh Vương Thiên Kỳ cũng có chút buồn cười.

Người bình thường căn bản không dám trước mặt Vương Thiên Kỳ nói những lời này, không nghĩ tới nàng thế nhưng lại ở trước mặt nhiều người như vậy to gan nói ra, đối mặt với lời chế giễu của Vương Thiên Kỳ nàng không có tránh đi tranh phong đối lập, phần dũng khí này thật sự làm cho người khác bội phục.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 27: Ác bá

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 27: Ác bá

Ánh mắt Tô Dự nhìn về phía Mộ Chi Li cũng khác biệt, đối với tướng mạo của Mộ Chi Li hắn cũng không để ý, dù sao tướng mạo cũng không phải tự bản thân có thể quyết định, hắn chỉ cảm thấy đây là một cô gái thông minh, rất thú vị.

Lời của Mộ Chi Li làm cho Vương Thiên Kỳ rất khó chịu, bởi vì lời nói của đối phương đều là lời tán dương nên trong khoảng thời gian ngắn hắn thật đúng là không biết nên nói như thế nào cho phải, chỉ có thể nói: “Phế vật khá lắm, miệng lưỡi bén nhọn”.

Vốn là tới giễu cợt nàng, không nghĩ tới lại bị giễu cợt một phen, cùng với sự lườm trước thật sự là quá chênh lệch.

“Người cũng không kém”. Mộ Chi Li thoải mái thừa nhận, với nàng, đâu chỉ có thể nói là tài ăn nói tốt, vốn lời này không có nói ra chứ nàng so với người khác còn muốn tốt hơn nhiều.

“Người” nghe được lời Mộ Chi Li nói, Vương Thiên Kỳ lại càng tức giận không chịu được.

Tô Dự đứng ở một bên cũng không có mở miệng, chỉ có thể nói Vương Thiên Kỳ rảnh rỗi tự gây chuyện, Vương Thiên Kỳ tuy là bằng hữu của hắn, nhưng chuyện này lỗi sai không phải do Mộ Chi Li, hắn cũng không nói cái gì đó, cho nên chỉ đứng ở một bên thành người xem.

Vì chuyện này, Mộ Chi Li cũng không còn tâm tình ăn cơm, nói: “Còn có việc phải đi trước, không thể bồi hai vị được”. Để tiền xuống bàn, Mộ Chi Li

xoay người rồi đi, trong lúc đó căn bản không có để ý tới Vương Thiên Kỳ.

Đợi sau khi thân ảnh Mộ Chi Li ở tửu lâu biến mất, Vương Thiên Kỳ mới kịp phản ứng: “Thật là quá đáng, một phế vật mà lại dám châm chọc ta!”

Tô Dự lắc đầu: “Mọi người đều đã đi cả rồi, huynh cũng đừng oán trách nữa”. Chẳng biết tại sao khi nhìn thấy Mộ Chi Li hắn liền nhớ tới nữ tử tướng mạo khuynh thành lúc trước nhìn thấy trong điểm, tướng mạo của hai người chênh lệch rất lớn, nhưng tính cách lại rất giống.

Mọi người trong tửu lâu lúc này đều nhìn Vương Thiên Kỳ, Vương Thiên Kỳ cũng không có ý muốn ở lại nữa, cùng Tô Dự đi ra cửa, không nhịn được nói: “Nếu là lần sau để cho ta nhìn thấy nàng, nhất định phải hao hao trưng trị nàng một phen”.

Sau khi ra khỏi cửa, Mộ Chi Li trong lòng cũng oán thầm, vốn mình và Mộ Khải Siêu trong cuộc sống cũng giống như nước và lửa, không nghĩ tới Vương Thiên Kỳ bởi vì Mộ Khải Siêu mà nhục nhã mình, không phải đều nói địch nhân của địch nhân là bằng hữu sao, làm sao với nàng địch nhân của địch nhân lại là địch nhân a!

Bảo nàng trở về sớm như vậy hiển nhiên là không thể nào, dù sao Mộ phủ cũng không có ai chú ý nàng có ở đó hay không, cũng rất tự do, hội đèn lồng này cho tới giờ nàng vẫn chưa từng được tham dự qua, tự nhiên là vẫn muốn đi xem một phen.

Tìm một chỗ nào không có người, Mộ Chi Li liền đổi một thân trang phục mới, mặc bộ quần áo màu trắng hôm đó đã mua, mái tóc dài được nàng chải thành giống như đầu tóc của công chúa, tuy búi tóc không rườm rà tinh xảo như búi tóc của các nữ tử khác, cũng lộ ra vẻ phiêu dật động lòng người.

Cũng không phải là nàng không muốn cắt tỉa búi tóc mà là nàng từ nhỏ đã không có mẫu thân, càng không có người thay nàng cắt tóc, nên tự nàng dĩ nhiên sẽ không cắt tóc.

Búi tóc của Thiên Huyền đại lục nàng cũng không biết, nhưng là nàng nếu biết kiểu tóc của Thiên Huyền đại lục thì nàng cũng không búi giống như vậy.

Dựa theo cách nhìn của Mộ Chi Li, kiểu tóc này cũng bộ trang phục cũng là tương xứng, y phục chất liệu tốt mặc trên người so với y phục rách rưới kia thì thoải mái hơn nhiều.

Tùy ý đi dạo trên đường phố, nhìn đường phố hoi hắt, đầy tiếng gào thét, khoe miệng Mộ Chi Li không khỏi nở nụ cười.

Nhìn đồ bán trên quán nhỏ, Mộ Chi Li cao hứng hồn nhiên không để ý nàng đã bị người khác theo dõi thật lâu.

Đang lúc Mộ Chi Li đem đồ trả lại cho người bán hàng rong, một thanh âm không đúng lúc vang lên.

“Tiểu mỹ nhân, đi theo gia nào, gia đảm bảo ngươi được ăn ngon, muốn mua gì gia sẽ mua cho ngươi cái đó”.

Mộ Chi Li quay đầu lại, nhìn về phía người nói chuyện, một gã nam tử ước chừng hai bảy hai tám tuổi, người mặc một bộ trường bào màu đen, thoát nhìn chất liệu không tầm thường. Nghĩ đến giá tiền không rẻ, nếu là mặc ở trên người Tô Dự hẳn là vạn phần anh tuấn, nhưng mặc trên người nam tử bụng phệ tại to mặt lớn này liền lộ vẻ khó coi.

Nghĩ tới lời hắn nói lúc trước, Mộ Chi Li nhú mày, cũng không dự định đáp lại, chuẩn bị rồi đi, nhưng là nam tử này cũng hướng ánh mắt đến bọn hạ nhân bên cạnh, bọn hạ nhân hiển nhiên cũng không phải là lần đầu đi theo hắn làm loại chuyện này rồi, chỉ cần một ánh mắt bọn họ liền hiểu được là có ý gì.

Bọn hạ nhân lập tức vây quanh Mộ Chi Li, không để cho Mộ Chi Li đi qua.

“Ai nha, tiểu mỹ nhân, ngươi chạy cái gì?” Nam tử kại (kia) cười nói, sắc mặt đáng ghê tởm làm cho những người xung quanh rất căm giận, chỉ là bọn họ không thể làm gì hắn, cho nên chỉ có thể đồng cảm nhìn cô gái bị vây ở giữa.

“Đáng tiếc a, lại có một cô nương gặp phải tai ương”.

“Đúng vậy a, Trình ác bá này mỗi lần đi ra ngoài đều làm việc ác, thật là nghiệp chướng a!”

“Này, nhỏ giọng một chút, coi chừng bị nghe thấy”.

.....

Mộ Chi Li nhìn nụ cười hèn mọn của kẻ đứng trước mặt, chau mày nói: “Ngươi tránh ra”.

“Tiểu mỹ nhân, ta làm sao lại tránh ra nghe gia nói, trở về cùng gia”. Nói xong liền hướng Mộ Chi Li đánh tới.

Mộ Chi Li lắc mình một cái tránh qua, tránh né nam tử đang nhào người về phía trước, nói: “Ngươi rút ngay cho ta, nếu không chó có trách ta không khách kh”.

Không nghĩ tới thể nhưng lại bị đụng tới chuyện như vậy, nhìn tên ác bá này làm nàng càng cảm thấy đáng ghét không chịu nổi.

Vương Thiên Kỳ kể từ khi ra khỏi tửu lâu tâm tình vẫn không tốt, cùng Tô Dự hai người chuẩn bị tham gia hội thi thơ, song ở trên đường cái lại gặp một tuyệt thế mỹ nữ bị một gã ác bá quần lấy.

Chẳng qua là thoáng nhìn, Vương Thiên Kỳ liền cảm thấy tim mình bị lấy mất rồi, La Thiên thành này cũng không nhỏ, nhưng hắn chẳng bao giờ tìm thấy

người trong lòng, không nghĩ tới hôm nay lại thấy, dù chưa tiếp xúc, nhưng nhìn nhan sắc nàng không giống người phàm trần, hẳn liền nhận định nữ nhân này là nữ thần trong cảm nhận của hắn.

Song nữ thần trong lòng hắn lại bị cái ác bá tai to mặt lớn kia vây quanh, hẳn tự nhiên là lòng đầy căm hận.

Tô Dự đứng ở rất xa cũng thấy được cô gái hôm đó, từ sau lần trước, hắn vẫn không có cách nào quên được, còn nhớ rõ hôm đó nàng nói với mình, lần sau gặp mặt sẽ tự nói cho mình tên của nàng.

Chẳng qua là nhiều ngày như vậy, hắn cũng chưa từng lại nhìn thấy bóng hình xinh đẹp đó, trong lòng còn mất mát, sợ là nàng đã rời khỏi La Thiên thành, hôm nay tái kiến hắn sao lại không mừng rỡ? Chẳng qua là trên mặt không lộ ra bất kỳ vẻ mặt gì, nhưng là ánh mắt đã tỏ cáo hết thảy.

Không nghĩ tới hôm nay gặp mặt, giai nhân thế nhưng lại bị hãm sâu trong khôn cảnh.

“Tô Dự, chúng ta mau đi qua xem một chút”. Vương Thiên Kỳ hướng Tô Dự nói, không đợi Tô Dự trả lời, Vương Thiên Kỳ liền dẫn đầu chạy qua.

“Hừ, bốn thiếu gia xem người lớn lên cũng không tệ lắm, không nên cho mặt mũi còn không biết xấu hổ, ta cho người biết, người hôm nay đi cũng phải đi, không đi cũng phải đi, bốn thiếu gia coi trọng người nào, không có một ai có thể chạy mất!” Nam tử sắc mặt nhẵn nhụi, đặc ý nói.

Đang lúc Mộ Chi Li chuẩn bị nói, Vương Thiên Kỳ cầm lấy chiết phiến hung hăng gõ xuống đầu nam tử kia: “Chỉ bằng người cũng dám nói lời này?”

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 28: Anh hùng cứu mỹ nhân

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 28: Anh hùng cứu mỹ nhân

Trình Khải Lỗ đang đặc ý nói, lại bị người khác đột nhiên gõ đầu, vừa che đầu, vừa xoay người nói: “Đồ con thô nhỏ không muốn sống kia, dám gõ đầu gia của người, có muốn sống không hả!”

Song, khi Trình Khải Lỗ thấy rõ diện mạo người phía sau, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch.

“Ta thật sự muốn biết nếu gõ đầu người thì người sẽ cho ta chết như thế nào đây”. Trương Thiên Kỳ vẻ mặt lạnh lùng nhìn Trình Khải Lỗ, Vương Thiên Kỳ hẳn sống đến bây giờ đúng là chưa có ai dám nói với hắn những lời này.

Nghe vậy, Trình Khải Lỗ mặt đầy mồ hôi lạnh, vội nói: “Vương, Vương đại thiếu, ta không biết là ngài a, nếu biết là ngài, cho dù ngài cho ta một trăm lá gan ta cũng không dám nói như vậy a”. Trình Khải Lỗ khom người, hẳn vốn là một bàn tử, hiện tại thực đúng là một quả cầu.

Tô Dự lúc này cũng đã đến bên cạnh, nhìn Mộ Chi Li trên mặt mỉm cười thân thiện.

Mộ Chi Li cũng là cười đáp lại một tiếng, nàng đối với Tô Dự cũng không có ác cảm, ngược lại nàng cho rằng Tô Dự là người rất tốt.

Vương Thiên Kỳ nhìn Trình Khải Lỗ cũng không có chú ý tới hai người trao đổi, chiết phiến ngà voi lại một lần nữa gõ xuống đầu Trình Khải Lỗ, khí lực so với lần trước còn nặng hơn, Trình Khải Lỗ một chút phản kháng cũng không có, ngược lại tươi cười phụng bồi nói: “Vương đại thiếu đánh đúng”. Nhưng trong lòng thì thầm than, mình cũng không có đắc tội Vương đại thiếu a, ngày thường lúc hắn khi nhục thiếu nữ thì Vương đại thiếu cũng không có hỏi tới, hôm nay làm sao hắn lại nhúng tay vào?

Dư quang không khỏi liếc sang chỗ Mộ Chi Li, trong lòng nhất thời hiểu được Vương đại thiếu sợ là coi trọng tiểu mỹ nhân này rồi, cho nên mới làm anh hùng cứu mỹ nhân, mình xui xẻo bị lợi dụng a.

Vương Thiên Kỳ lúc này mới đưa mắt nhìn sang Mộ Chi Li, trên mặt lộ ra nụ cười, nói: “Cô nương, vừa rồi mới bị sợ hãi sao?”

Mộ Chi Li giờ phút này tâm tình thật sự là có chút phức tạp, nhất là nhìn nụ cười trên mặt Vương Thiên Kỳ, nàng lại càng cảm thấy buồn cười! Lúc này nam nhân này còn trước mặt mọi người giấu cợt mình, bị mình làm cho tức giận muốn giậm chân, vậy mà giờ lại tới cứu mình?

Thật sự là thiên ý trêu người a!

Đối phương không biết thân phận của nàng, nàng tự nhiên sẽ không nói ra, trêu Vương Thiên Kỳ một phen xem thế nào, trên mặt ra vẻ kinh sợ nói: “Đa tạ công tử cứu giúp, nếu không có công tử. . . ta sợ phải. . . sợ là. . .”

Vương Thiên Kỳ nhìn thấy dáng vẻ nói chuyện của Mộ Chi Li lại càng cảm thấy rung động lòng người, hướng tên bàn tử Trình Khải Lỗi chết bầm kia đập một cước, nói: “Còn không mau xin lỗi cô nương nhà người ta? Sau này người còn làm chuyện thương thiên hại lý, Trình gia người cũng đừng có ở lại La Thiên thành này nữa”.

Nghe vậy, Trình Khải Lỗi trên mặt cười một đồng nhìn Mộ Chi Li, chấp tay nói: “Vị cô nương này, mới vừa rồi là ta không đúng, ta chỉ là đùa giỡn, cô nương đại nhân đại lượng, đừng cùng tiểu nhân ta so đo”.

Mộ Chi Li nhìn khuôn mặt Trình Khải Lỗi dường như ép chặt lại một chỗ, vốn là bình thường khuôn mặt đã mập mạp nhìn đã không rõ lắm, nay lại càng mờ hồ, trong lòng thầm than kẻ này tốc độ biến đổi sắc mặt thật là nhanh, người như thế thật có thể nói là bại hoại, khi dễ Mộ Chi Li cũng không phải chỉ có đơn giản như thế là xong, chẳng qua cục diện bây giờ không thích hợp lắm thôi.

Mộ Chi Li nhìn Vương Thiên Kỳ điềm đạm đáng yêu nói: “Đa tạ công tử”.

Vương Thiên Kỳ thầm nghĩ trong lòng thấy vẫn còn chưa hài lòng, xoay người lại nhìn thấy Trình Khải Lỗi về mặt tham lam nhìn Mộ Chi Li, trong lòng cực kỳ khó chịu, hướng Trình Khải Lỗi đập thêm một cước, tức giận nói: “Còn không mau cút đi!”

Cho đến lúc này, Trình Khải Lỗi mới kịp phản ứng: “Ta cút, ta cút ngay”. Liền mang theo đám hạ nhân chạy trốn chết, đợi lúc nữa mới đi hấn sợ mình khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Sau khi rời khỏi tầm mắt của Vương Thiên Kỳ, bọn hạ nhân không nhịn được nói: “Thiếu gia, một đại mỹ nhân như vậy mà người cứ thế bỏ qua sao?”. Mỹ nhân vừa rồi là lần đầu tiên hấn nhìn thấy có người đẹp giống như tiên nữ vậy.

Sợ dĩ còn nhắc đến là bởi vì bình thường Trình Khải Lỗi sau khi hưởng dụng tiểu mỹ nhân xong cũng sẽ tiện nghi cho bọn người này, cứ như vậy buông tha, hấn dĩ nhiên không nỡ.

Chẳng qua là Mộ Chi Li đặc biệt, một đại mỹ nhân như vậy, cho dù đắc thủ, Trình Khải Lỗi cũng tuyệt đối sẽ không để cho người khác chạm vào.

Trình Khải Lỗi vỗ vỗ đầu hạ nhân nói: “Cùng Vương đại thiếu đoạt nữ nhân, người nghĩ gia người ngại mệnh không đủ dài sao?”

Trình gia hấn ở La Thiên thành coi như có chút thực lực, nhưng cung so với Vương gia khổng lồ, Trình gia căn bản không được coi là cái gì, Vương Thiên Kỳ chỉ cần nói một câu, sợ là Trình gia bọn họ kể từ hôm nay coi như biến mất. . . . Trình Khải Lỗi hấn mặc dù không thông minh, nhưng cũng không ngu ngốc, điểm đạo lý này hấn hiểu được.

“Dạ dạ dạ, công tử anh minh”. Bọn hạ nhân vội vàng trả lời.

Trình Khải Lỗi lại vỗ một cái xuống đầu hạ nhân: “Ốc heo như người, dĩ nhiên không suy nghĩ thấu đáo như thiếu gia ta!”. Không biết có phải hay không bị ảnh hưởng do vừa bị Vương Thiên Kỳ đánh hai lần mà hấn muốn bù lại, Trình Khải Lỗi cảm giác đánh người rất tốt.

.....

“Không biết cô nương chuẩn bị đi đâu?” Vương Thiên Kỳ đến bên cạnh Mộ Chi Li, hữu lễ nói, bộ dáng kia nhìn qua giống như phong độ nhẹ nhàng, chẳng qua là vì chuyện lúc trước, Mộ Chi Li đối với hấn hoàn toàn không có ấn tượng tốt.

Mộ Chi Li thân phận chuyển đổi cực nhanh, cùng với lúc trưa rất giống nhau, trong nháy mắt liền trở thành tâm điểm của mọi người hâm mộ.

“Ta nghe nói hôm nay có hội đèn lồng, đi ra ngoài muốn đến xem thử một phen, không nghĩ tới lại gặp phải chuyện như vậy”.

“Thì ra là như vậy, hội đèn lồng buổi tối mới có thể náo nhiệt, nếu cô nương không chê chi bằng cùng hai người tại hạ cùng đến tham gia hội thi thơ?”

Nghe vậy, Mộ Chi Li cũng nghi ngờ, hôm nay thật là đủ náo nhiệt a, không chỉ có hội đèn lồng, còn có hội thi thơ, đáng thương cho Mộ Chi Li trước kia vẫn sống trong sân nhỏ của Mộ gia, ngay cả hoạt động như thế này cũng chưa bao giờ từng thấy qua, nếu hôm nay có cơ hội, nàng tất nhiên sẽ không cự tuyệt, cùng tới xem cuộc vui cũng không tồi.

“Vậy thì xin làm phiền công tử”. Mộ Chi Li nhẹ giọng nói, bộ dáng ôn nhu hữu lễ làm cho nam tử khuyên tâm không dứt.

Tô Dự lúc này mới mở miệng nói: “Cô nương, từ sau lần trước từ biệt, nhiều ngày không gặp, không nghĩ tới hôm nay có thể gặp lại”.

Mộ Chi Li gật đầu, nụ cười lộ ra vẻ tự nhiên: “Đúng vậy a, thật là có duyên”.

Vương Thiên Kỳ nghe được lời nói của hai người kinh ngạc nói: “Hai người là quen biết?” Hấn thật không nghĩ tới hai người thế nhưng quen biết nhau.

“Từng gặp mặt qua một lần, Thiên Kỳ, nàng chính là cô gái thú vị mà ta đã nói với huynh”. Tô Dự cười nói, từ nhỏ đến lớn không có bao nhiêu người có thể làm cho hấn lưu lại ấn tượng sâu đậm, từ sau lần trước chỉ trong khoảng thời gian ngắn hấn có thể nhớ lấy nàng, không chỉ bởi vì nàng có tư thái khuyên thành, mà còn là vì nàng đặc biệt.

Vương Thiên Kỳ lúc này mới nhớ tới mấy ngày nay Tô Dữ có nhắc tới với mình một cô gái thú vị, nói nàng lớn lên so với mười mười Vương Nhược Linh của mình còn đẹp hơn, hẳn lúc ấy còn không tin, đều nói nghe danh không bằng gặp mặt, hôm nay vừa nhìn thấy hẳn không muốn cũng phải thừa nhận, cô gái trước mặt mình còn đẹp hơn cả mười mười của mình.

Nhìn ánh mắt của hai người xuất hiện có vẻ khác thường, Tô Dữ không phải là cũng thích nàng đi?

Bạn đang đọc truyện *Y Thù Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 29: Oan gia ngõ hẹp

Y THÙ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 29: Oan gia ngõ hẹp

Mộ Chi Li đi theo hai người đến địa điểm của hội thơ, theo ý nghĩ của nàng thì địa điểm diễn ra hội thơ sẽ có kiến trúc tương tự với tửu lâu, nhưng mà thực tế lại hoàn toàn bất đồng so với ý nghĩ của nàng.

Ở trước mặt nàng chính là một tòa bảo tháp cao ước chừng hơn mười tầng, cả tòa bảo tháp lấy màu trắng làm chủ đạo, vô luận là tượng gỗ điêu khắc hay điêu khắc trên gạch đều rất tinh xảo, làm cho người ta không có từ nào để bắt bẻ được, phía trên đỉnh cao nhất của tòa bảo tháp là dạ minh châu cực kỳ trắng lệt, thoát nhìn vô cùng nguy nga và tráng lệ.

Nghe nói đây là địa điểm trao đổi thơ văn của văn nhân La Thiên thành, hội thi thơ hàng năm cũng sẽ hấp dẫn rất nhiều người đến đây tham quan, cho nên tháp này được gọi là Thi tháp.

Xu hướng của toàn bộ thế giới Thiên Huyền đại lục này đều tu luyện Thiên lực, chỉ có rất ít một số người có gia thế đang tu luyện Thiên lực đồng thời đối với thơ ca có một chút tình cảm sâu đậm, dĩ nhiên bọn họ cũng không tiêu tốn quá nhiều thời gian ở phương diện này, mà một số người ở phương diện tu luyện không có tiềm lực thì có thể ở phương diện này nghiên cứu sâu một chút.

Mộ Chi Li tò mò không biết thơ mà nàng biết cùng thơ ở đây có khác biệt hay không?

“Thỉnh” Vương Thiên Kỳ hữu lễ, mời Mộ Chi Li đi vào trước, Mộ Chi Li cũng không từ chối, trực tiếp đi vào, đợi sau khi nàng đi vào, Mộ Chi Li có loại cảm thụ hoàn toàn bất đồng, nơi này chung quanh treo tranh chữ, rất nhiều văn nhân nhà sĩ đang tụ tập, bắt chuyện lẫn nhau.

Mấy người vừa đến liền trở thành tiêu điểm mọi người chú ý.

“Vương công tử tới a, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu”.

“Tô công tử, không biết mọi chuyện gần đây có tốt không”.

.....

Tất cả mọi người đang cùng hai người kia bắt chuyện, nhưng không ai cùng Mộ Chi Li chào hỏi, chẳng qua là người quan sát nàng cũng không ít, mỹ nữ như thế có ai không muốn tiến đến gần a? Chẳng qua đáng tiếc giai nhân lại đứng bên cạnh hai người kia làm cho bọn họ không dám tiến lên.

Đang lúc bọn họ chào hỏi, hai cô gái tướng mạo xinh đẹp đi tới bên cạnh, một người trong số đó nghiêng nhiên chính là Vương Nhược Linh đã gặp mặt, người còn lại mặc dù chưa thấy qua, nhưng Mộ Chi Li cũng đại khái đoán ra nàng chính là mười mười của Tô Dữ, một trong tam đại mỹ nữ La Thiên thành Tô Yên Nhiên.

Vương Nhược Linh trên người mặc áo bích lục ngọc yên, cùng váy dài tán hoa thủy vụ lục thảo bách, và bích thủy bạc yên sa, càng làm tôn thêm vẻ mảnh khảnh, ngũ quan xinh xắn, hôm nay hiển nhiên đã chuẩn bị trang phục tỉ mỉ, thoát nhìn càng thêm động lòng người, một mái tóc dài búi thành búi tóc lưu thủy, tương xứng với bích lục trăm long lạnh óng ánh, không thể không thừa nhận đích thực là mỹ nhân.

Còn Tô Yên Nhiên thì mặc toàn màu tím rất giống Vương Thiên Kỳ, mặc váy màu tím cảm chức, eo nhỏ quần vải, cũng không hiện ra chỗ dư thừa nào, trên đầu cài trâm thất bảo san hô, khuôn mặt như phù dung. Mi mắt sụp xuống, thoát nhìn có vẻ điềm tĩnh, khuôn mặt nhỏ nhắn cỡ bằng bàn tay của nàng làm cho người ta ấn tượng sâu nhất chính là ánh mắt của nàng, ướt át giống như một ao thanh tuyền, làm cho người ta đắm chìm ở trong đó.

So về hoa lệ với hai người đó, Mộ Chi Li trang phục giản lược hơn nhiều lắm, nhưng khí chất xuất trần thì các nàng không cách nào có được, bàn về tướng mạo, thì Mộ Chi Li vẫn hơn một chút.

Vương Nhược Linh cùng Mộ Chi Li có thể nói là kẻ thù gặp mặt là đồ mắt! Nhất là Mộ Chi Li còn đứng bên cạnh Tô Dữ! Đây là chuyện tình mà nàng không thể... tha thứ nhất!

“Sao ngươi lại ở chỗ này?” Vương Nhược Linh đi tới bên cạnh Mộ Chi Li chất vấn.

Mộ Chi Li nhìn Vương Nhược Linh bộ dạng ngông cuồng tự đại, trong lòng đã cảm thấy khó chịu: “Ta tại sao lại không thể ở chỗ này?”. Sau khi nhìn sang Tô Dữ, Mộ Chi Li tiện đà nói: “Tô Dữ dẫn ta tới”. Nàng không phải quan tâm Tô Dữ sao? Ta liền cố ý nói như vậy đây.

Quả nhiên, nghe được lời của Mộ Chi Li nói, Vương Nhược Linh lập tức liền bĩu môi nói: “Dữ ca ca, thật sự là như vậy sao?”

“Đúng vậy”. Tô Dữ cũng không giấu giếm, trực tiếp hồi đáp, làm Vương Nhược Linh lại càng tức giận không chịu được.

Tô Yên Nhiên đang đứng ở một bên bắt đầu đánh giá Mộ Chi Li, không nghĩ tới lại gặp được một vị nữ tử như vậy, giống như một người không chịu khói lửa nhân gian, bộ quần áo màu trắng mặc trên người nàng lại thích hợp như thế, tựa hồ trời sinh nàng liền thích hợp với màu trắng. La Thiên thành từ khi nào lại có một cô gái như vậy?

Nhất là khi phát hiện ra ánh mắt nam tử chung quanh đều dừng lại trên người nàng ta, phải biết rằng lúc trước nàng cùng Vương Nhược Linh mới là tiêu điểm a.

“Vương đại ca, vị cô nương này là?” Cũng không có hỏi Tô Dữ mà là hỏi Vương Thiên Kỳ. Nàng biết Vương Thiên Kỳ đối với nàng vẫn luôn là có chút hảo cảm.

Nghe vậy, Vương Thiên Kỳ có chút sững sốt, đến bây giờ hắn vẫn còn chưa biết phương danh của giai nhân đây! “Cô nương, không biết phương danh của người là gì?”

Mộ Chi Li không khỏi nhìn về phía Tô Dữ, mà Tô Dữ cùng lúc cũng quay đầu nhìn về phía Mộ Chi Li, khóe miệng của hắn mang theo nụ cười nhợt nhạt: “Đã đáp ứng ta mà quên mất sao, hiện tại có thể nói tên của nàng rồi”.

Mộ Chi Li gật đầu: “Ta tên là Mộ Chi Li”.

Lời vừa nói ra, mọi người ở đây đều ngẩng ngẩng cả người, Mộ Chi Li không phải là đệ nhất xấu nữ sao? Cô gái trước mặt cũng không giống người phạm, chênh lệch giữa hai người không khỏi quá mức đi.

Cho dù Mộ Chi Li nói ra tên của nàng thì mọi người ở chỗ này đều không hèn mà cùng cho là Mộ Chi Li này không phải là Mộ Chi Li kia, chẳng qua chỉ là trùng tên thôi.

Ngay cả Vương Thiên Kỳ cũng cảm thấy như vậy, chẳng qua là Tô Dữ có chút nghi ngờ, vậy chẳng quá đúng dịp? Lúc trước hắn đã thấy hai người quá giống nhau, nhưng là tướng mạo thì... .

Vương Thiên Kỳ trong lòng có chút không thoải mái, rõ ràng là mình hỏi, tại sao lại muốn nhìn Tô Dữ?

“Mộ Chi Li, ha ha, thế nhưng lại cùng tên với đệ nhất xấu nữ, nghĩ qua người cùng nàng cũng không kém bao nhiêu đâu!” Vương Nhược Linh giễu cợt nhưng trong lòng thì suy xét xem nàng ta cùng Tô Dữ đến tốt cùng có cái gì không.

Mộ Chi Li thế nhưng lại lơ đãng: “Ta chính là nàng thì thế nào, tướng mạo của ta hơn người, vậy người chẳng phải ngay cả đệ nhất xấu nữ cũng không bằng sao?”

Vương Nhược Linh sắc mặt biến thành xanh mét, lấy ra roi bên hông muốn đánh Mộ Chi Li, lúc Mộ Chi Li đang chuẩn bị ngăn cản, Vương Thiên Kỳ đã bắt được roi, trách cứ: “Hồ nháo, bây giờ là lúc nào, quá không biết lễ nghĩa”.

“Ca, ca sao lại che chở cho một ngoại nhân!” Vương Nhược Linh thật là bị chọc giận muốn chết.

“Không nên cố tình gây sự!” Vương Thiên Kỳ nhíu mày, nhìn về phía Mộ Chi Li nở nụ cười: “Muội muội của ta tương đối nóng nảy, ta thay nàng hướng người nói lời xin lỗi”.

“Tại sao phải hướng nàng xin lỗi!” Vương Nhược Linh không ngừng kéo tay lấy roi về phía mình, thực lực của nàng làm sao so sánh được với Vương Thiên Kỳ.

“Nếu Vương công tử đã nói như vậy, ta cũng sẽ không so đo. Vương cô nương thật đúng là không tầm thường a, lần đầu tiên Tô công tử thay người hướng ta nói xin lỗi, lần thứ hai là Vương công tử, ta thật sự là tò mò về lần sau a”. Đáy mắt Mộ Chi Li đều là giễu cợt, mỗi lần nhìn thấy loại nữ nhân như bình hoa không có đầu óc này nàng cảm thấy rất là không có gì để nói.

“Người!” Vương Nhược Linh thừa dịp Vương Thiên Kỳ không để ý, rút roi về, lần nữa hướng về phía Mộ Chi Li đánh một roi, lần này bởi vì đột nhiên xuất hiện, cũng không có người khác kịp thời tới ngăn cản, Mộ Chi Li nhìn roi càng ngày càng tới gần cũng chỉ cười... .

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 30: Mở ra tân đại môn

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 30: Mở ra tân đại môn

Vương Nhựt Linh thấy Mộ Chi Li chỉ đứng tại chỗ, cũng không trốn, cho là nàng sợ đến choáng váng, nụ cười trên mặt càng ngày càng dữ tợn, song một khắc sau nụ cười của nàng là ngậy ngấn cả người, bởi vì thời điểm rơi đến Mộ Chi Li dám đưa tay ra đỡ rơi của nàng, nàng ta quả là lộ ra vẻ tức giận vô cùng, so với lúc trước ôn nhu, nàng bây giờ càng tăng thêm một phần anh khí, một phần cốt khí.

Đồng thời lúc Mộ Chi Li đỡ được rơi, Mộ Chi Li cả người hướng về phía trước bước dài một bước, trong nháy mắt đi tới trước mặt Vương Nhựt Linh, ngân quang chợt lóe, bỗng một cái tát không chút lưu tình hung hăng đánh vào khuôn mặt như hoa như ngọc của Vương Nhựt Linh.

“Ba” một tiếng ở nơi có hoàn cảnh an tĩnh như thế này có thể nói là vô cùng vang dội, cảm nhận được mọi người đều kinh ngạc, Mộ Chi Li không chút hoang mang nói: “Nhiều lần hướng về phía ta động thủ, làm như ta là bùn đất mặc người khác nhào nặn sao?”

Lời này vừa nói ra, Mộ Chi Li lập tức đứng ở phía chính đạo, chuyện tình lúc trước mọi người đều tận mắt nhìn thấy, hết thấy đều là Vương Nhựt Linh mở miệng khiêu khích, mà Mộ Chi Li chẳng qua chỉ là tự vệ phản kích mà thôi.

Việc này vừa xong, Vương Nhựt Linh liền khóc, nước mắt dường như được mở vòi không ngừng chảy ra, mọi người chung quanh nhìn thấy cũng sửng sốt.

Bình thường nếu là có người muốn khi dễ Vương Nhựt Linh như vậy, mấy tên tuổi trẻ tuổi kiệt chỗ này hẳn là đã sớm mắng chửi người rồi, nhưng hôm nay động thủ lại là Mộ Chi Li, bọn họ tự nhiên sẽ không động thủ, ai cũng không muốn lưu lại trong lòng mỹ nữ ấn tượng xấu đúng không?

“Dạ, ca, ca” Vương Nhựt Linh khóc nức nở nói, trong lòng nàng càng buồn bực đến cực hạn, mình căn bản không muốn khóc, nhưng tại sao nước mắt cứ không ngừng chảy ra đây?

Tô Dự nhìn Vương Nhựt Linh, lại nhìn Mộ Chi Li một chút, trong khoảng thời gian ngắn không nói gì, chuyện này chỉ có thể trách Linh Nhi, hẳn cũng không nên nói cái gì đó.

Vương Thiên Kỳ nhìn muối mặt mình khóc thành như vậy, trang điểm trên mặt đều trôi hết, vốn là một khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp hiện tại liền biến thành khuôn mặt nhem nhuốc như diễn tuồng, nhất là thấy chung quanh nhiều người như vậy đang nhìn Vương gia bọn họ mà chê cười, lại càng giận không kiềm chế được.

“Có chút ít chuyện như vậy, muối khóc cái gì, nhìn một chút xem mình đã thành cái hình dạng gì rồi?” Vương Thiên Kỳ nổi giận nói, lúc trước đã nói cho nàng biết không nên hơi tí là động thủ, hết lần này tới lần khác đều không nghe lời mình, tồn thất này cũng chỉ có thể coi như là tự mình chuốc lấy cực khổ, còn làm cho Mộ cô nương không vui.

Ở trước mặt mọi người mất thể diện, Vương Nhựt Linh vốn là rất khó chịu, nhưng nước mắt chết tiết tại sao lại không ngăn được, lúc này Dự ca ca không để ý tới nàng, đại ca còn trách cứ nàng, trong khoảng thời gian ngắn lại càng thương tâm, trừng mắt liếc Mộ Chi Li, bước nhanh rời đi. Chẳng qua là cái nhìn kia với vẻ mặt khóc như lệ hoa đáng vũ đối với Mộ Chi Li căn bản không có chút lực sát thương nào.

Mới lúc này, nàng điểm huyết khóc của Vương Nhựt Linh, bởi vì là lúc nàng ta vùng vẫy hướng về phía mình nở nụ cười rất chi là đắc ý, nàng đã cảm thấy khó chịu rồi, không phải là thích cười sao? Ta liền để cho người khóc!

Bất quá Mộ Chi Li hạ thủ cũng không phải là quá ác, đại khái khóc hết một nén hương thôi, có thể làm cho nàng ta mất thể diện trước mặt nhiều người như vậy, nàng cảm thấy rất sang khoái.

Xoay người nhìn Tô Dự cùng Vương Thiên Kỳ nói: “Hai vị công tử, chuyện hôm nay ta thật xin lỗi, hội thi thơ này ta cũng sẽ tham gia, lúc đó sẽ tái kiến hai vị”. Nói xong, Mộ Chi Li xoay người bước nhanh rời đi, hôm nay nào như vậy là đủ rồi, nào nữa thật không biết kết thúc như thế nào.

Vương Thiên Kỳ cùng Tô Dự nhìn bóng lưng Mộ Chi Li rời đi, muốn nói cái gì đó cuối cùng cũng chỉ mở miệng ra mà chưa nói gì, xảy ra chuyện như vậy bọn họ còn có thể nói cái gì?

Ra khỏi cửa, Mộ Chi Li có thể nói là tâm tình thật tốt, mỗi lần nhìn thấy Vương Nhược Linh tính tình đại tiểu thư kia nàng liền cảm thấy khó chịu, xảy ra chuyện lần này xong xem nàng ta sau này làm sao còn cao ngạo với mình! Để nước mắt nàng ta chảy ra như vậy là còn nhẹ, nếu là lần sau nhất định sẽ không đơn giản như vậy.

Chuyện biến thành như vậy, Mộ Chi Li cũng không có hứng thú đi chơi tiếp, lúc ra khỏi cửa đụng phải một người, vừa ngẩng đầu lên Mộ Chi Li cũng sững sờ, đối phương cũng sững sờ, bởi vì người đó chính là đại ca của Mộ Chi Li – Mộ Khải Siêu.

Mộ Chi Li cũng không có nói lời vô nghĩa, lập tức liền rời đi, nơi đây không nên ở lâu.

Mộ Khải Siêu nhìn thân ảnh giai nhân rời đi cũng thấy buồn bã, mới vừa rồi một thoáng kinh hồng nhìn qua cũng đã thấy rõ dung mạo giai nhân, một cô nương thanh nhã như thế hẳn là lần đầu tiên nhìn thấy, chỉ tiếc là biết rằng ngay cả cơ hội cũng không có, cô nương này là từ trong hội thi thơ bước ra, nói vậy sẽ có người biết, nghĩ tới đây Mộ Khải Siêu liền hăng hái, vội vàng đi vào muốn hỏi thăm về giai nhân.

Lúc hắn hỏi Tô Dự cùng Vương Thiên Kỳ, tự nhiên là nhắm trúng hai cái bao kín kẽ, hai người ai cũng không muốn nói thêm cái gì.

“Ai, thật ra thì cũng không còn chuyện gì để chơi! Hay là trở về tu luyện xem sao. Đến lúc đó có thể quang minh chính đại thể hiện với người khác”. Mộ Chi Li nhìn trên tay một chút, lấy ra kim sang được đập lên.

“Ai, đi chơi một chuyến lại còn bị thương”. Nàng mới tu luyện không lâu, mà Vương Nhược Linh thời gian tu luyện so với nàng chắc chắn dài hơn, rồi lần này nàng đem toàn lực ra đỡ cũng đã hết mức. Sức chống đỡ của thân thể nàng so với lúc trước còn muốn mạnh hơn không ít, nếu không thì hẳn là đã da tróc thịt bong rồi?

Thiên Nhi bĩu môi: “Trực tiếp tránh ra có phải tốt hơn không, tuy nói tình huống lúc ấy tương đối khẩn cấp, nhưng lấy tốc độ của ngươi hẳn là có thể tránh né được, lại còn muốn đỡ lấy”.

Nghe vậy, Mộ Chi Li cũng cười hắc hắc: “Hiệu quả như vậy mới dao động nhân tâm chứ! Ngươi không thấy Vương Nhược Linh kia cũng bị ta làm cho sợ đến choáng váng sao? Tất nhiên một cái tát mà nàng một chút phản ứng tránh né cũng không có”.

“Ngươi ta chỉ bị một cái tát, cũng không có bị thương thành giống như tay ngươi a”.

“Làm sao có thể giống nhau được, ta đã thương thể diện của nàng, làm cho nàng mất hết mặt mũi, mà làm tăng mặt mũi của ta a”. Người sống là chỉ có một gương mặt, cũng chớ có một lớp da, đôi khi có thể diện hay không rất là trọng yếu.

Mộ Chi Li sau khi trở về trực tiếp bẻ quan chuyện gì cũng không làm, đợi nàng thực lực mạnh, cũng sẽ không bị chuyện như thế này nữa.

Yên tĩnh, bắt đầu hấp thu thiên lực trong không khí, đây là một quá trình chậm chạp, song Mộ Chi Li phát hiện tốc độ nàng hấp thu thiên lực đã nhanh hơn rất nhiều so với trước kia, có thêm chút ít tác dụng khi đã thông kinh mạch, nghĩ tới đây nàng lại càng có thêm mười phần động lực, tiếp tục như vậy, tốc độ tu luyện của nàng đã nhanh hơn rất nhiều.

Thời gian không còn nhiều lắm, nàng phải nỗ lực tu luyện, đuổi kịp bọn họ, kinh mạch còn chưa hoàn toàn đã thông, chứ đừng nói chi đến vận hành chu kỳ, nàng bây giờ căn bản là vận hành một chu kỳ cũng chưa có thử qua.

Thời gian tu luyện trôi qua cực nhanh, bất tri bất giác một đêm đã trôi qua, Mộ Chi Li mở mắt đem trọc khí trong miệng phun ra, ăn một chút lương khô chuẩn bị tiếp tục bế quan, song lúc này có một ý niệm truyền vào đại não Mộ Chi Li.

“Nhị hào đại môn đã mở ra”. Bảy chữ đơn giản này đối với Mộ Chi Li tràn đầy lực hấp dẫn.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 31: Luyện đan

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 31: Luyện đan

Sau khi nghe nói như thế, Mộ Chi Ly không có chút do dự lập tức tiến vào bên trong Thiên Sát Cổ giới, Thiên nhi như trước đang chờ nàng, trên mặt mỉm cười: “Chúc mừng ngươi, mau đi xem một chút đi.”

Mộ Chi Ly gạt đầu sau đó là lập tức đi tới trước cánh cửa thứ hai, quả nhiên cánh cửa lúc trước không thể mở ra, lúc này tự động mở ra.

Vội vàng đi vào, căn phòng thứ hai này cũng không giống căn phòng thứ nhất trống rỗng như vậy, tương phản bên trong có rất nhiều đồ. Mộ Chi Ly vừa thấy, trên mặt đó là mừng như điên, bởi vì trong phòng thứ hai những thứ này không phải đồ gì khác, đúng là phương pháp luyện đan cùng với các loại đan phương và hiệu quả.

"Ha ha" Mộ Chi Ly đắc ý cười to, đến đây lâu như vậy rốt cục có thể bắt đầu học tập luyện đan, nàng cảm thấy hứng thú nhất chính là luyện đan, không vui mới là lạ! Cảm lấy đan phương thoạt nhìn: Giải Độc Đan, khu trùng đan, phá lập đan...

Mộ Chi Ly nhìn không biết một các loại đan phương, nàng biết những đan phương này mới là đáng giá nhất, bởi vì mỗi một luyện Dược Sư, đan phương ngoại trừ đệ tử của mình cũng sẽ không nói cho bất luận kẻ nào, hơn nữa một ít đan phương cao cấp ngay cả đệ tử cũng sẽ không nói cho, nếu như lộ ra đan phương đem bán, người mua tuyệt đối không ít. Đương nhiên, càng là đan phương cao cấp thì giá càng cao.

Trừ bỏ một ít đan phương bình thường mà mọi người đều đã biết, những đan phương khác cũng không phải mỗi người đều có.

Mà nơi này đan phương nhiều như vậy, nghĩ đến người có thể cùng so với Mộ Chi Ly có được số lượng đan phương tốt nhất tất nhiên cũng sẽ không nhiều. Mộ Chi Ly nếu như có thể trở thành Dược Sư, vậy thì thân phận lập tức sẽ trở nên bất đồng, cho dù năng tu luyện là phế sai, Mộ Khải Siêu cũng không dám đối nàng có chút ngạo mạn, ngược lại thân phận của nàng so với Mộ Khải Siêu còn tôn quý hơn.

Ở Mộ gia có một vị Dược Sư, hơn nữa là dược sư cấp thấp, ở Mộ gia địa vị cũng càng khó lường, đủ để chứng minh địa vị Dược Sư cao cấp như thế nào.

Ở trong này, Mộ Chi Ly còn thấy được một ít phối trí tể thuốc (thuốc tể cũng có thể để là dược tể), bình thường thuốc tể hiển nhiên là không thể so sánh với đan dược, nhưng mà Mộ Chi Ly nhìn đến hiệu quả của thuốc tể này lại kích động lên, một loại thuốc tể tiến trúc (theo ta hiểu thì có nghĩa là phụ trợ) sẽ trợ giúp cho việc tu luyện của nàng hiện nay

Đem một bộ phận đan phương ghi nhớ vào trong đầu óc của mình, Mộ Chi Ly cũng phát hiện đan phương ở nơi này đều là đan phương vật phẩm, về phần tiên phẩm nơi này cũng không có, sợ là thực lực của nàng còn không có đạt tới để thu hoạch đan phương tiên phẩm. Nhưng mà nàng cũng không thèm để ý, hiện tại có thể đạt được đến đan phương vật phẩm này đó cũng đã thực thỏa mãn.

Sau khi ra khỏi Thiên Sát Cổ giới, Thiên nhi lại nói chuyện với Mộ Chi Ly hỏi: "Nha đầu, căn phòng thứ hai có cái gì?"

"Là đan phương a! Chẳng lẽ lúc trước ngươi đi vào cũng không giống với ta sao?" Mộ Chi Ly có chút nghi hoặc, lấy thực lực của Thiên nhi sợ là cũng không biết mở ra bao nhiêu cánh cửa đi, bây giờ còn hỏi chính mình?

Thiên nhi lắc đầu: "Lúc trước ta đi vào căn phòng thứ hai cũng không phải đan phương, ta cũng không biết luyện đan, những thứ này đó đối ta cũng vô dụng, xem ra trong Thiên Sát Cổ giới từng đồ vật trong từng cánh cửa cũng chuẩn bị tùy cho từng người."

"Vậy ngươi lúc trước ở bên trong nhìn đến là cái gì?" Mộ Chi Ly hiện tại càng ngày càng cảm thấy Thiên Sát Cổ giới thực thần kỳ, thật sự là một bảo bối a.

"Là một ít đặc thù phương pháp cho thần thú chúng ta tu luyện a."

"Theo ngươi nói như vậy, trong Thiên Sát Cổ giới xuất hiện gì đó đều là vật cho chúng ta dùng đúng không, đó không phải là nói ta có thể trở thành một Dược Sư sao?" Ở Thiên Huyền Đại Lục, Dược Sư có thể nói là một trong vạn người, lúc trước Mộ Chi Ly cũng lo lắng mình ở phương diện này không có thiên phú.

Nghe vậy, ánh mắt Thiên nhi cũng sáng ngời: "Chắc vậy, ngươi có thể thử xem."

"Ta trước đi mua một ít dược liệu cho tể thuốc tiến trúc đi." Mộ Chi Ly nói xong liền làm, không có chút do dự đi ra khỏi cửa Mộ gia, như những lần trước tới cửa hàng bán thuốc kia, ông chủ hiển nhiên còn nhớ rõ Mộ Chi Ly, vừa thấy nàng đến thật nhiệt tình hỏi nàng muốn cái gì.

Mộ Chi Ly đem dược liệu cần cho thuốc tể tiến trúc toàn bộ đọc đi ra, lão bản không có chút do dự giúp Mộ Chi Ly kiếm dược liệu, những dược liệu này tổng cộng khiến nàng mất hai cái kim tệ, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng mà Mộ Chi Ly nghĩ túi tiền của mình lại ít đi một chút cũng có chút buồn bực.

Không khỏi lại nhìn đến đan dược trong ngăn tủ hỏi: "Ông chủ, đan dược này bán bao nhiêu tiền a?"

"100 kim tệ."

"100 kim tệ?" Mộ Chi Ly lú lẫm, này cũng thật quý a, nhưng lại chỉ là đan dược cấp thấp bình thường như vậy, nếu như là đan dược trân quý thì như thế nào nha? Dược Sư thật đúng là kiếm được tiền.

"Ông chủ, giúp tôi kiếm chút ít dược liệu." Những dược liệu này không hề nghi ngờ là một ít dược liệu cho đan dược cấp thấp, nàng nếu như có thể luyện chế thành công, có thể kiếm một bút lớn.

Bởi vì lần đầu tiên luyện chế, thất bại khẳng định rất cao, cho nên Mộ Chi Ly mỗi loại đều mua năm mươi phần, kết quả là, trong túi tiền của Mộ Chi Ly

chỉ còn lại có hai trăm cái kim tệ ...

Luyện đan trừ bỏ dược liệu còn chưa đủ, còn cần đan lô, lúc Mộ Chi Ly từ trong cửa hàng đan lô đi ra, nàng chỉ còn lại có mấy chục kim tệ ...

Nhìn những dược liệu cùng đan lô này, Mộ Chi Ly thật đau a! Khó trách nói Dược Sư đều là Tiền đồi lên.(tiền chất đồng hay là rất nhiều tiền)

"Nhìn bộ dáng không tiền đồ của ngươi kia, không phải mấy trăm kim tệ thôi, ngươi rất tiếc tiền sao?" Thiên nhi nhìn không được mở miệng nói.

Mộ Chi Ly cũng là trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái: "Tiêu không phải là tiền của ngươi, ngươi đương nhiên không thiệt đau, ta tổng cộng chỉ có một chút kim tệ như vậy, ta là người nghèo! Ngươi không thiệt đau thì ngươi đưa tiền đây."

Nghe vậy, Thiên nhi không có thể nói gì mà chống đỡ, nàng (là) một thần thú làm gì có tiền a...

Mộ Chi Ly sau khi trở về lại đi vào trong Thiên Sát Cổ giới, chuẩn bị từ trong sách vở tìm hiểu từng bước luyện dược cùng với các công việc hạng mục cần chú ý, không nghĩ tới quyển sách kia cùng sách trong căn phòng thứ nhất giống nhau, tự động lật giấy, hơn nữa sau khi lật xong, trước mặt Mộ Chi Ly cũng xuất hiện một bộ cảnh tượng.

Cảnh một người luyện đan, người nọ một bên luyện đan một bên nói từng bước luyện đan, luyện đan cần tĩnh tâm, dùng linh thức của mình đi cảm thụ tình huống của mỗi một loại dược liệu, mãi đến khi luyện được tinh hoa...

Tất cả những thứ giống như thật sự xảy ra ở trước mặt Mộ Chi Ly, nàng hết sức chăm chú chú ý mỗi một động tác của lão nhân luyện đan cùng với mỗi một nhắc nhở của hắn cần phải chú ý những chỗ nào.

Dần dần xem đến nhập thần, hoàn toàn đắm chìm ở trong đó, lúc Mộ Chi Ly tỉnh táo lại đã là ba ngày sau. Tuy rằng thời gian cứ trôi qua như vậy, nhưng mà Mộ Chi Ly lại cảm thấy phi thường vui vẻ, bởi vì ở trong ba ngày này học đến chỉ là sợ là người khác ba năm đều không nhất định có thể học được .

Sau khi từ trong Thiên Sát Cổ giới đi ra, Mộ Chi Ly đơn giản ăn một chút đồ ăn, ba ngày chưa ăn vẫn là rất đói bụng. Sau khi ăn xong không có chút do dự xuất ra đan lô, bắt đầu luyện đan.

Trong ba ngày này nàng luôn luôn xem vị lão nhân kia luyện đan, sau đó đắm chìm ở trong đó cảm nhận được rất nhiều bí quyết luyện đan, đối việc luyện đan coi như là nhập môn, nguyên bản nghi hoặc về quá trình luyện đan hiện tại ở trong mắt nàng đã phi thường rõ ràng, chỉ cần chính mình tự mình động thủ thể hiện một phen, nàng có tin tưởng sẽ thành công.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 32: Kiếm tiền

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 32: Kiếm tiền

Sau khi không chế tốt lửa, Mộ Chi Ly nhắm lại hai mắt vận dụng linh thức của mình đi cảm thụ dược liệu, cảm thụ hòa lực, tựa hồ đem thân thể đều hợp cùng với đan lô một thể, sau nửa canh giờ, Mộ Chi Ly mới mở mắt.

Lúc này gõ nắp đan lô một cái, nắp đan lô tự mình mở ra, bàn tay nhào lên một cái, đan dược rơi vào bình bạch ngọc trong tay của nàng, nhìn đan dược trong đó, lúc này đan dược tán phát ra mùi thuốc nồng đậm.

Nhìn nửa ngày Thiên nhi cũng nhìn không được kinh ngạc: "Lần đầu tiên luyện đan liền thành công? Nhìn không ra đến nha đầu ngươi còn rất có thiên phú a?"

Khó được nhìn đến được Thiên nhi kinh ngạc, Mộ Chi Ly tự nhiên không thể buông tha: "Cái gì kêu có thiên phú, ta chính là một thiên tài Dược Sư đi?" Mỗi sự kiện nàng đều so sánh với Thiên nhi không được, hiện tại hình như là Thiên nhi so với không qua được nàng, đương nhiên hào hào khoe ra một phen.

Thấy Mộ Chi Ly bộ dáng đắc ý, Thiên nhi cũng không ngại, vội hỏi nói: "Luyện ra mấy viên đan dược? Cho ta xem."

Một kích động này, bản thể của Thiên nhi thể nhưng đi ra , làm cho Mộ Chi Ly hoảng sợ, cũng may bản thể này không phải là chân thật, lấy qua bình

bạch ngọc trên tay của Mộ Chi Ly: "Cừ thật, lần đầu tiên luyện đan liền luyện ra ba viên, hơn nữa ánh sáng màu sắc này cùng với trình độ no đủ sợ là đều nhanh tiếp cận nhị phẩm Chi Huyết đan đi?"

Mỗi người luyện đan thủ pháp cũng không giống nhau, luyện xuất đan dược tự nhiên có phân cấp bậc cao thấp thành phẩm, dược liệu giống nhau ở trong tay dược sĩ cùng dược sư luyện chế xuất đan dược cũng không giống nhau, Dược Sư có thể luyện chế ra nhị phẩm đan dược, mà dược sĩ chỉ có thể đủ luyện chế ra nhất phẩm đan dược.

Người bình thường vừa mới bắt đầu luyện dược chỉ có thể đủ xem như dược đồng, bất quá dựa theo cái nhìn của Thiên nhi, Mộ Chi Ly sợ là trực tiếp lướt qua dược đồng trở thành dược sĩ đi? Nhưng lại không phải dược sĩ bình thường, là dược sĩ cách Dược Sư quá gần a.

Ai ngờ Mộ Chi Ly cũng là thờ dài: "Ta còn cho rằng có thể nhiều luyện chế thêm mấy viên đâu, không nghĩ tới chỉ được ba viên, ta tiếp tục luyện đi, sau khi trải qua tự mình luyện chế có một loại cảm giác mà khi quan sát không có." Nàng khi nhìn đến lão nhân kia luyện đan, luyện ra đan dược đều có thể đủ đầy một bình bạch ngọc. Chỉ có thể nói nguyên liệu và tư liệu mà nàng có được vẫn kém.

Nghe được Mộ Chi Ly nói vậy, Thiên nhi có loại xúc động muốn đánh nàng, bao nhiêu người lãng phí phần lớn dược liệu cho một viên đan dược đều luyện chế không được? Nha đầu kia khen ngược, luyện chế ra ba viên còn chưa đủ, bất quá nhìn thấy bộ dáng cảm thấy hứng thú kia của nàng, cũng liền trăm mặc, luyện đan cần nhất hoàn cảnh im lặng.

Kể tiếp bảy ngày sau, Mộ Chi Ly cơ hồ không có nghỉ qua, sau khi luyện đan mệt mỏi thì ngồi xuống tu luyện, tu luyện một phen cảm thấy thần thanh khí sảng, sau đó liền tiếp tục luyện chế.

Bảy ngày sau, Mộ Chi Ly nhìn sáu bình bạch ngọc đặt ở bên cạnh mình ngửa mặt lên trời cười to: "Ha ha, ta buồn bán lời, ta kiếm được tiền." Mộ Chi Ly ánh mắt đều biến thành ký hiệu \$, tất cả những thứ này đều là tiền a.

"Một viên 100 kim tệ, nơi này có lục bình, một bình có hơn mười viên, vậy nói cách khác... Ha ha."

Thiên nhi bị tiếng cười của Mộ Chi Ly kinh động, nhìn đến bộ dáng Mộ Chi Ly ôm mấy cái bình bạch ngọc cười to cũng là vẻ mặt bất đắc dĩ, nếu là người khác nhìn thấy còn cho rằng nàng điên: "Không phải là buồn bán lời một chút sao? Người có cần kích động thế không? Lúc trước không biết là ai mua chút dược liệu cùng đan lô trong lòng bụng đều đau xót, hiện tại tốt lắm?"

Mộ Chi Ly trừng mắt liếc nhìn Thiên nhi một cái, lời nói chính nghĩa nói: "Người biết cái gì? Người đã trải qua cảnh người nghèo thống khổ sao? Người cũng không phải người, hiện tại cũng không cần ăn cơm, ta không thể được a!"

"Ta trước phải đi đem tất cả đan dược này bán đi, như vậy gần nhất túi tiền của ta lại đầy lên, ta cũng có thể an tâm trở về tu luyện, không có tiền bên thân cảm giác thật khó chịu." Chợt Mộ Chi Ly vẻ mặt cao hứng đi ra ngoài.

Đi tới đan dược phường của La Thiên thành, đan dược phường ở La Thiên thành vô cùng nổi tiếng, cơ hồ mỗi một thành trì đều có một, dù sao trên Thiên Huyền Đại Lục người cần dùng đan dược rất nhiều, tuy nói người bình dân mua không được, nhưng mà những người giàu có thường xuyên cần

Đứng ở cửa đan dược phường, Mộ Chi Ly thăm than quả nhiên không tầm thường, chỉ là một cánh cửa này đều đã to gấp mấy lần so với các cửa hàng khác, làm cho người ta có cảm giác đầu tiên là trang nghiêm, đại khí, hai bên cánh cửa lớn đứng là hai đại hán lưng hùm vai gấu, nghĩ đến chắc là người bảo vệ của đan dược phường, đều đã đã thông tám mươi chín đường kinh mạch nhân, khoảng cách Tiên Thiên cảnh giới còn không xa, ở chỗ này chỉ dùng làm người gác cửa, đủ để thấy được thế lực của đan dược phường.

Lúc này trong đan dược phường cũng có không ít người đang xem đan dược, Mộ Chi Ly đi qua, quả nhiên trong quầy này đặt các loại đan dược tròn no, thăm nghĩ nếu như cướp bóc nơi này sợ là phát tài, nhưng cũng chỉ là một chút suy nghĩ, phải biết rằng đan dược phường này là do hoàng tộc mở, có ai dám cùng quốc gia tạo phản sao?

"Vị cô nương này, xin hỏi ngài cần mua cái gì?" Một gã tiểu nhị trẻ tuổi nhìn Mộ Chi Ly hỏi, hai mắt trong suốt, cũng không bởi vì mỹ mạo của Mộ Chi Ly mà lộ ra thần thái bất nhã, nhưng thật ra làm cho Mộ Chi Ly xem trọng không ít.

"Ta không phải đến mua đồ, ta là đến bán đồ."

"Không biết cô nương muốn bán cái gì? Chúng ta đan dược phường chỉ lấy dược liệu, đan dược, đan phương cùng đan lô." Tiểu nhị hảo tâm nhắc nhở nói, đan dược phường cửa hàng cũng chỉ nhận những thứ liên quan với đan dược, điểm này từ trong tên cửa hàng đã có thể nhìn ra.

"Ta là đến bán đan dược ." Mộ Chi Ly đi thẳng vào vấn đề.

"Ngà?" Nghe Mộ Chi Ly trả lời, tiểu nhị có chút kinh ngạc, đan dược phường cũng không phải không có người đến bán đan dược, nhưng mà đại bộ phận đều là một ít lão nhân lớn tuổi, nghĩ cô nương tuổi trẻ như vậy nhưng thật ra hiếm thấy, bất quá tiểu nhị cũng không có chút do dự: "Không biết cô nương muốn bán đan dược gì? Có thể lấy ra nhìn được chứ?"

"Chỉ là một ít đan dược cấp thấp." Mộ Chi Ly vừa nói vừa đem sáu bình bạch ngọc đều lấy ra.

Tiểu hỏa vừa thấy Mộ Chi Ly xuất ra sáu bình bạch ngọc cũng là cảm thấy kỳ quái, cầm lấy một bình bạch ngọc mở ra nắp bình vừa thấy đó là ngân ngân cả người, trong này có hơn mười viên đan dược, mà nơi này có sáu bình bạch ngọc, này không khỏi cũng quá nhiều một ít đi.

Ở đan dược phường công tác lâu như vậy, hẳn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người lấy nhiều đan dược như vậy bỏ ra bán, bình thường gặp được cũng

chỉ là một hai viên đan dược mà thôi, cô nương này thật sự là hù chết người không đền mạng a.

Đặt bình bạch ngọc xuống, tiểu nhị nhìn Mộ Chi Ly nói: "Cô nương, số lượng này khá lớn, ta không làm chủ được, xin cô nương chờ một lát có thể chứ?"

Thấy Mộ Chi Ly gật đầu, tiểu hỏa bước nhanh vào trong nội đường, rất nhanh, một lão nhân khoảng năm mươi tuổi theo hần đi ra, lão nhân tuy nói tuổi đã không nhỏ, nhưng mà tinh thần chấn hưng, nhất là tinh quang trong ánh mắt làm cho người ta không dám khinh thường.

"Những đan dược này cô nương đều muốn bán sao?"

Mộ Chi Ly gật đầu: "Đúng vậy." Số đan dược này đối với nàng mà nói cũng không có chỗ lợi gì, đương nhiên là đem ra bán.

Lão nhân mở ra bình bạch ngọc, kinh ngạc phát hiện mỗi một viên đan dược đều là thượng phẩm, hơn nữa mượt mà không tỳ vết, nhìn về phía Mộ Chi Ly trong mắt cũng thêm một tia tìm tòi nghiên cứu, người có thể luyện chế ra đan dược này cũng không dễ dàng, chẳng lẽ là vị cô nương trước mặt? Nhưng mà tuổi tựa hồ quá nhỏ một chút, bất quá hần cũng là nhận định cho dù không phải Mộ Chi Ly cũng là người có quan hệ vô cùng tốt với Mộ Chi Ly, một khi đã như vậy, tự nhiên là không thể đắc tội.

"Cô nương, số đan dược này lão phu toàn bộ thu mua, mỗi viên giá 150 kim tệ cô nương cảm thấy như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 33: Một đường kinh mạch cuối cùng

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 33: Một đường kinh mạch cuối cùng

Nghe giá như vậy, Mộ Chi Ly trong lòng vui vẻ, tự nhiên sẽ không cự tuyệt, nguyên bản nàng cho rằng mỗi viên chỉ có một trăm kim tệ, không nghĩ tới đôi phương ra giá là một trăm năm mươi kim tệ.

Sau khi Mộ Chi Ly ra khỏi cửa của đan dược phường, túi tiền của nàng lại đầy lên, nàng hiện tại có được mười lăm ngàn kim tệ, coi như cũng thành tư bản. Mộ gia đệ tử bình thường đúng là lấy không ra nhiều tiền đến như vậy, đương nhiên những người như Mộ Khải Siêu là ngoại lệ.

Ra khỏi đan dược phường, Mộ Chi Ly đi đến cửa hàng bán thuốc lại mua dược liệu, lần này tiền mua dược liệu so với lần trước cũng nhiều hơn không ít, nhưng mà trên mặt Mộ Chi Ly cũng không còn bộ dáng đau thối.

Nhìn đến biểu tình khinh bỉ của Thiên nhi, Mộ Chi Ly cũng không thèm để ý cười nói: "Có tiền, ra tay cũng hào phóng một chút."

Có tiền, tự nhiên là đem những thứ cần mua vừa thông suốt, thuận tay mua vài bộ quần áo, đóng gói một ít đồ ăn thế này mới về tới Mộ phủ, sau khi đến phòng ở của chính mình, Mộ Chi Ly bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu thuốc tể tiến trúc mà mình cần hiện tại.

Luyện chế thuốc tể so với luyện đan dược đơn giản hơn nhiều, dược đồng bình thường cũng có thể luyện chế, đương nhiên, giá của thuốc tể so với đan dược cũng là cách biệt một trời một vực, sau khi tự mình động tay vào làm, Mộ Chi Ly nhìn bình thủy tinh đựng thuốc tể màu tím trên tay mình, khoe miệng lộ ra một chút tươi cười, thuốc này thoạt nhìn thực xinh đẹp.

Đem thuốc tể tiến trúc đổ vào thùng gỗ sớm đã chuẩn bị tốt, rất nhanh, nước biến thành màu tím trong suốt, Mộ Chi Ly cởi quần áo chạy vào. Nhắm lại hai mắt bắt đầu tu luyện, quả nhiên, dưới sự trợ giúp của thuốc tể tiến trúc, Mộ Chi Ly cảm thấy Thiên Lực chung quanh mình trở nên dị thường nồng đậm.

Nhẹ nhẹ Thiên Lực lại lấy tốc độ cực nhanh thông qua làn da đi vào trong cơ thể của mình, ở hoàn cảnh như vậy, Mộ Chi Ly tu luyện có thể nói là tiến triển cực nhanh.

Bể quan, lúc này lại bắt đầu.

Ba tháng nháo lên một cái mà qua, Mộ Chi Ly từ trong thùng gỗ đi ra, giờ phút này màu tím trong nước đều đã tiêu tán, còn lại chỉ là nước trong suốt, trong ba tháng này, nàng đã là lần thứ tư dùng hết thuốc tể tiến trúc.

Bất quá tiến bộ của nàng cũng là khả quan, bởi vì nàng đã đã thông được một trăm lẻ bảy đường kinh mạch, chỉ còn lại có một đường kinh mạch chưa

đa thông, kỳ thật nửa tháng trước nàng cũng đã là như thế này, nửa tháng sau vẫn là như thế này.

"Một đường kinh mạch cuối cùng thật là khó đa thông." Mộ Chi Ly không khỏi cảm thán, thời gian nửa tháng một đường kinh mạch đều không thể đa thông.

Trong mắt Thiên nhi cũng lộ ra mỉm cười, Mộ Chi Ly không biết nguyên nhân, nhưng mà nàng biết, bất quá nàng muốn để Mộ Chi Ly tự mình tìm ra sẽ kinh ngạc một phen.

"Một đường kinh mạch cuối cùng vốn chính là khó đa thông nhất, tương đương với 107 đường kinh mạch lúc trước khó khăn càng gia tăng, nghịch thiên tâm pháp cường đại như thế, tự nhiên cũng là có khó khăn nhất định."

Mộ Chi Ly tự nhiên biết Thiên nhi là đang nói nàng không cần vội vàng xao động, điểm này nàng đương nhiên biết: "Yên tâm đi, Thiên nhi, ta sẽ không nóng lòng cầu thành." Kỳ thật nàng đã ẩn ẩn cảm giác được một ngày nào đó gần đây nàng có thể thành công đa thông, hiện tại chính là kém một điểm như vậy, có lẽ bế quan như vậy đối với việc này đã không còn bao nhiêu tác dụng lớn, không bằng đổi phương thức khác đi.

Mộ Chi Ly mấy ngày này đi qua có vẻ bình tĩnh, ở trong mắt người khác có thể nói là không người hỏi thăm, nhưng mà Mộ Chi Ly xem ra cũng rất là im lặng, nàng hiện tại cần chính là hoàn cảnh này.

Đi ra sân, Mộ Chi Ly đi đến luyện võ trường, lúc này Hàn Mặc hần là còn đang luyện công, nàng vừa vận đi qua gặp, đã mấy tháng chưa từng gặp qua Hàn Mặc.

Mộ gia luyện võ trường là ở phía sau núi mở một cái sân phạm vi thật lớn, đủ để cất chứa trên vạn người không thành vấn đề, nàng chỉ ghé qua luyện võ trường một lần, ở trong này cũng đã nhận lấy nhục nhã thật lớn, từ đó về sau nàng chưa từng quay lại nơi này.

Lại tới nơi này, Mộ Chi Ly cũng là dứt bỏ cảm giác tự ti lúc trước, tương phản nàng tràn ngập tự tin, nàng tin tưởng sau khi trải qua cố gắng của bản thân, nàng sẽ siêu việt hơn những người từng giẫm lên mình.

Mộ Chi Ly cách luyện võ trường cũng không phải rất xa, sau một nén nhang Mộ Chi Ly đã đi tới luyện võ trường, lúc này trên luyện võ trường có trên trăm đệ tử của Mộ gia đang tiến hành huấn luyện, đều là đang luyện tập vũ kỹ của bọn họ, xa xa có thể nghe được tiếng bọn họ hò hét.

Nghe thanh âm như vậy nhưng thật ra làm cho tinh thần người ta rung lên, nàng cũng là có nghĩ rằng muốn học tập vũ kỹ, ở trong phòng đầu tiên của Thiên Sát Cô giới, lúc nàng đi vào, trong ba quyển sách đó có một quyển là vũ kỹ, nhưng mà vũ kỹ này cũng làm cho Mộ Chi Ly có chút đoán không ra.

Vũ kỹ tên là Vạn Nguyên Quy Nhất, Mộ Chi Ly tu tập tốt một đoạn thời gian, nhưng mà Vạn Nguyên Quy Nhất vũ kỹ này thế nhưng không có một chút nội dung gì nói về phương diện vũ đấu, ngược lại giống như là một loại tâm pháp, nghiên tập lâu như vậy nàng ngay cả một điểm vũ đấu kỹ xảo cũng không biết, cho nên hôm nay đến luyện võ trường nhìn xem, nói không chừng sẽ có thu hoạch nhất định.

Mộ Chi Ly mới xuất hiện, ánh mắt mọi người nhất thời xoát xoát dừng ở trên người nàng, dù sao Mộ Chi Ly ở Mộ gia có thể nói là người cực kỳ nổi tiếng, nhưng là nhân vật phản diện thời.

Nhìn thấy nàng xuất hiện, người ở đây trong mắt đều tràn ngập hoặc trào phúng, hoặc biểu tình mỉa mai châm chọc chế giễu, duy nhất có một người tâm tình hoan nghênh gặp nàng, Mộ Hàn Mặc cũng chú ý tới Mộ Chi Ly, trong mắt tràn đầy kinh ngạc, hiển nhiên thật không ngờ Mộ Chi Ly lại đi tới nơi này.

Ba tháng trước, nàng nói cho hần nàng muốn bế quan sau đó là cũng chưa từng lộ diện ra, hần cũng chưa từng tới quấy rầy, ba tháng sau gặp lại, Mộ Hàn Mặc phát hiện Mộ Chi Ly so với trước thay đổi không ít, cụ thể ở chỗ nào hần cũng không biết, diện mạo vẫn là giống nhau a, trên mặt vẫn là âm vân dữ tợn như vậy, nhưng mà hần cảm thấy so với trước kia đẹp hơn.

Nghĩ không ra nguyên nhân, Mộ Hàn Mặc cũng sẽ không suy nghĩ, dù sao đây cũng là một chuyện tốt không phải sao? Mấy tháng không thấy, hần thật có vài phần nhớ nàng, hiện tại Mộ Chi Ly không giống như trước gầy yếu như vậy, làn da cũng biến thành khỏe mạnh hồng nhuận, hần từ đáy lòng cảm thấy cao hứng.

Mộ Chi Ly thấy Mộ Hàn Mặc cười với nàng, trên mặt cũng từ từ lộ ra một chút tươi cười, mỗi lần nhìn đến Mộ Hàn Mặc nàng đều đã cảm nhận được ấm áp đã lâu không có, bởi vì không ai thật tình đối với nàng, cho nên phần ấm áp này mới có vẻ dị thường trân quý.

Nhưng mà, loại thời điểm này luôn sẽ có người không có mắt xuất hiện phá hư không khí.

"Này người xấu xí như thế nào chạy đến nơi này, nhìn thật sự là đáng ghét."

"Chẳng lẽ nàng còn muốn đến học tập vũ kỹ sao? Ai chẳng biết nói nàng là một phế vật không thể tu luyện a, chạy đến đây quấy rầy chính là tự rước lấy nhục."

"Phòng chừng là xem chúng ta bình thường huấn luyện quá nhàm chán đi, đến làm trò vui cho chúng ta, ha ha."

"Ta xem a, ta chỉ cần một ngón tay có thể đem nàng đánh tới ngã trên mặt đất không đứng dậy được"

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 34: Xung đột ở luyện võ trường

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 34: Xung đột ở luyện võ trường

Từng câu từng câu trào phúng truyền vào trong tai của Mộ Chi Ly, nhưng sắc mặt nàng không một chút biến hóa, đối với những lời này bình tĩnh giống như không nghe thấy.

Nghe được lời nói của mọi người, Mộ Hàn Mặc cũng là nhũn mảy, sau khi trải qua nhiều lần ném thử, hắn cũng biết làm cho những người này cảm miệng là không có khả năng, nếu Chi Ly không để ý tới bọn họ, hắn cũng không cần để ý tới.

Đi đến bên cạnh Mộ Chi Ly nói: "Chi Ly, ngươi sao lại đến nơi này? Bé quan đã xong sao?" Hắn cảm thấy gần đây trong khoảng thời gian này trên người Chi Ly xuất hiện không ít bí mật, nếu như không thể tu luyện, vậy bé quan kia là vì cái gì?

"Xem như đã xong đi, gần đây sống như thế nào? Ta hôm nay mới dừng lại bé quan cho nên đến xem ngươi." Trên mặt Mộ Chi Ly lộ vẻ tươi cười nhu hòa, ở Mộ gia to như vậy, nàng chỉ coi Mộ Hàn Mặc là thân nhân duy nhất của mình.

"Ta còn không phải như vậy? Khoảng cách đại hội gia tộc càng ngày càng gần, mọi người trong khoảng thời gian này đều luyện tập thực khắc khổ, nương của ta cũng mỗi ngày thúc giục ta luyện, hi vọng đến lúc đó có thể có biểu hiện tốt." Nói đến này, trên mặt Mộ Hàn Mặc đột nhiên lộ ra ý mừng: "Nếu như ta đến lúc đó biểu hiện tốt, thì có thể bảo hộ ngươi."

Nghĩ đến lần trước gặp gia chủ, lần đó hắn thúc thủ vô lực, đến giờ vẫn không thể tiêu tan, cái loại cảm giác bất lực này thật sự làm cho người ta phát điên, hắn không hi vọng loại chuyện này lại phát sinh, may mắn lần trước Chi Ly cũng không có bị trừng phạt gì nghiêm khắc.

Nghe vậy, Mộ Chi Ly cảm thấy rất ấm áp, bất luận tương lai như thế nào, Mộ Hàn Mặc có phần tâm này đối với nàng mà nói cũng đã đủ rồi, từ trong lòng xuất ra một bình bạch ngọc đưa cho Mộ Hàn Mặc: "Cái này cho ngươi."

Nhìn bình bạch ngọc trong tay, trên mặt Mộ Hàn Mặc có chút nghi hoặc, nhưng mà khi mở nắp bình ra nhìn xong trong mắt hắn che kín khiếp sợ, đem nắp bình đóng lại tốt để ngừa người khác thấy, đem Mộ Chi Ly kéo đến một bên: "Chi Ly, ngươi làm sao có thể có đan dược? Cái này giá trị xa xỉ a."

Hắn còn nhớ rõ lúc trước Mộ Khải Siêu được thưởng cho là một viên đan dược chọc không ít người hâm mộ, nhưng mà Chi Ly thể nhưng cho hắn một lọ? Đây không khỏi cũng quá khoa trương một chút đi?

Thấy thế, Mộ Chi Ly cười nói: "Ha ha, tặng cho ngươi, hôm nay ta đến cũng là muốn học tập vũ kỹ."

Thấy Mộ Chi Ly nói sang chuyện khác, Mộ Hàn Mặc cũng liền thuận thế không hề hỏi: "Học tập vũ kỹ? Học tập vũ kỹ nhất định phải đạt tới hậu thiên cảnh giới mới có thể, ngươi?"

Mộ Chi Ly gật đầu: "Ta đã đạt tới hậu thiên cảnh giới."

Tuy rằng Mộ Hàn Mặc đã sớm đoán được, nhưng mà nghe Mộ Chi Ly chính mồm thừa nhận hắn vẫn là nhìn không được kinh ngạc một phen, tựa hồ mấy ngày nay Chi Ly biến hóa quá lớn một chút. Mộ Tài chết, khi đối mặt với gia chủ chắc chắn vẫn không sợ hãi, đến bây giờ đi vào hậu thiên cảnh giới, còn đưa cho hắn nhiều đan dược như vậy, tất cả mặt ngoài của Mộ Chi Ly cùng trước kia đã xảy ra biến hóa thật lớn.

Mộ Chi Ly đi đến trước mặt Ngũ thúc nói: "Ngũ thúc, ta cũng muốn học tập vũ kỹ."

Ngũ thúc nhìn Mộ Chi Ly trầm mặc một lát nói: "Chi Ly, ngươi hẳn là biết chỉ có đi vào hậu thiên cảnh giới mới có thể học tập vũ kỹ." Ngũ thúc lúc trước cùng phụ thân của Mộ Chi Ly quan hệ khá tốt, cho nên đối với Mộ Chi Ly cũng không xấu.

"Ta hiện tại đã đi vào hậu thiên cảnh giới."

Lời này vừa nói ra, các đệ tử khác cũng cười ha ha đứng lên: "Ta không có nghe sai đi, phệ vật này thể nhưng nói nàng đi vào hậu thiên cảnh giới."

"Ai chẳng biết nói nàng đan điền có vấn đề, không hấp thu được Thiên Lực, làm sao có thể đi vào hậu thiên cảnh giới?"

"Nàng nếu đi vào hậu thiên cảnh giới, ta đã sớm là Tiên Thiên cao thủ."

"Các ngươi nói bậy bạ gì đó, Chi Ly nói nàng đi vào hậu thiên cảnh giới chính là đi vào, các ngươi cũng không phải là hậu thiên cảnh giới sao? Có cái tư cách gì cười Chi Ly?" Mộ Hàn Mặc nhìn không được mở miệng mắng.

Mọi người không nghĩ tới Mộ Hàn Mặc thế nhưng mắng bọn họ, Mộ Thiếu Tu chửi nói: "Được Mộ Hàn Mặc ngươi, vì cái phế vật như vậy xuất đầu, là đầu óc hỏng đi, ta nói cho ngươi, hoặc là ngươi liền ngoan ngoãn không nói gì, bằng không ngươi về sau liền cùng phế vật kia giống nhau bị người mắng chửi đi."

"Ngươi nói cái gì vậy, một ngum một cái phế vật ." Mộ Hàn Mặc xông lên đánh nhau với Mộ Thiếu Tu.

Mộ Thiếu Tu, Mộ gia hệ Lục thiếu gia, so với Mộ Khải Siêu cũng chỉ lớn hơn mấy tháng mà thôi, nhưng mà hắn đi theo phía sau Mộ Khải Siêu, Mộ Chi Ly đắc tội Mộ Khải Siêu, hắn tự nhiên nghĩ biện pháp đối phó Mộ Chi Ly.

Mộ Khải Siêu đã chào hỏi qua cùng hắn, trong đại hội gia tộc, đem hết toàn lực đối phó Mộ Chi Ly, lúc này thấy Mộ Hàn Mặc thế nhưng cùng hắn tranh cãi, hắn đương nhiên sẽ không thoái nhượng.

Hai người thực lực vốn là tương đương với nhau, lúc này tác dụng của vũ kỹ hiển lộ ra.

Chỉ thấy Mộ Hàn Mặc hai tay quỹ dị dao động, giống như ngọn sóng trong nước, có xu thế kéo dài không dứt, còn Mộ Thiếu Tu lại hoàn toàn tương phản, hắn sử dụng là Liệt Dương chuồng, một quyền một chuồng trong đó chứa khí kinh (khí thể mạnh mẽ) không thể địch nổi.

Một cương một nhu, mọi người chỉ nghe thấy từng trận tiếng thét, đây cũng là lần đầu tiên Mộ Chi Ly nhìn thấy người khác sử dụng vũ kỹ, uy lực thật không thể tưởng tượng nổi.

Trong lúc nhất thời, hai người thực lực tương xứng, nhưng mà Mộ Chi Ly cũng ngạc nhiên phát hiện một sự kiện. Từ trong quyền cước của bọn họ, nàng cảm thấy chính mình thế nhưng đối với hai loại vũ kỹ này có lý giải sâu đậm, tựa hồ đã có thể hoàn toàn hiểu biết chỗ yếu điểm cùng với tinh túy của hai loại vũ kỹ này.

Đây là một loại cảm thụ rất kỳ quái, giống như đã sớm vô sự tự thông, tuy rằng cho tới bây giờ mới gặp được vũ kỹ bí tịch, nhưng mà nàng lại cảm thấy chính mình đã hiểu.

Càng tiếp tục nhìn càng là kinh ngạc thấy chính mình đối vũ kỹ hiểu được, trong bất tri bất giác, Mộ Chi Ly tay trái giống như Mộ Hàn Mặc sóng gió quỹ dị nổi lên, trong đó ần ần còn có thể đủ nghe được từng trận tiếng nước chảy, mà nàng tựa hồ chìm vào một loại ý cảnh, mà tay phải của nàng còn lại nắm nổi lên nắm đầm, từng đợt cương liệt hỏa điểm nổ vang từ giữa truyền ra.

Nàng thế nhưng đồng thời biểu diễn ra hai loại vũ kỹ. Các đệ tử khác đều chú ý hai người đánh nhau, nhưng thật ra không có chú ý Mộ Chi Ly, nhưng mà Ngũ thúc cũng phát hiện, trong mắt tràn đầy sắc kinh hãi. Trong lúc nhất thời đồng thời thi triển hai loại vũ kỹ, hắn nhìn chuyện căn bản không có thể lại đang xảy ra, nhưng thật sự đã xảy ra.

Hắn tin tưởng Mộ Chi Ly đã tiến vào hậu thiên cảnh giới, hắn nhớ rõ Mộ Chi Ly chưa bao giờ từng học qua hai môn vũ kỹ này, như vậy nàng là như thế nào có thể biểu diễn ra? Theo ánh mắt Mộ Chi Ly nhìn lại, Mộ Hàn Mặc cùng Mộ Thiếu Tu hai người sử dụng vũ kỹ chính là hai loại này sao?

Một ý tưởng không thể tin ở trong đầu Ngũ thúc dâng lên: chẳng lẽ nàng là nhìn hai người bọn họ thi triển liền chính mình tự học sao?

Ngũ thúc cực lực nói cho chính mình, đó là chuyện không có khả năng, nhưng mà trong đầu lại nhìn không được nghĩ, trừ bỏ nguyên nhân này ra hắn căn bản là tìm không thấy nguyên nhân khác...

Mộ Chi Ly đắm chìm ở trong loại cảm giác này, chỉ cảm thấy hết thảy đều trở nên không linh đứng lên, trong đầu nàng chỉ có hai loại cảnh vật, thủy cùng hỏa, hai loại cực hạn hoàn toàn tương phản lại bị nàng dung hợp làm một.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 35: Đánh người

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 35: Đánh người

Mộ Chi Ly đắm chìm bên trong cảnh giới kỳ lạ này, nàng cảm thấy dường như mình đã nắm bắt được sự tinh túy của hai loại vũ kỹ, lửa cùng nước như dần được nàng dung hợp đến cực hạn, đột nhiên, Mộ Chi Ly phát hiện ra rằng chẳng phải mình đang vận dụng tâm pháp Vạn Nguyên Quy Nhất sao?

Đúng vậy, lúc này nàng mới biết được Vạn Nguyên Quy Nhất tuy rằng được phân loại là vũ kỹ, nhưng lại giống một bộ tâm pháp, trong lòng không ngừng lặp đi lặp lại pháp quyết của Vạn Nguyên Quy Nhất, quả nhiên tốc độ dung hợp nhanh hơn rất nhiều, khiến nàng càng thêm chắc chắn với ý nghĩ của mình.

Chẳng lẽ vũ kỹ Vạn Nguyên Quy Nhất này có thể đem những vũ kỹ khác dung hợp được sao? Nếu thật sự như vậy, vũ kỹ này chẳng phải sẽ trở nên rất cường đại sao? Lấy những điểm tinh túy nhất của nhiều bộ vũ kỹ, đem dung hợp, uy lực của nó nhất định sẽ vượt xa một bộ vũ kỹ.

Mộ Chi Ly biết, mình đây đã tìm được bảo vật. Vạn Nguyên Quy Nhất, hai chữ "quy nhất" này không phải chứng minh điểm này sao? Khó trách nó có thể được đặt chung với tâm pháp cường đại như Nghịch Thiên Tâm Pháp, ba quyển sách trong phòng đầu tiên đều là bảo bối a.

Tiếng kêu đau đớn của Mộ Hàn Mặc đánh thức Mộ Chi Ly khỏi trạng thái kia, nhìn lại vào trong đám người, Mộ Hàn Mặc bị trúng một đấm chứa sức lực mạnh mẽ của Mộ Thiếu Tu, ngã xuống đất, bất quá rất nhanh hắn đã đứng lên, khoe miệng tràn ra một vệt máu, hiển nhiên đã bị nội thương.

"Mộ Thiếu Tuân, ngươi đánh lên sau lưng, muốn gì vậy?" Mộ Hàn Mặc tức giận nói, vừa rồi ngay tại lúc hắn vừa tìm được lỗ hổng của Mộ Thiếu Tu, Mộ Thiếu Tuân thế nhưng đột nhiên đánh lên từ phía sau, đẩy hắn về phía Mộ Thiếu Tu, cũng bởi vậy ngực mới lãnh trọn một quyền của Mộ Thiếu Tu.

Mộ Thiếu Tu dùng hết mười phần sức lực, một quyền này, uy lực không hề nhỏ, Thiên Lực cực nóng trên nắm tay kia đã làm cho hắn bị nội thương, kế tiếp không phải là thắng bại đã phân sao?

Nghe vậy, Mộ Thiếu Tuân chỉ khinh thường nói: "Ta chỉ không cẩn thận đụng vào ngươi, sao lại bảo ta đánh lên sau lưng? Thực lực của ngươi không đủ mình, không sánh bằng ca ta thì chấp nhận đi, đừng có lấy ta làm đệm chống lưng."

Mộ Thiếu Tuân đổi trắng thay đen làm cho Mộ Hàn Mặc tức không nhẹ, đáng tiếc lại không thể làm gì.

Mộ Thiếu Tuân, là đệ đệ ruột của Mộ Thiếu Tu, là Bát thiếu gia của Mộ gia, giống với Mộ Thiếu Tu cũng là người của Mộ Khai Siêu, hai người bình thường thích ý thế hiệp người, loại chuyện đánh lên sau lưng này không phải lần một lần hai

Thấy Mộ Hàn Mặc bị thương, Mộ Thiếu Tu tự nhiên là thừa thắng xông lên, chiêu thức phát ra càng lúc càng thêm sắc bén, tựa hồ muốn đánh Mộ Hàn Mặc đến tàn phế, Mộ Hàn Mặc ráng nhịn xuống đau đớn nơi lồng ngực, tiếp tục đối chiến, dù vậy người sáng suốt đều có thể nhìn ra nếu như cứ tiếp tục đánh, Mộ Hàn Mặc nhất định không phải đối thủ của Mộ Thiếu Tu.

Đột nhiên, Mộ Thiếu Tu tìm được chỗ sơ hở của Mộ Hàn Mặc, đánh một quyền về phía khuỷu tay của Mộ Hàn Mặc, không hề nghi ngờ, nếu như bị một quyền này đánh trúng, tay của Mộ Hàn Mặc sợ là sẽ bị chặt đứt.

Thấy thế, Ngũ thúc vội lên tiếng ngăn cản: "Dừng tay "

Nhưng mà Mộ Thiếu Tu đối với hai chữ này lại vờ như mắt điếc tai ngơ, thật vất vả mới tìm được cơ hội tốt này, hắn quyết định ra tay độc ác. Tuổi Mộ Hàn Mặc nhỏ hơn hắn một chút, nhưng thực lực của hắn ta lại mạnh hơn mình một ít, nếu như phé đi tay của hắn, như vậy trong đại hội gia tộc thực lực của hắn nhất định sẽ yếu bớt đi rất nhiều, đến lúc đó cơ hội thắng của mình cũng lớn hơn.

Cho nên, hắn quyết định làm bộ như không nghe thấy, ra tay trước, nói sau. Đến lúc đó cùng lắm thì xin lỗi, chịu trừng phạt một phen, so đi ngẫm lại, hắn thấy đây là một vụ mua bán có lời.

Ngay tại lúc mọi người cho rằng tay của Mộ Hàn Mặc sẽ bị phé bỏ, thì một bàn tay ngọc ngà đã ngăn một quyền này lại, mang theo nắm đấm có lực lượng không thể địch nổi nhẹ như vậy phiêu phiêu rơi xuống, giống như một nắm đấm thường không có một chút lực lượng.

Trong thời khắc máu chó, Mộ Hàn Mặc thấy trước mặt mình đột nhiên xuất hiện một thân ảnh mảnh khảnh, là Mộ Chi Ly.

Mộ Thiếu Tu thấy một quyền đầy kinh lực của mình cứ như vậy lập tức bị chặn lại, trên mặt bày ra vẻ khiếp sợ cùng với không thể tin, Mộ Chi Ly nhếch khoe miệng nở nụ cười rực rỡ, nhưng nụ cười này cùng hoàn toàn tương phản với tia âm lãnh dưới đáy mắt.

"Ngươi muốn chết." Ba chữ trong trẻo nhưng lạnh lùng được thốt ra từ miệng Mộ Chi Ly, mọi người chỉ cảm thấy Mộ Chi Ly lúc này toàn thân đều tản ra tự tin, hơi thở cao quý, ngay cả âm văn trên mặt dường như cũng phai mờ đi nhiều.

Mộ Chi Ly nàng đây tuyệt đối không cho phép người khác thương tổn người nàng để ý, bất luận kẻ nào cũng không được.

Nghe vậy, Mộ Thiếu Tu cũng là cười lạnh: "Chi bằng phé vật ngươi, có tư cách gì khiến ta chết?"

"Chi bằng ta có thể tiếp được một quyền này của ngươi."

Mộ Thiếu Tu sửng sốt, đúng vậy, Mộ Chi Ly làm cách nào mà tiếp được một quyền toàn lực này của mình? Nhưng mà, Mộ Chi Ly cũng không để cho hắn có thời gian sửng sờ, xuất ra một quyền, trực tiếp đánh về phía mặt của Mộ Thiếu Tu.

Đối với một quyền này của Mộ Chi Ly, mọi người có một loại cảm thụ rất kỳ quái, thực mềm mại, giống như nước suối êm dịu chảy, nhưng mà nó cũng

rất cương liệt, giống như ánh lửa nóng cháy, giống như hai cái đầu là một thể, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đi tới trước mặt của Mộ Thiếu Tu.

Lúc Mộ Thiếu Tu có phản ứng đã không còn kịp rồi, vội giơ tay lên ngăn trở mặt của mình, Mộ Chi Ly đột ngột chuyển hướng, công kích về phía khuỷu tay của Mộ Thiếu Tu.

Nếu hắn muốn phé đi tay của Hàn Mặc, như vậy nàng liền phé đi tay của Mộ Thiếu Tu.

"Răng rắc" thanh âm xương cốt vỡ vụn vang lên, tại đây trong hoàn cảnh yên tĩnh như vậy càng thêm rõ ràng, ánh mắt mọi người đều trừng lớn, bọn họ nhìn thấy gì?

Phé vật thể nhưng phé đi tay của Mộ Thiếu Tu. Nếu như nghe người khác nói, bọn họ sẽ cho rằng là nói hươu nói vượn, nhưng mà lúc này bọn họ đang tận mắt nhìn thấy. Phé vật này khi nào trở nên lợi hại như vậy?

"A..." Mộ Thiếu Tu kêu lên thán thiết, nhìn tay phải của mình đỏ máu không ngọt, trong mắt hắn lộ vẻ hận ý: "Phé vật, ngươi chờ cho ta, ta muốn cho ngươi trả giá đại giới."

"Ngươi chết chắc rồi! Dám làm ca của ta bị thương, chờ chết đi!" Mộ Thiếu Tu cũng mở miệng nói.

Nghe vậy, Mộ Chi Ly cũng không thèm nhìn hai người nói: "Ta chờ." Không thèm quan tâm đến hai người, về mặt quan tâm nhìn Mộ Hàn Mặc hỏi: "Hàn Mặc, ngươi có khỏe không?"

Lúc này sắc mặt của Mộ Hàn Mặc tái nhợt, thoát nhìn thương thế tuyệt đối cũng không nhẹ.

Ngũ thúc đã đi tới, về mặt phần nộ: "Quả thực chính là hồ nháo, nhanh đi tìm Dược Sư." Hai người Mộ Thiếu Tu cùng Mộ Hàn Mặc có thiên phú tu luyện rất cao, nhất là Mộ Hàn Mặc, nếu như bị thương, đến lúc đó hậu quả kia là thực nghiêm trọng.

Đáng tiếc hết thảy đều phát sinh ở trong lúc nhất thời, tốc độ quá nhanh khiến hắn không kịp ngăn cản, chỉ hi vọng bọn họ không có xảy ra chuyện gì là tốt rồi.

Mộ Chi Ly vốn định tự mình chuẩn bị trị liệu cho Hàn Mặc, nhưng mà Ngũ thúc ở đây, nàng cũng khó làm cái gì, nên liền đi theo phía sau bọn họ đi tìm Dược Sư.

Dược Sư duy nhất của Mộ gia ở một chỗ cực kì xa hoa, toàn bộ Mộ gia đều phải kính nhường vị dược sư này, cho dù là Mộ Khải Siêu ở trước mặt Dược Sư cũng phải cung kính, bởi vì thân phận Dược Sư đã làm cho hắn có được này hết thảy.

Đúng lúc, Mộ Chi Ly nàng đây cũng muốn biết thực lực của vị Dược Sư này.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 36: Cách trị liệu lạc hậu

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 36: Cách trị liệu lạc hậu

Năm người nhanh chóng đi tới chỗ ở của Dược Sư, kỳ thật cũng không phải chỉ có Dược Sư mới có thể chữa bệnh, người trị liệu một ít chứng bệnh đơn giản xưng là y sư, nhưng bọn họ không thể luyện đan, cho nên thân phận còn lâu mới sánh bằng Dược Sư.

Mộ Hàn Mặc, Mộ Thiếu Tu thân là hai đứa cháu được coi trọng trong những đệ tử của Mộ gia, Ngũ thúc tất nhiên muốn bảo đảm một chút, dẫn bọn hắn đến gặp Dược Sư.

Rất nhanh, mọi người đều tới chỗ của Dược Sư, Mộ Chi Ly đánh giá một vòng, thật sự vô cùng hoa lệ, sợ là có thể so sánh cùng nơi ở của gia chủ, đương nhiên, Mộ Chi Ly chưa từng đi tới sân của gia chủ, nên chỉ có thể đoán mà thôi.

"Lý Dược Sư" Ngũ thúc đứng ở ngoài cửa gọi một tiếng, rất nhanh có một tỷ nữ mở cửa đi ra, năm người liền đi vào, chỉ thấy một nam nhân mặc cẩm bào màu xanh ngồi trên ghế chủ vị, hắn ta ước chừng bốn mươi tuổi, bộ dáng béo phệ, có thể thấy hắn ta có cuộc sống không tệ ở Mộ gia.

Thấy bọn họ đến đây, Lý Thanh Phong cũng không đứng dậy, vẻ mặt kiêu căng nhìn mấy người nói: "Các ngươi tìm ta có chuyện gì?"

Ngũ thúc thì lễ nói: "Lý Dược Sư, hôm nay lúc luyện võ, hai người Hàn Mặc cùng Thiếu Tu tỷ thí bị thương, hi vọng Lý Dược Sư có thể hỗ trợ trị liệu một phen."

Nghe vậy, Lý Dược Sư nhìn mấy người, có chút không kiên nhẫn nói: "Được rồi, ta đến xem." Dù sao tất cả các loại dược liệu hần dùng đều được Mộ gia cung cấp, đã ở Mộ gia thì nói như thế nào cũng phải làm chút việc không phải sao?

Lúc Lý Dược Sư chuẩn bị trị liệu, vốn Mộ Hàn Mặc được ưu tiên chữa trị trước, nhưng Mộ Thiếu Tu hừ lạnh một tiếng với Mộ Hàn Mặc, mà Mộ Thiếu Tuấn lại trực tiếp đẩy Mộ Hàn Mặc sang một bên, Mộ Chi Ly đang chuẩn bị mắng hần, lại bị Mộ Hàn Mặc ngăn trở.

Lý Dược Sư ghét thấy người khác cãi lộn, nếu như tranh chấp trong này, phỏng chừng Lý Dược Sư sẽ không giúp bọn họ trị liệu, mà ắt sẽ đuổi bọn họ đi.

Mộ Chi Ly đứng ở một bên nhìn Lý Dược Sư trị liệu tay cho Mộ Thiếu Tu, mày nhủ lại, bởi vì Lý Dược Sư chỉ cho hần ta ăn một viên Mai Khâu Đan, sau đó qua loa băng bó cánh tay cho hần, cánh tay này băng bó như vậy có được không?

Mai Khâu Đan, rất nhanh chữa khỏi thương tổn thân thể của con người, khiến cho vết thương tự động khép lại. Đây là lần đầu tiên Mộ Chi Ly nhìn thấy Mai Khâu Đan này, lúc trước nàng từng nhìn thoáng qua đan phương* của nó, nhưng nàng chưa từng luyện chế qua. (*tạm hiểu như công thức, cách điều chế, luyện đan)

Mai Khâu Đan sở dĩ gọi là vì Mai Khâu Đan, vì hình dạng đan dược này rất giống một đóa hoa mai, thoát nhìn rất xinh đẹp.

Lúc Mộ Chi Ly có chút nghi hoặc, những người khác không có chút phản ứng gì, giống như chuyện nguyên bản nên làm như vậy, nhưng mà Mộ Chi Ly lại thấy, phương pháp cứu trị như vậy, cánh tay này cho dù có phục hồi tốt, cũng nhất định sẽ để lại di chứng a!

Hiện tại nàng là một Dược Sư, nàng hiểu rõ ràng hiệu quả của Mai Khâu Đan này, nhất phẩm* Mai Khâu đan không thể hoàn toàn chữa khỏi, chỉ có ngũ phẩm Mai Khâu đan mới có thể a. (*đan dược được chia nhiều phẩm cấp, cấp càng lớn chất lượng càng cao)

Lý Dược Sư trị liệu cho Mộ Hàn Mặc lại càng đơn giản, hần trực tiếp đưa cho Mộ Hàn Mặc một viên Liệu Nội Đan là xong, tác dụng của viên đan này là trị liệu nội thương.

"Tốt lắm, các ngươi đi đi..." Lý Dược Sư phát phát tay.

Ngũ thúc vội cảm tạ nói: "Đa tạ Lý Dược Sư." Rồi dẫn dắt mọi người đồng loạt ly khai. Tách ra phía sau, Mộ Thiếu Tu độc ác nói với Mộ Chi Ly, hần sẽ đem chuyện này nói cho gia chủ, nhất định sẽ làm Mộ Chi Ly "lãnh đủ".

Mộ Chi Ly căn bản không thêm để ý tới, sau khi Ngũ thúc rời đi cùng hai tên kia, chỉ còn lại Mộ Chi Ly cùng Mộ Hàn Mặc, Mộ Chi Ly nhện không được hỏi: "Hàn Mặc, vừa rồi Lý Dược Sư chữa tay cho Mộ Thiếu Tu, chỉ băng bó như vậy thì tay có thể bình thường lại sao?"

"Chắc chắn không thể hoàn toàn bình thường, sẽ lưu lại một chút di chứng, nhưng mà đây cũng là chuyện không có cách nào, tất cả mọi người đều biết một khi tay bị chặt đứt, cho dù ăn đan dược cũng hoàn toàn không thể chữa tốt, trừ phi là đan dược cực kỳ cao cấp, nhưng mà đan dược kia đâu dễ dàng mua được. May mắn ta chỉ bị nội thương, có thể chữa khỏi." Mộ Hàn Mặc mở miệng nói, trong ánh mắt không nhện được hiện lên vẻ lo lắng.

Nghe vậy, Mộ Chi Ly sừng sốt, nàng không hề biết điều này, bởi vì trước kia nàng căn bản là chưa từng gặp qua dược sư, cả y sư cũng chưa từng gặp. Chẳng lẽ người Thiên Huyền Đại Lục chỉ biết chữa trị nội thương, mà thượng tổn trên thân thể lại không cách nào chữa khỏi sao? Vậy không khỏi quá kỳ lạ sao?

Tuy rằng trong lòng Mộ Chi Ly cảm thấy chuyện này thực khó tin, nhưng mà theo lời của Mộ Hàn Mặc thì chính là ý này. Đường như nàng đã tìm được một hướng đi để phát triển mình trong tương lai. Những người khác không thể hoàn toàn chữa khỏi, nhưng mà nàng có thể a!

"Chi Ly, muội đánh gãy tay của Mộ Thiếu Tu, chắc chắn hần sẽ không dễ dàng bỏ qua cho muội, đều do ta không tốt, đến lúc đó nếu như gia chủ trách cứ thì cứ nói đều là trách nhiệm của ta."

Mộ Chi Ly lắc lắc đầu nói: "Hàn Mặc, đừng lo lắng, ta không có việc gì." Dù sao nàng hiện tại cũng chẳng sợ gì.

Nghe Mộ Chi Ly nói như vậy, Mộ Hàn Mặc chỉ cho là nàng đang an ủi mình, trong lòng đã quyết định, đến lúc đó nhất định phải nói rõ tình huống khi đó với gia chủ, tuyệt đối không thể để cho Chi Ly bị phạt chỉ vì mình.

Mộ Thiếu Tu làm việc rất có năng suất, buổi chiều, Mộ Chi Ly lại bị gọi đến sân của gia chủ, sau khi đến, Mộ Chi Ly gặp được Mộ Thiếu Tu, Mộ Thiếu Tuấn cùng với mẫu thân của bọn họ, còn có Hàn Mặc cùng với mẫu thân của Hàn Mặc.

"Gia chủ, ngài nhất định phải làm chủ chuyện này cho Thiếu Tu a." Mẫu thân của Mộ Thiếu Tu bày ra vẻ mặt ủy khuất, nói.

"Chi Ly, hôm nay ngươi đánh gãy tay của Thiếu Tu thành vậy, chuyện này ngươi giải thích như thế nào?" Vẻ mặt Mộ Kinh Lệ nghiêm túc, âm trầm hỏi.

Mộ Chi Ly chỉ bày ra vẻ lạnh nhạt, giống như không hề cảm thấy không khí khẩn trương trong phòng: "Sáng nay lúc luận bàn không cẩn thận để xảy ra chuyện ngoài ý muốn."

Lời này vừa nói ra, Mộ Thiếu Tu vội phản bác nói: "Người nói vậy, rõ ràng người cố ý phé đi tay của ta." Buổi sáng Mộ Chi Ly hoàn toàn cố ý.

"Người cùng ta không oán không cừ, vì sao ta phải phé tay của người?"

"Bởi vì ta muốn phé tay của Mộ Hàn Mặc, cho nên người liền phé đi tay của ta." Mộ Thiếu Tu nhất thời tức giận nên nói ra hết chân tướng, sau khi nói ra, vẻ mặt hoảng sợ nhìn về phía gia chủ, trong lòng hối hận không thôi.

Sắc mặt của mẫu thân hắn cũng lập tức trở nên khó coi, trong lòng cảm khái tại sao lại sinh ra một đứa con ngu ngốc như vậy, bị nha đầu kia khích tướng một chút đã nói hết sự thật. Hiện tại phải làm sao để tiếp tục giả vờ như bị hại đây?

Nghe vậy, Mộ Chi Ly chỉ cười thâm trong bụng, Mộ Thiếu Tu này cũng là một người tâm cơ không sâu, nếu không thế nào dễ dàng mắc mưu như vậy?

"Gia chủ, lời nói của Mộ Thiếu Tu ngài đều nghe được."

"Gia chủ, Thiếu Tu tuổi còn nhỏ, nói chuyện không biết đúng mực, hẳn làm sao có thể làm Hàn Mặc bị thương chứ. Nhưng mà lần này là Mộ Chi Ly đem tay của Thiếu Tu đánh gãy a, ai đều biết tay này một khi đánh gãy cũng không thể hoàn toàn tốt như trước, việc này ngài nói làm sao bây giờ?"

Mộ Kinh Lệ đem hết thầy đều thu vào đáy mắt, trong lòng có chút tán thưởng trước sự thông minh của Mộ Chi Ly, ngăn ngừa nói mấy câu liền có thể đạt tới hiệu quả như thế.

Mộ Chi Ly còn lại là chờ mong đối với chuyện này, Mộ Kinh Lệ sẽ xử lý ra sao. Trừng phạt nàng sao? Như vậy Mộ Thiếu Tu đâu?

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 37: Ta trị

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 37: Ta trị

Đang lúc lúc này, đại trưởng lão hòa nhị trưởng lão cũng nghe thấy chạy đến, mấy tháng này Mộ Chi Ly vẫn đều không có động tĩnh gì, hôm nay nghe được nàng đã thương người tự nhiên muốn đến xem.

Mộ Kinh Lệ liếc mắt nhìn hai người một cái, không nói gì. Hai người bọn họ cho tới nay đều có thành kiến với Mộ Chi Ly, chắc lần này đến cũng là vì ôm tâm tình định làm cho Mộ Chi Ly bị phạt mà đến.

Mộ Kinh Lệ nhìn mẫu thân của Mộ Thiếu Tu nói: "Thiếu Tu có ý muốn đánh gãy tay Hàn Mặc, đây được chính hắn thừa nhận, cũng là người trong gia tộc, thế nhưng lại cố ý tưởng như vậy, phải nghiêm trị, nhưng mà xét Hàn Mặc không có bị thương, hơn nữa trên người Thiếu Tu lại mang thương tích, vậy trừng phạt người bé mọn một tháng. Trong một tháng không cho phép ra sân."

Nghe vậy, Mộ Thiếu Tu nhìn gia chủ cũng không dám nói lời nào, may mắn chỉ là bé mọn tư quá*.(*đóng cửa tự suy ngẫm về những lỗi lầm đã gây ra)

"Về phần Mộ Chi Ly, tuy rằng người chỉ muốn cứu Mộ Hàn Mặc, nhưng mà xuống tay không đúng mực, gây ảnh hưởng lớn đến tương lai của Mộ Thiếu Tu, phạt người cúi đầu xin lỗi Mộ Thiếu Tu, quỳ gối ở trong từ đường nội suy nghĩ tĩnh lại."

Không đợi Mộ Chi Ly nói chuyện, mẫu thân của Mộ Thiếu Tu cùng với các trưởng lão đều là đồng loạt mở miệng hô: "Gia chủ"

"Các người có ý kiến gì?"

Đại trưởng lão mở miệng nói: "Mộ gia luôn luôn cầm tư đầu, Mộ Chi Ly lại có ý định phé đi tay của Thiếu Tu, coi rẻ quy định gia tộc như thế, sao có thể xử phạt nhẹ như vậy?"

Nghe đại trưởng lão nói, trong mắt Mộ Chi Ly hiện lên chút ý cười lạnh, ngay cả tên họ của nàng cũng gọi ra, rõ ràng là không xem nàng là người trong nhà.

Mộ Kinh Lệ hơi chau mày lại: "Vậy theo ý các người, việc này phải xử lý ra sao?"

"Theo ý ta, gây bao oan trái, nhận lại bấy nhiêu." Nhị trưởng lão dẫn đầu mở miệng nói.

Mẫu thân của Mộ Thiếu Tu nghe vậy vui vẻ: "Trừ phi đem tay của Mộ Chi Ly phết đi, nếu không chúng ta không thể nào phục."

"Đúng, ta cũng cho rằng như vậy, làm như vậy, cũng như cảnh cáo các đệ tử khác." Đại trưởng lão khước miệng mang theo một chút cười lạnh nhìn Mộ Chi Ly nói.

Mộ Chi Ly vênh mặt khinh thường nhìn đại trưởng lão, khước miệng khê động, không chút nào che giấu sự trào phúng của nàng đối với đại trưởng lão: "Đại trưởng lão, người nói như vậy với ta đúng là không công bằng một ít?"

Mộ Kinh Thao thấy biểu tình này của Mộ Chi Ly, nhất thời càng thêm tức giận, sống nhiều năm như vậy còn không có tiểu bối nào dám trào phúng hắn.

"Sao lại không công bằng? Người làm trái với gia quy, thương tổn thân nhân, không tôn kính trưởng bối, huống chi tay của Thiếu Tu bị người biến thành như vậy, người không biết trừng phạt như vậy là đương nhiên sao?" Mộ Kinh Thao từng bước ép sát, nguyên bản một chuyện nhỏ lại bị hắn thổi phồng thành tội danh lớn như vậy.

"Đại trưởng lão không cần phải chụp cho ta tội danh lớn như vậy, ta đây gánh vác không nổi. Trái với gia quy, người nói không cho phép tư đấu, lần này tư đấu đều không phải là ta động thủ trước, cho dù có người trái với gia quy, vậy đứng mũi chịu sào cũng không phải là ta đi?"

Thương tổn thân nhân, là tỷ thí tất nhiên sẽ bị thương, nếu chút thương tích này cũng không nhận được, người Mộ gia còn luyện võ làm cái gì? Không tôn kính trưởng bối? Mắt nào của người nhìn thấy ta không tôn kính gia chủ?" Mộ Chi Ly không chút hoang mang chậm rãi nói, hai mắt nhìn thẳng Mộ Kinh Thao.

Không biết vì sao, Mộ Kinh Thao thấy Mộ Chi Ly như vậy, lúc này lại có loại cảm giác không nhìn thẳng nàng, sừng sốt một hồi vẫn không nói nên lời, khi hắn phản ứng lại được thì giận tím mặt, mình đây thế nhưng bị một tiểu bối hù dọa, quả thực vô cùng nhục nhã.

"Nếu người nói như vậy, chẳng lẽ trong việc này người không gây ra chút sai lầm nào sao? Đối mặt với người như người thật mệt, quả thực đúng là gỗ mục không thể khắc. Tóm lại, người khiến tay của Thiếu Tu biến thành như vậy, nhất định phải nhận trừng phạt nặng, trừ phi người có thể chữa khỏi tay của Thiếu Tu."

"Đại trưởng lão, người cũng không nói đạo lý chút đi, chẳng lẽ tất cả mọi chuyện đều do người định đoạt sao?" Mộ Chi Ly trong mắt hiện lên một chút giảo hoạt.

Lòng tự tôn hoàn toàn bị khiêu khích, Mộ Kinh Thao tránh không được khí huyết dâng trào, lập tức không thêm nghĩ mà đáp: "Đương nhiên ta nói ta chịu, ta bảo người chịu trừng phạt, người nhất định phải chịu trừng phạt."

Mộ Chi Ly chỉ nở nụ cười nhạt: "Năng lực của đại trưởng lão thật lớn, ngay cả ý kiến của gia chủ cũng không quan tâm, thật sự là làm cho người ta sợ hãi a."

Mộ Kinh Thao lúc này mới tỉnh ngộ lại, nhớ tới gia chủ vẫn còn ngồi ở kia chưa từng lên tiếng, vừa rồi mình nói như vậy có thể bị coi là khiêu khích đối với quyền uy của gia chủ hay không? Nghĩ vậy, sắc mặt Mộ Kinh Thao bỗng có vài phần khó coi.

"Gia chủ" Mộ Kinh Thao hô, hắn cảm thấy mình cần phải giải thích một phen.

Mộ Kinh Lệ phát tay bảo hắn đừng nói, Mộ Chi Ly hai lần sử dụng đều là phép khích tướng, thế mà hai người đều trúng chiêu, không thể không thừa nhận Mộ Chi Ly thực hiệu nhược điểm trong tính cách của bọn họ.

Mộ Kinh Thao này mấy năm qua làm việc càng ngày càng quá đáng, đối với quyết định của mình thường cùng nhị trưởng lão đưa ra dị nghị, vốn đều là người một nhà, nên hắn nhìn, nhưng mà có vẻ xu thế này càng ngày càng nghiêm trọng, hắn cảm thấy cần phải cảnh báo bọn họ, làm cho bọn họ biết mình mới là gia chủ của nhà này.

"Đại trưởng lão, chuyện này ta đã làm quyết định, người cảm thấy quyết định của người so với quyết định của ta tốt hơn sao?" Sắc mặt Mộ Kinh Lệ không có chút biến hóa, nhưng lời nói ra làm cho Mộ Kinh Thao kinh hãi trong lòng.

"Gia chủ, ta cũng không có ý tứ này, người hiểu lầm."

Nhìn đến tình huống của Mộ Kinh Thao, Mộ Kinh Hoa cũng mở miệng: "Gia chủ, chúng ta đương nhiên tôn trọng quyết định của ngài, nhưng mà cảm thấy xử phạt như vậy quá nhẹ, sợ là không thể làm mọi người thấy phục. Nếu như tương lai có đệ tử bị đá thương cũng chỉ xử phạt xin lỗi, quỳ ở trong tư đường, vậy gia tộc chẳng phải rối loạn? Ta cùng đại trưởng lão cũng không có ý tứ phản bác ngài, chỉ muốn đề xuất thích hợp, hi vọng gia chủ có thể tiếp thu." Nhị trưởng lão nói lời này được thập phần có trình độ, vừa thể hiện rằng bọn họ tôn trọng ý kiến của gia chủ, mặt khác lại vừa âm thầm tạo áp lực.

Nếu Mộ Kinh Lệ không tiếp thu, bọn họ có thể nói gia chủ chuyên chế, căn bản không thèm nghe ý kiến của các trưởng lão, nếu như hai người bọn họ có ý định châm ngòi, sợ là rất nhanh sẽ gây náo loạn trong nội bộ các trưởng lão.

Giờ này khắc này, Mộ Chi Ly mới hiểu được nguyên lai làm gia chủ cũng là có rất nhiều bất đắc dĩ, nói thật, nàng đối Mộ Kinh Lệ thật ra cũng không có quá nhiều chán ghét, hắn không hề ghét nàng, ngược lại, Mộ Chi Ly cảm thấy gia chủ đối nàng tựa hồ còn không tệ thì phải? Tuy rằng không biết vì sao, nhưng mà nàng có cảm giác như vậy.

"Các ngươi là nói ta thiên vị việc tư sao?" Mộ Kinh Lệ phẫn nộ vỗ bàn nói, xem ra hắn cần phải chỉnh đốn nội bộ gia tộc một phen, nếu không chẳng phải gia chủ này càng ngày càng không có quyền uy?

"Chúng ta cũng không có nói như vậy, hi vọng gia chủ đừng hiểu lầm." Nhị trưởng lão hơi hơi xoay người, thì lễ nói, động tác này biểu hiện hắn tôn kính gia chủ. Hắn hận Mộ Chi Ly, mỗi khi nhìn đến Mộ Chi Ly hắn đều đã nhớ tới mối hận cụt tay của mình, cho nên ước gì Mộ Chi Ly bị trừng phạt, tốt nhất xử chết.

Phế đi tay tay của Mộ Chi Ly, hắn có thể bảo Lý Dược Sư không chữa trị cho nàng, kể từ đó, Mộ Chi Ly cũng giống như mình, làm cho nàng biết nỗi đau cụt tay. Cho nên hắn thực hi vọng Mộ Chi Ly bị xử phạt như vậy.

"Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, ý tứ của các ngươi chính là trừ phi ta có biện pháp chữa khỏi tay của Mộ Thiếu Tu, nếu không nhất định phải tự mình phế đi tay phải đúng không?" Mộ Chi Ly nhún mày nói, không biết vì sao, nàng không hi vọng mình mang đến phiền toái cho Mộ Kinh Lệ, có lẽ đối với gia gia này, nàng còn có thân tình.

"Đúng vậy! Ngươi không có khả năng chữa khỏi hắn, cho nên nhanh chút tự phế tay phải đi!" Nhị trưởng lão trong mắt đã bắt đầu lóe ra ánh sáng hưng phấn.

Nhưng mà, khi nghe lời đáp của Mộ Chi Ly, hắn liền ngây người như phỗng.

"Ta trị!"

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 38: Chữa trị

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 38: Chữa trị

"Ta trị!"

Lời này vừa nói ra, toàn bộ mọi người giống như bị đứng hình, không ai nói chuyện. Ngay cả Mộ Hàn Mặc lúc này cũng hiện lên vẻ khó có thể tin.

Sau một lúc lâu, Mộ Kinh Thao phản ứng lại, cười ha ha: "Ngươi trị? Đùa cái gì vậy?"

"Ha ha, quả nhiên vẫn là một đứa nhỏ, cái tính ngênh ngang cũng không biết học được từ ai." Mộ Kinh Hoa cũng cười nói.

Hiển nhiên, bọn họ căn bản là không tin lời của Mộ Chi Ly, xác thực, lời nói này của Mộ Chi Ly ở La Thiên thành cơ hồ có thể nói không ai có thể tin tưởng. Trị liệu tay cho người bị thương không phải không thể, nhưng mà chỉ có Dược Tông Sư có thể luyện chế ngũ phẩm đan dược mới có thể.

Mộ Chi Ly có thể là Dược Tông Sư sao? Đáp án đương nhiên là không có khả năng.

Mộ Kinh Lệ nhìn về phía Mộ Chi Ly, trong mắt cũng có một chút nghi hoặc, hắn vẫn luôn cho rằng Mộ Chi Ly là người nắm chắc việc sẽ thành công thì mới làm, ít nhất đến bây giờ hắn mới phát hiện lúc Mộ Chi Ly làm việc đều là đã suy nghĩ ra đối sách thích hợp, nhưng mà chuyện này, muốn hắn hoàn toàn tin tưởng Mộ Chi Ly, vẫn thực có chút khó khăn?

Không giống những người khác, trong mắt Mộ Hàn Mặc tràn ngập vẻ tin tưởng, chỉ cần Chi Ly nói, hắn liền tin. Tuy rằng hắn không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì với Chi Ly, nhưng mà không thể phủ nhận, dạo gần đây, Chi Ly đã xảy ra biến hóa quá lớn.

Nguyên bản nàng không thể tu luyện, hiện tại lại có thể dễ dàng đã bại Mộ Thiếu Tu, ngay cả nguyệt ngân nàng cũng không có, nhưng lại có thể xuất ra nhiều đan dược như vậy, thậm chí hắn còn hoài nghi Mộ Tài chết cũng có quan hệ với Chi Ly.

Dù là như thế, vậy thì có sao đâu? Mộ Hàn Mặc hắn đây chỉ cần biết rằng dù là Chi Ly trước mặt hay là Chi Ly trước kia, quan hệ của bọn họ vẫn như vậy là đủ rồi.

Giống như trước đây, thân ảnh quật cường ấy đã che chắn trước mặt hắn, hôm nay cũng vẫn là như thế. Nhưng mà điều Mộ Hàn Mặc hắn muốn không

phải như thế này, hấn không hi vọng Chi Ly sẽ bảo hộ hấn, hấn muốn có thể bảo vệ Chi Ly, bảo hộ trọn đời trọn kiếp.

Thấy hai người Mộ Kinh Thao cùng Mộ Kinh Hoa cười nhạo, Mộ Chi Ly chỉ cảm thấy giống như trò đùa, hiện tại bọn họ xem nàng là đứa nhỏ nông cạn, vậy đợi lát nữa, bọn họ sẽ biết, đến tốt cùng ai mới là kẻ nông cạn.

Ở trong mắt Mộ Chi Ly, Mộ Kinh Thao cùng Mộ Kinh Hoa không khác hai đứa nhỏ ngốc nghếch, nàng căn bản không hề sợ bọn họ.

"Người thật sự trị được?" Mộ Kinh Lệ hỏi.

"Gia chủ, lời nói của nha đầu kia người cũng tin sao?" Mộ Kinh Hoa thấy Mộ Kinh Lệ thế nhưng hỏi Mộ Chi Ly vấn đề hoàn toàn không có khả năng này, nhin không được nói.

Ánh mắt Mộ Kinh Lệ tràn ngập tia lạnh nhìn lướt qua Mộ Kinh Hoa, trực tiếp xem nhẹ lời nói của hấn, bị Mộ Kinh Lệ liếc xéo như vậy, Mộ Kinh Hoa cũng không dám nhắc lại, hấn biết gia chủ không hài lòng đối với việc bọn họ làm.

Mộ Chi Ly bày rõ về tự tin, khẽ gật đầu: "Trị được." Với y thuật của nàng, trị một chứng bệnh đơn giản như vậy, nếu như không tốt, vậy chuyện đó mới là kỳ tích.

Thấy Mộ Chi Ly khẳng định như thế, Mộ Kinh Lệ quyết định tin tưởng nàng. Hấn không biết vì sao chính mình lại làm ra quyết định như vậy, từ lần đầu tiên hấn nhìn thấy Mộ Chi Ly không chút sợ hãi đứng ở nghị sự đường, hấn đã cảm thấy nàng không phải người thường, tuy rằng toàn bộ người trong La Thiên thành đều biết nàng là đệ nhất phế vật, nhưng hấn lại có linh cảm rằng, trong tương lai, nàng tất thành châu báu.

Cũng bởi vậy, sau đó hấn bắt đầu chú ý tới Mộ Chi Ly, sau khi đánh giá, tính tình của Mộ Chi Ly quả thực không phải người bình thường có thể so với, có khả năng chịu đựng khổ cực đến vậy, sợ là toàn bộ Mộ gia đều không có người sánh được.

Lúc trước bởi vì con của mình mang đến tai nạn cho gia tộc, cho nên hấn mới không để ý tới đứa cháu gái này, nhưng mà hấn làm sao lại không hi vọng Mộ Chi Ly có thể cường đại, vinh quang, chỉ cần nàng thể hiện thiên phú, hấn liền có thể quang minh chính đại bồi dưỡng nàng, nhưng mà làm cho hấn thất vọng là, nàng thể nhưng một tia Thiên Lực cũng không thể trừ.

Dần dần hấn như quên mất nàng, hấn chỉ hi vọng Mộ Chi Ly có thể sống tốt như người bình thường là được. Nhưng mà hiện tại nàng đột nhiên mang đến cho hấn kinh hi.

"Vậy người liền trị đi, nếu như có thể hoàn toàn chữa khỏi, như vậy người sẽ không bị phạt."

Nếu như Mộ Chi Ly không nhìn lầm, trong mắt Mộ Kinh Lệ thế nhưng hiện lên một chút ý khích lệ, cổ vũ cho nàng.

Mộ Kinh Thao tựa hồ chuẩn bị nói cái gì đó, nhưng Mộ Kinh Lệ căn bản không cho hấn cơ hội nói chuyện: "Chuyện này liền quyết định như vậy, người khác đừng có nhiều lời."

"Chúng ta muốn chính mắt nhìn thấy Mộ Chi Ly chữa trị, như vậy hấn là có thể đi?" Lúc Mộ Kinh Hoa nói lời này cũng không phải nhìn về phía Mộ Kinh Lệ, mà là nhìn Mộ Chi Ly, hiển nhiên, hấn cũng đang dùng phép khích tướng.

Mộ Kinh Lệ không nói gì, chỉ nhìn Mộ Chi Ly, ý bảo tự nàng quyết định, nói cách khác, vô luận Mộ Chi Ly quyết định như thế nào, hấn cũng không phản đối.

Mộ Chi Ly khước miệng nhếch lên một nụ cười nhạt, nói: "Nếu nhị trưởng lão có hứng thú, xem như không còn cách nào." Nàng căn bản không hề lo lắng, để bọn họ nhìn đi, đây vừa vặn chứng minh bọn họ là một đám nhóc nông cạn.

"Ha ha, là chính người nói, được, vậy người mau chữa trị đi." Mộ Kinh Hoa cho rằng Mộ Chi Ly mắc câu, trên mặt lộ vẻ tươi cười do thực hiện được ý muốn.

Thấy Mộ Chi Ly nói như vậy, Mộ Kinh Lệ mở miệng nói: "Nếu như cần cái gì thì nói cho ta biết."

Nhìn Mộ Kinh Lệ, Mộ Chi Ly phát giác ra rằng vị gia gia đối với nàng không hề tệ: "Cái gì đều không cần, hiện tại có thể bắt đầu."

Mộ Chi Ly đi đến trước mặt Mộ Thiếu Tu, lạnh lùng nói: "Kéo tay áo lên."

Nghe vậy, Mộ Thiếu Tu hung hăng trừng mắt nhìn nàng một cái, tuy rằng trong lòng hết sức không muốn, nhưng mà dưới tình huống này, hấn đã không thể cự tuyệt, hấn tin tưởng Mộ Chi Ly không có lá gan kia, dám ở trước mặt nhiều người như vậy mà khiến tay mình tàn phế.

Đối với động tác nhỏ của Mộ Thiếu Tu, Mộ Chi Ly hoàn toàn mặc kệ, đợi sau khi Mộ Thiếu Tu kéo tay áo lên, Mộ Chi Ly lấy ra bao châm, cực kỳ thành thạo cầm lấy ngân châm dài ba tấc.

"Người đây là dùng cái gì? Không phải là muốn đâm con ta chứ?" Mẩu thân của Mộ Thiếu Tu nhin không được mở miệng, lúc bọn họ nói chuyện, bà ta căn bản là không có phần chen vào, hiện tại nhìn Mộ Chi Ly cầm ngân châm dài như vậy, bà ta xác thực rất lo lắng.

Mộ Chi Ly thân nhiên liếc mắt nhìn bà một cái, lại thấy tất cả người ở đây đều hiện lên vẻ mặt nghi hoặc, chứng tỏ, ở Thiên Huyền Đại Lục căn bản không có thuật châm cứu, người bình thường nhìn đến một cây ngân châm như vậy sẽ kinh ngạc.

"Ta sẽ không hại hần, nếu như muốn làm cho tay hần hoàn toàn tốt, đừng dong dài cũng đừng quấy rầy ta." Lúc này trên mặt Mộ Chi Ly dĩ nhiên không có cảm xúc khác, chỉ tràn đầy vẻ chuyên chú.

Lúc này nàng không phải Mộ Chi Ly, mà là làm một vị thầy thuốc, mặc kệ bệnh nhân là ai, đã do nàng phụ trách, nàng đều chân thành đối đãi, nàng vẫn nhớ rõ trước đây gia gia nói với nàng về những lang băm hại người, cho nên từ nhỏ nàng đã quyết chí không thành cái loại bác sĩ đó.

Mọi người thấy vẻ mặt chuyên chú của Mộ Chi Ly, cảm thấy như nàng thay da đổi thịt, biến thành một người khác, vẻ chuyên chú này, sự tự tin này, đều làm cho người ta sinh ra cảm giác bội phục trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 39: Khiếp sợ

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 39: Khiếp sợ

Nhìn tay của Mộ Thiếu Tu, Mộ Chi Ly tốc độ cực nhanh, thậm chí mọi người còn chưa thấy rõ động tác của nàng, nàng đã cắm châm xong, chỉ trong chốc lát, trên tay Mộ Thiếu Tu đã bị Mộ Chi Ly cắm hơn mười cây ngân châm.

Trừ bỏ Mộ Chi Ly ra, những người khác nhìn thấy vậy, trong lòng vẫn là có vài phần hoảng sợ, cánh tay này vốn đã bị thương, hiện tại lại đâm nhiều châm như vậy, nếu như là bình thường làm vậy, đánh chết bọn họ cũng không tin vào cái phương pháp này, nhưng mà nhìn thấy bộ dáng chuyên chú của Mộ Chi Ly, bọn họ không thể đưa ra nghi vấn.

Mẫu thân của Mộ Thiếu Tu nhìn một đồng ngân châm trên tay con, hỏi: "Thiếu Tu, đau không?"

Sau khi nghe Mộ Thiếu Tu trả lời xong, mọi người đều kinh ngạc một phen.

"Tuyệt không đau." Ngay cả chính hần cũng cảm thấy rất kỳ quái, bình thường bị châm thử một chút cũng rất đau, lần này mỗi ngân châm đều cắm sâu như vậy, một điểm cảm giác đau đớn, hần cũng không thấy.

Mộ Thiếu Tu không hề có hảo cảm đối với Mộ Chi Ly, ngược lại đối với nàng có thể nói là còn có oán hận, cho nên không có lý do nào lại thay Mộ Chi Ly nói chuyện, nói cách khác, thật sự không đau sao?

Đối với câu trả lời này, vẻ mặt của Mộ Chi Ly là đương nhiên, mỗi một châm nàng đều châm chuẩn xác, không làm một huyết đạo, cũng không đâm loạn, tất nhiên sẽ không cảm thấy đau đớn.

5 phút sau, Mộ Chi Ly lần lượt thu từng cây ngân châm lại, sau đó băng bó cánh tay của Mộ Thiếu Tu một lần nữa. Bởi vì trước đó Mộ Thiếu Tu đã dùng Mai Khâu đan, tốc độ vết thương khép lại cũng sẽ nhanh hơn không ít.

"Tốt lắm, đợi cho miệng vết thương khép lại, tay ngươi sẽ không có vấn đề gì." Mộ Chi Ly chậm rãi nói

Nhìn thấy ánh mắt khó hiểu của mọi người, Mộ Chi Ly cũng không có chủ động giải thích, bởi vì nàng căn bản là không thể giải thích, trung y rộng lớn vô cùng, bọn họ một chút cũng đều không biết, nàng giải thích như thế nào?

Nói ngân châm đâm ở trên huyết đạo, chắc chắn bọn họ sẽ hỏi mình huyết đạo là cái gì, nói đến huyết đạo lại liên quan đến kinh mạch trong thân thể, cứ như vậy liên không dứt.

"Như vậy, thì tốt rồi?" Mộ Kinh Lệ hỏi

Mộ Chi Ly gật đầu: "Đúng vậy."

Mộ Kinh Thao cùng Mộ Kinh Hoa nhìn nhau, nở nụ cười: "Này thì tính là trị liệu gì chứ? Thiên Huyền Đại Lục lâu như vậy cũng chưa bao giờ xuất hiện phương pháp trị liệu như vậy, cho dù ngươi không muốn bị trừng phạt, cũng đừng có sử dụng loại phương pháp."

"Ta thấy nàng hần do sợ hãi, lo tay của mình bị phế, cho nên mới giả vờ làm vậy, đợi tay của Thiếu Tu tốt lên cũng phải mấy ngày nữa, thừa dịp mấy ngày

này, nàng vừa vận có thể chạy trốn."

Mộ Kinh Hoa nói lời này, không nghi ngờ gì đã khiến cho mọi người "sáng tỏ", điều hắn nói xác thực cũng có thể xảy ra, nếu là người khác, sợ là cũng sẽ làm như vậy.

Mộ Chi Ly liếc mắt quét Mộ Kinh Hoa một cái, trong mắt tràn ngập khinh thường: "Người không biết không có nghĩa là không có. Nhị trưởng lão tựa hồ luôn thích suy nghĩ về phương diện này, người yên tâm đi, ta sẽ không rời khỏi Mộ gia, ta sẽ chứng minh cho người thấy, việc làm hôm nay của người ngu ngốc đến mức nào."

Thấy bộ dáng Mộ Kinh Hoa tức tối giậm chân, Mộ Chi Ly trực tiếp quay đi, nói với Mộ Kinh Lệ: "Gia chủ, xin ngài tin tưởng ta."

Nghe vậy, Mộ Kinh Lệ gật gù đầu: "Được, chuyện này liền định như vậy đi, đợi tay của Thiếu Tu tốt lên rồi nói sau, mọi người trở về hết đi."

Thấy thế, đại trưởng lão cùng nhị trưởng lão chỉ có thể không cam lòng rời đi, từ khi Mộ Chi Ly về tới trong viện của mình, hồi lâu cũng chưa từng ra khỏi cửa, vừa ra khỏi cửa lại phát sinh chuyện như vậy, thật đúng là...

Đương nhiên, tâm tư của Mộ Chi Ly không hề đặt tại chuyện này, nàng vẫn suy nghĩ về vũ kỹ hôm nay mình đã sử dụng, mình đây chưa bao giờ học qua vũ kỹ, hôm nay chỉ thấy qua hai người Hàn Mặc cùng Mộ Thiếu Tu tỷ thí, mình lại có thể xuất ra vũ kỹ như vậy, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a?

Ở trong đầu lại nhớ lại nội dung của Vạn Nguyên Quy Nhất, nàng xác định trong vũ kỹ này không hề đề cập qua tác dụng của nó, có lẽ là để cho người tập tự mình phát hiện, mà Mộ Chi Ly lại là tin tưởng nhận định của mình đúng như vậy, ngày mai lại đi luyện võ trường nhìn xem, xem thử có thể mượn vũ kỹ này để dung hợp các loại vũ kỹ khác lại hay không.

Sau khi tất cả mọi người rời khỏi, Mộ Kinh Lệ gọi Ngũ thúc lại đây, hỏi.

Đóng chặt cửa phòng, sau khi xác định chung quanh không có ai, Mộ Kinh Lệ mới mở miệng nói: "Hôm nay rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Người từ từ kể lại cho ta, Chi Ly vốn không thể tu luyện, như thế nào lại đã bại Thiếu Tu?" Hắn chú ý nhất chính là vấn đề này, bị thương linh tinh hắn còn không thèm để ý, dù sao cũng là bình thường.

Nhớ tới chuyện hôm nay đã xảy ra, Ngũ thúc nhíu mày, nói: "Chuyện đã xảy ra hôm nay rất kỳ quái, làm cho ta cảm thấy khiếp sợ. Sáng sớm hôm nay, ta cũng giống như bình thường mang theo mọi người tu luyện, Chi Ly đột nhiên đến, nói nàng cũng muốn luyện tập vũ kỹ, hơn nữa nói cho ta biết nàng đã đi vào hậu thiên cảnh giới. Lúc ấy Thiếu Tu đã nói một ít lời khó nghe, Hàn Mặc cũng bởi vậy nên mới đánh nhau với Thiếu Tu, cũng chính là lúc này, chuyện kỳ quái đã xảy ra. Thiếu Tu luyện tập Liệt Dương Chưởng, Hàn Mặc luyện tập Ba Văn Công, Chi Ly đứng ở một bên nhìn hai người bọn họ tỷ thí, tay nàng thế nhưng lại xuất ra hai loại vũ kỹ này. Hơn nữa trình độ kia căn bản không thể kém so với trình độ luyện tập một năm."

Mộ Kinh Lệ hiện lên vẻ mặt tràn đầy kinh sợ: "Người nói là thật sự? Điều này sao có thể? Chẳng lẽ lúc trước nàng vụng trộm đến vũ kỹ đường?" Nếu như thật sự là như thế, như vậy nàng che giấu cũng thật sâu?

Mộ Kinh Lệ đột nhiên cảm thấy nếu tất cả những thứ này đều là Mộ Chi Ly cố ý che giấu, hơn nữa che giấu nhiều năm như vậy, như vậy đứa nhỏ này cũng thật là khùng bỏ đi, nhiều năm như vậy công trên lưng danh phế vật thể nhưng tuyệt không để ý, này quả thực...

Ngũ thúc lắc lắc đầu: "Ta thấy không phải, hẳn là hôm nay là lần đầu tiên nàng nhìn thấy hai loại vũ kỹ này." Về mặt Ngũ thúc chắc chắn, có phải trước kia học tập qua hay không hắn có thể nhìn ra được, tình hình lúc đó rất rõ ràng, Mộ Chi Ly lần đầu tiên nhìn thấy, bởi hắn có nhìn thấy lúc ấy trên mặt nàng có hiện lên vẻ nghi hoặc.

"Nga?"

Ngũ thúc trầm mặc một lát, thấp giọng nói: "Ta cảm thấy Chi Ly là một thiên tài tu luyện."

"Đây là vì sao?"

"Bởi vì sáng sớm hôm nay, ta tận mắt thấy nàng hai tay phân biệt sử dụng hai loại vũ kỹ, lúc đối chiến với Thiếu Tu lại trực tiếp đem hai loại vũ kỹ này dung hợp cùng nhau công kích, sau khi hai loại vũ kỹ này dung hợp, trở nên rất cường đại, chính hai chiêu đó đã phế đi tay của Thiếu Tu."

"Người chắc chắn người không có nhìn lầm? Thật là hai loại vũ kỹ?" Nếu người nói không phải là Ngũ thúc, sợ là hắn cũng không thể tin. Bất quá nhìn bộ dáng sợ hãi than của Ngũ thúc, chắc là cũng giống như mình, đều cảm thấy khó có thể tin.

Ngũ thúc thực chắc chắn gật đầu: "Ta xác định ta không nhìn lầm, hai loại vũ kỹ kia chính là Ba Văn Công cùng Liệt Dương Công, cũng bởi vậy ta mới nghĩ chắc đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy hai loại vũ kỹ này. Nếu như nàng sớm đã bắt đầu học tập, như vậy đem hai loại vũ kỹ này dung hợp cần thời gian bao lâu? Nếu như thế, ta đây càng tin tưởng Chi Ly là thiên tài tu luyện."

Mộ Kinh Lệ gật đầu, nói thật hắn cũng thiên về ý nghĩ này, nếu không tâm cơ Mộ Chi Ly sâu trầm tuyệt đối đạt tới trình độ kinh người. Chẳng lẽ trước kia nàng không thể tu luyện, hiện tại có thể tu luyện, sau đó là tiềm lực nàng có đều bạo phát chăng?

Vậy Mộ gia hắn không phải đã xuất một vị thiên tài làm cho cả La Thiên thành kinh ngạc sao?

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 40: Tiến Vào Vũ Kỹ Đường

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 40: Tiến Vào Vũ Kỹ Đường

Trải qua một buổi nói chuyện dài, Mộ Kinh Lệ nghiêm nhiên đã có ý nghĩ của chính mình, phân phó Ngũ thúc về sau khi luyện võ để cho Mộ Chi Ly cũng gia nhập, nếu như Mộ Chi Ly muốn đi vũ kỹ đường, cũng cho phép nàng tiến vào.

Bản thân hắn cũng yên lặng quan sát đứa cháu gái này nhiều năm như vậy, có phải thật sự giống như bọn hắn suy nghĩ là một thiên tài mới hay không. Như vậy hắn sẽ thay Mộ Chi Ly dọn sạch hết thảy chướng ngại, chỉ cần Mộ Chi Ly có tiềm lực kia, các trưởng lão phản đối cũng sẽ vô dụng.

Sáng sớm, mặt trời mới nhô lên từ hướng đông nơi chân trời, Mộ Chi Ly mở ra hai mắt, một đêm tu luyện, một đường kinh mạch cuối cùng vẫn chưa có thể đã thông. Hiện tại thời gian đã không còn nhiều lắm, nhưng mà trong chuyện này, nàng cũng không thể sốt ruột.

Dù sao, ôm tâm tình nóng lòng cầu thành trong lòng tu luyện thực dễ dàng tẩu hỏa nhập ma, hơn nữa như vậy cũng sẽ không có chút hiệu quả, năng tin tưởng tiềm lực của Mộ Chi Ly nàng đây tuyệt đối sẽ không dừng lại như thế, hướng chỉ hiện tại nàng còn có chuyện càng trọng yếu muốn nghiên cứu.

Lúc Mộ Chi Ly tới luyện võ trường, trên luyện võ trường đã có tốp năm tốp ba tụ tập, đợi sau khi nhìn thấy Mộ Chi Ly đến đây, sắc mặt mọi người đều có chút quý dị.

Trải qua chuyện tình ngày hôm qua, bọn họ cũng đều biết thực lực của Mộ Chi Ly, một người đôi mắt đã đem tay của Mộ Thiếu Tu phế đi, bọn họ những người ngày đó nói mớ trào phúng nàng tự nhiên có chút sợ hãi, vạn nhất Mộ Chi Ly tức giận đem tay của bọn họ cũng phế đi vậy thì làm sao bây giờ?

Bọn họ cũng không biết ở trong sân của gia chủ đã xảy ra chuyện gì, còn cho rằng Mộ Chi Ly đem tay của Mộ Thiếu Tu phế rồi kết quả một điểm xử phạt cũng không có. Như vậy suy nghĩ, có thể không sợ hãi sao?

Đối với phản ứng của mọi người, Mộ Chi Ly thần nhiên nhìn lướt qua, ở trong mắt nàng, những người này là người xa lạ, người không đánh ta ta không đánh người, chỉ cần đừng đến gây chuyện với nàng là được.

Mộ Thiếu Tu lúc này đang bị bế quan cấm túc, cho nên trong khoảng thời gian này cũng sẽ không đến luyện võ trường, về phần Hàn Mặc chắc là vì bị thương nên đang nghỉ ngơi đi, cho nên Mộ Chi Ly cũng chỉ có một mình nàng.

Rất nhanh, Ngũ thúc cũng đã đi tới, mang theo mọi người bắt đầu thân luyện. Mọi người đều có nghiên tập vũ kỹ của chính mình, trừ bỏ Mộ Chi Ly ra, nhưng mà nàng cũng không thể chính mình một người đứng ở nơi đó không phải sao?

Vì thế lại diễn luyện khởi vũ kỹ ngày hôm qua, tay trái Ba Văn Công, tay phải Liệt Dương chương, Mộ Chi Ly không lãng phí quá nhiều thời gian, thực tự nhiên diễn luyện đi ra.

Tâm thần vừa động, hai loại vũ kỹ dung hợp cùng nhau, bên ngoài là Ba Văn Công, bên trong lại là Liệt Dương chương, diễn luyện vũ kỹ cảm giác làm cho Mộ Chi Ly cảm thấy thực thoải mái, nhưng mà rất nhanh nàng phát hiện như vậy là không được.

Ngày hôm qua chỗ nàng thấy cũng không nhiều, hiện tại nàng chỉ có thể hai tay dùng loại hỗn hợp vũ kỹ này, nhưng mà lúc cùng người giao thủ, chỉ dùng hai tay là không có khả năng, mà nàng hiện tại cũng không có khả năng tự nghĩ ra chiêu thức phù hợp với hai loại vũ kỹ này.

Ngũ thúc thấy mọi người đều đang ở trong tình cảnh luyện tập vũ kỹ của chính mình, cảm thụ được tinh thần phấn chấn này đột nhiên hơi thở sắc mặt cũng hồng nhuận không ít, rất nhanh, hắn đem ánh mắt dừng ở trên người Mộ Chi Ly, thấy Mộ Chi Ly nhíu mày hiển nhiên là gặp vấn đề, liền đi qua.

"Chi Ly, trên vấn đề tu luyện có khó khăn gì sao?"

Mộ Chi Ly gật đầu nói: "Ngũ thúc, cháu còn không có học tập qua vũ kỹ, không biết có thể được đi tới vũ kỹ đường không?" Mộ gia đệ tử nếu như muốn đi tới vũ kỹ đường, là cần đạt được phê chuẩn, dù sao mỗi một gia tộc đối với vũ kỹ đều quản lý thực cẩn thận.

Đương nhiên, đây cũng là có ngoại lệ, thiên tài giống như Mộ Khải Siêu tùy thời đều có thể đi vũ kỹ đường, đây là được gia chủ phê chuẩn.

Nghe thấy câu hỏi của Mộ Chi Ly, Ngũ thúc trong lòng cũng là cả kinh, suy nghĩ của hắn quả nhiên đúng vậy, Mộ Chi Ly thật sự chưa bao giờ từng

nghe tập qua vũ kỹ, ngày hôm qua sử dụng vũ kỹ là nàng lâm thời học được, đây là một thiên phú cỡ nào khủng bố?

Đồng thời Ngũ thúc lại cảm khái Mộ Kinh Lệ suy nghĩ quả nhiên không sai, biết Mộ Chi Ly sẽ đưa ra yêu cầu này, vì thế nói: "Có thể, cháu đi đi."

Nghe vậy, Mộ Chi Ly nghi hoặc nhìn Ngũ thúc, như thế nào dễ dàng đáp ứng như vậy? Nàng còn cho rằng còn phải phí một phen võ mồm đâu.

Ngũ thúc nhìn Mộ Chi Ly đầy mắt nghi hoặc, cười cười nói: "Hôm qua gia chủ đã nói qua với trưởng lão quản lý vũ kỹ đường, cháu chỉ cần nói rõ thân phận của cháu liền không có người ngăn đón cháu."

Mộ Chi Ly lúc này mới hiểu được, không nghĩ tới Mộ Kinh Lệ đã muốn nghĩ tới, còn trước đó thông báo qua, suy nghĩ đến chính mình gần nhất biến hóa hần cũng đã biết, nhưng mà nàng lại không lo lắng, từ lúc trước chuyện đã xảy ra đủ loại dấu hiệu đến xem, Mộ Kinh Lệ hiển nhiên là giúp đỡ chính mình.

"Vậy Ngũ thúc, trước hết cháu sẽ đi vũ kỹ đường." Hiện tại nàng đứng ở luyện võ trường cũng không có tác dụng gì, thuận tiện lãng phí thời gian, không bằng nhanh chút đi vũ kỹ đường.

Ngũ thúc gật đầu: "Đi thôi." Hần cũng suy nghĩ muốn nhìn Mộ Chi Ly sau khi đi vũ kỹ đường sẽ phát sinh chuyện gì, nếu như thật là thiên tài, sợ là thật sự vừa đi sẽ thu hoạch không ít đi.

Rất nhanh, Mộ Chi Ly đã đứng ở trước cửa của vũ kỹ đường, ngay lúc Mộ Chi Ly chuẩn bị đi vào, thì thấy một trưởng lão xuất hiện ở trước mặt Mộ Chi Ly.

"Người là người nào?" Trưởng lão thanh âm trầm thấp mà tối tăm, giống như rất ít khi nói chuyện, làm cho người ta nghe qua thực không quen.

Mộ Chi Ly biết đây là trưởng lão chuyên môn trông giữ vũ kỹ đường, nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, nghe nói trưởng lão trông giữ vũ kỹ đường là một trong những trưởng lão lợi hại nhất của Mộ gia, dù sao vũ kỹ đường đối với một gia tộc thật sự rất trọng yếu, người trông giữ tự nhiên cũng có thực lực hơn người.

"Trưởng lão, cháu là Mộ Chi Ly." Mộ Chi Ly có lễ nói.

Nghe vậy, trưởng lão không khỏi nhìn Mộ Chi Ly nhiều hơn một chút, nói: "Người chính là Mộ Chi Ly sao, vào đi thôi."

Lúc Mộ Chi Ly vừa mới chuẩn bị đáp lời, lại phát hiện trưởng lão trước mặt đã biến mất không thấy, nếu không phải nàng xác định vừa rồi chuyện phát sinh hết thấy đều là thật sự, còn tưởng đang nằm mơ đâu.

Trong lòng âm thầm cảm khái, trưởng lão thực lực quả nhiên bất phàm, chỉ chiêu thức đó đã làm cho người ta sợ hãi than.

Mộ gia vũ kỹ đường cùng sở hữu có ba tầng, thoát nhìn trang nghiêm mà lại hoa lệ, có chút khiến cho người chú mục, trước kia Mộ Chi Ly cũng chỉ là từ xa nhìn, chưa bao giờ từng đi qua xem xét, càng đừng nói là vào.

Lúc này trong vũ kỹ đường cũng không có những người khác, rất là im lặng, trong phòng đặt rất nhiều giá sách, trên giá sách không cần phải nói chính là vũ kỹ.

Mộ Chi Ly mơ hồ nhìn một lần, rất nhanh tìm được hai môn vũ kỹ Ba Văn Công cùng Liệt Dương chương, khoe miệng không khỏi hiện lên một chút tươi cười, khăn cấp mở ra xem.

Nhìn đến vũ kỹ nguyên bản tự nhiên so với lần trước nhìn Mộ Hàn Mặc cùng Mộ Thiếu Tu tỷ thí chiêu thức rõ ràng hơn nhiều, Mộ Chi Ly cảm thấy rất nhiều chỗ chưa từng lĩnh ngộ cũng hoàn toàn hiểu được, phương diện thân pháp này lại làm cho nàng học được không ít.

Bất quá nàng cũng xác định, chính mình đối với hai môn vũ kỹ này trừ bỏ phương diện chiêu thức có chút khiếm khuyết ra, những cái khác đã lĩnh ngộ không sai biệt lắm, không có chút khác biệt.

Xác định điểm này, trên mặt Mộ Chi Ly thêm vài phần vui sướng, vội cầm lấy vũ kỹ khác nhìn, xem chính mình có phải có thể lại dung hợp vũ kỹ hay không.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 41: Người thần bí

Q.1 - Chương 41: Người thần bí

Tiên tay cầm lấy một quyển vũ kỹ, xem trên bìa sách viết Càn Khôn Tiên (roi), trong đầu không khỏi nhớ tới Vương Nhược Linh sử dụng đúng là roi, có lẽ lần trước gào khóc trước nhiều người như vậy, không chừng sẽ không dám ra cửa gặp mọi người một thời gian a.

Nghĩ tới đây, khoe miệng Mộ Chi Ly lơ đãng vẽ lên một đường cong mờ, ngón tay lại tiếp tục lật sách, trang giấy lần lượt bị lật bay qua, Mộ Chi Ly chỉ cảm thấy trong đầu hiện lên nhiều cảnh tượng rõ ràng.

Trên trang sách kia, những văn tự ít ỏi đã biến mất, ngược lại có hình ảnh một người tay cầm roi dài huy động, một loại động tác khéo léo trông như Giao Long nhưng mạnh mẽ đầy sinh lực, đồng thời tản mát ra hơi thở khiến người ta không dám khinh thường, tiên (roi) pháp này so với Vương Nhược Linh có thể còn có phần mạnh hơn.

Vừa nhìn, thân thể Mộ Chi Ly cũng không khỏi cử động theo, động tác rất chậm, nhưng mà để cho người khác nhìn xem lại có cảm giác kỳ quái, bởi vì động tác này tuy chậm nhưng lại liên mạch như nước chảy mây trôi từ đầu tới cuối, không có chút nào trắc trở, phẳng phất như là cùng một dạng.

Mộ Chi Ly như cũ quên mất thân mình đang trong hoàn cảnh nào, trong mắt của nàng chỉ còn một đạo thân ảnh trên trang sách, thân thể tựa như không cần nàng khống chế, cứ như vậy chuyển động.

Mộ Chi Ly vẫn hoàn toàn đắm chìm trong này, không phát giác một lão già tóc trắng đang cầm chổi đứng cách đó không xa nhìn nàng. Ông lão mặc dù tuổi đã lớn, nhưng tinh thần phấn chấn, trong đôi mắt lơ đãng lóe lên tinh quang càng làm cho người ta không dám khinh thường, nếu không phải một đầu tóc bạc kia chứng minh tuổi tác của lão, mà chỉ nhìn diện mạo sẽ cho rằng lão chỉ là trung niên nam tử.

Lão già nhìn Mộ Chi Ly, trong ánh mắt vẫn đục lờ ra sắc thái sáng ngời, dường như nhìn thấy chuyện gì làm cho người ta hưng phấn, lão đứng ở đó không nhúc nhích, cả người giống như đã hòa tan vào trong tự nhiên.

Khi Mộ Chi Ly đem toàn bộ tiên (roi) pháp này biểu diễn được hoàn toàn thì đã hai canh giờ rồi, nhìn thời gian, Mộ Chi Ly không khỏi cảm khái thời gian trôi qua thật nhanh, hiển nhiên thu hoạch trong hai canh giờ này vẫn là khả quan.

Lúc này, Mộ Chi Ly mới nhìn đến lão già đứng ở ngoài cửa, trong lòng không khỏi cảm thấy căng thẳng, nàng hoàn toàn không biết đối phương tiến vào lúc nào, loại cảm giác như này làm phòng bị trong tâm nàng nặng thêm, có chút không thoải mái.

Lão già nhìn Mộ Chi Ly hơi mỉm cười: “Cô bé, mới vừa rồi sử dụng bộ tiên (roi) pháp kia vô cùng tốt, không nghĩ tới người tuổi còn trẻ lại có thể đạt tới bước này, chỉ cần luyện tập nhiều hơn, nhất định sẽ rất xuất sắc.”

Mộ Chi Ly nhìn lão già, nụ cười nơi khoe miệng kia hiển nhiên không có ác ý, trong lòng không khỏi buông lỏng một ít, hiển nhiên lão già đối với nàng cũng không có cái gì ác ý, huống chi nơi này là vũ kỹ đường Mộ gia, có lẽ là người Mộ gia, chẳng qua là mình chưa từng nhìn thấy thôi.

Khẽ khom lưng thi lễ một cái, Mộ Chi Ly nói: “Gia gia, không biết ngài là?” Mặc dù nhìn tay lão già cầm chổi, cũng gần như đã đoán ra được thân phận của lão, nhưng vẫn cứ hỏi thăm một phen cho thỏa đáng.

Chủ yếu là lão nhìn thấy nàng thì trên khuôn mặt không có vẻ ghét bỏ, ngược lại lại là một vẻ mặt hiền lành, làm cho nàng không khỏi sinh ra chút hảo cảm.

“Ta chỉ là một lão nhân quét dọn vũ kỹ đường mà thôi, người có thể coi như ta không tồn tại, tiếp tục xem đi.”

Nghe vậy, Mộ Chi Ly gật đầu, thấy lão chậm rãi rời đi, thuận tiện cầm lấy quyển vũ kỹ xem lần nữa, dù sao học nhiều một chút cũng không có gì đáng ngại, người khác không biết, nhưng là trong lòng nàng rõ ràng tiên (roi) pháp mới vừa rồi nàng có thể tiến hành dung hợp, chính là ở trong vũ kỹ đường này hiển nhiên là không thích hợp, nếu không qua một hồi sẽ lại bị người khác nhìn thấy.

Nàng cũng không hi vọng là bài tẩy của mình bại lộ dưới mắt của người khác, đây không thể nghi ngờ là một loại hành động nguy hiểm, ở cái thế giới này, người có thể sống đến cuối cùng là người nắm chắc là bài tẩy, nàng Mộ Chi Ly tự nhiên cũng là muốn có bài tẩy của mình.

Bất tri bất giác, sắc trời đã tối dần, cho đến khi trường lão nhắc nhở Mộ Chi Ly mới rời khỏi võ đường, đứng ở cửa không khỏi quay đầu lại nhìn một cái, Thiên Nhi không nhịn được nói: “ngươi còn không nở đi ah?” Tuy lời nói này có chứa ý cười nhạo, nhưng trong lòng Thiên Nhi thì mừng thầm.

Có người tu luyện cũng không chăm chỉ, tuy luyện say mê giống như Mộ Chi Ly như vậy vẫn không thấy có nhiều, không nghĩ tới có thể tìm được người như nàng, bất quá có thể được Thiên Sát Cô giới chọn trúng đương nhiên không thể là người bình thường.

Mộ Chi Ly cười gật đầu: “Thật ra thì ta còn có chút không nở rời đi, nếu có thể ở lại bên trong đó là tốt rồi.” Nàng có cảm giác mình yêu loại cảm giác có sức mạnh này.

“Thôi đi, người hôm nay học cũng được không ít rồi, trở về tiêu hóa cho tốt một lượt, ngày mai lại tiếp tục tới đây là được.”

“Ân.” Tăng nhanh bước chân, Mộ Chi Ly rất nhanh trở lại sân viện của mình, trong viện lớn như vậy cũng không có bất luận kẻ nào, hạ nhân cũng không có, chỉ có một mình nàng, không cần bận tâm bất kỳ cái gì, cho nên ở trong sân, Mộ Chi Ly diễn luyện lại vũ kỹ hôm nay đã học.

Tốc độ vốn là rất chậm, nhưng là sau nhiều lần luyện tập, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh. Bởi vì còn không có vũ khí thích hợp, Mộ Chi Ly chẳng qua là cầm lấy một nhánh cây luyện tập, nhưng là một nhánh cây yếu ớt, ở trong tay Mộ Chi Ly phảng phất như có một loại linh hồn làm uy lực vượt xa một nhánh cây vốn có.

Một kiếm bén nhọn quét Càn Khôn (trời đất), lá cây trong viện theo động tác của Mộ Chi Ly bay là tả rơi xuống, giống như một loại tuyết xanh biếc rơi xuống, lá rơi xung quanh Mộ Chi Ly, thoát nhìn như không rõ ràng nhưng càng hấp dẫn mê người, đối với người khác thoát nhìn cũng là một cảnh đẹp đến đặc ý.

Mộ Chi Ly hoàn toàn đắm chìm ở nơi này, chính là loại cảm thụ ở bên trong, căn bản không có chú ý tới biến hóa ở bốn phía xung quanh, nhưng Thiên Nhi thì để ý, chẳng qua là đối phương không có động tĩnh, nàng cũng không lên tiếng quấy rầy.

Ở thời điểm Mộ Chi Ly diễn luyện, một thân ảnh cao lớn lạng lẽ đứng trên tường viện của nàng, hòa tan vào trong đất trời, hơi thở dường như cũng hóa thành một phần của tự nhiên.

Lúc này bóng dáng người đang nhìn Mộ Chi Ly diễn luyện, trên mặt không có bất kì vẻ mặt nào, dường như hết thảy mọi thứ đều không lọt vào trong tầm mắt hắn, song lúc này trong đôi đồng tử của hắn cũng là có một thân ảnh tinh tế màu trắng đang theo gió mà động.

Mộ Chi Ly đem sở học hôm nay gồm nhiều loại vũ kỹ đến kết hợp cùng nhau, động tác càng ngày càng chậm, chiêu thức cũng càng ngày càng ít, cuối cùng chỉ còn lại có ba chiêu.

Không sai, đem bảy bản vũ kỹ dung hợp lại đến chỉ còn có ba chiêu, nghiễm nhiên đã không có những chiêu thức khác, nhưng là chỉ có ba chiêu này so với vũ kỹ lúc trước cũng muốn mạnh hơn nhiều. Bởi vì cái gọi là vũ kỹ không ở tại nhiều chiêu thức mà là ở tinh hoa tinh chất. Mộ Chi Ly chính là cảm nhận được điểm này.

Nhìn thấy một màn này, thân ảnh trên tường viện cũng là không nhịn được phát ra một thanh âm kinh ngạc nghi ngờ, lúc này Mộ Chi Ly mới kịp phản ứng lại thì ra là trong viện ngoại trừ mình ra còn có những người khác, con ngươi co rút lại nhìn về phía có thanh âm, song khi nàng nhìn thấy thì cũng ngây ngẩn cả người.

Đây là người như thế nào? May là Mộ Chi Ly kiến thức rộng rãi, nhưng cũng không nhận được kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 42: Lãng Lạc Trần

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 42: Lãng Lạc Trần

Mộ Chi Ly thể là nàng chưa từng thấy nam tử nào đẹp đến như vậy, hần như bước ra từ trong tranh, hoàn toàn không thuộc về thế giới này.

Thân hình thon dài, lạng lẹ đứng trên tường viện.

Hắn mặc cẩm bào màu trắng, không nhiễm một hạt bụi, màu trắng ấy dường như là màu tinh khiết nhất trên thế giới này.

Tóc của hắn đen như mực, rõ ràng đối lập với màu trắng của cẩm bào, nhưng lại có gì hài hòa tựa như vốn là phải như thế.

Lưng thẳng, bề ngễ tứ phương, khí chất tự tin nhưng không cao ngạo toát ra từ trong xương, giống như tiên tử, làm cho người ta muốn đến gần nhưng lại xa không dám chạm, chỉ có thể âm thầm thờ dài- người như vậy, bọn họ không cách nào đến gần.

Đây là một nam tử thanh nhã như được họa, nếu không phải hắn đang thực sự ở trước mặt Mộ Chi Ly, sợ là vô luận như thế nào nàng cũng không tin trên thế giới này lại có người như vậy.

Thấy Mộ Chi Ly si ngốc nhìn mình, khóe miệng Lãng Lạc Trần không nhịn được cong nhẹ một chút, người khác nhìn không rõ lắm, nhưng Mộ Chi Ly lại biết hắn đang cười, nụ cười này rất thuần túy, không ẩn chứa bất kỳ toan tính gì, một nụ cười đơn giản có thể khiến tâm tình của người nhìn cũng trở nên tinh khiết theo

Một lúc lâu sau, Mộ Chi Ly mới kịp phản ứng, nhớ tới bộ dạng ngơ ngác ngó nhìn đối phương hồi nãy của mình, trong lòng thầm rầu rĩ. Nàng không phải

loại người háo sắc, có điều nàng tin chắc, cho dù là ai nhìn thấy một nam tử như vậy thì cũng đều phản ứng như thế.

Trầm mặc trong chốc lát, Mộ Chi Ly mở miệng: “Các hạ là?” Mặc dù không biết rõ nam tử này, nhưng dựa vào bản năng, Mộ Chi Ly biết được người nam nhân trước mắt này rất mạnh, có thể nói là vô cùng mạnh.

Lăng Lạc Trần đánh giá Mộ Chi Ly, đầu lông mày hơi nhíu, lúc đầu, đứng từ xa nhìn thấy thân ảnh cực kỳ xinh đẹp của một nữ tử, tựa như một loại tinh linh*, vũ kỹ được thi triển bởi tay nàng càng thêm bén nhọn bức người, nhưng mà sau đó, khi nhìn thấy ám văn che khuất nửa mặt của nữ tử kia, chẳng biết tại sao trong lòng hắn hiện lên một tia thương tiếc. (*yêu tinh)

Nếu không có ám văn này, đây ắt là một nữ tử cực kỳ xinh đẹp.

“Lăng Lạc Trần” đôi môi mỏng đậm bạc như nước khê mờ, âm thanh mang theo một loại cảm giác như thấu hiểu thế gian, dễ nghe như tiếng suối chảy dịu êm.

Nghe được lời của Lăng Lạc Trần, thân hình Mộ Chi Ly không nhịn được chấn động, ba chữ Lăng Lạc Trần kia khắc thật sâu vào trong lòng nàng.

“Hi vọng sau này có thể gặp nhau lần nữa” Lăng Lạc Trần nhẹ giọng nói, lời kia vừa xuất hiện liền tan trong không khí, nếu như Mộ Chi Ly không cẩn thận nghe, chắc chắn nàng sẽ không nghe được.

Lúc Mộ Chi Ly chuẩn bị nói, chỉ cảm thấy bóng trắng trước mắt thoáng bay, trong viện chỉ còn lại một mình nàng, nếu không phải vẫn cảm nhận được hơi thở của hắn, sợ là nàng sẽ nhầm rằng có lẽ tất cả những chuyện vừa rồi chỉ do nàng ảo tưởng.

Có điều khi nhìn qua chỗ Lăng Lạc Trần vừa đứng, trong lòng có chút buồn bã.

“Nam tử này có thực lực rất mạnh” Thiên Nhi không khỏi cảm khái, nàng chưa từng gặp phải người mạnh như vậy trong thành La Thiên này, có người từ trong thân đã toát ra hơi thở mạnh mẽ, nhưng không có người nào mạnh đến mức có thể không chế hơi thở của mình như hắn.

Phải biết rằng, muốn không chế hơi thở để không lộ ra ngoài không phải là việc đơn giản, hơn nữa nam tử này có thể đem hơi thở quanh thân không chế lại giống như một người bình thường chưa từng tu luyện bao giờ.

Nghe vậy, Mộ Chi Ly gật đầu: “Ta cũng cảm thấy vậy, có điều người như thế không nên xuất hiện ở La Thiên thành.”

“Có lẽ hắn là người của môn phái, đi ra ngoài làm việc thôi, tuổi còn trẻ mà có thể đạt tới tu vi như vậy thì cũng chỉ có những thế lực lớn mới có thể bồi dưỡng ra, hơn nữa xem biểu hiện của hắn, có lẽ là nhân vật đứng đầu trong môn phái.”

Môn phái, Mộ Chi Ly trong đầu đầy rẫy hai chữ này, từ lúc mới bắt đầu nàng đã biết muốn được cơ hội tu luyện tốt hơn ở Thiên Huyền đại lục, thì gia nhập môn phái là một lựa chọn không tồi, dĩ nhiên, gia nhập môn phái cũng không phải là chuyện đơn giản, nghe nói mấy trăm năm trước Mộ gia cũng từng có một vị tổ tiên tiến vào môn phái, cũng nhờ thế nên Mộ gia mới nhanh chóng phát triển lớn mạnh.

Bởi vậy có thể thấy được gia nhập môn phái có bao nhiêu chỗ tốt, nhiều năm như vậy cũng chỉ có một người gia nhập môn phái, không cần phải nói cũng biết là có bao nhiêu khó khăn.

Bắt đầu từ lúc này, trong lòng Mộ Chi Ly thêm một mục tiêu, đó chính là gia nhập môn phái. Có lẽ là vì câu nói sau cùng của Lăng Lạc Trần, hắn nói hi vọng sau này có thể gặp lại, nàng muốn nói, nàng cũng hi vọng thế.

Đây là một loại cảm giác rất kỳ quái, nàng không biết tại sao mình muốn làm như vậy, nhưng mà nàng muốn hiểu rõ ràng về cái thế giới thuộc về Lăng Lạc Trần kia, cái nơi hoàn toàn trái ngược với thế giới nhỏ bé, cô lữ hiện tại của nàng.

Nghĩ tới đây, Mộ Chi Ly lại càng thêm cố gắng tu luyện, Lăng Lạc Trần không quá hai mươi tuổi, nhưng thực lực lại mạnh hơn nàng quá nhiều, nàng không hi vọng giữa hai người có chênh lệch lớn như vậy.

Sau khi rời khỏi Mộ gia, Lăng Lạc Trần lại tiếp tục đi về phía trước, lần này trở về, việc đã được xử lý tốt, hắn phải mau chóng về môn phái. Vốn là không tính dừng lại ở trên đường, nhưng mà không biết tại sao lúc đi ngang qua Mộ gia, nhìn thấy bóng dáng trong viện thì lại dừng lại.

Đây là lần đầu tiên hắn làm ra chuyện đột ngột như thế, tâm tình của hắn vĩnh viễn bình tĩnh không gợn sóng, chuyện không cần thiết, hắn sẽ không bao giờ làm, nhưng lần này, hắn cũng không biết vì sao.

Nhìn cô gái thi triển vũ kỹ, nhất là ba chiêu cuối cùng kia, thật rất hay, dù là hắn cũng không nhịn được tán dương, có điều sau này sợ sẽ không có cơ hội gặp lại nhau, khoảng cách giữa bọn họ thực sự quá xa.

Bỏ ra ý nghĩ trong đầu, Lăng Lạc Trần tiếp tục chạy về phía môn phái, mọi người chỉ cảm thấy một bóng người bay vút qua trước mắt, đợi muốn xem rõ thì chẳng còn gì nữa, dường như những gì xảy ra trước đó chỉ là ảo giác.

Một đêm này, hai người khác nhau, hai thế giới khác nhau, được cột chặt lại với nhau.

Ngày thứ hai, Mộ Chi Ly thức tỉnh sau khi tu luyện, đường kinh mạch cuối cùng vẫn chưa được đã thông, hôm nay nàng không đến luyện võ trường, bởi vì thứ gì cần luyện, tối qua nàng đã luyện xong, thời gian ban ngày này không bằng đến vũ kỹ đường.

Nàng không biết gia chủ đã ra lệnh gì, hôm nay lúc nàng vào võ đường cũng không có ai ra ngăn cản, ngay cả trưởng lão trông coi võ đường cũng không xuất hiện, nàng biết trưởng lão biết nàng tới, chỉ là không muốn đến hỏi thăm thôi.

Đứng ở vị trí giống như ngày hôm qua, Mộ Chi Ly lần nữa cầm lấy một quyển vũ kỹ, lật xem, xem trang nào, diễn luyện thử thế võ ấy, điều này giúp nàng lĩnh ngộ được vũ kỹ càng sâu hơn mấy phần.

Thời gian chậm rãi trôi đi, lúc Mộ Chi Ly chuyên tâm đọc sách, lão giả hôm qua lần nữa lặng yên xuất hiện bên cạnh cửa, song khi hắn thấy tốc độ Mộ Chi Ly nhìn vũ kỹ càng lúc càng nhanh, dường như chỉ như lật tay một cái là đã xong, giữa lòng mày của lão lộ ra một tia không vui.

Lấy tốc độ nhanh như vậy mà xem, thì có thể xem hiểu cái gì? Không nghĩ tới lại là một đệ tử làm không đến nơi đến chốn, thật khiến cho người ta thất vọng!

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 43: Bí ẩn về thân thể

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 43: Bí ẩn về thân thể

Đối với sự xuất hiện lần này của lão giả, Mộ Chi Ly rất nhanh đã phát hiện được, hướng về phía lão mỉm cười: “Ngài đã tới.”

Song lão chỉ liếc mắt nhìn Mộ Chi Ly một cái, hừ lạnh một tiếng rồi đi lên lầu hai.

Thấy thế, khuôn mặt Mộ Chi Ly đầy nghi ngờ, mình cũng không có làm chuyện gì có lỗi với lão, làm sao mà thái độ giữa ngày hôm qua với hôm nay lại thay đổi đến chóng mặt vậy? Cau mày suy nghĩ trong chốc lát, nàng lại vui đùa vào quyền vũ kỹ, Mộ Chi Ly nàng đây cũng không có cảm giác đặc biệt gì với hạng người râu ria tôm tép*. (*không phải do CL khinh thường mà là do nàng ấy bận chú tâm vào chuyện khác)

Trong những ngày kế tiếp, mỗi ngày Mộ Chi Ly đều qua lại giữa võ đường và Thanh Phù viện, trừ hai nơi này, gần như nàng không hề đi tới bất kỳ nơi nào khác.

Mà tốc độ xem vũ kỹ của Mộ Chi Ly cũng là càng lúc càng nhanh, bắt tri bắt giác đã xem xong toàn bộ vũ kỹ trong lầu một, đến lúc này, Mộ Chi Ly mới phát hiện ra một vấn đề.

Đó chính là bây giờ xem loại võ này thì tiến bộ của nàng càng ngày càng nhỏ, nghĩ lại thì Hoàng giai sơ cấp cùng trung cấp vũ kỹ cũng không giúp nàng tiến bộ bao nhiêu, mặc dù ít nhiều cũng có chút tiến bộ, nhưng thật tiến bộ quá ít, khiến Mộ Chi Ly không nhận được đem ánh mắt dò về phía lầu hai của vũ kỹ đường, nơi đó có Hoàng giai cao cấp vũ kỹ, thậm chí còn có võ Huyền giai vũ kỹ.(Hoàng giai: cấp bậc kim/vàng, Huyền giai: cấp bậc đen, sâu xa thần bí khó hiểu, đại loại là hai mức độ của võ thuật.)

Có lẽ, nếu mình dung hợp được hai loại vũ kỹ kia thì hẳn là sẽ có tiến bộ cực lớn a!.

Bởi vì mấy ngày nay xem không ít vũ kỹ, nên Mộ Chi Ly tập hợp thêm được tổng là bảy chiêu. Có lẽ đối với người khác mà nói, bảy chiêu chỉ là trò cười, thật sự là quá ít, nhưng đối với Mộ Chi Ly mà nói, nàng biết bảy chiêu này so với những mười mấy chiêu khác còn mạnh hơn nhiều.

Mỗi ngày dung hợp các chiêu, nàng cũng biết để dung hợp được một chiêu cần bao nhiêu tích lũy, nàng vô cùng tin tưởng vào bảy chiêu này, tuy cho tới giờ nàng chưa nhìn thấy Hoàng giai cao cấp vũ kỹ, nhưng nàng tin tưởng bảy chiêu này của mình không hề kém Hoàng giai cao cấp vũ kỹ, thậm chí có thể xếp ngang Huyền giai vũ kỹ cũng không chừng!

Trong đoạn thời gian nản "sống" trong võ đường này, ông lão quét dọn thỉnh thoảng sẽ xuất hiện, nhưng Mộ Chi Ly cũng không chào hỏi lão nữa, từ khi nhìn thấy biểu hiện chán ghét của ông lão dành cho mình, nàng nghĩ cũng không cần thiết phải chào hỏi lão nữa, mặc công lại bị người ta chán ghét.

Mặc dù Mộ Chi Ly không chú ý ông lão, nhưng trong thời gian này, lão vẫn chú ý Mộ Chi Ly, lúc trước thấy nàng xem vũ kỹ với tốc độ nhanh như vậy, lão cho là Mộ Chi Ly nóng lòng cầu thành, không làm đến nơi đến chốn, cho nên mới không hề để ý đến Mộ Chi Ly.

Ngày đầu tiên lão nhìn thấy Mộ Chi Ly đánh thử bộ Càn Khôn Tiên Pháp kia, lão cảm thấy nàng rất giỏi, dù là uy lực hay là linh hoạt đều cao hơn một bậc, cảm thấy Mộ gia nhiều năm như vậy cũng có được một đứa bé có tiềm chất không tệ, muốn bồi dưỡng cho nàng thật tốt, nhưng khi nhìn đến nàng mỗi lần xem vũ kỹ đều qua loa cho có, thấy nàng không đáng quý trọng.

Từng thấy qua nhiều con cháu như vậy, lão hiểu được, trên con đường tu luyện, tiềm chất quan trọng, nhưng nghị lực còn quan trọng hơn.

Chỉ là sau mấy ngày chú ý lão giả phát hiện Mộ Chi Ly hình như cũng không phải là dạng người mà lão tưởng tượng, nếu đúng là vậy, thì sao nàng lại ở lại vũ kỹ đường lâu như thế, hơn nữa mỗi lần xem vũ kỹ đều rất chú tâm, hiển nhiên là đang đắm chìm ở bên trong nội dung của vũ kỹ.

Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Dù lão đã trải nghiệm nhiều điều nhưng vẫn thấy nghi ngờ, lão chưa từng thấy có chuyện như vậy, Mộ Chi Ly rốt cuộc là đang làm cái gì? Lão không khỏi lại càng thêm chú ý.

Hôm nay, Mộ Chi Ly rời khỏi vũ kỹ đường từ sớm, bởi vì vũ kỹ ở lâu một đều được nàng xem xong hết, nàng muốn lên lầu hai nhưng lại phải có sự đồng ý của gia chủ, cho nên nàng chuẩn bị đi tìm gia chủ.

Trong đoạn thời gian Mộ Chi Ly học tập trong vũ kỹ đường, Mộ Kinh Lệ vẫn luôn chú ý, biết nàng mỗi ngày đều đến vũ kỹ đường, trong lòng của hắn cũng thấy vui vẻ, mặc dù không biết thực lực của Mộ Chi Ly rốt cuộc thể nào, chỉ cần có phần tâm này cũng đủ khiến cho hắn mừng rỡ. Hắn nghĩ là Mộ Chi Ly muốn được tự do tiếp thu nên hắn cũng không muốn đến đó quấy rầy nàng.

Lúc rời đi, Mộ Chi Ly đi qua sân luyện võ, thấy mọi người luyện tập càng lúc càng khắc khổ, mọi người nhìn thấy Dương Hiểu Đồng vốn đang bên cạnh họ lại rời đi liền bĩu môi, tất cả mọi người đều ở trong một gia tộc, tự nhiên biết được mấy ngày nay Mộ Chi Ly đều sống trong vũ kỹ đường.

Bọn họ mỗi tuần cũng chỉ vào vũ kỹ đường được một lần, nhưng mấy ngày này Mộ Chi Ly lại có thể ngày ngày ở trong võ đường, nói trong lòng không ghen tị là không có khả năng, nhưng có ghen tị thì cũng không làm được việc gì, ai bảo chuyện này được gia chủ đồng ý đây?

Rất nhanh, Mộ Chi Ly đã đi tới viện của gia chủ, nhờ hạ nhân thông báo một tiếng, không có trở ngại liền tiêu sái đi vào, Mộ Chi Ly có cảm giác, có lẽ hôm nay nàng sẽ biết một chút gì đó, mặc dù không có lý do, nhưng nàng có cảm giác như vậy.

Đứng ở ngoài cửa, gõ cửa.

“Vào đi.” Giọng nói trầm thấp của Mộ Kinh Lệ từ bên trong truyền ra.

“Cót két” Mộ Chi Ly đẩy cửa bước vào, chỉ thấy Mộ Kinh Lệ đang đứng trước cửa sổ, đưa lưng về phía nàng.

Mộ Kinh Lệ không quay đầu nhìn, nói: “Đóng cửa lại đi.”

Mộ Chi Ly cảm nhận được không khí không bình thường, nhưng cũng không hỏi nhiều, xoay người đóng cửa lại, lúc này Mộ Kinh Lệ mới quay mặt lại nhìn Mộ Chi Ly nói: “Chi Ly, qua nhiều năm như vậy ta cũng không quá quan tâm đến con, trong lòng của con.....có hận ta không?”

Nghe vậy, Mộ Chi Ly ngẩng đầu nhìn Mộ Kinh Lệ, trong mắt không hề có cảm xúc hận thù gì, môi đỏ mọng khẽ mở: “Nói không hận là không thể, những năm này ta trải qua cuộc sống ngay cả hạ nhân cũng không bằng, là trò cười cho cả La Thiên thành, đôi lại là ngài, chẳng lẽ ngài sẽ không oán hận ư?”

Mộ Kinh Lệ nghe được lời của Mộ Chi Ly, khóe miệng xé ra một nụ cười tự giễu, đáy mắt cũng nồng đậm áy náy: “Đúng vậy, ta đây thật là hỏi thừa, nếu như ta có thể chiếu cố con nhiều hơn, những năm này con cũng sẽ không sống khổ như vậy.”

Thấy vẻ mặt mác của Mộ Kinh Lệ, trong lòng Mộ Chi Ly không chịu nổi, thật ra nàng cũng không hận Mộ Kinh Lệ, dù sao những ngày trước kia cũng không phải là nàng chịu khổ sở, chỉ là sau khi nghe mấy lời của Mộ Kinh Lệ, trong thân thể tự dưng lại sinh ra cảm giác tức giận, hiển nhiên là cảm xúc còn lại của Mộ Chi Ly trước kia.

“Vậy bây giờ ngài nói những thứ này là có ý gì đây?” Mộ Chi Ly ngẩng đầu lên hỏi, hiển nhiên là hôm nay Mộ Kinh Lệ không chỉ cảm khái có hai câu như vậy, trọng điểm hẳn là vẫn còn chưa nói ra.

“Chi Ly, phụ thân của con là đứa con mà ta yêu quý nhất và cũng coi trọng nhất, lúc trước hắn đi ra ngoài rèn luyện, biến mất suốt ba năm, một chút tin tức cũng không có, đến lúc mọi người chúng ta đều tưởng rằng hắn đã chết, thì hắn lại mang theo con trở lại.”

Trong lòng Mộ Chi Ly chợt căng thẳng, nàng vẫn luôn tò mò về thân thế của mình, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra? Hiển nhiên là Mộ Kinh Lệ biết rõ nội tình.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 44: Mộ Thiên Tĩnh

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 44: Mộ Thiên Tĩnh

“Rốt cuộc lúc đầu đã xảy ra chuyện gì? Tại sao Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão đều nói cháu là nghiệt chủng?” Những nghi vấn này đã tồn tại chồng chất thật lâu trong lòng nàng.

Mộ Kinh Lệ thờ dài, ánh mắt hướng ra ngoài cửa sổ, tựa hồ là đang nhớ lại sự việc nhiều năm trước, chỉ là về mặt kia thật trầm trọng làm cho tâm tình Mộ Chi Ly cũng có chút ít bị đè nén, nàng biết chuyện năm đó không đơn giản, nhưng dù nàng có nghĩ như thế nào thì cũng vẫn nghĩ không ra.

“Trước kia, bộ dáng Thiên Tĩnh luôn luôn hăng hái, trên người nó cũng có cả kiên định và nghị lực, mỗi lần thấy nó ta liền cảm thấy thật vui vẻ, nó là đứa con có thiên phú nhất của Mộ gia, thậm chí còn có được cơ hội gia nhập môn phái. Lúc ấy nhờ có Thiên Tĩnh, địa vị của Mộ gia ở thành La Thiên cũng được đề cao không ít.

Thời điểm đó, Mộ gia đúng là đệ nhất gia tộc ở thành La Thiên, Vương gia hay Tô gia cũng đều không thể sánh cùng với Mộ gia chúng ta.”

“Nhưng bây giờ, Mộ gia, Vương gia, Tô gia, cả ba gia tộc đang ở thế chân vạc, chẳng lẽ hết thấy những thứ này đều liên quan đến cha của cháu?” Từ những lời nói của Mộ Kinh Lệ, Mộ Chi Ly rất nhanh đã đoán được tới khả năng này.

Thấy Mộ Chi Ly nhanh như vậy đã nghĩ đến, Mộ Kinh Lệ cũng gật đầu tán dương, chẳng qua khéo miệng tự giễu lại biến thành thê lương, hiện tại Mộ Kinh Lệ ở trong mắt Mộ Chi Ly cũng không còn là gia chủ nghiêm túc, không quan tâm nhân tình như lúc thường, mà chỉ là một người cha bình thường vì con trai mình mà đau lòng.

“Thiên Tĩnh lúc ấy rời nhà đi chính vì gia nhập môn phái, cả Mộ gia đều bởi vì có Thiên Tĩnh mà cảm thấy tự hào, nhưng cuối cùng cũng chính môn phái đó đã thông báo cho chúng ta biết Thiên Tĩnh gặp tai vạ như thế nào và đã bị đuổi ra khỏi môn phái.

Rồi sau đó thật lâu, chúng ta không hề thấy Thiên Tĩnh trở lại, ba năm trôi qua, mặc dù trong lòng chúng ta còn ôm hi vọng, nhưng dần dần hi vọng cũng biến mất hầu như không còn nữa, hết thấy đều thầm nghĩ chẳng qua chỉ là tự mình dối gạt mình.

Sau nó mang theo cháu trở lại, ta vẫn không thể quên được bộ dáng của Thiên Tĩnh ba năm sau khi ta thấy nó, không có đặc ý phần chân trước kia, về mặt tuấn lãng cũng trở nên lộn xộn, râu ria không cạo, đầu tóc cũng chưa từng cắt tỉa, trên người đầy rẫy hơi thở chán chường.

Mặc dù vẫn là Thiên Tĩnh, nhưng làm cho người ta cảm giác chỉ là một người có bộ dáng giống Thiên Tĩnh, trừ đối với cháu thì nó vẫn rất yêu mến, còn đối với những người khác thì nó không hề để ý tới, chúng ta vốn cũng chỉ coi chuyện đơn giản là như vậy, nhưng sau lại có một tai nạn không ngờ đến.” Trên mặt Mộ Kinh Lệ tràn đầy vẻ thống khổ, hiển nhiên là đang nghĩ lại sự việc kia.

Tâm của Mộ Chi Ly lại càng xiết chặt, lúc ấy đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì? Mà khiến một người kiên cường như Mộ Kinh Lệ cũng phải lộ ra thần sắc thống khổ như vậy.

“Phía bên kia tuyên bố là người nhà của mẹ cháu, Thiên Tĩnh khi ở bên ngoài đã quen biết mẹ cháu, sau đó hai người có con, nhưng gia tộc của mẹ cháu thế lực rất mạnh, bọn họ nhìn Thiên Tĩnh không vừa mắt, hơn nữa lúc đó mẹ của cháu lại cùng một người trong gia tộc không lồ khác có hôn ước, cháu mới ra đời lúc đó đối với bọn hắn đúng là si nhục, cho nên hai gia tộc đều phái người tới, áp chế Mộ gia chúng ta.

Gia tộc bọn họ lớn như vậy, Mộ gia chúng ta như thế nào có thể đối kháng được, tay của Nhị trưởng lão cũng bởi vì chuyện này mà bị phế, cho nên có thể hiểu vì sao hắn đối với cháu lại có hận ý như vậy.”

Nghe vậy Mộ Chi Ly gật đầu, nếu nói lúc trước nàng rất chán ghét Nhị trưởng lão thì sau khi nghe chuyện cũ này nàng cũng sẽ không thấy ghét như vậy nữa, dù sao chuyện này cũng là do cha của nàng mắc nợ Nhị trưởng lão, không phải sao?

“Bởi vì bị hai gia tộc lớn chèn ép, cho nên Mộ gia mới biến thành như bây giờ? Như vậy cha ta cũng là bị bọn họ giết?” Lúc Mộ Chi Ly hỏi ra những lời này, giọng nói cũng có phần run rẩy, nếu thật sự là như thế, vậy nàng làm sao mà chịu nổi?

Cha của mình là bị người nhà của mẹ mình giết hại, thù giết cha này rốt cuộc là báo hay không báo?

“Không sai, trong tai nạn lần đó cha cháu đã đứng mũi chịu sào, bất quá hắn cũng không phải do người nhà của mẹ cháu giết hại, mà là gia tộc có hôn ước cùng mẹ cháu giết chết, cuối cùng mẹ cháu phải xuất hiện mới giúp cho phụ thân con được toàn thây.

Nhưng mà mẹ cháu ban đầu đã đút cho cha cháu một viên đan dược, cho nên từng ấy năm tới nay, thân thể cha cháu cũng không có rũ nát, mà được đặt trong một quan tài thủy tinh, đây là bí mật của gia tộc, chỉ có các trưởng lão mới biết.”

Mộ Chi Ly tròn tròn hai mắt, không nghĩ tới còn có chuyện như vậy, nàng vẫn cho là cha của mình chỉ còn là nắm đất vàng, thế nhưng bây giờ lại nói cho nàng biết thân thể của cha vẫn đang hoàn hảo đặt ở một nơi nào đó.

“Chẳng lẽ cha cháu vẫn còn có thể sống lại?” Nếu không phải là như thế, thì chắc mẹ cũng sẽ không làm ra việc như vậy? Dù sao bao nhiêu năm rồi mẹ cũng chưa được gặp lại cha.

Mộ Kinh Lệ gật đầu: “Không sai, còn có thể sống lại, nhưng thực sự rất khó khăn, rốt cuộc phải làm như thế nào chúng ta cũng không biết, có lẽ chỉ có mẹ cháu mới biết được.

Thật ra mẹ cháu là một cô gái tốt, ban đầu vì cha cháu đã phải trả giá rất nhiều, lần đại chiến đó, nếu không có mẹ cháu, sợ là Mộ gia đã không còn tồn tại nữa.”

Mộ Chi Ly đem tầm mắt chĩa xuống mặt đất, nghe được mấy chuyện này, nàng chỉ thấy tâm tình thật trầm trọng như trước nay chưa từng có, mặc dù Mộ Kinh Lệ kể lại rất đơn giản, nhưng nàng có thể tưởng tượng ra, một nữ nhân vì ngăn cản một sự việc như vậy phát sinh, nhìn người con trai mình yêu đến chết ở trước mắt mình, đó là một cảnh tượng như thế nào.

Có lẽ người khác nhìn vào, sẽ thấy tổn thất của Mộ gia là lớn nhất, nhưng Mộ Chi Ly biết mẹ ruột của mình đã phải thừa nhận quá nhiều, nàng quả thực không cách nào tưởng tượng mẹ nàng bằng cách nào đã tự mình tiếp nhận hết thảy.

“Cháu có thể đi xem cha cháu một chút không?” Ánh mắt Mộ Chi Ly ửng đỏ, nồng đậm khát vọng, Mộ Thiên Tinh lưu lại cho nàng ấn tượng rất mơ hồ, ở trong trí nhớ của nàng chỉ có thể đại khái tưởng tượng ra dáng vẻ của Mộ Thiên Tinh, dù sao lúc ấy nàng thật sự còn quá nhỏ, nàng chỉ nhớ rõ có một nam nhân ôn nhu, đối với mình rất tốt.

Nàng nhớ được thời thơ ấu của mình cùng sự ấm áp của cha, qua nhiều năm như vậy điều duy nhất làm nàng cao hứng chính là nàng rất yêu cha của mình, mặc dù thời gian ở chung rất ngắn, nhưng đủ để cho nàng dùng để hoài niệm.

Mộ Kinh Lệ nhìn hốc mắt ửng đỏ của Mộ Chi Ly, trong tâm cũng cảm thấy đau lòng, trong mấy ngày này, hẳn đều thấy cháu gái rất kiên cường, cho dù phát sinh bất cứ chuyện gì, tiếp nhận bất cứ loại xử phạt nào cũng đều giống như là vô cảm, nhưng lần này vành mắt Mộ Chi Ly cũng ươn ướt.

Đúng vậy, dù thế nào nó cũng vẫn là một đứa bé, vẫn còn nghĩ tới cha mẹ của mình.

“Được, ta dẫn cháu đi xem.”

“Cảm ơn.” Giọng Mộ Chi Ly bé đến khó nghe, nhưng Mộ Kinh Lệ vẫn nghe được, trong lòng cũng thấy được an ủi chút ít.

Đi theo phía sau Mộ Kinh Lệ, hai người đi thật lâu, đến tận gần phía sau núi, Mộ Chi Ly vẫn chưa từng đi tới nơi này, nhưng sau đó nàng lại phát hiện ra một khoảnh đất khác.

Cuối cùng, Mộ Kinh Lệ dừng lại trước một núi đá, Mộ Chi Ly nghi hoặc nhìn Mộ Kinh Lệ, chẳng lẽ Mộ Thiên Tinh nằm ở trong núi đá này?

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 45: Cha con gặp mặt

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 45: Cha con gặp mặt

Chuyện kể tiếp chứng minh phỏng đoán của Mộ Chi Ly không sai.

Chỉ thấy Mộ Kinh Lệ đi tới gần núi đá, nhấn một cái vào một chỗ cực kỳ bí mật ở góc trái của nó, âm thanh “ầm ầm” vang lên, núi đá rất nặng kia lại là một cái cửa đá, lúc này đã mở ra.

Nhìn thấy cái này, Mộ Chi Ly trong lòng cũng thầm cảm khái chỗ này thật sự là rất bí mật, nếu không phải Mộ Kinh Lệ đưa nàng tới, sợ là nàng có ở chỗ này ba ngày ba đêm cũng không chắc chắn sẽ phát hiện được điều dị thường.

Cửa đá mở ra, Mộ Chi Ly theo Mộ Kinh Lệ cùng đi vào, trong mật thất có một gian phòng lớn, nhưng lúc này Mộ Chi Ly cũng không có tâm tình đi quan sát gian mật thất này, ánh mắt của nàng đã bị quan tài thủy tinh đặt giữa phòng hấp dẫn.

Bước chân trở nên chậm chạp, từng bước chậm rãi đi lại gần quan tài thủy tinh, song khi nàng nhìn thấy thân ảnh bên trong quan tài, nước mắt cuối cùng không nhịn được chảy xuôi xuống.

Không sai, đó chính là thân ảnh vẫn luôn tồn tại trong nội tâm của nàng, vốn chỉ là hình ảnh mơ hồ, nhưng một khắc nhìn thấy Mộ Thiên Tinh nằm đó, hai hình ảnh đã hoàn toàn hợp nhất lại.

Kí ức như ủa về, Mộ Chi Ly nhớ lại từng sự việc trước kia, sự yêu thương, lòng từ ái, rồi sự kiên cường nhưng bất lực của phụ thân, nước mắt lại nhỏ trên quan tài thủy tinh, từng giọt từng giọt lan ra.

Mộ Thiên Tinh thoát nhìn như đang ngủ rất an tường. Sau khi nhìn thấy Mộ Thiên Tinh, Mộ Chi Ly liền hiểu tại sao mình lớn lên lại trông như thế này.

Mộ Thiên Tinh là một mỹ nam tử chân chính, cho dù là Tô Dục hay là Vương Thiên Lỗi đều không thể so đo, có lẽ ở cấp độ mỹ nam như Lăng Lạc Trần, có điều phong thái giữa hai người lại khác nhau.

Lăng Lạc Trần giống như tiên nhân, mờ mờ ảo ảo, không giống người phàm trần, mà Mộ Thiên Tinh cũng thuộc về thế giới này.

Một bộ cẩm bào màu trắng mặc trên người hắn lại thích hợp như thế, một miếng ngọc phi thủy được buộc bên eo thân của hắn, một bộ tóc đen có đeo bạch ngọc quan*, lộ ra vẻ phong lưu phóng khoáng.

Da trắng nõn, khuôn mặt tuấn mỹ, ánh mắt của hắn yên lặng mà an tường, lông mày lười mác, đường nét rõ ràng, vàng trán kiên nghị, khóe miệng kia khẽ cong khiến cho các nét trên khuôn mặt của hắn trở nên nhu hòa rất nhiều. Đây là một nam nhân ôn nhu mà kiên cường.

Mộ Chi Ly nhớ được sự che chở của Mộ Thiên Tinh, hắn xem nàng là bảo bối mà bảo bọc, ôn nhu như vậy, thật làm cho người ta nhớ nhung.

“Phụ thân...” Mộ Chi Ly nhẹ giọng nói, thật giống như sợ đánh thức hắn. Mặc dù đã lâu không gọi ra tiếng, nhưng bây giờ gọi tiếng phụ thân thật dễ dàng, cứ như trong lòng đã gọi thầm vô số lần.

Nhìn Mộ Thiên Tinh giống như ngủ say, hai tay Mộ Chi Ly dần nắm chặt, trong lòng lại càng quyết tâm cho dù có khó khăn thế nào, nàng nhất định phải làm cho cha của nàng tỉnh lại, cho dù phải trả giá toàn bộ cũng không tiếc.

“Gia chủ, người có biết mẫu thân của ta đang ở đâu không?” Hiện tại nàng còn chưa biết phải làm sao để cứu Mộ Thiên Tinh tỉnh lại, Mộ Kinh Lệ đã nói mẹ ruột của nàng biết, cho nên nàng nhất định phải tìm được mẫu thân.

Nghe vậy, Mộ Kinh Lệ trầm mặc trong chốc lát nói: “Việc này ta không thể nói cho con biết, ta biết suy nghĩ của con bây giờ, nhưng với thể trạng của con bây giờ mà đi tới đó tuyệt đối không thể nào còn sống mà đi ra ngoài.”

Mộ Chi Ly nhíu mày: “Bởi vì ta là sự sỉ nhục của gia tộc bọn họ?” Nghĩ tới đây, Mộ Chi Ly không khỏi cảm thấy có chút châm chọc, dù là nàng ở Mộ gia hay ở gia tộc của mẫu thân, nàng đều là sự sỉ nhục.

Mộ Kinh Lệ nhìn dáng vẻ tự giễu của Mộ Chi Ly, trong lòng cũng cảm thấy buồn bực theo: “Ban đầu bọn họ muốn giết con, nhưng cuối cùng người kia lại mềm lòng, nàng là dì của mẹ con, cho nên mới bỏ qua cho con. Trước khi đi, nàng nói cho chúng ta biết, trừ phi con có thể tự bảo vệ mình, nếu không thì không thể cho con đi tìm bọn họ, đến lúc đó cái mạng của con muốn giữ cũng không được, con cũng biết đó là một gia tộc khổng lồ, cái gọi là năng lực tự vệ có nghĩa là phải có thực lực thực sự cường đại. Cho nên trước khi con có đủ năng lực, ta sẽ không nói cho con, bất cứ người nào trong gia tộc cũng sẽ không nói cho con biết.”

Nghe được lời Mộ Kinh Lệ, Mộ Chi Ly cũng không mất hứng, ngược lại nàng rất hiểu nguyên nhân bọn họ làm như vậy, đối với người đi kia, trong lòng nàng cũng có cảm kích, mặc dù bây giờ nàng chưa có đủ thực lực, nhưng nàng tin tưởng nàng nhất định sẽ có đủ.

“Sau này ngài nhất định sẽ nói cho ta biết.” Lúc nói ra những lời này, trên mặt Mộ Chi Ly tràn đầy tự tin, bất luận là vì chính nàng hay là vì người thân của nàng, nàng nhất định sẽ trở nên mạnh mẽ.

“Ta tin tưởng con, hiện tại những thứ này đối với con vẫn còn rất xa xôi, hãy cố gắng lên.” Trong mắt Mộ Kinh Lệ ánh lên vui mừng: “Bất quá ta cũng có một việc muốn hỏi con.”

“Vấn đề gì?” Bây giờ ngăn cách giữa nàng và Mộ Kinh Lệ đã tiêu tan đi rất nhiều, nhưng nàng vẫn không mở miệng gọi ông nội, có lẽ ngày nào đó nàng sẽ gọi, nhưng không phải là hiện tại.

Trong mắt Mộ Kinh Lệ lóe ra tia sáng khác thường nói: “Trước kia, con không thể tu luyện, hiện tại vì sao lại có thể?” Hắn đối với cái này vẫn chưa từng hỏi qua, bởi vì khi đó nghĩ có hỏi thì Mộ Chi Ly cũng sẽ không trả lời, nhưng bây giờ thì khác.

“Một dịp tình cờ, đan điền không trừ được nội lực của ta đã được chữa trị tốt, cho nên hiện tại mới có thể luyện.” Trong mắt Mộ Chi Ly cũng là có vẻ thờ dỏ xét.

Nghe vậy, trên mặt Mộ Kinh Lệ hiện ra nụ cười rục rịch: “Vậy thì tốt, vậy thì tốt. Trước kia con vẫn không thể nào tu luyện được, cho nên rất nhiều thứ dùng để tu luyện con cũng không có, hiện tại con cần gì có thể nói cho ta biết, nếu hợp lý thì ta sẽ đáp ứng cho con.”

Chẳng lẽ ông ấy cũng không biết chuyện mình bị hạ độc? Mộ Chi Ly thầm nghĩ trong lòng, nhìn bộ dáng phấn khởi của Mộ Kinh Lệ, hiển nhiên là không phải nói dối, nếu như ông ấy không biết, vậy thì là ai hạ độc mình đây? Mộ Chi Ly chỉ cảm thấy có một bàn tay núp sau lưng nàng làm chuyện ác.

“Ta nghĩ muốn đi lên tầng hai của vũ kỹ đường, không biết có thể hay không?” Mộ Chi Ly mở miệng dò hỏi, nàng hôm nay tới tìm Mộ Kinh Lệ vốn là vì cái này, hiện tại có cơ hội nên không thể bỏ qua.

Chân mày Mộ Kinh Lệ cũng nhíu lại: “Con muốn đi lên lầu hai? Vũ kỹ Hoàng giai cao cấp tu luyện khó hơn hẳn trung cấp và sơ cấp, với tình trạng của con bây giờ không bằng là cứ tập luyện cho tốt vũ kỹ ở tầng một, như vậy hiệu quả sẽ tốt hơn.”

Lời này của Mộ Kinh Lệ đúng là không sai, đối với tuyệt đại đa số đệ tử mà nói, tu luyện vũ kỹ tầng thứ nhất trên thực tế là hữu dụng hơn, nhưng đối với Mộ Chi Ly thì không phải vậy, nàng cũng không định giải thích vấn đề này, mà chỉ nói: “Tự thân ta sẽ có chừng mực, chỉ hi vọng ngài có thể cho ta quyền hạn này, sau này được tự do ra vào tầng thứ hai, ta tự có phương thức tu luyện của mình, ngài chỉ cần biết thành quả là được rồi.”

Nghe lời này của Mộ Chi Ly, Mộ Kinh Lệ biết Mộ Chi Ly vẫn còn có bí mật, bất quá là không muốn vạch trần nàng thôi, nghĩ tới việc nàng thiết thời nhiều năm như vậy, Mộ Kinh Lệ gật đầu đáp ứng: “Được rồi, ta đáp ứng con, nhưng con hãy nhớ lấy, không thể hấp tấp được.”

Mộ Chi Ly gật đầu: “Ta biết.”

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 46: Mộ Thiếu Tu lành tay

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 46: Mộ Thiếu Tu lành tay

Có được sự đồng ý của Mộ Kinh Lệ, Mộ Chi Ly liền đi tới lầu hai của vũ kỹ đường, mới vừa lên tầng thứ hai đã thấy được ông lão quét dọn.

Lão giả nhìn Mộ Chi Ly một cái nói: “Sách vũ kỹ lầu một đều đã xem xong rồi?” Mặc dù Mộ Chi Ly xem sách vũ kỹ rất im lặng, nhưng lão cũng xác định được Mộ Chi Ly đều đã xem hết từng cuốn ở lầu một.

Nghe vậy Mộ Chi Ly khẽ gật đầu: “Dạ” đối với ông lão kỳ quái này, nàng cũng không biết nên nói cái gì, nhưng dựa theo suy đoán của nàng, địa vị của lão tuyệt đối không thấp, không thể nào chỉ là một ông lão quét dọn. Nhưng rốt cục là người nào thì nàng cũng không biết, cũng chưa từng nghe qua bao giờ.

Sau một khắc, ông lão xoay người rồi đi, Mộ Chi Ly nhìn bóng lưng lão giả nói lầm bầm: “Đúng là người kỳ quái.” Tuy không đến mức xuất quỷ nhập thần, nhưng cũng không khác vậy là mấy.

Sách vũ kỹ trên lầu hai hiển nhiên là ít hơn hẳn so với lầu một, điều này cũng thể hiện ra càng là võ cao cấp thì càng khó, cầm lấy một quyển vũ kỹ Hoàng giai cao cấp lên nhìn, quả nhiên là giống như Mộ Chi Ly dự đoán, nàng xem một quyển vũ kỹ Hoàng giai cao cấp tốn thời gian nhiều hơn so với lúc xem vũ kỹ trung cấp.

Vậy thì rõ ràng là nàng có thể tiếp thu được nhiều hơn từ vũ kỹ Hoàng giai cao cấp, dĩ nhiên đây cũng là hi vọng của nàng.

Vào lúc Mộ Chi Ly tĩnh tâm học tập, tin tức nàng bắt ki lúc nào cũng có thể tự do tiến vào lầu hai vũ kỹ đường cũng được lan nhanh, trong khoảng thời gian ngắn ngủi, con cháu Mộ gia đều biết chuyện này, mọi người nghị luận rối rít, trong đó cũng không ít người ghen tị cùng căm phẫn.

Dù sao đệ tử Mộ gia có cơ hội có thể đi vào tầng một vũ kỹ đường vốn không nhiều, mỗi tuần một lần, tầng hai thì càng không cần phải nói, trừ phi biểu hiện thật sự ưu tú mới có thể đi vào, hầu hết đệ tử Mộ gia đều cực kì hi vọng có thể đi vào tầng hai vũ kỹ đường, nhưng khó khăn thì khỏi cần nói.

Nhưng một phé vật lại có thể dễ dàng đi vào như vậy, hơn nữa không phải chỉ được vào một lần, mà là tùy lúc đều có thể vào, đổi lại là bất cứ ai cũng sẽ thấy không công bằng, ở Mộ gia, chỉ có một người được giống như Mộ Chi Ly, có thể tiến vào vũ kỹ đường lầu hai, đó chính là người nổi bật nhất trong thế hệ con cháu của Mộ gia – Mộ Khải Siêu.

Đối với việc Mộ Khải Siêu có thể ra vào lầu hai, tất cả mọi người đều tâm phục khẩu phục, dù sao thực lực người ta cũng rất rõ ràng, người không phục trừ khi người đánh thắng được hắn, nhưng Mộ Chi Ly căn bản là không có thực lực, vì vậy, trong khoảng thời gian ngắn, người tỏ vẻ khinh thường đối với Mộ Chi Ly càng nhiều.

Lần này Mộ Chi Ly sống trong nội đường vũ kỹ đường cũng không biết may mắn điều gì, cho dù biết rồi, nàng cũng sẽ không có thái độ gì, dù sao nàng căn bản là không thêm để ý cái nhìn của người khác.

Trong một sân viện lớn, ở bên trong đình nghỉ mát bên hồ, một thân ảnh cao ngất đang đứng nhìn đàn cá chép trong nước, người này không phải là ai

khác, mà chính là Mộ Khải Siêu.

Lúc này Mộ Thiếu Tu cũng đi tới, nhìn Mộ Khải Siêu, cung kính nói: “Đại ca, huynh tìm ta?” Đối với Mộ Khải Siêu, hắn vẫn luôn rất tôn kính, bởi vì thực lực của hắn ta rất đáng để bội phục, hắn hi vọng có một ngày mình cũng có thể giống như Mộ Khải Siêu.

Mộ Thiếu Tu bị phạt cấm túc một tháng, hôm nay mới có thể đi ra ngoài.

Mộ Khải Siêu quay đầu, tầm mắt dời đến trên tay Mộ Thiếu Tu nói: “Tay của ngươi thế nào?” Tuy nói tình cảnh lúc ấy hắn cũng không thấy, nhưng người luôn nắm rõ tin tức như hắn làm sao mà không biết?

Nghe vậy, Mộ Thiếu Tu giơ tay lên linh hoạt chuyển động, sắc mặt vui vẻ nói: “Hoàn toàn tốt lắm, một chút vấn đề cũng không có, thật giống như chưa từng bị thương.” Không để lại di chứng gì, nên hắn đương nhiên là rất cao hứng.

Mộ Khải Siêu nhu mày, nhìn tay Mộ Thiếu Tu đích thực giống như chưa từng bị thương lần nào, trong lòng nghi ngờ càng sâu, chẳng lẽ Mộ Chi Ly thật sự có thể chữa lành tay? Chỉ dựa vào mấy cây châm đơn giản? Lúc trước hắn chính là trời của một phương, nhưng xem ra....

“Có đúng là chính Mộ Chi Ly đã trị khỏi? Ngươi đem tình cảnh hôm đó kể lại cho ta nghe xem” Có lẽ nếu là người trong cuộc nói thì sẽ rõ ràng hơn một chút.

Mộ Thiếu Tu gật đầu: “Đích xác là do Mộ Chi Ly trị tốt, mặc dù ta cũng cảm thấy khó tin, lúc mới bắt đầu ta cũng không ôm bất kỳ hi vọng nào, nhưng sau ta lại thấy tốt lắm, tình cảnh lúc ấy phải...” Mộ Thiếu Tu đem chi tiết lúc đó kể hết ra ngoài, bao gồm việc Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão gây khó khăn cho Mộ Chi Ly cùng với việc gia chủ che chở cho Mộ Chi Ly.

Sau khi Mộ Thiếu Tu nói xong, Mộ Khải Siêu lại lâm vào trầm tư, Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão đối với Mộ Chi Ly có ý kiến thì hắn đã sớm biết, nhưng mà tại sao gia chủ lại che chở cho Mộ Chi Ly đây?

Đang lúc Mộ Khải Siêu vẫn còn đang nghi ngờ, Mộ Thiếu Tuân cũng chạy tới, lúc thấy Mộ Thiếu Tu cũng ở đây thì sững sờ, nói: “Ca, huynh cũng ở đây.” Hắn đang nghĩ làm sao mà không thấy đâu cả, hóa ra là chạy tới chỗ đại ca.

“Sao đệ cũng đến đây? Vội vội vàng vàng, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì?”

Nghe thấy câu hỏi của Mộ Thiếu Tu, Mộ Thiếu Tuân mới kịp phản ứng nói: “Đúng vậy, vừa mới xảy ra một chuyện, tất cả mọi người đều biết hết rồi, xem ra hôm nay đại ca vẫn ở trong viện nên sợ là không biết, cho nên mới chạy tới đây.”

“Rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Nhìn hai người nói một lúc lâu cũng không nói đến vấn đề chính, Mộ Khải Siêu cau mày hỏi.

Thấy Mộ Khải Siêu cau mày, Mộ Thiếu Tuân vội nói: “Đại ca, là như vậy, nghe nói Mộ Chi Ly cũng giống huynh, được phép ra vào tầng hai vũ kỹ đường bất kỳ lúc nào.”

“Cái gì?” Mộ Khải Siêu tròn to hai mắt, lúc trước biết Mộ Chi Ly tùy thời đều có thể đi vào tầng một vũ kỹ đường cũng đã thấy kỳ quái rồi, nhưng dù sao hắn đã sớm có quyền hạn kia rồi, cho nên có thể tiếp nhận, nhưng mà hiện tại, năng thế nhưng có thể cùng hắn tùy thời tiến vào tầng hai vũ kỹ đường? Dù gì Mộ Khải Siêu cũng có chút ít khó chịu.

“Gia chủ cho phép rồi? Cái này thật quá kỳ quái, tại sao Mộ Chi Ly lại có quyền giống như ta?”

Nghe vậy, Mộ Thiếu Tu cùng Mộ Thiếu Tuân cũng phụ họa: “Đúng vậy! Cái phế vật Mộ Chi Ly kia sao có thể sánh với đại ca được? Cũng không biết sao gia chủ lại có cái quyết định này.”

Nghe những chuyện này, chẳng biết tại sao trong lòng Mộ Khải Siêu lại sinh ra cảm giác có nguy hiểm, sắc mặt hắn chợt âm trầm nói với Mộ Thiếu Tu: “Thiếu Tu, chuyện tay ngươi đã tốt trở lại đã có ai biết chưa?”

Mộ Thiếu Tu lắc đầu: “Ta bị cấm túc một tháng, ngay cả mẫu thân của ta cũng đều không thấy được ta, huống chi ta vừa được ra ngoài là chạy ngay tới đây, trừ ba người chúng ta ra thì cũng không có ai khác biết.”

Đáy mắt Mộ Khải Siêu che lấp nét cười vừa hiện lên nói: “Như thế rất tốt, đến lúc gia chủ hỏi ngươi, người liền nói tay ngươi vẫn chưa tốt, có biết không?”

“Nhưng mà sao phải giả bộ? Cái này rất khó, huống chi Mộ Chi Ly có y thuật, không phải sẽ dễ dàng nhìn ra sao?”

Đây quả thật là một vấn đề, Mộ Khải Siêu nhìn Mộ Thiếu Tu chậm rãi nói: “Vậy thì cũng chỉ có một biện pháp.”

“Biện pháp gì?” Mộ Thiếu Tu nghi ngờ hỏi.

Song, sau một khắc, một tiếng kêu thảm thiết vang lên, Mộ Khải Siêu thể nhưng một lần nữa làm gãy tay của Mộ Thiếu Tu.

“Ca!” Mộ Thiếu Tuân không thể tin hô lên.

Q.1 - Chương 47: Âm mưu

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 47: Âm mưu

Mộ Thiếu Tuân vội vàng chạy đến bên cạnh Mộ Thiếu Tu, nhìn sắc mặt bởi vì đau đớn mà trắng bệch của Mộ Thiếu Tu hỏi: “Ca, ngươi có khỏe không?” Rồi quay lại nhìn về phía Mộ Khải Siêu chất vấn: “Đại ca, người làm cái gì vậy? Tay của anh ấy vừa mới tốt lên, sao lại phế đi?”

Mộ Thiếu Tu cũng không thể tin nhìn Mộ Khải Siêu, cái đau trên tay vẫn kém so với nỗi khiếp sợ trong lòng, nhưng vẫn nhìn sang Mộ Khải Siêu kinh ngạc hỏi: “Đại ca, tại sao lại làm vậy?” Hắn không nghĩ tới đại ca mà hắn luôn tôn kính lại đối xử như thế đối với hắn, đây chính là cánh tay của hắn. Là một phần thân thể của hắn, đâu có phải là tạp vật gì cho cam

Nhìn về chất vấn của hai người, Mộ Khải Siêu mặc dù trong lòng không chút dao động, nhưng ngoài mặt vẫn phải lộ vẻ bất đắc dĩ nói: “Thiếu Tu, ta biết, ta đây thật xin lỗi ngươi, nhưng ta cũng không còn cách nào khác. Hiện tại, Mộ Chi Ly không là cái gì cả mà đã được gia chủ che chở như vậy, nếu như ngài biết được nàng có thể chữa khỏi hoàn toàn thương thế của ngươi, sợ là địa vị của nàng rất nhanh sẽ vượt qua ta. Mà quan hệ giữa nàng và chúng ta vốn không tốt, nếu như nàng có địa vị, như vậy nàng sẽ đối xử với chúng ta như thế nào? Cái này còn không rõ ràng sao? Vì không để cho chuyện đó xảy ra, ta cũng chỉ còn biết dùng phương pháp này.”

Nếu Mộ Chi Ly mà nhìn thấy Mộ Khải Siêu lúc này nhất định sẽ không nhịn được mà than thở, kỹ xảo diễn trò này thật không tệ, chỉ thiếu than thở khóc lóc nữa thôi, đúng là điển hình của việc đem người ta đi bán còn bắt đếm tiền giúp.

Tư tưởng Mộ Thiếu Tu cùng Mộ Thiếu Tuân tương đối đơn thuần, nghe Mộ Khải Siêu nói lại càng nghĩ càng thấy đúng là như vậy, Mộ Thiếu Tu nói: “Đại ca, mới vừa rồi ta hiểu lầm huynh, thật xin lỗi. May là huynh đã sớm nghĩ tới điểm này, nếu không hậu quả thật là không thể tưởng tượng.”

“Nhưng đại ca, tay anh ấy như vậy vừa nhìn cũng biết là mới bị thương, đến lúc đó bọn họ chắc chắn sẽ biết được, phải làm thế nào bây giờ?” Mộ Thiếu Tuân nói ra vấn đề lớn nhất.

Nghe vậy, Mộ Khải Siêu vẫn bình tĩnh nói: “Cái này các ngươi không cần lo lắng, ta nếu đã làm như vậy thì đương nhiên sẽ có phương pháp xử lý. Thiếu Tu, viên Mai Khâu đan này ngươi ăn vào nhanh lên đi.”

Nhận đan được từ trong tay Mộ Khải Siêu, vẻ mặt Mộ Thiếu Tu rất cảm động: “Đại ca, cảm ơn ngươi.” Phải biết rằng cấp bậc Mai Khâu đan không cao, nhưng mà bọn họ cũng không phải là giàu có, có mấy viên đan dược cũng coi như bảo bối mà cất giữ, đến lúc muốn mua gì đó thì cũng có thể mang đi mà đổi tiền, vậy mà Mộ Khải Siêu cứ đưa cho hắn như vậy, bảo hắn không cảm động sao được?

Nhưng mà Mộ Thiếu Tu cũng đã quên, tay của hắn hiện tại bị như thế này là bởi vì Mộ Khải Siêu.

Ăn vào đan dược, Mộ Thiếu Tu thoát nhìn cũng thấy khá hơn nhiều, sắc mặt cũng dần tốt hơn, có lẽ là lúc trước đã từng bị thương một lần, lần này dù đau nhưng hắn cũng không cảm thấy quá đau đớn.

Ba ngày sau, trên đường đi tới võ đường Mộ Chi Ly bị người ta gọi lại, người nọ nói cho nàng biết, gia chủ gọi nàng đi nghị sự đường có việc.

Nghe vậy, Mộ Chi Ly rất nghi hoặc, nếu là Mộ Kinh Lệ tìm mình, thì cũng là gọi đi tới sân viện của hắn, chứ không phải nghị sự đường, mà hôm nay muốn đi nghị sự đường. Rất nhanh, Mộ Chi Ly đoán chắc chắn liên quan đến tay của Mộ Thiếu Tu.

“Nha đầu, ngươi xác định là đã chữa khỏi tay cho Mộ Thiếu Tu chứ?” Thiên Nhi không nhịn được hỏi, nàng cảm thấy người trong gia tộc cũng thật phức tạp, cảm giác như có mùi vị của âm mưu.

Mộ Chi Ly gật đầu: “Nếu như bọn họ không sử dụng thủ đoạn gì, tay của hắn nhất định là có thể trị tốt, ta nghĩ hắn có phải là vì muốn trả thù ta mà lại đem tay của mình phế đi? Nếu thật là như vậy, thì ta thực sự bội phục hắn.”

“Mộ Thiếu Tu tâm cơ không sâu, hơn nữa tâm cũng không ngoan độc, đối với chính mình sẽ không làm ra chuyện như vậy.” Thiên Nhi mở miệng nói, Thiên Nhi nói rất đúng, nếu thật thì cũng chỉ có một mình Mộ Thiếu Tu, đúng là không thể nào làm ra chuyện như vậy, nhưng vấn đề là lần này không phải chỉ có một mình Mộ Thiếu Tu, mà còn có một Mộ Khải Siêu mưu đồ đã lâu.

Mộ Chi Ly đi rất nhanh đã tới nơi, song lúc đi vào nàng thấy Mộ Kinh Lệ, thấy Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, thấy Mộ Thiếu Tuân cùng mẹ ruột của bọn hắn, duy nhất chỉ không thấy nhân vật chính Mộ Thiếu Tu.

Thấy cảnh tượng này, Mộ Chi Ly mơ hồ cảm thấy chuyện không đơn giản, nhất là sau khi nhìn thấy nụ cười nơi khóe miệng Đại trưởng lão cùng Nhị trưởng lão, đi tới trước mặt mọi người, Mộ Chi Ly nói: “Gia chủ, Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão.”

Gia chủ gật đầu, đáy mắt có chút ít lo lắng, tuy hẳn cho rằng tay Mộ Thiếu Tu trị không khỏi thì cũng không có gì đáng lo lắng, nhưng Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão hiển nhiên đã túm lấy cơ hội này để cho Mộ Chi Ly đẹp mắt, hẳn tuy là gia chủ, nhưng cũng không thể mặc kệ thái độ của những người khác trong gia tộc?

Vấn đề lớn nhất là mọi người trong Mộ gia cũng có ấn tượng không tốt với Mộ Chi Ly, đoán chừng trừ Mộ Thiếu Tu thì bên ngoài cũng sẽ không có người giúp nàng nói chuyện.

“Mộ Chi Ly, ban đầu ngươi nói ngươi có thể trị lành tay cho Mộ Thiếu Tu phải không?” Đại trưởng lão đáy mắt hiện lên đắc ý, hẳn đã nói chỉ dựa vào Mộ Chi Ly thì làm sao có thể, ban đầu nhìn bộ dáng tràn đầy tự tin của nàng thật là bị nàng hù dọa rồi, không nghĩ tới cũng chỉ là thủ đoạn gạt người của nàng, chỉ muốn đẩy đưa để trì hoãn thời gian.

Nghe vậy, Mộ Chi Ly gật đầu nói: “Không sai.”

“Nếu không trị lành tay Mộ Thiếu Tu, ngươi nên làm như thế nào?” Nhị trưởng lão tiếp lời, nghĩ tới Mộ Chi Ly cũng sắp phải chịu sự thống khổ giống như mình, trong lòng của hắn đặc biệt thấy thoải mái.

“Tự phế một cánh tay.” Nói ra lời như vậy, trên mặt Mộ Chi Ly cũng không hề có một chút cảm xúc dao động nào, cứ như người đang nói đến không phải là mình, mà là đang nói đến người khác.

Đại trưởng lão phẩy tay: “Rất tốt, đây là ngươi tự mình nói, Thiếu Tu ra đi.”

Sau lời của Đại trưởng lão, Mộ Thiếu Tu bắt đầu từ phía sau đi ra, lúc vừa ra tới, ánh mắt Mộ Chi Ly ngưng lại, bởi vì nàng thấy cánh tay Mộ Thiếu Tu buông thõng xuống, không hề có lực, hiển nhiên là vẫn chưa khỏi.

Mộ Chi Ly nhìn gia chủ một chút, mà gia chủ cũng không nói gì, hẳn cũng không biết đây không phải là do Chi Ly chữa không khỏi.

“Cái này không thể nào.” Mộ Chi Ly vội vàng đi tới trước mặt Mộ Thiếu Tu, nhìn cánh tay vô lực của hắn, xem xét một lúc sau cũng xác định là không phải giả vờ, nhưng Mộ Chi Ly cũng phát hiện được vấn đề mấu chốt ở đâu.

“Ngươi còn có cái gì để nói?” Nhị trưởng lão mở miệng nói.

“Tay Mộ Thiếu Tu đã bị gãy một lần nữa.” Mộ Chi Ly vẻ mặt khẳng định, học y nhiều năm như vậy đương nhiên là có thể nhìn ra điểm này, nàng thực không nghĩ tới Mộ Thiếu Tu đã làm như vậy, nhưng thật sự là chính hắn làm sao? Mộ Chi Ly tự nghĩ, trực giác nói cho nàng biết, tuyệt đối không phải là Mộ Thiếu Tu tự mình làm.

Nghe được lời Mộ Chi Ly, mấy người đó vốn là không tin rồi, ban đầu bọn họ vốn không tin, hiện tại thực sự đứng trước mặt bọn họ, Mộ Chi Ly lại vẫn nói xạo.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 48: Tự phế một cánh tay

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 48: Tự phế một cánh tay

Đại trưởng lão cười lạnh một tiếng: “Ngươi nghĩ rằng chúng ta vẫn bị lừa gạt sao? Ban đầu tin tưởng ngươi, ngươi gạt chúng ta, bây giờ vẫn còn muốn gạt chúng ta? Chẳng lẽ ngươi cũng không đem những trường bối như chúng ta để vào mắt!”

“Đại trưởng lão, ta cũng không phải là có ý này, Mộ Thiếu Tu khẳng định là đã bị đa thương một lần nữa, nếu không tuyệt đối không thể nào bị như vậy, không bằng mời đến một vị Y sư đến xem một chút cánh tay của hắn có phải hay không một lần nữa bị thương.”

Nhìn bộ dạng của Đại trưởng lão cũng biết lão ta không biết chuyện tay Mộ Thiếu Tu lần nữa bị thương.

Nếu như Đại trưởng lão biết sự thật thì Mộ Chi Ly cũng không thêm giải thích, bởi vì hết thầy cũng là bọn họ kiểmcó, nhưng Đại trưởng lão bọn họ cũng không biết, cho nên nàng mới muốn giải thích, cảm giác bị người khác hiểu lầm thật khó chịu.

“Chi Ly, nếu thật sự trị không khỏi thì hiện tại hãy thừa nhận đi vậy, nếu không...” Mộ Kinh Lệ không khỏi mở miệng nói, chuyện bây giờ đã nháo thành như vậy, Mộ Chi Ly hiện tại thừa nhận so với lúc sau bị buộc thừa nhận sẽ tốt hơn.

Nghe được lời Mộ Kinh Lệ, Mộ Chi Ly rất tức giận, nàng không thích cảm giác bị oan uổng, không được tín nhiệm này, song ngẩng đầu nhìn thấy ánh mắt Mộ Kinh Lệ chỉ có lo lắng mà không có trách cứ, tức giận trong đáy lòng dần dần tiêu tán.

“Gia chủ, ta nói thật, tay Mộ Thiếu Tu nhất định là bị đá thương lần nữa, nếu không không thể nào bị như vậy.”

Lúc này, Nhị trưởng lão cũng mở miệng nói: “Nếu Mộ Chi Ly lần nữa cường điệu chuyện này, như vậy thì làm cho nàng tâm phục khẩu phục đi, xin mời Lý được sư tới đây.” Hắn xem chừng Mộ Chi Ly chẳng qua là vùng vẫy gây chết, bất luận nàng có làm gì thì kết quả cuối cùng cũng sẽ không có gì thay đổi.

Tựa hồ như biết trước Mộ Chi Ly sẽ nói như vậy, Lý được sư đã đứng tại cửa chờ từ lúc nào.

Nhị trưởng lão vừa nói, Lý được sư liền đi tới, nhìn thấy Lý được sư, Mộ Chi Ly không khỏi rung mình, hiển nhiên nàng đã ý thức được, nàng đang sa vào một âm mưu, hơn nữa bây giờ nàng chỉ có thể nhìn tất cả mọi thứ phát sinh mà không làm được gì.

“Lý được sư, phiền người xem tay Mộ Thiếu Tu bị thương lúc nào?” Nhìn thấy Lý được sư, thái độ Nhị trưởng lão hiển nhiên là đã khá hơn nhiều.

Lý được sư gật đầu, đi tới trước mặt Mộ Thiếu Tu nhìn xem thương thế trên tay hắn, chợt mở miệng nói: “Gia chủ, nhị vị trưởng lão, thương thế trên tay Mộ Thiếu Tu hẳn là ở lần trước bị thương bọn họ tìm ta để trị liệu, chẳng qua là theo lẽ thường dùng Mai Khâu đan thì phải sớm tốt lên rồi mới đúng, nhưng không biết tại sao bây giờ vẫn còn như vậy?”

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Mộ Chi Ly trở nên khó coi đi rất nhiều, Lý được sư đã bị mua chuộc, nếu không thì sao hắn lại chưa nhận ra, hẳn lúc này đang trợn mắt nói dối là việc không phải nghi ngờ gì nữa.

“Mộ Chi Ly, ngươi còn có gì để nói?” Đại trưởng lão tức giận nói.

“Chẳng lẽ ngươi định nói lời của Lý được sư là sai? Tốt, tay của Thiếu Tu vốn là sẽ sớm tốt hơn, nhưng bởi vì ngươi, nên đến bây giờ vẫn không đỡ, lừa gạt trưởng bối, thương tổn huynh đệ, ngươi thật là to gan.”

Lời buộc tội này rất nghiêm trọng, cảm giác bị lăng nhục từ trong lòng Mộ Chi Ly dâng lên, ngẩng đầu nhìn mọi người, ánh mắt lạnh lùng làm cho người ta có cảm giác không dám nhìn nhau.

Mộ Chi Ly chuyển mắt về phía Mộ Thiếu Tu, trong ánh mắt chỉ có lạnh lùng, loại lạnh lùng này gần như đã thoát khỏi phạm vi cảm xúc con người, khiến cho Mộ Thiếu Tu không khỏi lui về sau một bước, đối với ánh mắt này lòng vẫn còn sợ hãi, thật sự là quá kinh khủng.

Dĩ nhiên Mộ Thiếu Tu biểu hiện như vậy cũng vì một phần là hắn chợt dạ, bởi vì hắn biết rõ ràng Mộ Chi Ly nói không sai, là bọn hắn oan uổng nàng, lúc hắn nhìn thấy Lý được sư trong lòng hắn còn rất khâm trọng, nếu Lý được sư mà nói thật thì người chịu phạt đúng là hắn.

Nhưng hắn lại không nghĩ tới ý kiến của Lý được sư thế nhưng về phe hắn, trong đầu nhớ lại lúc Mộ Khải Siêu nói hắn không cần lo lắng, Mộ Khải Siêu sẽ có cách giải quyết, cũng là biết nguyên nhân là vì sao.

“Không sai, ta đúng là muốn nói lời của Lý được sư là sai.” Mộ Chi Ly từng chữ từng chữ nói rõ ràng, thanh âm rất vang dội, tất cả mọi người đều nghe được rõ ràng.

Lúc Nhị trưởng lão chuẩn bị mở miệng tố khổ, Mộ Chi Ly lần nữa nói: “Ta biết mục đích của các người, chắc chắn là để cho ta tự làm gãy một cánh tay, chuẩn bị nhiều thứ như vậy là để cho ta không còn gì để nói, tốt, vậy thì để cho các người đắc ý, ta tự đánh gãy một tay.”

Sau một khắc, trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, Mộ Chi Ly không một dấu hiệu báo trước, giơ lên cánh tay trái phẩy đi cánh tay phải của mình, răng rắc một tiếng xương gãy lia vang lên, cả nghị sự đường lâm vào yên lặng.

“Tỉ tách.”

“Tỉ tách” Có thể nghe thấy tiếng máu nhỏ trên mặt đất rõ ràng, trong lòng của mọi người đều lộ ra vẻ phức tạp.

Nhất là sau khi mọi người thấy vẻ mặt của Mộ Chi Ly, tâm tình lại càng phức tạp đến tột đỉnh, không có thống khổ, không có rên rỉ, trên khuôn mặt tái nhợt thế nhưng lại lộ ra nụ cười, đáng vẻ nụ cười lúc này trong hoàn cảnh như thế này thật phá lệ quý dị nhưng lại dị thường mỉa mai.

Không sai, Mộ Chi Ly hiện tại rất đau, lần đầu tiên phải nếm đến mùi đau như vậy, nhưng là cảm giác bị lăng nhục đã vượt qua, nàng bỏ qua đau đớn nói: “Những gì các người đã tặng cho ta, ta sẽ hoàn trả lại.”

Mộ Thiếu Tu nhìn Mộ Chi Ly như vậy, đột nhiên cảm giác dường như mình đã ra một quyết định rất sai lầm, người có thể tàn nhẫn với chính bản thân mình như vậy, thành tựu trong tương lai sẽ thấp sao?

Lúc hắn thấy rõ ràng Mộ Chi Ly tự phế cánh tay, một chút do dự cũng không có, thậm chí một cái nhăn mày, nhăn mặt cũng không thấy, cứ như đây không phải tay của mình, cảnh giới như vậy, rốt cuộc là phải kinh khủng đến thế nào?

Nụ cười thắng lợi đã được chuẩn bị sẵn của Đại trưởng lão lúc này cũng không bày ra nổi, sắc mặt cứng ngắc bất đắc dĩ, chuyện này người thắng là bọn họ, tại sao nhìn Mộ Chi Ly như vậy thì lại thấy bọn họ mới là người thua cuộc chứ?

“Chuyện này là do Mộ Chi Ly gieo gió gặt bão, ta đề nghị lần này không cho nàng dùng Mai Khâu đan, nếu không thì cái trừng phạt này chưa tính là gì cả.” Nhị trưởng lão nhìn nụ cười của Mộ Chi Ly trong lòng bỗng thấy sợ hãi, cái cảm giác này từ lâu đã không còn thấy, hắn chính là muốn để cho Mộ Chi Ly cười không nổi.

Nghe vậy, Mộ Chi Ly cũng cười lớn tiếng hơn: “Mai Khâu đan, ngươi cho rằng ta cần sao? Nhị trưởng lão ngươi chính là một kẻ đáng thương, ngươi cho rằng ngươi làm hết thấy chuyện này thì ta để ý sao? Ta cho ngươi biết, những thứ này ta cần bản là không coi vào đâu.”

Chợt, Mộ Chi Ly lấy ra một bình sứ, từ đó lấy ra một viên đan dược, tự mình ăn xuống, sau đó liền đem bình sứ ném cho Nhị trưởng lão, nói: “Phần thưởng của ngươi.”

Xoay người, để lại cho mọi người một bóng lưng, Mộ Chi Ly tiêu sái rời đi.

Mọi người đứng tại chỗ nhìn bóng lưng Mộ Chi Ly, há miệng muốn nói điều gì, nhưng cổ họng cứ như bị mắc kẹt, cái gì cũng không nói ra được.

Nhị trưởng lão mở nắp bình, nhìn đồ trong bình, rồi sắc mặt trở nên xanh mét, bởi vì bên trong bình sứ không có gì khác, chính là mười mấy viên Mai Khâu đan.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 49: Bàn tay phía sau bức màn

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 49: Bàn tay phía sau bức màn

Mộ Chi Ly đi rời khỏi Nghị Sự đường, trên tay truyền đến từng trận đau nhức làm cho nàng sắc mặt biến thành trắng bệch, song ý chí trong lòng nàng cũng càng thêm kiên định, nàng sẽ khiến cho những người này phải trả giá thật nhiều.

Cái gì người thân với chả người thân, hiện tại đã không còn quan trọng, bởi vì bọn họ cho tới bây giờ cũng chưa từng coi nàng là người thân, về phần Nhị trưởng lão, nếu là nói lúc trước hai cha con nàng nợ hắn, lúc này cũng đã trả sạch, bọn họ bây giờ đã không còn thiếu nợ gì nữa.

Thiên Nhi nhìn đôi môi Mộ Chi Ly hơi nhếch, thần sắc trong mắt có chút phức tạp, nhưng nó hiểu rõ, trải qua chuyện hôm nay Mộ Chi Ly cũng đã trưởng thành hơn nhiều.

Rất nhanh, Mộ Chi Ly đã trở lại Thanh Phù viện, lấy ra ngân châm nhanh chóng đâm vào huyệt đạo trên cánh tay, bởi vì đã nuốt Mai Khâu đan, hiện tại vết thương trên tay đã tốt hơn nhiều, đây cũng là lần đầu tiên Mộ Chi Ly sâu sắc cảm nhận được sự thần kỳ của đan dược.

Mặc dù bình thường vẫn luôn thi châm bằng tay phải, bất quá bây giờ đổi lại là tay trái thì cũng không có bất kỳ sai lầm nào, điểm này cũng là do nàng đã luyện tập từ nhỏ mà thành, ngân châm đâm chỉ chút trên cánh tay, trên mặt Mộ Chi Ly cũng chỉ có lãnh mạc.

Nếu nói nàng chưa không khỏi cho Mộ Thiếu Tu, nói nàng khiến cho thời gian chữa thương của Mộ Thiếu Tu bị trì hoãn lại, như vậy nghiệm chứng luôn ở trên người của nàng xem đến tận cùng là có thể trị khỏi hay không khỏi đi.

Khi Mộ Chi Ly đang trị liệu, một bóng người xuất hiện ở trước mặt nàng, Mộ Chi Ly giương mắt nhìn lại, lại thấy Mộ Hàn Mặc mang vẻ mặt đau lòng nhìn nàng, trên trán xuất hiện mồ hôi hột, rõ ràng là chạy vội tới đây.

Mộ Hàn Mặc nhìn tay phải Mộ Chi Ly tràn đầy máu tươi nói: “Chi Ly, ngươi cảm thấy thế nào?” Hắn sau khi nghe thấy tin tức kia liền chạy tới, cả huấn luyện ở sân luyện võ cũng không đi.

Khi hắn nghe được tin Mộ Chi Ly tự đánh gãy tay, hắn chỉ cảm thấy răng rắc một tiếng, thứ gì đó vỡ vụn. Hắn nói muốn bảo vệ Chi Ly, hắn nói hắn sẽ

không để cho nàng lần nữa bị thương tổn, nhưng kỳ thật hấn căn bản là không làm được cái gì, mỗi lần đều đứng nhìn Mộ Chi Ly bị thương ngay trước mặt mình.

Mình chưa bao giờ bảo vệ Chi Ly, cho tới nay luôn là Chi Ly bảo vệ hấn, địa vị của hấn ở Mộ gia cao hơn so với Chi Ly thì thế nào? Hấn đột nhiên phát hiện hấn không khác gì một phế nhân, hấn ngay cả người mình muốn bảo vệ cũng không bảo vệ được.

Mộ Chi Ly nhìn trong con ngươi của Mộ Hàn Mặc tràn ngập đau lòng cùng tự trách, cười cười nói: “Hàn Mặc, ta không sao, ngươi không cần lo lắng.” Đối với nàng mà nói, chẳng qua là cánh tay sẽ bất tiện trong một thời gian ngắn cộng thêm một trận đau đớn bứt rứt, đối với nàng trong tương lai cũng không ảnh hưởng gì, huống chi ở thế giới này, bị thương vốn là rất bình thường.

“Thật xin lỗi.” Mộ Hàn Mặc chậm rãi nói ra mấy chữ này, nhưng khi hấn thấy trên tay Mộ Chi Ly gần đầy kim châm, kinh ngạc nói: “Chi Ly, ngươi, đây?”

Lúc hấn nghe nói Chi Ly là vì không trị lành cho Mộ Thiếu Tu, hơn nữa còn trì hoãn thời gian chữa thương tay của Mộ Thiếu Tu, cho nên mới tự đánh gãy một cánh tay, nhưng bây giờ lại thấy Mộ Chi Ly dùng chính thủ pháp ban đầu để chữa cho mình, như vậy nói cách khác là phương pháp này là có hiệu quả.

Nếu như lúc trước là phương pháp Mộ Chi Ly chuẩn bị để cố ý làm chậm trễ thời gian chữa khỏi tay cho Mộ Thiếu Tu, vậy thì vì sao hiện tại nàng lại thi châm trên chính cánh tay của mình đây?

“Có vấn đề gì không?” Mộ Chi Ly hỏi, chợt đã biết ý nghĩ của Mộ Hàn Mặc nói: “Ta nói Mộ Thiếu Tu lần nữa đánh gãy tay đồ oan cho ta, ngươi tin không?”

Nghe vậy, Mộ Hàn Mặc không chút nào do dự gật đầu đáp: “Ta tin, Mộ Thiếu Tu hấn làm vậy thật sự là quá đáng, Chi Ly, thật xin lỗi, nếu như không phải do ta xung đột cùng Mộ Thiếu Tu thì cũng sẽ không xảy ra tình huống hôm nay.”

Mộ Chi Ly thu hết ngân châm trên tay về, nói: “Nếu không phải bởi vì ta, ngươi cũng sẽ không xung đột với Mộ Thiếu Tu, không phải sao? Bởi vì ta, ngươi còn bị nội thương, đây hết thảy là chuyện giữa ta và Mộ Thiếu Tu, không liên quan đến ngươi, ngươi không cần tự trách.”

“Như vậy ngươi thật sự có thể trị lành sao?” Mặc dù trong lòng rất tin tưởng Mộ Chi Ly, Mộ Hàn Mặc vẫn không nhịn được hỏi, nghĩ tới Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão còn có Mộ Thiếu Tu, hấn chỉ cảm thấy bọn họ thật sự là quá hèn hạ, nhiều người như vậy lại khi dễ Chi Ly chỉ có một mình.

Mộ Chi Ly gật đầu: “Yên tâm đi, ta có thể trị tốt, hiện tại việc ta cần làm là biết được chuyện này đến tột cùng là bàn tay của ai nhúng vào.” Mộ Thiếu Tu đương nhiên là đáng ghê tởm, nhưng Mộ Chi Ly xem ra kẻ ở sau bức màn mới là người ghê tởm nhất.

Mình còn đắc tội với người nào sao? Rất nhanh, trong đầu Mộ Chi Ly đã hiện lên ba chữ Mộ Khải Siêu. Không sai, ở Mộ gia, cũng chỉ có Mộ Khải Siêu là có năng lực làm ra chuyện như vậy, quan hệ giữa bọn Mộ Thiếu Tu và Mộ Khải Siêu cũng không tệ, Mộ Thiếu Tu rất nghe lời Mộ Khải Siêu.

Mà dựa vào địa vị của Mộ Khải Siêu ở Mộ gia, việc mua chuộc Lý được sư cũng không phải là không thể, Mộ Chi Ly lại càng xác định chuyện này chắc chắn có liên quan tới Mộ Khải Siêu.

“Còn có kẻ ẩn phía sau?” Nghe được lời Mộ Chi Ly, Mộ Hàn Mặc lộ ra vẻ kinh ngạc, hấn chưa từng nghĩ còn có một tầng sâu này, còn nghĩ rằng Mộ Thiếu Tu chẳng qua là tự mình nghĩ ra thôi.

“Ha ha, đây cũng chỉ mới là suy đoán của ta thôi, bất quá không quan trọng nữa rồi, ta không có việc gì, tay cũng sẽ khỏi nhanh thôi, chờ lúc ta ổn sẽ cho người biết.” Khóe miệng Mộ Chi Ly giương lên nụ cười, nhìn qua thấy sáng rực, khiến cho mắt Mộ Hàn Mặc nhất thời chói lóa.

Lúc này Mộ Hàn Mặc đứng ở bên phải Mộ Chi Ly, nhìn má phải Mộ Chi Ly không có vết bớt xấu xí, đột nhiên phát giác Mộ Chi Ly đã thế lại còn rất xinh đẹp, quả thực so sánh với Mộ Yên Nhiên còn đẹp hơn.

Đôi khi Mộ Hàn Mặc đã đi, nụ cười trên mặt Mộ Chi Ly cũng tiêu tán.

“Thiên Nhi, tới nay ta muốn đi tới viện của Mộ Khải Siêu một chuyến, nhưng thực lực của ta hiện giờ rất khó để hấn không phát hiện được, ngươi có cách nào giúp ta không?” Tuy nói trong lòng đã nhận định chuyện này cùng Mộ Khải Siêu không thoát khỏi liên quan, nhưng nàng vẫn chuẩn bị đi xác nhận một phen.

Nghe được lời Mộ Chi Ly, Thiên Nhi gật đầu: “Cái này ta cũng có chút biện pháp, ta sẽ khống chế khí tức của ngươi để Mộ Khải Siêu không phát hiện ra.” Một Mộ Khải Siêu nàng vẫn là không để vào mắt.

“Vậy thì tốt.”

.....

Ban đêm, Mộ Chi Ly một thân y phục dạ hành tiến vào trong viện Mộ Khải Siêu, đây là lần đầu tiên Mộ Chi Ly đến đây, không khỏi cảm thấy sân viện của Mộ Khải Siêu quả thật là không tệ, so sánh với Thanh Phù viện của nàng lớn hơn không chỉ một chút.

Cũng may sân viện trong Mộ gia dù lớn nhỏ không giống nhau, nhưng cách bố cục cũng không khác biệt lắm, rất nhanh, Mộ Chi Ly đã tìm được phòng chính.

Đúng lúc này, Mộ Chi Ly nghe thấy trong phòng chính truyền đến tiếng vang, có mấy người đang nói chuyện, không nghi ngờ chút nào, người nói chuyện chính là Mộ Khải Siêu cùng Mộ Thiếu Tu.

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 50: Trả thù

Y THỦ CHE THIÊN

Q.1 - Chương 50: Trả thù

Mộ Chi Ly chậm rãi đến gần phòng chính, đứng ở một góc bí mật, nghe được rõ ràng hai người đang nói.

“Ha ha, hôm nay làm rất tốt, Mộ Chi Ly kia tự đánh gãy một cánh tay, hơn nữa gia chủ bọn họ sẽ không lại lần nữa tin tưởng nàng, cứ như vậy chúng ta cũng không cần lo lắng.” Mộ Khải Siêu trên mặt đều cười đến đắc ý.

Nghĩ tới chuyện phát sinh hôm nay đúng là làm cho hắn sung sướng không dứt, chẳng qua là thật đáng tiếc một màn đặc sắc như vậy hắn lại không thấy được, nếu lúc ấy hắn đi, như vậy Mộ Chi Ly nhất định sẽ biết chuyện này liên quan đến hắn, cho nên hắn lựa chọn đứng ở chỗ tối.

Mộ Thiếu Tu trên mặt cũng lộ ra nụ cười nhàn nhạt: “Cũng may là ca nhìn xa, nếu không có lời nhắc nhở của đại ca, hôm nay danh tiếng Mộ Chi Ly hẳn là sẽ rất lớn.” Mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong đầu Mộ Thiếu Tu vẫn hiện lên vẻ mặt kia của Mộ Chi Ly, ánh mắt lạnh lùng cùng khóe miệng cười quỷ dị, khó lòng quên được hình ảnh này.

Mộ Khải Siêu nhìn bộ dáng Mộ Thiếu Tu tâm sự nặng nề còn tưởng rằng hắn vì cánh tay của mình mà cảm thấy khổ sở, liền lập tức kìm chế nụ cười, trong mắt toát ra vài phần thân sắc đau thương: “Thiếu Tu, chỉ là khổ cho cánh tay ngươi, ta...”

Nhìn thấy vẻ tự trách của Mộ Khải Siêu, Mộ Thiếu Tu nói: “Đại ca, huynh đừng tự trách, huynh làm như vậy là vì lấy đại cục làm trọng, không phải sao? Huynh nói rất đúng, nếu như mọi người biết chính Mộ Chi Ly đã chữa khỏi cánh tay cho ta, như vậy địa vị của Mộ Chi Ly nhất định sẽ nhanh chóng tăng lên, như vậy chúng ta sẽ gặp khó khăn.”

“Thiếu Tu, để ngươi chấp nhận chuyện này thật là làm khó ngươi, tay của ngươi đại ca nhất định sẽ nghĩ cách.” Mộ Khải Siêu vẻ mặt trịnh trọng nói, nhìn Mộ Thiếu Tu cảm động không ngừng.

Mộ Thiếu Tu lắc đầu: “Đại ca, ta không sao, cũng có rất nhiều người giống ta, tay mặc dù có chút không tiện, nhưng cũng không ngại.”

Tay vẫn còn có thể cử động như trước, chẳng qua là độ linh hoạt không bằng trước kia thôi.

Mộ Chi Ly đứng ngoài cửa nghe hai người nói chuyện, khóe miệng không nhịn được nhếch lên thành nụ cười, quả nhiên giống như mình đoán, Mộ Thiếu Tu chỉ là một con rối, kẻ chân chính đứng phía sau bức màn chính là Mộ Khải Siêu, mà Mộ Khải Siêu hiển nhiên là lợi dụng Mộ Thiếu Tu, mà Mộ Thiếu Tu còn tưởng rằng Mộ Khải Siêu là vì hắn chứ.

Hiện tại nàng chỉ cảm thấy Mộ Thiếu Tu là một kẻ đáng thương, tin người chỉ biết lợi dụng hắn, người như vậy thật là đáng buồn. Chẳng qua là Mộ Khải Siêu hiện tại tựa hồ thông minh lên không ít, biết sử dụng mưu kế rồi, mà nàng hết lần này tới lần khác còn trúng kế.

“Ngu ngốc.” Mộ Chi Ly mở miệng nói.

Mộ Khải Siêu cùng Mộ Thiếu Tu nghe nói như thế, lập tức kinh sợ, ánh mắt chuyển về phía chỗ Mộ Chi Ly đứng nói: “Người nào?”

Nhìn hai người khản trương, Mộ Chi Ly không thèm để ý tiêu sái bước về phía cửa, trực tiếp mở cửa phòng ra: “Hai người các ngươi hình như rất đắc ý.” Mộ Chi Ly nhếch lên nụ cười nhàn nhạt nơi khóe miệng, sắc mặt hờ hững xuất hiện trước mặt hai người, thật giống như bạn tốt lâu năm.

Hai người nhìn nhau, đều không biết Mộ Chi Ly tới từ lúc nào, lời của bọn hắn nói, nàng đã nghe được bao nhiêu.

“Trời đã tối, ngươi đến nơi này của ta làm cái gì?” Mộ Khải Siêu rất nhanh đã khôi phục như cũ, hắn sao phải sợ Mộ Chi Ly.

“Đương nhiên là tới nghe một chút các ngươi là như thế nào giăng bẫy ta.” Mộ Chi Ly giơ lên tay phải của mình, nhìn hai người nói: “Đây đều là lễ vật các

ngươi ban tặng, kiệt tác của các ngươi.”

Nghe được lời Mộ Chi Ly, Mộ Khải Siêu cũng biết nàng đã nghe được toàn bộ những gì bọn họ vừa nói lúc trước, nếu Mộ Chi Ly đã biết, hẳn cũng không cần vòng vo làm gì, hẳn cũng không sợ Mộ Chi Ly nói ra, bởi vì căn bản là sẽ không có người tin tưởng nàng.

Mộ Khải Siêu khinh thường nhìn Mộ Chi Ly: “Đắc tội ta, tự bản thân đương nhiên sẽ phải trả giá thật lớn, hiện tại ngươi lại chạy tới đây, ngươi cho rằng chỉ bằng ngươi là có thể đối phó với ta sao?”

Nghe vậy, Mộ Chi Ly liếm liếm đôi môi, nụ cười nơi khóe miệng càng rực rỡ: “Trả giá thật lớn? Như vậy ngươi có biết hay không, người đắc tội ta cũng sẽ không có kết quả tốt? Giống như Mộ Tài lúc trước?”

Mộ Khải Siêu nhìn bộ dáng cười quỷ dị của Mộ Chi Ly, chẳng biết tại sao sau lưng lại dâng lên một cỗ khí lạnh, lạnh cả người, thanh âm trở nên run rẩy nói: “Mộ Tài là ngươi giết?” Bộ dáng Mộ Tài lúc chết hẳn cũng có nhìn thấy qua, thực sự quá kinh khủng, lúc trước hẳn cũng không tin hết thảy là do Mộ Chi Ly làm, thủ pháp hung tàn như vậy quả thực rất khó tưởng tượng. Thế nhưng Mộ Chi Ly hiện tại lại thừa nhận.

Mộ Chi Ly gật đầu: “Nếu không ngươi tưởng là ai? Bọn họ đắc tội ta, cho nên phải trả giá đắt, mà bây giờ ngươi cũng đắc tội ta.” Nhìn về phía Mộ Khải Siêu, trong mắt ẩn chứa ý cười âm hàn.

Giết hại huynh đệ là việc nàng không muốn làm, tuy nói là không có tình cảm, nhưng dù sao đều là họ Mộ, nhưng bây giờ nhìn lại thật giống như là tự mình đa tình, đối phương nghĩ hết biện pháp hãm hại mình, mình còn dẫn đo anh em như tay chân cái gì?

Mộ Khải Siêu cố can đảm nói: “Chỉ cần ngươi nói thì ta liền tin sao? Ngươi cố ý nói như vậy là để làm ta sợ? Mộ Chi Ly, ngươi không khỏi cũng quá ngây thơ rồi.”

Nghe vậy, nụ cười trong đáy mắt Mộ Chi Ly càng sâu, lúc nàng không thừa nhận, bọn họ không nên ép nàng thừa nhận, đến lúc nàng chịu thừa nhận, bọn họ lại không tin.

“Có tin hay không là việc của ngươi, không liên quan đến ta, chỉ là việc làm hôm nay của ngươi nhất định sẽ phải trả giá thật nhiều.”

Âm thanh rơi xuống, Mộ Chi Ly một bước đã đi tới trước mặt hai người, tốc độ cực nhanh vượt ra khỏi sự tưởng tượng của bọn họ, lúc bọn họ chưa kịp phản ứng, Mộ Chi Ly cũng đã ở bên cạnh hai người rồi, cái này đều được Mộ Chi Ly tính toán tốt.

Ngân quang trong tay chợt lóe, hai cây châm đã đâm vào trên thân hai người, Mộ Thiệu Tu đột nhiên kêu thảm một tiếng, chợt ngã ra lăn quay xuống mặt đất, trên mặt lại nổi lên gân xanh, bộ dáng thoát nhìn hết sức thê thảm.

Mộ Khải Siêu muốn động, lại phát hiện chính mình căn bản là không thể nhúc nhích được, hoảng sợ nhìn Mộ Chi Ly: “Ngươi định làm gì ta?”

“Cái ta muốn làm còn chưa có bắt đầu đâu, Mộ Đại thiếu gia, ngươi chỉ cần hưởng thụ là tốt rồi.” Khóe miệng Mộ Chi Ly độ cong càng lúc càng lớn, trên mặt Mộ Khải Siêu rốt cục lộ ra vẻ hoảng sợ.

Mộ Chi Ly trước tiên là đánh gãy tay Mộ Khải Siêu, không phải là một tay mà là cả hai tay.

“Răng rắc”

“Răng rắc” âm thanh tiếng xương vỡ vụn vang lên, khuôn mặt Mộ Khải Siêu biến sang trắng bệch, máu tươi nhỏ trên mặt đất tạo thành từng điểm đỏ tung tóe.

“Mộ Đại thiếu gia, cảm giác này có phải là cũng không tệ không?” Không ai có thể khi dễ Mộ Chi Ly nàng, nếu đã là địch, nàng sẽ không hạ thủ lưu tình, bất luận đối phương là ai.

Mộ Khải Siêu khuôn mặt vặn vẹo nói: “Mộ Chi Ly, ngươi sẽ phải hối hận, ta nhất định sẽ bắt ngươi phải trả giá đắt.”

Nghe vậy, Mộ Chi Ly cười một tiếng: “Đây là lời mà ta đã nói hôm nay, mà ta hiện tại là đang làm theo lời ta nói, cho hai người các ngươi trả giá thật nhiều.”

Bạn đang đọc truyện *Y Thủ Che Thiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.